

Giới thiệu Vua Đòi Nợ Tam Giới Convert

Phạm Nhân đạt được một cái Hệ Thống Đòi Nợ Tam Giới, nhìn thấy ban đầu nhiệm vụ lúc liền nghĩ mớ chửi người!

Long Vương xin giúp đỡ: Có người mượn Định Hải Thần Châm không trả! Cầu thu hồi! Trả công cao!

Tôn Ngộ Không: Ta lão Tôn bằng bản sự mượn, vì sao phải trả?

. . .

Ban thường: Thành công thu hồi nợ nần chặt đứt nhân quả đem thu được có thể hối đoái các loại thần khí cùng thần kỹ điểm nhân quả!

Như vậy a, vậy liền thử một chút xem sao?

Bạn đang đọc truyện *Vua Đòi Nợ Tam Giới Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 1:: Ban đầu nhiệm vụ: Thu hồi Định Hải Thần Châm!.

Kinh Lăng thị.

Thiên Thần Trang Sức ký túc xá cửa chính.

Phạm Nhân lúc này trong lòng suy nghĩ phức tạp, trở lại nhìn thoáng qua sau lưng kia Thiên Thần Trang Sức bốn cái thiếp vàng chữ lớn, lập tức trên mặt hiện lên lau một cái đắng chát cười, nếu như không phải là bởi vì mẫu thân ngoài ý muốn ra tai nạn xe cộ nằm viện, hẳn nói cái gì cũng không nguyện ý đi vào nơi này, đi tìm cái kia cái gọi là thúc thúc đòi nợ. . .

Thiên Thần Trang Sức tại Kinh Lăng thị cái này nội thành cũng coi là hơi nhỏ danh khí công ty, mặc dù danh tiếng đồng dạng, nhưng thắng ở giá cả lợi ích thực tế, cho nên tại cấp thấp trong chợ chiếm được gần ba thành số lượng, doanh thu hàng năm tiếp cận ba ngàn vạn, lãi ròng cũng có ba trăm vạn tả hữu, mà chủ tịch Phạm Thiên Thần tài sản cá nhân chỉ ít tại năm ngàn vạn tả hữu.

Mà Phạm Thiên Thần chính là Phạm Nhân đường thúc, hai mươi năm trước cùng Phạm Nhân lão ba Phạm Thiên Minh từ công nhân lắp đặt làm lên, tại Phạm Nhân năm tuổi thời điểm hai người riêng phần mình cầm năm vạn khối tiền thành lập cái này trang trí công ty, không có qua hai năm Phạm Thiên Minh lại bởi vì một trận hoá loạn sự cố hài cốt không còn, Phạm Thiên Thần ở lễ truy điệu lúc đến Phạm Nhân nhà cho mười vạn khối tiền thăm hỏi sau liền độc chiếm tất cả cổ phần, đem công ty đổi thành Thiên Thần Trang Sức.

Những năm gần đây, Phạm Nhân mẫu thân cũng thử qua ăn nói khép nép tìm đến Phạm Thiên Thần, chẳng qua cuối cùng đều là không giải quyết được gì, mỗi lần loại trừ gông đeo ăn mày như thế ném mấy ngàn khối tiền bên ngoài, còn muốn ác ngôn nhục nhã một phen, đến mức kia nguyên bản thuộc về Phạm gia một nửa cổ phần, cho tới bây giờ đều là không nhắc tới một lời!

Như vậy một cái vô tình vô nghĩa tiểu nhân hèn hạ lại là tại thời đại thủy triều bên trong lẫn vào ra dáng, thậm chí còn tại Phạm Nhân trong trường học góp một tòa nhà thí nghiệm, liền vì có thể để cho cái kia bất thành khí nhi tử có thể lên trường phổ thông trọng điểm, còn bởi vậy được rồi trường học tặng cho một mặt giúp học tập thiện nhân cờ thưởng!

Phạm Nhân mẫu thân làm một đã mất đi trọng phụ nữ nhân, cảm Phạm Thiên Thần không có biện pháp nào, chỉ có bên ngoài làm ít chuyện vặt kiếm chút rai rác thu nhập, chậm rãi nuôi lớn Phạm Nhân, chỉ là tại nửa tháng trước kết thúc công việc trên đường về nhà vô ý bị rượu giá lái xe đụng, dẫn đến đùi cùng tay phải gãy xương, lái xe còn mà chạy, hôm nay nằm tại bệnh viện trên giường bệnh.

Nếu như không phải là vì cái này tiền thuốc men, Phạm Nhân cũng không có tới tìm Phạm Thiên Thần dự định.

Trong thời gian nửa tháng này hẳn tổng cộng tới năm lần, loại trừ một lần phạm Long Thần bố thí giống như cho năm ngàn khối sau đó, liền một mực tránh mà không thấy, lần này dứt khoát trực tiếp làm rõ để Phạm Nhân không cần đến đây, tới nữa lợi dụng quá nhiều làm việc làm tên trực tiếp để bảo an đuổi người thậm chí để đồn công an tới xử lý.

"Một ngày nào đó, ta sẽ cảm về thuộc về chúng ta Phạm gia đồ vật!"

Phạm Nhân cắn răng, nắm chắc quả đấm ngón giữa giáp thậm chí đều đâm vào lòng bàn tay trong thịt, trong ánh mắt thoáng qua một tia kiên định, cũng không quay đầu lại quay người đi!

Yên lặng đi tại kinh lăng cái này lục triều cổ đô LC khu lõi đi bộ bên trên, Phạm Nhân không có chú ý tới chân trời lấp lóe mà đến một đạo lam nhạt quỹ tích đang lấy cực nhanh tốc độ hướng phía hắn bay tới.

"Phát hiện tíc chủ, hệ thống đang load. . ."

"Tích danh: Phạm Nhân, nhóm máu: AB, thân cao: 172, thể trọng: 63 ki-lô-gam. . ."

Phạm Nhân chỉ cảm thấy thấy hoa mắt, nương theo lấy một ít không hiểu thấu bằng lãnh máy móc âm thanh, cùng lúc đó, đầu nhưng thật giống như bị kim đâm một lần, đột nhiên căng đau lên, một khối hơi mờ mờ hình lộ ra ánh sáng nhu hòa đột ngột hiện lên ở trong mắt của hắn. . .

"Hệ Thống Đòi Nợ Tam Giới?"

"Nợ nần thu hồi sau khi thành công, hệ thống dựa theo độ khó ban thưởng có thể chặt đứt nhân quả cùng hồi đoái kỹ năng hoặc là vật phẩm điểm nhân quả?"

Cái kia bằng lãnh máy móc giọng nữ bỗng nhiên vang lên: "Đúng!"

"Ta tại sao muốn hoàn thành những nhiệm vụ này? Vèn vèn vì đạt được những thứ này điểm nhân quả?"

"Nói ví dụ, dùng điểm nhân quả có thể hồi đoái chữa trị mấu thân nguoi được vật! Lại hoặc là, tích lũy mười vạn điểm nhân quả, hệ thống có thể hoàn thành tíc chủ một cái nguyện vọng! Hệ thống là không gì làm không được!"

Phạm Nhân ánh mắt lóe lên một tia ánh mắt kỳ dị, trong lòng động dung, hoàn thành nhiệm vụ đạt được điểm nhân quả đổi lấy cần thiết, tựa hồ cũng rất công bằng, thế nhưng là khi hắn nhìn thấy bảng lên biểu hiện ban đầu nhiệm vụ lúc liền cả người đều không tốt!

"Những thứ này ủy thác nhiệm vụ ta có thể cự tuyệt sao? Nói ví dụ cái này thu hồi Định Hải Thần Châm ban đầu nhiệm vụ?"

"Không thể,

Hệ thống sẽ tự động căn cứ tíc chủ thực lực cắt cử nhiệm vụ!"

". . ."

Phạm Nhân cảm thấy mình bị hố! Mà lại là hố to, hố thiên thạch!

Cái này gọi Định Hải Thần Châm ban đầu nhiệm vụ lại là Đông Hải Long Vương ủy thác, đi tìm Tề Thiên Đại Thánh Tôn Ngộ Không thu hồi Định Hải Thần Châm, loại trừ hệ thống sẽ ban thưởng 1000 điểm nhân quả bên ngoài, Đông Hải Long Vương còn thêm vào một cái gọi "Ngự Thủy Chi Thể" thù lao.

Cái này "Ngự Thủy Chi Thể" giải thích là có thể trong nước sinh tồn và khống chế nước, chẳng qua là có tăng cấp, cần thăng cấp mới có thể đạt tới hiệu quả nhất định, mặc dù nhìn rất mê người, nhưng là nhiệm vụ này lại là cực kỳ gian khổ!

Tề Thiên Đại Thánh là ai? Đây chính là liền Như Lai đều không để vào mắt chủ, đại náo bầu trời quấy lộn Địa Phủ ăn cướp Long cung sự tình tất cả làm qua, mà lại Định Hải Thần Châm là cái gì? Kia là Tôn Ngộ Không Kim Cô Bồng!

Giúp Long Vương đi hướng Tôn Ngộ Không muốn về Kim Cô Bồng? Cái này ngẫm lại liền biết căn bản không có khả năng hoàn thành!

"Hệ thống nguoi xác định không phải tại khối hải? Ta làm sao có thể hoàn thành?"

Phạm Nhân trong lòng yên lặng nguyên rửa một lần cái này đòi nợ hệ thống, lại tại lúc này nghe được hệ thống cái kia thanh bằng lãnh giọng nữ lần nữa truyền đến hồ cha thanh âm.

"Hệ thống cắt cử nhiệm vụ tíc chủ nhất định phải hoàn thành! Phán định thất bại đem gạt bỏ tíc chủ!"

"Không mang theo như vậy hố người a. . ."

"Nhiệm vụ là căn cứ tíc chủ trước mắt thực lực cắt cử, hệ thống sẽ dần dần gia tăng độ khó, tíc chủ xin mau sớm hoàn thành nhiệm vụ thu hoạch điểm nhân quả hồi đoái vật phẩm cùng kỹ năng cường hóa tự thân thuộc tính!"

Một đạo quang mang từ trên màn hình thoát ra, rơi vào Phạm Nhân tay trái phía trên, tay trái căng tay trên da huyền hóa ra một cái tiểu màn hình, phía trên biểu hiện ra để Phạm Nhân muốn thổ huyết tin tức.

Ban đầu nhiệm vụ: Thu hồi Định Hải Thần Châm!

Người ủy thác: Đông Hải Long Vương!

Mắc nợ người: Tôn Ngộ Không!

Thù lao: 1000 điểm nhân quả, Ngự Thủy Chi Thể!

Ghi chú: Nhiệm vụ thời gian sử dụng ít hơn so với bảy ngày khen thưởng thêm 1000 điểm nhân quả, ít hơn so với bốn chín ngày khen thưởng thêm 500

điểm nhân quả, ít hơn so với tám mươi một ngày khen thưởng thêm 300 điểm nhân quả!

"Mười lăm phút sau sắp mở bắt đầu truyền tống, giảng lâm mà vì khoảng cách nhiệm vụ mục tiêu gần nhất thời không giảng lâm điểm, giảng lâm người kế nhiệm vụ trên đồng hồ có thể xem xét hết thấy liên quan tới nhiệm vụ trước mặt tin tức cận kề."

"Tiên sư nó, ngươi liền không thể duy nhất một lần nói xong, có thể hay không để cho ta chuẩn bị một chút, nói truyền tống liền truyền tống, ta muốn là tại ba ba ba đâu!"

"Ban đầu nhiệm vụ là phán định tức chủ năng lực trọng yếu căn cứ, hệ thống cắt cử sau mười lăm phút nhất định phải truyền tống! Sau đó cắt cử nhiệm vụ tức chủ có thể lựa chọn trong ba ngày tùy ý thời gian truyền tống! Mỗi trì hoãn một ngày, cần khấu trừ 50 điểm nhân quả!"

Có hay không không hổ cha hệ thống? Thân là không gì làm không được hệ thống chẳng lẽ liền không thể nói một chút đạo lý?

Ban đầu nhiệm vụ cứ như vậy kinh thiên động địa, lại để cho để Tôn Ngộ Không trả lại Kim Cô Bồng, mà lại cũng chỉ cho mười lăm phút thời gian chuẩn bị, cái này TM có thể chuẩn bị cái gì? Tề Thiên Đại Thánh Tôn Ngộ Không là ai? Kia TM thế nhưng là Đấu Chiến Thắng Phật, sức chiến đấu phá trần tồn tại, tùy tiện nhổ một cây lông khi cũng có thể diệt bản thân!

Phạm Nhân một mặt bất đắc dĩ, cười khổ hướng phụ cận một cái cửa hàng toilet chạy tới.

Bạn đang đọc truyện *Vua Đòi Nợ Tam Giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 2:: Ta Lão Tôn bằng bản sự mượn, vì sao phải trả?

Tây Thiên, Vĩnh An Cung.

Đấu Chiến Thánh Phật Tôn Ngộ Không từ khi hoàn thành thỉnh kinh nhiệm vụ về sau, liền một mực đang nơi này nghiên tập Phật Pháp, từ nguyên bản một cái Thực Chiến Phái biến thành học thuật nhà, hắn thậm chí đã quên mình tại nơi này đến cùng chờ đợi bao lâu!

Này lúc, hắn ném ra tay bên trong kinh thư, một cái cùng đầu lật đến đại điện bên ngoài trên núi già, nhận uỷ thác quai hàm giúp ngồi tại thạch trên đầu, hít khẩu khí sau thật thà nhìn qua nơi xa bị chiều tà làm nổi bật thành một mảnh Tử Hà Vân Hải, toàn bộ bóng lưng Tiêu đòi chi cực, cùng sau lưng trang nghiêm sừng sững Vĩnh An Cung lộ ra không hợp nhau.

Bỗng nhiên, hắn cau mày, liếc mắt nhìn về phía sau lưng đại điện trên quảng trường xuất hiện một trận không gian ba động.

"A? Là ai tìm đến ta Lão Tôn tới?"

Không gian ba động địa phương, dần dần hiện ra một người ảnh.

"Ta cái khảo! Choáng truyền tống!"

Phạm Nhân một cái lão đảo kém chút không có đứng vững, toàn bộ truyền tống quá trình kỳ thực đúng vậy một trong nháy mắt sự tình, chỉ bất quá trong chớp nhoáng này lại làm cho hắn choáng đầu hoa mắt, tuy nhiên dưới chân đạp trên rắn chắc địa giới, nhưng cả người vẫn là đầu óc choáng váng, thật vất vả mới đứng vững.

"Hắc! Cái này tiểu oa oa như thế nào là cái phạm nhân?"

Một cái âm thanh tại từ xa mà đến gần vang lên, Phạm Nhân chỉ cảm thấy trước mắt Nhất Hoa, liền nhìn thấy một đạo hắc ảnh bốc lên mà đến, bá một chút liền rơi vào trước mặt hắn, một trương mặt khi trừng mắt chuông đồng như vậy mắt to, mặt mũi tràn đầy hào hứng nhìn lấy hắn, đem hắn làm cho giật mình.

Tôn. . . Tôn Ngộ Không?

"Tiểu oa oa? Ngươi thế nào tới nơi này? Tìm đến ta Lão Tôn sao?"

Nhìn lấy Tôn Ngộ Không bỗng nhiên ra vẻ nghiêm túc chấp tay mà đứng dáng vẻ, Phạm Nhân ngẩn người, cũng không dám coi thường vọng động, cười xấu hổ nói ra: "Ngài đúng vậy Tôn đại thánh a?"

"A di đà phật! Chính là ta Lão Tôn!"

Tôn Ngộ Không là thật nhàm chán! Từ khi thỉnh kinh sau khi trở về vẫn đợi ở chỗ này nhìn Phật Kinh, đối với hắn như thể một cái nháy thoát tính tình, chỗ nào có thể làm được ở, nhưng hết lần này tới lần khác hiện nay là Thái Bình Thịnh Thế, nháy thoát tam giới Ngũ Hành bên ngoài hắn căn bản cũng không có sự tình có thể làm, mỗi ngày cùng Tây Thiên bọn này Lão Học Cứu làm học thuật, đều nhanh muốn bắt cuồng!

Cái này lúc Hậu Vĩnh an cung bỗng nhiên xuất hiện một cái phạm nhân, để hắn khá cao hứng, đang định treo cột một chút người này lúc lại nghe thấy Phạm Nhân nói chuyện: "Đã như vậy, cái kia ta liền đi thẳng vào vấn đề!"

Phạm Nhân quyết định chắc chắn, kiên trì nói ra: "Ta là bị người ủy thác tìm đến ngài!"

"Ồ?" Tôn Ngộ Không trong mắt tinh quang lóe lên: "Thụ ai ủy thác? Tìm ta Lão Tôn có chuyện gì?"

"Đông Hải Long Vương ủy thác ta tìm đến Đại Thánh ngài muốn về Định Hải Thần Châm!"

"Cái gì?"

Tôn Ngộ Không sùng sốt một chút, rốt cuộc không có cách nào bình tĩnh ôm bụng cười phá lên cười, trên đầu của hắn mang theo Phượng Sứ Từ Kim Quan cũng theo hắn động tác không ngừng lay động.

"Ha-Ha Ha-Ha cấp! Ngươi cười chết ta Lão Tôn vậy!"

"Ngao Quảng lão nhi để ngươi đến đòi ta Lão Tôn Kim Cô Bông?"

Phạm Nhân nhìn lấy cái kia cười đến hăng say Tôn Ngộ Không, mặt mũi tràn đầy xấu hổ, tâm lý lại là oán thán không ngừng, ngươi cho rằng ta muốn a? Ta TM không đến đòi liền phải chết nha, cái kia hồ cha hệ thống hoàn toàn liền không giảng đạo lý tốt a!

"Đại Thánh, Phật Tổ cũng từng nói qua, thiếu nợ thì trả tiền thiên kinh địa nghĩa. . ."

"Đánh rắm! Như Lai lão nhi lúc nào nói qua!"

Phạm Nhân biểu lộ trệ trệ, Tề Thiên Đại Thánh quả nhiên không phải dễ nói chuyện khi, cái này trong tam giới khó khăn nhất đối phó đúng vậy cái này Chích Hầu Tử, nếu không nắm đó cũng sẽ không huyền nào tất cả mọi người chạy đến Thiên Đình đến tố cáo hắn, hoàn toàn không ai có thể làm gì hắn! Liền ngay cả Long Vương cùng Như Lai tại trong miệng hắn đều là mở miệng một tiếng lão nhi, chính mình còn có thể có biện pháp nào?

"Cái kia cái gì, không phải Phật Tổ nói vậy thì là lão tử nói, mượn người ta đồ vật tóm lại là phải trả, dù sao có mượn có trả không khó mà!"

"Phi!"

Tôn Ngộ Không mờ mờ hai mắt, một cái cùng đầu lật lên, thân bên dưới huyền hóa ra một đóa Cân Đầu Vân, một bộ vô lại bộ dáng nằm tại bên trên, từ trong lỗ tai móc ra một cây Tiểu Côn tử xia răng nói ra: "Ta Lão Tôn bằng bản sự của mình mượn, vì sao phải trả?"

Lời này nói hết ra, cái kia rõ ràng đúng vậy không có nói chuyện!

Phạm Nhân cũng cảm thấy mình cùng Tề Thiên Đại Thánh giảng đạo lý biện pháp đúng vậy tự làm mất mặt, cái này hoàn toàn đúng vậy đối với khi đánh đàn nha, kết quả khẳng định là tất nhiên, hệ thống cũng là hồ cha, một cái tân thủ Đại Lễ Bao cũng không cho, chính mình cảm Tôn Ngộ Không hoàn toàn liền không có triệt!

Tràng diện một lần hết sức khó xử!

Phạm Nhân nhìn lấy Tôn Ngộ Không nằm tại Cân Đầu Vân bên trên dáng vẻ, khí liền không đánh một chỗ đến, đến, ngươi Tề Thiên Đại Thánh chơi xỏ lá là có tiếng, Lao Tử cũng đồ thừa không đi, dù sao nhiệm vụ kết thúc không thành cũng phải chết, Tôn Ngộ Không đã phong Đầu Chiến Thắng Phật, làm gì cũng không trở thành đánh chết ta đi? Nghĩ tới đây, Phạm Nhân cũng dứt khoát ngồi xếp bằng dưới, móc ra điện thoại di động chơi tiếp.

A? Cái này cũng có tín hiệu?

Tôn Ngộ Không nhìn lấy Phạm Nhân hoàn toàn lấy chính mình không có cách nào dáng vẻ, tâm lý không khỏi một trận đắc ý, đang định lại treo chọc hắn thời điểm lại trông thấy Phạm Nhân móc ra một cái cái hộp đen ở đầu mân mê, bên trong thế mà còn biết phát ra âm thanh, lập tức có chút hiếu kỳ.

"Ta Lão Tôn đến cũng!"

Trong điện thoại di động phát ra âm thanh bả Tôn Ngộ Không giật nảy mình, hắn nhìn lấy Phạm Nhân chính tự mình sẽ thần nhìn lấy cái kia cái hộp đen, hai tay tại bên trên không ngừng đâm án lấy, thế là một mặt cổ quái không chế Cân Đầu Vân tiếp cận đi qua.

"Thỉnh kinh con đường ngay tại dưới chân!"

Phạm Nhân lúc đầu nghĩ đến dù sao cũng không có biện pháp, dứt khoát liền ở chỗ này, chỉ bắt quá bởi vì xoát Vi Bác nhàm chán, liền mở ra Vương Giả nông được dự định lột mấy cục, tuyển người thời điểm trông thấy Tôn Ngộ Không, thế là mất hạt châu đi lòng vòng, trực tiếp liền tuyển.

Ngươi liền khiến cho kinh chơi xấu, Lao Tư tuyền cái Tôn Ngộ Không đi tặng người đầu trút giận!

"Tiểu oa oa, trong tay ngươi cái hộp đen làm sao có ta Lão Tôn tại?"

Tôn Ngộ Không nhìn lấy Phạm Nhân trong điện thoại di động xuất hiện tiểu nhân lại có chính mình, còn có thể đánh yêu quái, trèo lên lúc hứng thú.

"Có Yêu Khí! Ngốc, ăn ta Lão Tôn một gậy!"

Phạm Nhân không có phản ứng đến hấn, tâm lý lại là cười thầm, cuối cùng có chút hứng thú đi, trong tay thao túng Tôn Ngộ Không hướng Trung Lộ Nhất Thập trong đám người thoáng hiện đi qua: "Úm, mà ~ a!"

"A, ta Lão Tôn làm sao vỡ thành hòn đá rồi?"

"Chết!" Phạm Nhân cũng không quay đầu lại nói ra: "Bị Na Tra, Nguru Ma Vương cùng Dương Tiễn đánh chết!"

"Ngươi đánh rầm!"

Tôn Ngộ Không lập tức liền gấp, mặt mũi tràn đầy vẻ giận dữ đoạt lấy Phạm Nhân điện thoại di động: "Cái này ba cái phế phẩm có thể nào đánh cho chết ta Lão Tôn!"

Hắn một vừa nói một vừa nhìn trên điện thoại di động đã phục sinh Tôn Ngộ Không, ngón tay tại bên trên chọc chọc, một mặt kỳ quái hỏi: "Tiểu oa oa, ngươi xem đi, ta Lão Tôn không chết!"

"Chờ một chút mà sẽ còn chết!" Phạm Nhân nhìn lấy Tôn Ngộ Không đáng vẻ, tâm lý có chút minh ngộ, cảm tình cái này con khi vẫn là không ngồi yên chủ, chắc hẳn thành Phật về sau thời gian tương đương nhàm chán, thế là sinh lòng một kẻ nói ra: "Đại Thánh, nếu không như vậy đi, ta dạy cho ngươi chơi cái này, chính ngươi đến đánh sẽ không phải chết!"

Tôn Ngộ Không mất hạt châu đi lòng vòng, một cái bồ nhào lật bên dưới Cẩn Đầu Vân, liền vội vàng nói: "Tốt tốt tốt, tiểu oa oa ngươi tranh thủ thời gian dạy ta, ta đi bả Lão Nguru bọn hắn đánh ngã bên dưới!"

Nói xong chợt ý thức được cái gì, nhìn thấy Phạm Nhân gương mặt cười gian, lập tức thâm hô bị lừa rồi, vội vàng lại bả điện thoại di động ném về cho Phạm Nhân nói ra: "Ngươi cái này tiểu oa oa, tính kẻ ta Lão Tôn!"

"Không thể nói như thế được nha Đại Thánh!"

Nhìn thấy Tôn Ngộ Không này tám mươi giả vờ bình tĩnh, rốt cục tìm tới chỗ để đột phá, Phạm Nhân trong lòng đại định, cười nói: "Ta cảm thấy chỉ có Đại Thánh ngươi tự thân xuất mã, trong này ngươi mới có thể Ngạo Thị Thiên Địa!"

"Đó là tự nhiên!" Tôn Ngộ Không trên mặt hiện lên đắc ý chi sắc, khi đầu hơi ngửa: "Những cái này Si Mị Vòng Lọng ta Lão Tôn còn không để vào mắt!"

"Đúng a! Đại Thánh, cho nên chúng ta tới làm cái giao dịch đi!" Phạm Nhân cười nói.

"Cái gì giao dịch?"

"Ta dạy cho ngươi đánh Vương Giả, ngươi bả Định Hải Thần Châm cho ta!" Nhìn lấy Tôn Ngộ Không ánh mắt lóe lên do dự, Phạm Nhân biết rõ hắn có chút dao động, thế là lại nói ra: "Đại Thánh ngài từ khi thỉnh kinh về sau không có cơ hội lại thu thập những cái kia yêu quái, bây giờ Thái Bình Thịnh Thế bên trong, Định Hải Thần Châm không đánh được yêu quái còn có thể phát huy nguyên bản tác dụng!"

"Những năm này nhân gian bên trong thường thường phát sinh biến động, Sinh Linh Đồ Thán! Điều là thiếu khuyết Định Hải Thần Châm trấn áp, bởi vì cái gọi là Ngã Phật Từ Bi, Đại Thánh có thể làm cho Định Hải Thần Châm Trấn Áp Tứ Hải, chắc hẳn nhất định có thể đạt được nhân gian vô số sùng bái, thu hoạch thật to Nguyên Lực!"

"Cho nên nói, Định Hải Thần Châm trả lại Long Vương, Đại Thánh ngươi có thể tại cái này trong điện thoại di động thu thập những cái kia yêu quái, bả Nguru Ma Vương, Dương Tiễn còn có những cái này yêu quái giết cái không thừa mảnh giáp!"

Bạn đang đọc truyện *Vua Đòi Nợ Tam Giới Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 03:: Ngộ Không, người muốn cái này Thiết Bồng để làm gì?

"Hắc hắc, xấu ra tam giới bên ngoài, không tại trong ngũ hành!"

"Yêu nghiệt trốn chỗ nào!"

"Một cái cùng đầu mười vạn tám ngàn dặm, ta Lão Tôn cũng là gió một loại nam tử!"

Vĩnh An Cung đại diện trên quảng trường, Đấu Chiến Thắng Phật Tôn Ngộ Không ngồi xếp bằng tại mặt đất, bưng lấy Phạm Nhân điện thoại di động chơi đến là quên cả trời đất, đi theo bên trong giọng nói không ngừng hô to gọi nhỏ.

Phạm Nhân thì là nhìn lấy cái này Tề Thiên Đại Thánh gương mặt không nói!

Hồ! Tôn Hầu Tử so hệ thống còn hồ!

Dạy hấn cơ bản thao tác về sau, cái này Tôn Hầu Tử liền không kịp chờ đợi muốn đoạt lấy chơi, nhưng mà, 1-10-8 số liệu nói rõ hết thảy, trong trò chơi đồng đội đã bắt đầu mắng lên.

"Cái này chơi Tôn Ngộ Không ngu ngốc là ai a? Lão sư bảo người trở về làm bài tập!"

"Mẹ nó Từ Hầu Tử ở đâu ra tự tin một chọi năm?"

"Má mẹ nó, con khi lại đi tặng người đầu!"

Phạm Nhân đối với mình dâng lên một tia hoài nghi, có phải hay không không nên để cái này con khi nhập hồ a? Nhưng là nhìn lấy hấn bị đồng đội mắng bộ dáng vẫn rất thoải mái.

Tôn Ngộ Không hừ lạnh một tiếng, hô nói: "Ta Hỏa Nhãn Kim Tinh đã thấy Thắng Lợi!"

"Thắng Lợi bà nội người! Người cái ngu ngốc!"

Nhìn lấy không đến mười phút đồng hồ liền càng Cao Địa đi giết Dương Tiễn đồng đội lại cúp cơ!

Đối diện Dương Tiễn này lúc cũng là chỉ muốn chửi mẹ, cái này con khi từ vừa mở cục tìm hấn đổi, sống lại liền đổi, trọn vẹn đổi mười phút đồng hồ, lúc này cũng thông mạ một tiếng: "Thảo mẹ nó Từ Hầu Tử!"

Thế mà cũng cúp máy!

Tặng người đầu đưa đến đối diện cúp máy!

Mà lại đối diện là ba đen, một chút ba người thối lui ra khỏi trò chơi!

Phạm Nhân nhìn thấy tình huống như vậy cũng là mộng, cái này Tề Thiên Đại Thánh uy lực quả nhiên không tầm thường, ngạnh sinh sinh bả đối diện đối đến cúp máy, hiện tại biến thành năm đánh hai phúc lợi cục, mắt thấy thắng lợi trong tầm mắt, đối diện còn lại phía dưới Na Tra cùng Ngưu Ma cũng là khóc không ra nước mắt, mắng vài câu sau cũng thối lui ra khỏi trò chơi!

"hey, hey, hey, đạo hạnh quá nhỏ bé, trung thực về nhà làm Trạch Nam!"

"Tiểu oa oa, người cái này đen trong hộp đồ chơi không tệ!"

Thắng một ván trò chơi sau Tôn Ngộ Không nở nụ cười, vỗ vỗ ở bên một bên một mặt mộng ép Phạm Nhân nói ra: "Nhưng là cái này Kim Cô Bồng nha, ta Lão Tôn giữ lại hữu dụng!"

"Người muốn cái này Thiết Bồng để làm gì?"

"Hắc hắc, ta cái này Thiết Bồng nhưng đều có thể nhỏ, tác dụng lớn đâu!" Tôn Ngộ Không một mặt cổ quái cười nói: "Ta Lão Tôn móc lỗ tai toàn bộ nhờ cái này Thiết Bồng đâu!"

Móc lỗ tai? Phạm Nhân ngăn ra một chút, hấn nhớ kỹ giống như vừa rồi Tôn Ngộ Không nằm tại Cân Đầu Vân bên trên dùng để xia răng tới?

"Ta cái này có cái móc tai mười..."

Phạm Nhân móc ra chính mình trên người chùm chìa khóa, lấy bên dưới phía trên inox móc tai mười!

"Ta Lão Tôn vẫn phải xia răng! Người cái này nhỏ Thì có thể có tác dụng?"

Nhìn lấy Tôn Ngộ Không chiếc kia thừa thốt hàm răng, Phạm Nhân nhin xuống tâm lý oán thầm, mười phần khẳng định điểm một cái đầu.

"Ừm?" Tôn Ngộ Không bán tín bán nghi cảm móc tai muôi đào đào lỗ tai, trên mặt một trận thoải mái ý.

"Cái này đồ vật hoàn toàn chính xác rất có tác dụng!" Tôn Ngộ Không bả móc tai muôi bên trên mạng ra cái kia đồng rấy tai, sau đó cười cười nói ra: "Xem ở ngươi như thế có thành ý phân thượng, ta Lão Tôn cũng không làm khó ngươi!"

Hắn nói, đưa tay bên tai bên trong kéo một cái, cùng cây tăm lớn nhỏ Kim Cô Bồng liền nắm vào trong tay của hắn, sau đó gấp hẳn hướng không mặt đất quăng ra về sau nói ra: "Tiểu oa oa, đừng nói ta Lão Tôn không cho ngươi cơ hội, ngươi nếu có thể lấy đi, vậy liền để ngươi lấy đi!"

Phạm Nhân nhìn lấy cái kia cây tăm lớn nhỏ Kim Cô Bồng sau khi hạ xuống đón gió mà lớn dần, bá bá bá nhảy mất liền đâm Phá Vân tiêu thẳng vào Thanh Thiên, trèo lên lúc liền dờ khóc dờ cười!

Lao Tư làm sao lại quên cái này một gốc rạ? Cái này cây Thiết Bồng thế nhưng là gọi Như Ý Kim Cô Bồng, nặng một Vạn Tam Thiên năm trăm cân! Ngoại trừ cái này Yêu Hầu ai TM làm động đậy a?

Nơi xa, Nam Thiên Môn. Một cái tay cầm Tam Tiêm Lưỡng Nhận Thương, đầu đội Tam Sơn Phi Phượng mũ, một thân nhạ vàng nhạ Khôi Giáp nam tử nhũ nhũ mảy, trên trán mắt dọc vừa mở, ánh mắt thâm thúy hướng cái kia cây tựa hồ muốn đâm phá thiên tế Như Ý Kim Cô Bồng nhìn lại.

"Cái này con khi muốn làm sự tình?"

Không chỉ là hắn, toàn bộ Thiên Đình bên trong người đều cảm thấy chấn động, nhao nhao quá sợ hãi hướng Vĩnh An Cung phương hướng nhìn lại, Thái Thượng Lão Quân, Vương Mẫu, Ngọc Đế cùng Như Lai đều nhao nhao nhãn nhãn lông mày, từng cái làm dụng pháp bảo chú ý tới cái kia một bên phát sinh sự tình.

"A? Làm sao có cái tiểu oa oa tại Bát Hào chỗ này?" Thái Thượng Lão Quân ngăn ra một chút, vuốt chòm râu dề nhẹ giọng lẩm bầm, bầm đốt ngón tay tính lên, bất quá lập tức trên mặt càng là quý dị: "Thế mà coi không ra cái này tiểu oa oa, thiên cơ bất khả tiết lộ? Chẳng lẽ lại cũng là nhảy ra tam giới bên ngoài không tại Ngũ Hành bên trong?"

"Cái này tiểu oa oa là phạm nhân? Sao đến Vĩnh An Cung đi?" Ngọc Đế cau mày, nhìn lấy trong tấm hình Tôn Ngộ Không một mặt đáng vẻ đắc ý, có chút kỳ quái.

"Cái này Bát Hào tổng không được sống yên ổn, lại phải sinh cái gì sự đoan rồi?" Như Lai trông thấy Tôn Ngộ Không cái kia ánh mắt đắc ý về sau, liền lại việc không liên quan đến mình nhắm lại con mắt.

Phạm Nhân không biết rõ này lúc bị như thế một đồng đại thần chú ý, sầu mi khổ kiểm nhắc đầu dôi mắt nhìn lại chỉ có thể ần ần trông thấy một cái châm chữ Định Hải Thần Châm, tâm lý yên lặng hỏi hệ thống: "Hệ thống, có biện pháp nào sao?"

"Có, chủ ký sinh có thể thu nhận hết thầy Trái Quyền vật..."

Tôn Ngộ Không thì là nhìn thấy Phạm Nhân cái kia khóc không ra nước mắt đáng vẻ, tâm lý sáng đến không muốn không muốn, cảm giác được Thiên Đình những cái kia ánh mắt sau càng là đắc ý, lớn tiếng cười nói: "Tiểu oa oa, ta Lão Tôn thế nhưng là cho ngươi cơ hội, ngươi muốn không có cách nào lấy đi, đừng trách ta Lão Tôn không trả cái này Thiết Bồng!"

"Ta Lão Tôn Thiết Bồng thế nhưng là nặng đến..."

Hắn lời còn chưa nói hết, trước mắt lại phát sinh để hắn kinh ngạc đến ngây người một màn, chỉ gặp Phạm Nhân miệng hơi cười, duỗi ra tay trái phủ tại cái kia hiện ra nguyên trạng Định Hải Thần Châm phía trên, lập tức liền hưu một tiếng biến mất ở nguyên vẹn địa.

"A Liệt?" Tôn Ngộ Không trong miệng sinh sinh dừng lại, một mặt tròn mắt hốc mồm nhìn lấy cái kia một mặt hài lòng tiểu oa oa.

Không riêng gì hắn, chú ý cái này một bên động thái mấy người đều là quá sợ hãi!

"Cái này tiểu oa oa thế mà có thể thu lên Định Hải Thần Châm?" Thái Thượng Lão Quân kém chút bả mắt hạt châu tròng đi ra: "Yêu nghiệt! Nhất định là yêu nghiệt!"

"A?" Ngọc Đế một mặt mòng bức, ngồi tại trên bảo tọa một cái lão đảo: "Bị cái này tiểu oa oa thu?"

Liền ngay cả nhắm mắt lại Như Lai cũng không khỏi giơ lên mí mắt, ánh mắt trong nhảy mắt rơi vào Phạm Nhân trên thân.

"Cảm ơn Đại Thánh thành toàn!"

Phạm Nhân tự nhiên không biết rõ hắn cái này vừa ra bả bao nhiêu thần tiên làm cho sợ hãi, lúc này cười gian lấy nhìn về phía tròn mắt hốc mồm Tôn Ngộ Không nói ra: "Đại Thánh yêu dân Tâm Định có thể được vạn dân kính yêu, tạo phúc thế nhân!"

"Ngươi cái này tiểu oa oa, trêu đùa ngươi Tôn gia gia?"

Tôn Ngộ Không sắc mặt tối đen, không vui nói ra: "Cái này Thiết Bồng đi theo ta Lão Tôn cái này nhiều năm, người sao liên không có chút nào khách khí đâu!"

Hắn lòi nói mặc dù là nói như vậy, bắt quả Phạm Nhân có thể thu lên Kim Cô Bồng cũng thực để hắn hơi kinh ngạc, nghĩ lại, cái này Kim Cô Bồng hiện tại giống như thật sự không có cái gì đất dụng võ, thành Phật về sau đánh yêu quái cũng không thể đánh, bình thường liền lấy đến móc móc lỗ tai, hiện tại cái này tiểu oa oa trả lại cho hắn một cái càng thêm tiện tay móc tai muỗi, cũng coi là một cộc nhân quả.

Huống chi cái này tiểu oa oa trả lại cho mình mở ra một mảnh mới thiên, cho hắn một cái có Tôn Ngộ Không ở trò chơi, có vẻ như còn rất có ý tứ, nghĩ tới đây liền cười mắng nói: "Thôi được cũng được! Ngã Phật Từ Bi, cái này cây có yêu quái oán khí Bồng Tử liền trả lại cái kia Ngao Quảng lão nhĩ đi!"

Đạt được Tôn Ngộ Không sau khi gạt đầu, Phạm Nhân xem như nói xong một thanh khí, đang định nói chút cái gì lúc, liền nghe được Tôn Ngộ Không lại nói ra: "Người cái này hộp đen ta cũng không mình bạch cầm, ta Lão Tôn đưa người một cái bảo bối trao đổi!"

Nói một cái tấm gương kiểu dáng vật phẩm liền bay về phía Phạm Nhân trên tay.

Ngoài ý muốn thu hoạch nha!

"Tiểu oa oa, người cái này cái gì trò chơi, ta Lão Tôn còn không hiểu rõ lắm, người sẽ dạy dạy ta!"

Chú ý Vĩnh An Cung mấy người lòng tràn đầy nghi hoặc, cái này Yêu Hầu làm sao trở nên dễ nói chuyện như vậy? Định Hải Thần Châm trả lại Đông Hải Ngao Quảng? Đây có phải hay không là có chút không thể tưởng tượng nổi?

"Cái này Bát Hầu cuối cùng không phí công những năm này Phật Pháp tu hành! Lần này giải quyết xong nhân quả, cũng ngoại trừ Nghiệp Chướng! A đi đà phật!" Như Lai chấp tay trước ngực, miệng bên trong niệm niệm có tiếng!

"Đó là lão đạo ta Nghịch Thời kính!" Thái Thượng Lão Quân nhìn thấy Tôn Ngộ Không tiện tay ném đi một cái Pháp Bảo đi cùng Phạm Nhân đổi một cái hộp đen, lập tức một thanh lão huyết liền muốn phun ra!

Bạn đang đọc truyện *Vua Đồi Nợ Tam Giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 04:: Ngự Thủy chi thể!

"Mẹ, ta trở về!" Phạm Nhân sau khi về đến nhà liền trực tiếp đi Phạm mẫu trong phòng mặt.

"Tiểu Nhân trở về rồi?" Phạm mẫu nhìn lấy trên mặt có chút vui mừng Phạm Nhân có chút kỳ quái hỏi: "Người hôm nay đi đâu?"

"Mẹ người đừng động, hảo hảo nằm!" Phạm Nhân nhìn thấy lão mẹ thế mà ở giường một bên ngồi một cái tay tại thêu một bộ gấm vóc, trèo lên thường có chút đau lòng hô nói: "Mẹ! Người cũng dạng này trước hết đừng làm Thủ Công, ta qua hai ngày liền có thể thu đến trước tháng tiền lương!"

"Không có gì đáng ngại!" Phạm mẫu cười nói: "Người có thể có phần này tâm, mẹ đã rất cao hứng!"

Phạm Nhân trông thấy chính mình lão mẹ miễn cưỡng vui cười lại kéo tới vết thương lúc cái kia lơ đãng lộ ra một tia thống khổ chi ý, tâm lý tràn đầy chua xót, những năm gần đây Phạm gia cũng không có quá nhiều thu nhập, toàn bộ nhờ Phạm mẫu một người làm việc vất vả kiếm tiền, Phạm Nhân cũng đứng vậy hai năm này đầy mười sáu tuổi, ngày nghỉ thời điểm cũng có thể bên ngoài đánh ngày nghỉ công giúp một chút, chỉ bất quá cũng là chén Thủy Xa củi.

Phạm mẫu trên tay cùng trên chân thép tấm thủ thuật bỏ ra gần mười vạn khối tiền, mà lại có gần một nửa là Phạm mẫu làm nhân viên làm thêm giờ nhà kia họ Phương người ta đẽm, nói là để Phạm mẫu từ từ trả, còn lại tiền đều là tại một số thân thiết nơi đó chấp và lung tung nhường cái tới.

Tục ngữ nói thương cân động cốt một trăm thiên, Phạm mẫu lại là không đến nửa cái tháng liền bắt đầu ở nhà làm chút đủ khả năng Thủ Công công việc, Phạm Nhân chỗ nào còn không biết đạo nàng tâm tư, chính mình lão mẹ là một cái thực chất bên trong liền rõ ràng lấy người quật cường, chuyện lần này cho nên để cho nàng cống mười vạn khối tiền nợ, chỗ nào có thể ngủ yên tại sập!

Phạm Nhân có chút nước mắt mục đích nhìn lấy đã tóc mai góc hiện trắng lão mẹ, nếp nhăn trên mặt cũng ngày càng rõ ràng, hiện tại còn vì cái nhà này ráng chống đỡ lấy, thế là tiến lên bả trong tay nàng đồ vật thả dưới, đau lòng nói ra: "Mẹ, ngài trước nằm dưới, ta cho người thoa điểm dược!"

"Người cái này hài tử!" Phạm mẫu không lay chuyển được hứa nhân kiên trì, cười mắng nói: "Mẹ là khổ đã quen, những này nhỏ đau nhức nhịn một chút đã vượt qua! Người đây là nơi nào tới dược? Làm sao đến đây?"

"Đây là ta tại một cái đồng học cho ta, hấn gia gia là cái Lão Trung Y, nghe ta nói ngài gãy xương sự tình về sau về nhà để hấn gia gia dùng một số trên núi hái Thảo Dược ngao thành dược cao!"

Phạm Nhân không có nói thật, cái này dược cao nhưng thật ra là hấn tại hoàn thành nhiệm vụ sau khi trở về, tại trong Thương Thành dùng 100 nhân quả điểm đổi lấy, cái này dược cao cùng Kim Dung bên trong trị liệu đoạn cốt dược tên đồng dạng, gọi Hắc Ngọc Đoạn Tục Cao, bất quá công hiệu lại là tương đương Nghịch Thiên, sử dụng về sau ba ngày liền có thể trở về hình dáng ban đầu.

"Là Giang Linh làm nhà sông thầy thuốc a?" Phạm mẩu điểm một cái đầu.

Trong miệng nàng Giang Linh làm là Phạm Nhân lớp học một cái nữ đồng học, cũng là Phạm Nhân bọn hấn Lớp Trưởng, nàng là biết rõ Phạm Nhân xin phép nghỉ về nhà chữa cổ tai nạn xe cộ thụ thương mẹ, mà lại nàng gia gia cũng thật là cái Lão Trung Y, Phạm mẩu liền tự động cho rằng cái kia đồng học là Giang Linh làm.

Dạng này kết quả Phạm Nhân ngược lại bớt việc, hàm hồ ứng vài câu, trong tay không ngừng hướng Phạm mẩu chỗ đau bôi lên dược cao.

"Mẹ, ngài cái này hai ngày liền hảo hảo nằm, không cần đứng lên làm cái gì Thủ Công sống, dạng này sẽ ảnh hưởng phục hồi như cũ!" Bà dược cao thoa xong sau trườn lên băng gạc, Phạm Nhân giả vờ giận nói: "Không phải vậy ta liền thường xuyên mời nửa cái nghỉ hàng tháng ở nhà giám sát người!"

"Người cái này hài tử!" Phạm mẩu sùng sốt một chút, nhìn lấy Phạm Nhân trên mặt kiên nghị, thỏa hiệp nói: "Tốt tốt tốt! Mẹ đáp ứng người!"

Phạm Nhân lúc này mới hài lòng nở nụ cười: "Vậy ngài nghỉ ngơi thật tốt, ta đi trước nấu cơm!"

Nhìn lấy Phạm Nhân bóng lưng, Phạm mẩu tâm lý có loại nói không ra cảm giác, giống như là vui mừng, lại như là không thể nào, cười khổ lắc lắc đầu, lúc này lại cảm giác cánh tay cùng bắp đùi chỗ đau bắt đầu phát nhiệt, có chút ngứa ngáy ngứa ngáy, thậm chí có một chút nhói nhói.

Nàng nhú nhú mày, kỳ quái từ nói từ nói nói ra: "Dược Hiệu nhanh như vậy?"

Phạm Nhân ra gian phòng sau một vừa làm lấy Com tối một một bên lại là nghĩ đến hệ thống sự tình.

Dựa theo hệ thống thuyết pháp, nhiệm vụ đều là căn cứ Phạm Nhân trước mắt thực lực làm căn cứ tiến hành cắt cử, cái này thu hồi Định Hải Thần Châm nhiệm vụ, nhìn lấy rất gian nan, bất quá lại là tồn tại có thể cho Phạm Nhân hoàn thành đột phá khẩu.

Tuy nhiên Phạm Nhân đến bây giờ cũng cảm thấy có chút khó tin, hấn bởi vì bắt lấy Tôn Ngộ Không thành Phật sau tâm lý nhân tố, vẹn vẹn chỉ bỏ ra một bộ điện thoại di động cùng một cái móc tai muối liền bá Định Hải Thần Châm muốn trở về, mà lại nghiêm ngặt trên ý nghĩa nói kỳ thực cũng chỉ bỏ ra một cái móc tai muối, cái kia điện thoại di động là Tôn Ngộ Không cầm một cái gọi Nghịch Thời kính đồ vật đổi.

Hoàn thành lần này thu hồi Định Hải Thần Châm nhiệm vụ về sau, thu được 2000 nhân quả điểm cùng Long Vương kèm theo một cái Ngự Thủy chi thể, còn có Tôn Ngộ Không cho cái kia Nghịch Thời kính, có thể nói chuyện này thu hoạch không nhỏ, nhân quả điểm có thể tại hệ thống trong Thương Thành đổi lấy một số vật phẩm cùng kỹ năng.

Hệ thống Thương Thành trước mắt khai phóng không nhiều, cơ bản đều là giá cả tại 5000 nhân quả điểm trong vòng một số đồ vật, hệ thống giải thích nói hấn tạm thời không có quyền hạn mở ra năm ngàn đến năm vạn giai đoạn này thương phẩm quyền mua, nhất định phải đợi đến tích lũy đủ 10 ngàn nhân quả điểm mới có thể mở ra.

2000 điểm trong vòng đồ vật cơ bản đều là chút phù khoản cùng Đan Dược, liền vũ khí đều không có mấy cái, chớ nói chi là Pháp Bảo, nói một cách khác Phạm Nhân kỳ thực rất nghèo, cái này hệ thống dụng ý hấn cũng hiểu, phải bỏ ra lao động mới có thể có chỗ thu hoạch, mà lại căn cứ nhiệm vụ độ hoàn thành, hệ thống sẽ còn từng bước đề cao cắt cử nhiệm vụ độ khó.

Cứ như vậy, nhân quả điểm sử dụng nhất định phải xuất ra một bộ phận đề cao tự thân năng lực hoặc là đổi lấy một số ứng đối với lần tiếp theo nhiệm vụ đồ vật cùng kỹ năng, nếu không nhiệm vụ làm không được liền muốn mặt sát chủ ký sinh, cái này kỳ thực cũng là một cọc nhân quả!

Cái này Nghịch Thời kính là một cái Tiên Giới Pháp Bảo, tác dụng có thể nói là tương đương cường đại, dựa theo hệ thống cho ra nói rõ, Phạm Nhân biết mình lừa đại phát, cái này Nghịch Thời kính lại có thể nhìn thấy đi qua cùng tương lai, chỉ bất quá điều kiện tiên quyết là cần Yếu Pháp lực khu động!

Rất khổ cực chính là, Phạm Nhân không có có Pháp Lực!

May mắn là, hấn có nhân quả điểm!

Nói trắng ra là đúng vậy bỏ tiền sử dụng đồng dạng đạo lý, sử dụng Nghịch Thời kính quay lại đi qua lấy mỗi nhỏ lúc làm đơn vị khấu trừ nhân quả điểm, triển vọng tương lai thì là lấy mỗi phút đồng hồ làm đơn vị khấu trừ nhân quả điểm. Khác biệt chính là, quá khứ là toán cộng tăng lên, tương lai là bình phương tăng lên.

Nhìn đi qua trong vòng một canh giờ phát sinh sự tình muốn thu lấy 5 điểm, hai nhỏ lúc liền thu 10 điểm, cứ thế mà suy ra.

Mà nhìn tương lai thì là trong vòng một phút 10 điểm, hai phút đồng hồ liền biến thành 100 điểm, cứ thế mà suy ra.

Cho nên Phạm Nhân chỉ là bỏ ra 100 nhân quả điểm đổi Hắc Ngọc Đoạn Tục Cao về sau không có lại đổi lấy cái gì đồ vật, bởi vì còn lại phía dưới 1900

điểm định dùng đến khu động Nghịch Thời kính tìm tới cái kia gây chuyện bỏ trốn hỗn đản!

"Dùng Nghịch Thời kính nhìn nửa tháng trước cái kia gây chuyện bỏ trốn hỗn đản vừa vặn cần 180 0 điểm trái phải nhân quả điểm! Ta bây giờ còn có 190 0 điểm, còn có thể thừa bên dưới 100 điểm!"

Quả nhiên là không khỏi hoa a!

Về phần Long Vương cho cái kia gọi Ngự Thủy chi thể đồ vật, Phạm Nhân tại nhận lấy nhiệm vụ khen thưởng thời điểm liền lựa chọn thêm chờ, quá trình cũng rất là nhẹ nhàng, cũng không có bất kỳ cái gì khó chịu, mà lại tương phản còn có chút dễ chịu, chỉ bất quá ngoài ra liền không có còn lại cảm giác, điều này cũng làm cho Phạm Nhân có chút hoài nghi có phải hay không cũng không có đạt được Ngự Thủy chi thể.

Lúc này nhìn lấy rửa rau trong chậu thủy, bỗng nhiên Tâm Niệm nhất động, trong đầu loáng thoáng cảm thấy tựa hồ đối với thủy có một tia không tên thân cận cảm giác, lập tức liền trông thấy trong chậu thủy chậm rãi theo ý nghĩ của hắn chuyển động, ngăn ngừa hai giây thời gian liền biến thành một cái vòng xoáy, mà lại chuyển động đến càng lúc càng nhanh. . .

Ân, đại khái bên trên mình bạch!

Phạm Nhân trong lòng hiểu rõ, đối với Ngự Thủy chi thể có bước đầu nhận biết, có Ngự Thủy chi thể, liền có Ngự Thủy chi thuật, chỉ bất quá lại là muốn Tinh Thần Lực không chế!

Bạn đang đọc truyện *Vua Đồi Nợ Tam Giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 05:: Nghịch Thời quay lại!

Uy mầu thân ném qua sau bữa cơm chiều, Phạm Nhân liền đánh bồn nước nóng bắt đầu vào gian phòng để cho nằng chà chà thân thể, sau đó liền trong phòng tắm không ngừng thí nghiệm lấy Ngự Thủy chi thể mang tới một số Tiểu Kỹ Xảo.

Không chế thủy cần sử dụng Tinh Thần Lực, Phạm Nhân trước mắt Tinh Thần Lực tại hệ thống bảng biểu hiện chính là bình thường 10 điểm, hiện tại cũng không thể tùy tâm sở dục để thủy thoát ly trọng lực, đúng vậy để mặt đất hoặc là trong thùng thủy dựa theo hần ý niệm lưu động cũng có chút hao tổn thân.

Một chén 500 ml trái phải nhiệt độ bình thường thủy, tại hần ý niệm bên dưới có thể trong vòng một phút sôi trào, một Chậu nước thì cần muốn mười phút đồng hồ, hơn nữa còn sẽ cảm thấy choáng, lưu động lời nói đoán chừng có thể làm cho thân thể xung quanh bốn phía mười lập phương tiếng nước chảy ứng tác động lấy mỗi giây chừng năm mét tốc độ tiến lên một phút đồng hồ.

Bất quá có một chút quả thật làm cho hần cực kỳ hưng phấn!

Phạm Nhân có thể trong nước thu lấy Dưỡng Khí hô hấp, lấy trước mắt Tinh Thần Lực có thể tiếp tục chừng nửa canh giờ, đây chính là tương đương nghịch thiên, một cái chính thường nhân lặn thủy là cần nghẹn tức giận, bơi lội chuyên nghiệp lượng hô hấp lớn người cũng cực ít có thể kiên trì ba phút trở lên, mà hần cái này nửa giờ tại trước mắt trên Địa Cầu cũng đều là phần độc nhất.

"Không biết rõ có thể hay không để cho sâu trong nước sức chịu nén giảm bớt đối với thân thể áp lực?" Phạm Nhân trầm nghĩ nói: "Ngày khác đi đập chứa nước bên trong thử nhìn một chút!"

"Hệ thống, cái này Tinh Thần Lực có không có gì có thể tăng lên biện pháp?"

"Có! Chủ ký sinh có thể phục dụng một số tăng cường Tinh Thần Lực dược vật hoặc là đổi lấy một số Đoán Luyện Tinh Thần lực công pháp cùng kỹ năng! Hoặc là trực tiếp dùng nhân quả điểm tới tăng lên Tinh Thần Lực thuộc tính! 100 điểm nhân quả điểm có thể tăng lên ước chừng 5 điểm Tinh Thần Lực!"

"Vẫn là trước quên đi thôi! Quá mắc!" Phạm Nhân dứt khoát không có mở ra Thương Thành đi tìm, tuy nhiên trong lòng cũng phỏng đoán rất nhiều kỹ năng cần cực kỳ cường đại Tinh Thần Lực đến thao túng, bất quá bây giờ hần lại là cũng không đủ nhân quả điểm tới hoa tại cái này bên trên.

Dù sao còn muốn dùng đại khái 180 0 điểm đến khu động Nghịch Thời kính tìm cái kia gây chuyện tài xế, không giải quyết tâm lý cái này u cục, luôn cảm thấy không thoải mái, thế là liền thuận thực nhanh chóng mặc y phục về đi đến trong phòng.

Tại trong ngăn kéo lật ra một đài đã nát bình phong dự bị điện thoại di động về sau, liền xuất ra Nghịch Thời kính bắt đầu quay lại quan sát, cùng lúc mở

ra điện thoại di động ghi hình công năng chính đối Nghịch Thời kính!

"Ừm! Chính là chỗ này!"

Nhìn lấy Nghịch Thời kính trên mặt kính theo 180 0 điểm nhân quả điểm khấu trừ đi sau ra ánh sáng, lập tức giống Vạn Hoa Đồng đồng dạng hiện lên từng cái hình ảnh, trong nháy mắt dừng lại tại mẫu thân xảy ra tại nạn xe cộ một khắc này.

Một cỗ siêu tốc độ chạy lấy 80 mã trái phải tốc độ chạy qua, bà chính đi tại lần vôi sang đường bên trên Phạm mẫu rắn chắc đựng bay, từ va chạm điểm bay đến người bên cạnh đi trên đường, khoảng chừng cách xa năm mét!

Nhìn lấy cái này hình ảnh, Phạm Nhân tâm lý tương đương phần nộ.

Trên con đường này không có giao thông đèn, tuy nhiên có hạn nhanh 40 đánh dấu, cũng có đo nhanh chụp ảnh điểm tại, thế nhưng là theo cảnh sát điều tra lại nói ngày trước dò xét đầu hồng, hiện tại nhớ tới giống như có chút không hợp với lẽ thường.

Phạm Nhân dừng vài giây đồng hồ, nhìn lấy trong tấm hình trực tiếp choáng khuyết đi qua mẫu thân, chiếc kia siêu tốc độ chạy chỉ là thắng gấp ngừng một chút, bánh xe có chuyển hướng người đi đạo phương hướng, chậm rãi đi tiếp một chút, trong tấm hình lại xuất hiện một cái trung niên phụ nữ vội vội vàng vàng chạy tới ngồi xổm ở mẹ trước người.

Sau đó liền nhìn thấy chiếc kia siêu tốc độ chạy bánh xe về chính, bá một chút liền lái đi!

Nhìn thấy cái này hình ảnh Phạm Nhân, tâm lý lại là một trận hàn ý dâng lên, trong nháy mắt hiểu được, lúc này cả người tê cả da đầu, nổi da gà đều mao!

Đây quả thực chính là muốn mưu hại tính mạng!

Nếu như không phải cái kia trung niên phụ nữ bỗng nhiên xuất hiện, chỉ sợ chiếc này siêu tốc độ chạy liền trực tiếp ép hướng người đi trên đường đã choáng khuyết đi qua mẫu thân trên thân, Phạm Nhân này lúc kinh ngạc qua đi, lòng tràn đầy phần nộ!

Dừng lại tại Phạm mẫu trên thân một lát, Phạm Nhân liền không chế hình ảnh trở lại đã nhanh chóng đi siêu tốc độ chạy bên trên, nhìn thấy biển số xe về sau ghi xuống, liền đem hình ảnh chuyển hướng siêu tốc độ chạy vị trí lái bên trên.

Thấy rõ trên ghế lái người về sau, Phạm Nhân không khỏi sùng sốt một chút.

Đó là một cái còn tràn đầy non nớt chỉ sắc tuổi trẻ Tuấn Nam, chải lấy một cái Đại Bối Đầu, xem ra cũng liền giống như hán niên kỷ, chỉ sợ liền giấy lái xe đều không có, lúc này mặc ra một bộ kính râm cùng khẩu trang đeo lên, không một hồi liền chuyển đến một đầu trong ngõ nhỏ.

Sau đó liền trông thấy hán đối một cái y phục xuống xe, đến trên đường lớn ngăn cản một chiếc Taxi đi.

Thế mà còn có cẩn thận như vậy Ý Thức, loại này tinh táo ứng đối cử động, tăng thêm nguyên bản cái kia muốn nghiền ép đệ nhất phản ứng, đều nói mình cái này rõ ràng vẫn chỉ là thiếu niên người có cực kỳ đáng sợ tâm lý tổ chất.

Phạm Nhân ngăn chặn tâm lý phần nộ nhớ kỹ cái kia chiếc Taxi biển số xe về sau, liền không chế Nghịch Thời kính hình ảnh đi theo Taxi một đường tiến lên, cuối cùng đi đến một cái gọi bờ sông cấp cao tiểu khu ngoài cửa lớn.

Cái kia thiếu niên xuống xe về sau trái phải nhìn quanh một chút, tại nguyên đứng gần hai phút đồng hồ sau nhưng không có tiến trong cư xá, ngược lại là một đường cảnh giác bước nhanh đi tới, xuyên qua mấy con phố về sau tiến vào một cái gọi Hương Khê tháng vườn cấp cao biệt thự khu bên trong, sau khi vào cửa còn đối gác cổng điểm một cái đầu.

Từ bỏ trốn bắt đầu một hệ liệt xử lý thủ pháp, thấy Phạm Nhân cả người trong lòng nổi lên một cỗ hàn ý, từ da đầu một đường mát đến lưng, cái này thiếu niên lại có như thể kinh khủng phản trình sát Ý Thức, hán đến tột cùng là cái hạng người gì?

Hương Khê tháng vườn tại Kinh Lăng chợ cũng là thủ công nhất chỉ biệt thự khu, ở người ở bên trong có thể nói là không phú thì quý, cái này thiếu niên tiến môn lúc còn cùng bảo an điểm đầu ra hiệu, hiển nhiên đứng vậy ở bên trong hộ gia đình, mà lại chiếc kia McLaren cũng không phải người bình thường có thể lái được nổi, bởi vậy cơ bản có thể kết luận hán ít nhất là cái phú quý người ta thế hệ sau.

Nhìn lấy cái này thiếu niên đi vào biệt thự khu về sau, không bao lâu ngay tại một tòa trước biệt thự ngừng dưới, trái phải quan vọng một chút về sau, trên cửa ấn lấy cái mặt mã liền mở cửa đi vào.

Sau đó Phạm Nhân liền nhìn thấy trong biệt thự trong phòng khách một cái đang xem thư trung niên nam tử lờ mờ cái kia thiếu niên một chút, miệng bên trong không biết rõ nói cái gì, cái kia thiếu niên lại là dừng lại bước chân, kéo bên dưới khẩu trang cùng kính râm cũng đã nói mấy câu.

Sau đó liền nhìn thấy trung niên nam tử trên mặt một trận kinh ngạc, một mặt không thể tin nhìn lấy thiếu niên, sau cùng giống như là hít khẩu khí, lắc lắc đầu cầm lấy điện thoại gọi cái Hào Mã.

Mà cái kia thiếu niên thì là tại nguyên mà run lên giật mình sau liền lên lầu vào phòng.

Nghịch Thời kính nếu có âm thanh liền tốt!

Phạm Nhân này lúc cũng hít khẩu khí, nhìn thấy cái này Riki vốn bên trên đã xác định người gây ra họa tin tức, nhìn nữa cũng không có bao nhiêu ý nghĩa, hiện tại xem ra, nửa cái tháng không có tìm được người gây ra họa là có nguyên nhân, cái này thiếu niên tối đa cũng liền mười sáu tuổi nhưng lại có lãnh tính như vậy tâm lý tổ chất, phản trình sát năng lực cũng là tương đương cường hãn, chỉ sợ người nhà của hắn cũng là như thế.

Mà lại có thể là nhà này người thông qua một loại nào đó quan hệ con đường tiến hành nhất định can thiệp, cho nên cho tới bây giờ đều không có cái gì hồi âm, đây cũng là Phạm Nhân tâm lý hàn ý chủ yếu nơi phát ra.

Ở Hương Khê tháng vườn một cái mở McLaren thiếu niên, trong nhà năng lượng hắn là thật sự không nhỏ!

Lúc này, Phạm Nhân trong điện thoại di động chợt tới cái điện thoại: "Uy, xin hỏi là La Tiểu Lâm gia thuộc người nhà sao? Ta là sở cảnh sát cảnh quan Hàn Mộc!"

Bạn đang đọc truyện *Vua Đòi Nợ Tam Giới Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 6:: Tự thú người gây ra họa!

Sở cảnh sát đánh tới điện thoại để Phạm Nhân rất là kinh ngạc, cái kia gọi Hàn Mộc Nữ Cảnh Quan nói có người đi tự thú thừa nhận là nửa tháng trước tai nạn giao thông người gây ra họa, nguyện ý gánh chịu trách nhiệm, mà lại gây chuyện cổ xe cũng đã tìm tới, làm lúc ở đây cái kia chính mắt trông thấy Chứng Nhân cũng xác nhận đúng vậy chiếc kia McLaren.

"Cho nên chúng ta muốn mời người qua đây hiệp trợ, mau chóng bỏ cái này vụ án kết!"

"Hàn cảnh quan có thể để lộ vừa đưa ra tự thú người gây ra họa kia tướng mạo đặc thù sao?" Phạm Nhân đương nhiên sẽ không tin tưởng người gây ra họa kia sẽ dễ dàng như vậy liền đi tự thú, từ Nghịch Thời trong kính nhìn thấy cái kia thiếu niên một hệ liệt cử chỉ đều không giống như là sẽ tự thú người.

"Là một cái hơn ba mươi tuổi trung niên nam tử, tự xưng là đêm đó uống một chút rượu, bởi vì là mượn bằng hữu bạn xe cho nên tại xảy ra chuyện thời điểm, nhất thời bối rối liền lựa chọn tạm thời trốn tránh!"

Nghe được Hàn Mộc trả lời, Phạm Nhân tâm lý trào lên lúc liền hiểu, đến từ thủ quả nhiên không phải cái kia thiếu niên, mà là sắp xếp người đến đỉnh bao hết!

Mà cảnh sát cái kia một bên rõ ràng là bởi vì mấy cái mẩu chốt địa phương không có chứng cứ, hiện tại có người đến từ thủ, mà lại đem xe họa tình huống hiện trường cùng ngày lúc đó tâm lý nói đến làm như có thật, cảnh sát cũng cơ bản tin tưởng người kia lý do thoái thác.

Nếu như Phạm Nhân không có Nghịch Thời kính có thể hồi tưởng tình cảnh lúc ấy, chỉ sợ cũng phải tin tưởng chính là người này làm.

"Hàn cảnh quan, ta muốn hỏi hỏi chiếc xe kia là ai danh hạ?"

"Theo chúng ta điều tra kết quả, chiếc xe này là Đại Tượng tập đoàn chủ tịch HĐQT Giang Du danh hạ xe, hẳn thuyết pháp cũng là tại ngày trước cho mượn bằng hữu bạn đón dâu dùng, bất quá bây giờ còn không có trả lại, không nghĩ tới thế mà ra dạng này sự tình!"

Đại Tượng tập đoàn? Cái kia Kinh Lăng chợ nổi danh Đầu Tư Công Ty?

"Được, ta đã biết, đợi lát nữa ta sẽ đi qua hiệp trợ Hàn cảnh quan phá án!"

Phạm Nhân trong lòng cười lạnh, cái kia Giang Du chỉ sợ làm sao cũng không nghĩ ra hắn cái này nhìn như hoàn mỹ đỉnh bao kế hoạch thế mà lại có lỗ thủng tồn tại, nếu không có Nghịch Thời kính, thật sự bị bọn hắn hoàn thành bản sát! Cái này đã không chỉ là xem mạng người như cỏ rác, càng là đùa bỡn Chấp Pháp Bộ Môn, chà đạp pháp luật!

Nghịch Thời kính quay lại công năng là có thể tiến nhanh quan sát, Phạm Nhân không ngừng nhanh hơn độ xem xét, bỏ mấy cái mẩu chốt tin tức đều ghi xuống, cũng dùng điện thoại di động ghi lại.

Phạm Nhân từ Nghịch Thời trong kính thấy qua cái kia thiếu niên tại tai nạn xe cộ ngày thứ hai liền đi tỉnh thể dục trong khi huấn luyện tâm, sau đó chuyên môn lưu ý một chút cái kia thiếu niên trong phòng bày biện những cái kia Cúp, không nghĩ tới thế mà cái này gọi sông nặc thiếu niên lại là tỉnh Thiếu Niên Du lặn đội trọng điểm hạt giống tuyển thủ, từng chiếm được không ít lớn Đại Tiểu tiểu nhân bơi lội Championship quán quân.

Nguyên lai là một cái xuất thân hào môn thể dục thiên tài, khó trách sẽ có lãnh tính như vậy tâm lý tổ chất!

Phạm Nhân tại trên máy vì tính kéo đi một số không có khả năng bị đập tới hình ảnh dành trước mấy phần, sau đó khảo một phần tiền Ô Cứng về sau liền đi sở cảnh sát.

Lúc đầu đã là đến tan ca thời gian, không nghĩ tới cái kia tự thú người thế mà cái giờ này mới đến, cũng làm cho Hàn Mộc mấy người không thể không tăng ca xử lý, thậm chí để Phạm Nhân hơn chín giờ tới một chuyến, lúc này nhìn thấy đã đến sở cảnh sát Phạm Nhân, Hàn Mộc đánh giá một chút Phạm Nhân về sau liền nói ra: "Tiểu Phạm, làm phiền người đêm hôm khuya khoắt đi một chuyến!"

"Không có gì đáng ngại! Ta vừa vặn có chút đồ vật muốn giao cho các người!" Phạm Nhân mỉm cười một chút, nhìn trước mắt cái này tới đa cũng liền so với hán năm thứ năm đại học tuổi Nữ Cảnh Quan.

Cái này gọi Hàn Mộc Nữ Cảnh Quan tướng mạo không tính đặc biệt xuất chúng, nhưng cũng không tính phổ thông, một mét bảy trái phải thân cao cùng hiện tại Phạm Nhân không sai biệt lắm, ăn mặc một thân cảnh phục lộ ra rất là tự thể hiện ngang.

"Ồ?" Hàn Mộc sững sốt một chút, có chút kỳ quái hỏi: "Cái gì đồ vật?"

"Quan Vu Giang du lịch một nhà đùa bốn tư pháp một phần chứng cứ!" Phạm Nhân cử đi nhấc tay bên trong USB, nhàn nhạt nói ra: "Cái kia đến từ thủ tài xé là đình bao!"

Hàn Mộc ngừng lại đặt chân bước, biểu hiện trên mặt trong nháy mắt ngưng kết, không thể tin nói ra: "Phạm Nhân, người có đạo người đang nói cái gì sao?"

"Hàn cảnh quan! Ta rất rõ ràng chính ta đang nói cái gì!" Phạm Nhân không có chút nào bị Hàn Mộc lời nói ảnh hưởng, điểm một cái đầu: "Ta có thể vì ta nói ra mỗi một câu nói phụ trách!"

Hàn Mộc giật mình, nhìn trước mắt cái này vừa tròn mười sáu tuổi nam sinh gương mặt kiên định, đáy lòng cũng không khỏi đến có chút kinh ngạc.

Cái này vụ án từ đòi giao cho trên tay nàng đến bây giờ cũng không có đầu mối gì, liên quan tới tai nạn xe cộ phụ cận dò xét đầu thật vừa đúng lúc cũng tại ngày trước xuất hiện vấn đề, đây cũng là một cái chiếm cứ tại nàng tâm lý điểm đáng ngờ, nhưng là hôm nay tới tự thú cái kia tài xế nói lời nhưng cũng hoàn toàn đối mặt ngày trước tình huống, bây giờ người trong cuộc gia thuộc người nhà nói có chứng cứ chứng minh là chủ xe thao túng đây hết thấy, tự nhiên là để cho nàng mười phần coi trọng!

"Tốt!" Hàn Mộc điểm một cái đầu, đối với Phạm Nhân nói chứng cứ cũng tràn ngập tò mò, thế là mang theo Phạm Nhân đi đến một đài trước máy vì tính bà USB chen vào.

Nhìn thấy USB chia làm bảy tám cái video đoạn ngắn, thế là ấn mở cái thứ nhất.

Trong tám hình, chiếc kia đã bị các nàng tìm tới McLaren xuất hiện, lấy 80 mã tốc độ chạy qua, đâm vào Phạm mẫu La Tiểu Lâm chỗ đuôi...

Xem hết toàn bộ video về sau, Hàn Mộc chấn kinh đến nói không ra lời, làm một cái Hình Cảnh nhân viên, nàng tự nhiên là nhìn ra được người gây ra họa tâm lý tổ chất cùng phản trình sát Ý Thức cường hãn đến mức nào, đụng người sau đệ nhất phản ứng lại là dự định nghiền ép người trong cuộc, bởi vì người qua đường xuất hiện mới từ bỏ ý nghĩ này, sau đó tiến ngõ nhỏ đối y phục, đón xe rồi đi, sớm xuống xe, đi bộ mấy con phố tiến vào Hương Khê thẳng vườn...

Nói không khiếp sợ khẳng định là giả, càng khiếp sợ hơn chính là phần này video xuất hiện, không chỉ có rõ ràng vỡ xuống chiếc xe kia biển số xe, còn bà trên ghế lái thiếu niên đập đến nhất thanh nhị sở.

Không bằng lái, gây chuyện bỏ trốn, đình bao, đùa bốn tư pháp...

Những này tội danh đều là trọng tội!

"Tiểu Phạm, người những này video là từ đâu tới?" Hàn Mộc ép bên dưới tâm lý về khiếp sợ, chuyển đầu hỏi.

"Vừa rồi Hàn cảnh quan đánh cho ta điện thoại thời điểm ta liền định ra cửa tới, vừa đánh mở cửa liền thấy cửa ra vào mặt đất có cái USB, thế là liền cầm tới trên máy vì tính nhìn một chút!"

Phạm Nhân tìm một cái nhất là bớt việc lấy cớ, không có nửa điểm khiếp ý, nhìn thẳng Hàn Mộc ánh mắt nói nói.

Lấy cớ này từ ra cửa bắt đầu Phạm Nhân vẫn tại đáy lòng mặc niệm lấy, đến bây giờ đã có thể rất tự nhiên nói ra, coi như dùng máy phát hiện nói dối cũng là mặt không chân thật đáng tin.

Hàn Mộc nhíu lại lông mày, cũng không nhìn ra Phạm Nhân có nói láo giấu điểm dấu hiệu, thế là điểm một cái đầu nói ra: "Ta sẽ nghiệm chứng phần này video tính chân thực cùng nơi phát ra, khả năng còn sẽ có nhu cầu người phối hợp điều tra tình huống!"

"Nếu như video là chân thực, ta giống người cam đoan! Nhất định sẽ làm cho phần tử phạm tội nhận luật pháp nghiêm trị!"

"Cảm ơn Hàn cảnh quan!" Phạm Nhân mỉm cười một chút điểm một cái đầu.

Nhìn lấy Phạm Nhân tựa hồ không có quá nhiều tâm tình kích động, ngôn ngữ cũng rất nhỏ biều lộ cũng không có cái gì đáng đến hoài nghi dị thường, toàn bộ hành trình đều là trấn định tự nhiên lạnh nhạt ứng đối bộ dáng, Hàn Mộc không khỏi tâm lý kéo ra, dâng lên một cỗ không rõ ràng cho lắm cảm giác.

Làm sao trước mắt cái này thiếu niên tâm lý tổ chất cũng lãnh tĩnh như vậy lý trí?

So với Giang gia cái kia thiếu niên trên thân loại kia lãnh khốc ngoan lệ lý trí, Phạm Nhân trên người càng giống là một loại Tâm như chỉ thủy bình tĩnh.

Bạn đang đọc truyện *Vua Đồi Nợ Tam Giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 07:: Tân nhiệm vụ, tiếp tục đuổi lấy Tôn Ngộ Không?

Phạm Nhân khi về đến nhà, mẫu thân đã ngủ, tra xét một chút nàng thoa lấy được cao chỗ đau, cảm nhận được bên trên truyền đến trận trận ám áp cảm giác, Phạm Nhân tâm lý cuối cùng là định hơn phân nửa, cái này Hắc Ngọc Đoạn Tục Cao Dược Hiệu hẳn là cùng hệ thống nói đồng dạng, ba ngày trái phải liền có thể để mẫu thân khỏi hẳn.

Mà cảnh sát cũng căn cứ cái kia chút thông qua Nghịch Thời kính ghi chép bên dưới video một lần nữa điều tra chuyện chân tướng, Hàn Mộc cam đoan hẳn vẫn là cơ bản tin tưởng, đương nhiên cũng không bài trừ gặp được một số lực cản, cái này cũng không phải là trước mắt hắn có khả năng không chế.

"Đốt, chủ ký sinh mời xem xét mới nhiệm vụ!"

Vừa về đến phòng Phạm Nhân đang định lợi trên giường, liền nghe hệ thống âm thanh tại vang lên bên tai, lập tức cũng có chút không nói.

Mới hoàn thành một cái nhiệm vụ liền đến cái thứ hai nhiệm vụ? Cái này đều còn không hảo hảo thờ khẩu khí đâu! Ta thế nhưng là cái Học Sinh a ư? Ta không cần học tập nha? Thứ hai liền phải về trường học!

"Nhiệm vụ: Thu hồi Cửu Diệp Linh Chi! Người ủy thác: Vương Mẫu! Mắc nợ người: Tôn Ngộ Không! Khen thưởng: 1000 nhân quả điểm! Bàn Đào Thịnh Yến danh ngạch một cái "

"Hệ thống, người đi ra, ta cam đoan đánh không chết người!"

Nhìn thấy nhiệm vụ về sau, Phạm Nhân kém chút không có nhảy dựng lên, cái này TM cái gì hệ thống, hồ người hồ nghiệm!

Thật vất vả mới từ Tôn Ngộ Không nơi đó đòi lại Định Hải Thần Châu, trong lúc đó các loại lo lắng đề phòng, rất sợ Tôn đại gia một cái không cao hứng bả chính mình bóp dẹp, hiện tại thế mà còn có một cái hướng Tôn Ngộ Không thu hồi nhiệm vụ, mà lại cái này Cửu Diệp Linh Chi là cái quý gì? Tôn Ngộ Không lúc nào trộm đoạt Vương Mẫu cái này Cửu Diệp Linh Chi?

"Hệ thống là sẽ không chết!" Hệ thống cái kia lạnh như băng âm thanh nói ra: "Mời chủ ký sinh tại ba Thiên Nội lựa chọn thời gian truyền tống, mau chóng hoàn thành nhiệm vụ!"

"Hệ thống người là cảm thấy ta dễ khi dễ vẫn cảm thấy Tôn Ngộ Không dễ khi dễ?" Phạm Nhân mở ra bạch nhãn, một mặt bị phẫn: "Có thể thay cái nhiệm vụ sao?"

"Không thể!" Hệ thống lời ít mà ý nhiều nói nói.

Vậy thì là để ta đi tìm chết ý tứ rồi? Mẹ trứng, Lao Tử vừa mới đến đi Tôn Ngộ Không Kim Cô Bồng, lại chạy đi tìm Tôn Ngộ Không nói, Ngộ Không a, người nhớ kỹ Vương Mẫu nơi đó có cái Cửu Diệp Linh Chi bị người đoạt sao? Ta hiện tại tới tìm người muốn! Thật nói như vậy, đoán chừng bị Tôn Ngộ Không một bạt tai tát đến mười vạn tám ngàn ngàn dặm.

Phạm Nhân nhìn thấy nhiệm vụ về sau, cũng không có tâm tình ngủ, dứt khoát ngồi dậy, mở ra bộ kia phôi trí một loại máy tính tra xét một chút Tây Du Ký bên trong liên quan tới Cửu Diệp Linh Chi tư liệu, tại Tây Du Ký thứ sáu mươi Tam Hồi thời điểm, gặp gỡ Vạn Thánh Long Vương cùng Cửu Đầu phò mã trộm Tể Tái Quốc Phật Bảo Xá Lợi Tử, mà Vạn Thánh Long Vương nữ nhi, một cái danh xưng có hai mươi điểm mỹ lệ Vạn Thánh Công Chúa len lén tại Thiên Đình trộm Vương Mẫu Cửu Diệp Linh Chi cò, dùng để ôn dưỡng cái kia Phật Bảo Xá Lợi Tử.

Tôn Ngộ Không đang lộng chết mấy người về sau đoạt lại Cửu Diệp Linh Chi cò cùng Phật Bảo Xá Lợi Tử, hết lần này tới lần khác nhưng không có trả lại Vương Mẫu, mà là bả Phật Bảo thả lại Tể Tái Quốc trong tòa tháp, Cửu Diệp Linh Chi cò liền trực tiếp đặt ở chỗ đó tiếp tục tẩm bổ Phật Bảo Xá Lợi Tử, còn bả Long bà cột vào trong tòa tháp trông coi.

Trong này tựa hồ có chút chuyện ẩn ở bên trong!

Một cái Thiên Viễn địa khu Thủy Tộc con cái có thể chạy đến Thiên Đình trộm Vương Mẫu Cửu Diệp Linh Chi cỡ? Liền Tôn Ngộ Không lần thứ nhất chạy Thiên Đình thời điểm đều bị Nam Thiên Môn những cái kia Thiên Tướng ngăn lại, cái này Vạn Thánh Công Chúa có cái gì khả năng chịu đựng tiến Thiên Đình? Trộm được về sau vèn vèn dùng để tắm bổ một cái có thể vạn năm sinh ánh sáng, có vạn đạo Hà Quang Phật Bảo Xá Lợi Tử?

Mà lại Tôn Ngộ Không biết rõ sau chuyện này lòng đầy căm phẫn trợ giúp mấy cái đồng dạng là Phật Môn đệ tử hòa thượng bà Vạn Thánh Long Vương một nhà ngoại trừ Long bà bên ngoài toàn bộ đánh chết, về sau lại tiếp tục để Cửu Diệp Linh Chi có ôn đường Xá Lợi Tử? Giống như Logic không quá đúng không?

Phạm Nhân cũng nghĩ không thông vì sao lại dạng này, dứt khoát leo lên vấn đáp Website đăng ký một cái gọi "Rảnh đến như cẩu trùng" tài khoản phát cái thiệp!

"Xin giúp đỡ: Tôn Ngộ Không vì cái gì không có bà Cửu Diệp Linh Chi cõ trả lại Vương Mẫu?"

Không có một hồi, liền có người bắt đầu hồi phục.

"Tạ mời! Đề chủ vấn đề này hỏi được có chút kỳ hoa! Bất quá nếu như dựa theo đề mặt, ta cảm thấy là Tôn Ngộ Không không phải là có nhất định đạo lý, hẳn là lúc lấy Phật Môn thân phận xuất thủ đoạt lại Phật Bảo Xá Lợi Tử, biết rõ Cửu Diệp Linh Chi cỡ có thể ôn đường chính mình Phật Môn Phật Bảo, đương nhiên lười nhác trả! Bất quá trong này ta cảm thấy còn có cái Bát Quái, liên quan tới Vạn Thánh Công Chúa vì cái gì có thể trộm được Cửu Diệp Linh Chi cỡ Đại Bát Quái!"

"Đồng ý trên lầu, bất quá ta thật muốn biết rõ cái kia Bát Quái là cái gì?"

"Cầu giải nói Bát Quái!"

Mẹ trùng, làm sao lâu sai lệch!

Phạm Nhân đối với trả lời chắc chắn người thuyết pháp cơ bản đồng ý, bất quá nói thật, hẳn cũng muốn biết là cái gì Bát Quái!

"Tốt a, đã như vậy ta liền nói một chút cái này Bát Quái!"

"Tây Du Ký thảo luận Vạn Thánh Long Vương nữ nhi sắc sỡ sắc đẹp, xinh đẹp, có hai mươi điểm nhân tài... , chúng ta đồng dạng đánh giá mỹ nữ đều là Thương Lão Sư bảy phần, bằng bằng tám điểm, Chí Linh chín điểm dạng này, thế nhưng là cái này Vạn Thánh Công Chúa có hai mươi điểm là cái gì khái niệm? Vậy khẳng định là khuyển đảo Thiên Đình mỹ Tuyệt Nhân cũng chính là! Kể từ đó, nàng có thể đi vào thủ vệ sâm nghiêm Thiên Đình khẳng định là bởi vì bên trong có người cho nàng Thông Hành Chứng, mà cái này người tất nhiên là Lăng Tiêu điện người đứng đầu, Ngọc Đế!"

"Vương Mẫu biết rõ chuyện này ghen, khẳng định phải thiết kế Vạn Thánh Công Chúa, an bài Cửu Đầu Trùng làm đến cửa con rể tuyệt Ngọc Đế ý nghĩ, lại để cho Cửu Đầu Trùng trộm Phật Bảo hồng kiều rất Vạn Thánh Công Chúa vui vẻ, còn cố ý để cho nàng biết rõ Cửu Diệp Linh Chi cỡ Tiên Khí cỡ thể tắm bổ Phật Bảo, để cái kia Xá Lợi Tử cỡ vạn đạo Hà Quang, vạn năm sinh ánh sáng!"

"Đọc đường Tôn Ngộ Không biết rõ có người trộm Phật Bảo, tự nhiên sẽ xuất thủ giết chết, cứ như vậy Vương Mẫu liền đã đạt thành chính mình diệt trừ Hồ Ly Tinh kế hoạch! Đoạt lại đồ vật về sau biết rõ Cửu Diệp Linh Chi cỡ là Vương Mẫu, sẽ còn trả lại! Quả thực là một Thạch Nhị chìm hoàn mỹ kế hoạch!"

"Chi bất quá lại không tính tới Tôn Ngộ Không căn bản không có ý định bà Cửu Diệp Linh Chi cỡ còn trở về! Trong này có thể là bởi vì Tôn Ngộ Không còn nhớ Vương Mẫu không có mời hắn đi Bàn Đào Yến nguyên nhân, cũng có thể là Tôn Ngộ Không đoán được Vương Mẫu lợi dụng hắn diệt trừ Vạn Thánh Công Chúa kế hoạch."

"Cho nên, bất kể như thế nào, Tôn Ngộ Không đã ngay từ đầu không trả, vậy sau này cũng là sẽ không trả lại!"

Phạm Nhân nhìn lấy cái kia đáp chủ cái này có cây có theo, đầu Lý Thanh tích lớn luận, tuy nhiên sau cùng kết luận là Tôn Ngộ Không sẽ không trả, nhưng cũng không khỏi không bội phục!

Đó là cái nhân tài a! Như thế điểm tin tức có thể suy luận ra nhiều như vậy đồ vật! Thế nhưng là dạng này lệch ra lâu thật sự được không?

"Đáp chủ ngu xoa!"

"Đáp chủ là viết suy luận a? Phỏng đoán này ta phục!"

"La Quán Trung vạch quan tài ta đề xuống! Ngươi tiếp tục biên!"

"Mọi người tốt, ta là Tôn Ngộ Không, đang đại náo Địa Phủ, đánh cho ta hai mươi khối tiền, ta đem ngươi tên từ Sổ Sinh Tử bên trên vẽ rơi, đừng hỏi ta vì cái gì dễ dàng như vậy, không có trung gian thương lừa chênh lệch giá, tin bằng hữu bạn đến!"

Phạm Nhân cười khổ lắc lắc đầu, bà đã lệch ra đến không còn hình dáng thiệp mời đóng lại, sau đó nhốt mấy tính.

Tôn Ngộ Không đánh giá Kế Đô quên cái này một gốc rạ, mà nên lúc phân phó cái kia Long bà ngày đêm trông coi, không được ra bất kỳ sai lầm nào mới tha Long bà một mạng, để hấn còn?

Khó!

Nếu như sự tình thật là cùng cái kia đáp chủ đoán không sai biệt lắm, là Vương Mẫu thiết kế cục, sau đó Hầu Ca đoán được, kia liền càng khó khăn!

Phạm Nhân dứt khoát trước không muốn việc này, dù sao còn có ba ngày, nếu không lại quan vọng một chút?

Bạn đang đọc truyện *Vua Đòi Nợ Tam Giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 08:: Phá bơi lội kỷ lục thế giới

Sáng sớm hôm sau, Phạm Nhân sau khi rửa mặt làm xong Bữa Sáng liền cho mẫu thân đưa đi qua, sau đó cho hấn đổi được.

"Tiểu Nhân, ngươi cảm về được vẫn rất có tác dụng!" Phạm mẩu trên mặt khí sắc so với trước một ngày tốt lên rất nhiều, lúc này nhìn lấy Phạm Nhân cho hấn đổi được liền nói ra: "Ta cảm giác hiện chân cũng có thể dùng được kình!"

"Mẹ ngươi cứ yên tâm đi, chỉ cần ngươi dừng lại đứng lên làm việc, tốt khang định nhanh!" Phạm Nhân tự nhiên biết rõ Hắc Ngọc Đoạn Tục Cao Được Hiệu, nghe được lời của mẹ về sau cười nói: "Người già Trung Y cũng không phải sóng đến hư danh!"

"Hành Hành đi!" Phạm mẩu tức giận nói ra: "Ngươi qua cuối tuần tranh thủ thời gian về trường học đi thôi, đợi lát nữa học tập theo không kịp!"

Phạm Nhân bởi vì mẫu thân bên ngoài gặp tai nạn xe cộ nguyên nhân mới nửa cái nghỉ hàng tháng, hôm nay là thứ bảy, vừa vận động đến thứ hai thời điểm mẹ đoạn cốt tốt liền về trường học trả phép.

Cái kia gây chuyện thiếu niên sự tình cũng không gặp được, hiện tại ngoại trừ bả video giao cho cảnh sát bên ngoài, hấn một cái sẽ phải thi đại học học sinh cấp ba cũng không có quá nhiều biện pháp cùng thủ đoạn đi làm một ít chuyện gì, mà lại hướng Tôn Ngộ Không thu hồi Cửu Diệp Linh Chi có nhiệm vụ đến bây giờ cũng không có đầu mối gì, cho nên lúc này liền cảm quản bơi, dự định đi bể bơi thí nghiệm một chút hấn đối với Ngự Thủy chi thể chừng không.

Phạm Nhân nhà cũng không lớn, trong phòng tắm không có quá lớn phát huy Không Gian, hiện tại đi đập chứa nước lời nói nhiệt độ nước lại quá thấp, ngược lại là đi bể bơi thuận tiện nhất.

Tam Nguyệt phần khí trời còn có chút hàn ý, bất quá bởi vì bể bơi là có nhiệt độ ổn định hệ thống nguyên nhân, đến bơi lội người mặc dù không có giữa hè thời gian tới nhiều, nhưng cũng không ít, Phạm Nhân thịt đau bỏ ra ba mươi khối mua tắm vé, trở ra liền thẳng đến Phòng Thay Quần Áo đi.

Cái này bể bơi là Kinh Lăng chợ LC khu duy nhất một cái bể bơi, không tính là lớn, bất quá nhiệt độ ổn định bể bơi có hai cái, một cái tiêu chuẩn ao cùng một cái ngắn ao, lúc này mỗi cái bể bơi Riki vốn đều có hơn mười người tại nhân nhả bơi lên, Phạm Nhân trực tiếp đi tiêu chuẩn trong bể bơi một đầu đắm xuống.

Dựa theo Olympic tiêu chuẩn thiết lập Bể Bơi lớn 50 mét, rộng 21 mét, nước sâu tại 1.8 đến khoảng 2 mét, bình thường chia làm tám đầu Tái Đạo. Nói một cách khác, Phạm Nhân chỗ trong bể bơi, chỉ ít có hơn hai ngàn lập phương thủy, hiện hấn hôm nay hiển nhiên là không khổng chế được nhiều như vậy.

Ở trong nước Phạm Nhân không ngừng khổng chế thân thể chung quanh thủy thời động hấn thân thể hướng phía trước, nếu như là khổng chế thân thể xung quanh bốn phía thập phương thủy, 50 mét khoảng cách chỉ cần 20 giây, dựa theo Phạm Nhân phỏng đoán, chỉ là Ngũ Phương thủy, 10 giây trong vòng liền có thể tiến lên 50 mét, nếu như là một phương thủy, hấn là tại 3 giây trong vòng.

Bất quá hấn không có dám ở chỗ này thí nghiệm, dù sao cái này thật sự là quá mức dọa người, bể bơi bên trong không ít người, còn có thể cứu sinh viên thời khắc chú ý đến, tùy tiện trắc thí cực hạn trạng thái, sợ rằng sẽ hù chết rất nhiều người. Nên biết rõ hiện tại 50 mét kỷ lục thế giới cũng chỉ là 20 giây, mà du lịch đến nhanh nhất cá cò, bình quân mỗi giây cũng chỉ là ba mươi chừng ba thước.

Nói một cách khác, Phạm Nhân đề cao đối với Ngự Thủy chừng không về sau, siêu việt cá cò tốc độ là không tại lời nói bên dưới.

"Người kia du lịch thật tốt nhanh a!"

Bể bơi một bên ba cái vừa mới đến nam nữ đang làm nóng người, một người trong đó trông thấy Phạm Nhân trong nước vừa đi vừa về bơi lên, tại tâm lý yên lặng tính toán một chút thời gian, bỗng nhiên có chút sợ hãi.

"Mà mẹ nó! Mau nhìn!" Hần vội vàng hô bên người hai cái đồng hành nam tử: "Mau nhìn người kia!"

"Cái gì a?" Hần thân một bên hai người bị hần cái này nhất kinh nhất sợ âm thanh giật nảy mình: "Lương Siêu, người đừng ngạc nhiên được hay không!"

"Giang Dẫn, Trần Nghiên, hai người các người mau nhìn, người kia du lịch thật tốt nhanh!" Lương Siêu trên mặt rõ ràng tràn đầy phấn khởi nói ra: "Ta tính toán một chút, hần 50 mét tốc độ đại khái tại 25 giây trong vòng!"

"25 giây?" Một nam một nữ kia có chút kinh ngạc: "Người khác a? Không nghe nói Kinh Lăng có cái này số nhân vật a?"

"Thật sự!" Lương Siêu có chút nóng nảy: "Các người không tin liền chính mình đếm xem nhìn!"

Giang Dẫn nhíu lại lông mày, nhìn lấy từ mặt khác một đầu bơi về tới Phạm Nhân chính lấy một cái không quá chuyên nghiệp bơi tự do tư thế bơi về đến, trong lòng cũng đếm thầm lấy thời gian.

"25 giây nữa!"

Cái kia gọi Trần Nghiên nữ tử trên mặt cũng lộ ra vẻ bất khả tư nghị, quay người nhìn thoáng qua bên người Giang Dẫn cùng Lương Siêu.

Phạm Nhân cũng cảm giác được mấy người kia đang nhìn cùng với chính mình, thế là liền ngừng lại.

Quả nhiên sẽ bị chú ý tới, Phạm Nhân trong lòng thầm nghĩ, vẫn là chờ khí trời ấm đi đập chứa nước tương đối phù hợp.

Tay khẽ chống, ngồi lên bể bơi một bên, đứng dậy đang định rời đi thời điểm, sau lưng lại truyền tới một giọng nữ dễ nghe: "Vị này bằng hữu bạn, thuận tiện nhận biết một chút không? Ta gọi Trần Nghiên!"

Phạm Nhân xoay người nhìn cái này tự xưng gọi Trần Nghiên nữ tử, nàng ăn mặc một thân bó sát người Áo Tắm, dáng người cân xứng sau khi lại có chút sắc sỡ, trên mặt mỉm cười còn có hai cái ngọt ngào nhỏ bé, tuy nhiên mang theo một đỉnh nón bơi, bên trên còn quần cái này một cái lặn kính, nhưng lại tia không ảnh hưởng chút nào cái kia tinh xảo ngũ quan triển hiện ra một trương khuôn mặt, nhìn tuổi chừng tại 18 tuổi khoảng chừng.

Nhìn lấy hần không hề có ký ảnh mất tại chính mình trên thân dò xét, Trần Nghiên trên mặt hiện lên một tia không vui, bất quá cũng không có phát tác, chỉ là biểu lộ cứng một chút, lần nữa nói ra: "Người tốt?"

Bị phát hiện!

Phạm Nhân giật mình, có chút lúng túng cười nói: "Người tốt! Ta gọi Phạm Nhân!"

Tại Trần Nghiên phía sau Giang Dẫn cùng xà nhà Siêu Tự Nhiên cũng nhìn thấy Phạm Nhân vừa rồi dò xét Trần Nghiên ánh mắt, Giang Dẫn nhíu lông mày, đi lên phía trước nói ra: "Vị này bằng hữu bạn, làm sao không bơi đâu? Ta còn muốn nói cùng người luận bàn một chút đâu!"

"Không bơi! Hoi mệt!" Phạm Nhân bị mấy người thấy có chút không có ý tứ, chỉ muốn tranh thủ thời gian đi đường.

Giang Dẫn sắc mặt có chút âm trầm, Trần Nghiên là hần gần nhất một mực đang theo đuổi đối tượng, rất nhiều biết bọn hần người đều cảm thấy hần cùng Trần Nghiên là trời đất tạo nên một đôi Kim Đồng Ngọc Nữ, lúc đầu những ngày này thừa dịp ngày nghỉ trở về Kinh Lăng, thật vất vả có thời gian hẹn Trần Nghiên đi ra bơi lội, vốn là bởi vì Lương Siêu cái này tiểu tử không lựa lời nói kiếm được hần có chút khó chịu.

Hiện tại còn toát ra một cái dùng ánh mắt khinh nhờn Trần Nghiên mao đầu tiểu tử, mà lại Trần Nghiên rõ ràng đối với cái kia tiểu tử hứng thú so đối với mình còn nhiều, đương nhiên là có chút không cao hứng.

"Quên đi thôi!" Lương Siêu nghe được Giang Dẫn nói muốn cùng Phạm Nhân so tài lời nói, còn cảm thấy có chút khó tin, lúc này nghe được Phạm Nhân nói du lịch mệt mỏi, liền nói ra: "Chúng ta đứng vậy đến gần ra một chút Gân Cốt!"

"Khó được tại lão gia dụng phải một cái bơi lội hảo thủ, cũng không thể như thế thả chạy nha!" Giang Dẫn góc miệng nhắc lên một cái tự nhận là thích hợp nhất đường cong, mỉm cười nói: "Thế nào, vị này bằng hữu bạn có lá gan xem chúng ta đội hoa, không có can đảm tiếp ta Chiến Thư?"

"Giang Dẫn!" Trần Nghiên chỗ nào còn nghe không ra hần bên ngoài chỉ ý, đôi mi thanh tú nhẹ chau lại, nói khi có chút không vui: "Người nói cái gì đó người! Người đều nói mệt mỏi! Người cái này không phải có ý làm khó dễ người ta sao?"

Trần Nghiên tự nhiên là biết rõ Giang Dẫn đối với nàng tâm tư, chỉ bất quá nàng lại không thích Giang Dẫn trên thân loại kia ngạo mạn tính cách, cho nên một mực không có bỏ Giang Dẫn đặt ở lo nghĩ của mình bên trong, hôm nay sở dĩ đáp ứng đi ra bơi lội cũng là bởi vì nghỉ ngơi nhiều ngày, không có cơ hội đúc luyện, tăng thêm Lương Siêu cũng cùng nhau đến đây, cho nên mới tới.

Người một cái 50 mét nhanh nhất thành tích tại 22 giây nửa trái phải đội tuyển quốc gia Hậu Bị Dịch chuyên nghiệp bơi lội tuyển thủ cho một cái nghiệp dư bơi lội kẻ yêu thích Hạ Chiến Thư? Đây không phải khi dễ người sao?

Trần Nghiên không ưa nhất, đứng vậy Giang Dẫn ở trước mặt nàng loại kia ý thế hiếp người ra danh tiếng tính cách!

Lúc đầu đã đi mấy bước Phạm Nhân nghe được Giang Duẫn lời nói về sau, ngừng bước chân: "Người muốn cùng ta so cái gì?"

Giang Duẫn trông thấy Phạm Nhân quay đầu, trên mặt hiện lên vẻ đắc ý.

"Bơi lội, Nhảy Cầu, lặn thủy bể khí tùy người chọn!"

"Ta cảm thấy vẫn là thôi đi!" Phạm Nhân lắc lắc đầu, mặc kệ là so cái gì, Giang Duẫn đều không có phản thán chút nào!

Bạn đang đọc truyện *Vua Đòi Nợ Tam Giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 09:: Không cần thận thắng đội tuyển quốc gia

Giang Duẫn nghe thấy Phạm Nhân lời nói về sau, tự động cho rằng Phạm Nhân là nhận sợ, trèo lên lúc trên mặt đắc ý chỉ sắc càng đậm, cổ ý đề cao âm điệu nói ra: "Nhìn mỹ nữ thời điểm lá gan cũng rất lớn, hiện tại biết rõ sợ rồi?"

Sợ? Phạm Nhân kém chút bật cười, coi như tôn dương cùng Phleps tới hấn đều khó có khả năng sợ!

Hắn để Trần Nghiên cùng Lương Siêu cũng không khỏi nhần nhần lông mày, cái này Giang Duẫn tại trong đội thời điểm cũng là dạng này xưa nay không cho người khác mặt mũi cùng bậc thang, hiện tại đối với một cái nghiệp dư bơi lội kẻ yêu thích cũng làm khó dễ như vậy, Trần Nghiên tâm lý đối với hắn là càng ngày càng phản cảm!

Giang Duẫn nhìn thấy Trần Nghiên nhú lại lông mày, cho là nàng là đối với Phạm Nhân không dám ứng chiến cảm thấy thất vọng, thế là lại nói ra: "Cũng đừng nói ta khi dễ người, người nếu là thắng, ta lửa chạy một vòng cộng thêm năm vạn khối tiền! Nếu là người thua, liền lửa chạy một vòng, sau đó đến ngoài cửa hô to ba tiếng ta là sắc lang!"

"Năm vạn khối?" Phạm Nhân mắt sáng rực lên một chút, trần không trần hấn ngược lại là không quan trọng, thế nhưng là năm vạn đồng tiền lời nói, vẫn là đáng giá suy tính!

"Giang Duẫn! Người đừng náo được hay không!" Trần Nghiên không nghĩ tới Giang Duẫn lại vì ở trước mặt nàng ra đầu gió lại nói lên như thế để cho người ta phản cảm lời nói: "Người còn như vậy ta liền tức giận!"

"Thật sự cược năm vạn khối?" Đối với cái này đưa đến cửa tới năm vạn khối, Phạm Nhân đương nhiên sẽ không cự tuyệt, hấn lúc này đang rầu thế nào lợi dụng hệ thống cái này BUG lời ít tiền đề lão mục bồi bổ thân thể.

"Chống lại" Giang Duẫn nhìn thấy Phạm Nhân tựa hồ có chút dao động, mui phản kháng định điểm một cái đầu: "Người thắng, năm vạn khối lấy đi! Ta lại lửa chạy một vòng!"

"Ai làm trọng tài?"

"Ta đến!" Lương Siêu lúc đầu cũng không nghĩ lấy Phạm Nhân sẽ tiếp nhận khiêu chiến, lúc này liền xung phong nhận việc nói nói.

"Vậy bắt đầu đi!" Phạm Nhân cười nói.

Trần Nghiên không nghĩ tới Phạm Nhân thế mà lại đáp ứng cùng Giang Duẫn trận đấu, lúc này sừng sốt một chút, tâm lý có chút bất đắc dĩ hít khẩu khí, cái này Phạm Nhân tuy nhiên tại 50 mét bơi tự do có thể tiến vào 25 giây, mà dù sao là một cái nghiệp dư kẻ yêu thích, đối mặt bình quân thành tích ổn định tại 23 giây nội Giang Duẫn, chỉ sợ là không có phản thán!

Đi tới Chung Điểm Lương Siêu nhìn lấy hai người đã chuẩn bị hoàn tất sau liền lớn tiếng hô nói: "Dự bị, bắt đầu!"

Bể bơi bên trong cũng có người chú ý tới Phạm Nhân tình huống bên này, thỉnh thoảng có người hướng phía bọn hắn nhìn lại, có thể tại lạnh xuân thời gian đến bơi lội người đều là chút bơi lội kẻ yêu thích, đối với trong nước bơi lội đội vẫn còn có chút nhận biết, lúc này có người nhận ra ở đây Lương Siêu cùng Trần Nghiên, lập tức liền hưng phấn lên.

"Cái kia không phải năm ngoái bị tuyển tiến đội tuyển quốc gia bơi lội tiểu tướng Lương Siêu sao? A, còn có đại tân sinh lặn đàn nữ thần Trần Nghiên?"

"Oa! Thật chính là bọn hắn a!"

"Bọn hần làm sao lại tới nơi này? Đây là đang làm gì?"

"Đây là đang trận đấu?"

"Là ai tại trận đấu a? Thật nhanh a!"

"Lại là Giang Duẫn! Đội tuyển quốc gia Hậu Bị Dịch số một Kiện Tướng!"

"Bên cạnh một bên cái kia là ai? Không có gặp qua a? Làm sao so Giang Duẫn còn nhanh một cái thân vị?"

Lương Siêu nhìn thấy Phạm Nhân bên dưới thủy năm giây về sau liền siêu việt Giang Duẫn một cái thân vị lúc, hai mắt đều trừng thẳng, mà lại tựa hồ còn không ngừng kéo dài khoảng cách, lập tức cả người đều có chút mộng!

Trần Nghiên càng là gương mặt kinh ngạc, nàng tâm lý bị trùng kích nhưng xa xa so với cái kia vậy xem ăn dưa quả chúng càng mãnh liệt hơn, một cái đội tuyển quốc gia Quân Dự Bị chuyên nghiệp tuyển thủ bại bởi một cái nghiệp dư bơi lội kẻ yêu thích? Mà lại mười giây đồng hồ liền vượt qua hai cái thân vị, cái này nói ra đều sẽ không có người tin a?

2 1.37 giây!

Tại Phạm Nhân cập bờ trong nháy mắt, Lương Siêu bản năng theo bên dưới đồng hồ bấm giây, lập tức không thể tưởng tượng nổi nhìn lấy phía trên số tự.

2 1.37 giây, so 22.58 giây Giang Duẫn nhanh 1.2 giây!

Trợn vụn siêu việt ba cái rười rượi thân vị!

Trần Nghiên nhìn lấy mặt mũi tràn đầy rung động Lương Siêu, đặng sang xem một chút, sau đó cũng gương mặt không thể tin!

2 1.37 giây là cái gì khái niệm? Đội tuyển quốc gia bên trong có thể đi vào cái này điểm số cũng nhiều nhất rải rác mấy người! Trước mắt kỷ lục thế giới cũng liền 20. 91 giây mà thôi! Trong nước số một bơi lội Kiện Tướng tôn dương 50 mét bơi tự do tốt nhất thành tích là 2 1.12 giây, bình thường cũng liền tại 2 1.23 trái phải.

Mặc kệ là nàng vẫn là Lương Siêu hoặc là Giang Duẫn, ba người chưa từng có bơi vào qua 22 giây bên trong!

Giang Duẫn cập bờ sau cũng phát giác hai người dị dạng, không kịp chờ đợi liền bò lên bờ: "Tình huống như thế nào?"

Hần đoạt lấy Lương Siêu trên tay đồng hồ bấm giây, nhìn thấy phía trên số tự lúc cũng không nhận được sừng sốt một chút: "Ta tiến 22 giây?"

"Ngươi là 22.58 giây!" Lương Siêu lộp bộp nói nói.

"Không có khả năng!" Giang Duẫn lập tức kích động lên: "Hắn một cái nghiệp dư làm sao có thể nhanh hơn ta? Hơn nữa còn tiến vào 22 giây? 2 1.37? Ngươi nói đùa cái gì?"

Giang Duẫn lời nói lại làm cho ở đây những người vậy xem kia ngây ngẩn cả người!

Một cái nghiệp dư? 2 1.37 giây? So Giang Duẫn nhanh hơn 1.2 giây?

Phạm Nhân cũng là mới phát hiện nhiều hơn không ít người vậy xem, ngượng ngùng cười cười đối với Giang Duẫn nói ra: "Cảm ơn ngươi năm vạn khối! Lỗ chạy thì không cần, dù sao có tổn thương gió hóa!"

"Cái gì năm vạn khối? Lỗ chạy?" Không biết chân tướng quần chúng nhao nhao mặt lộ vẻ nghi hoặc.

"Trận đấu cuộc năm vạn khối cùng lỗ chạy?"

"Mà lại là nghiệp dư thắng đội tuyển quốc gia?"

"Đây có phải hay không là có chút thiên phương dạ đàm?"

"Đội tuyển quốc gia? Cái gì đội tuyển quốc gia?" Nghe được xung quanh bốn phía những người kia kinh ngạc nói, Phạm Nhân có chút không rõ ràng cho lắm nói ra: "Ta đúng vậy cái nghiệp dư nha!"

Hóa ra ngươi còn không biết đạo ngươi đối thủ là đội tuyển quốc gia Quân Dự Bị?

Muốn hay không đánh như vậy mặt?

Vậy xem quần chúng nhao nhao đỡ ngạch, kém chút liền muốn thổ huyết!

Liền ngay cả Lương Siêu mặt bên trên có vẻ lúng túng, rõ ràng là Giang Duẫn muốn trang bức, lại bị một cái nghiệp dư đánh mặt!

Cái này nếu là truyền đến trong đội, chỉ sợ muốn trở thành một cái Trò cười!

Giang Duẫn này lúc cũng là trên mặt có chút không nhìn được, sau cùng giống là nghĩ đến chút cái gì, bỗng nhiên trong mắt lóe lên một tia tinh quang, lớn tiếng hô nói: "Thuốc Kích Thích, nhất định là Thuốc Kích Thích!"

"Hắn nhất định là ăn Thuốc Kích Thích!"

Một mực đứng tại bể ngoài đối với trung lập trên lập trường Lương Siêu lập tức nhần nhần lông mày, đối với Vu Giang đồng ý có vẻ khinh bỉ.

Mà Trần Nghiên nghe hắn sau càng là đối với hắn đánh đấm lòng có chán ghét!

Rõ ràng là người ta mình tại bơi lội, mà lại là đã chuẩn bị đi, là chính người nhất định phải cùng người ta trận đấu, hiện tại bại bởi người ta còn muốn vu oan người nhà ăn Thuốc Kích Thích?

Người nhà không có chuyện làm ăn Thuốc Kích Thích đi bể bơi bơi lội? Người cho rằng đây là cái gì Quốc Tế Championship sao?

Người ta căn bản cũng không quan tâm tốt a, cần phải ăn Thuốc Kích Thích sao?

Nếu không phải người dùng Kế Khích Tướng, người ta nói không chừng căn bản không để ý người!

Giang Duẫn cũng tựa hồ nhớ tới cái này một gốc rễ, lập tức sắc mặt hết sức khó coi, một trận xanh một trận trắng, cũng không có ý tứ đội tiếp nữa, đi đến bên cạnh một bên tại trong ba lô xuất ra Chi Phiếu viết một Trương Ngũ vạn Kim trán chi phiếu cho Phạm Nhân về sau, cũng không nói lời nào liền xoay người đi!

"Cảm ơn!" Phạm Nhân vui vẻ nhận về sau không quên nói cái tạ!

"Cái kia, Phạm Nhân đúng không?" Tại Giang Duẫn khó thở bại hoại đi về sau, Trần Nghiên mặt mang áy náy, có chút ngượng ngùng đi tới đối với Phạm Nhân nói ra: "Thực sự không có ý tứ, ta cái này đồng đội không quá biết nói chuyện, hi vọng người đừng chú ý!"

"Các người là đội tuyển quốc gia?" Phạm Nhân sau khi suy nghĩ cẩn thận, chính mình cũng hơi kinh ngạc!

Hắn đã tận lực khống chế tốc độ, thật không nghĩ đến cái này tốc độ thể mà đã vượt qua đội tuyển quốc gia chuyên nghiệp bơi lội vận động viên.

"Xem như thế đi!" Trần Nghiên điểm một cái đầu: "Chúng ta là Quân Dự Bị! Không biết rõ phương không tiện lưu cái điện thoại?"

"Trán!" Phạm Nhân có chút cười cười xấu hổ, bả điện thoại để lại cho Trần Nghiên: "Các người đội tuyển quốc gia chạy thể nào nơi này bơi lội tới?"

Mẹ trứng, không cẩn thận liền thăng cấp quốc gia vận động viên!

Bạn đang đọc truyện *Vua Đòi Nợ Tam Giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 10:: Nghiện net thiếu niên Tôn Ngộ Không

Phạm Nhân trong nhà tại đi qua mười năm toàn bộ nhờ mẹ một cái người làm việc vất vả chống đỡ lấy, ngoại trừ hai năm này Phạm Nhân đến mười sáu tuổi về sau lợi dụng ngày nghỉ ở bên ngoài kiếm chức giúp một chút, liền không có có càng nhiều ngoài định mức thu nhập, cho nên thời gian trôi qua nhưng thật ra là có chút túng quẫn.

Hôm nay tại bể bơi bên trong tháng Giang Duẫn năm vạn khối, điều này cũng làm cho Phạm Nhân bắt đầu nghĩ đến kiếm tiền cái này sự tình.

Nhưng là muốn làm sao lừa ngược lại là cái vấn đề lớn, hệ thống trong Thương Thành giá cả 5000 nhân quả điểm trở xuống, ngoại trừ phù khoán cùng Đan Dược bên ngoài đúng vậy một số tri thức loại sách vở, hiển nhiên không có quá nhiều có thể lợi dụng Không Gian, mà Ngự Thủy chi thể mang đến Ngự Thủy kỹ năng phải đòi hỏi cũng không phải rất thuận tiện, bơi lội trận đấu loại này sự tình cũng không phải Thiên Thiên có, ngược lại là Nghịch Thời kính công năng có thể lợi dụng đến giúp người Đoán Mệnh nhìn bề ngoài!

Nhưng Đoán Mệnh nhìn bề ngoài loại này sự tình cũng không phải lâu dài, cũng không thể không có thiên đến Thiên Kiêu ngon nguồn vật áo bầy a?

"Ngự Thủy, giống như có thể phát huy địa phương rất nhiều?"

Phạm Nhân trầm nghĩ một chút, bắt đầu tính toán thông qua Ngự Thủy cái này ưu thế đến tiến hành một hệ liệt biến hiện biện pháp.

Bất quá lúc này lại nghe được hệ thống âm thanh lại vang lên.

"Đình! Mời chủ ký sinh xem xét tư tin!"

"Tư tin?" Phạm Nhân sững sốt một chút: "Người là Vi Bác sao? Còn có người có thể phát tư tin cho ta?"

"Không phải! Tư tin đến từ chủ ký sinh đưa tặng cho Tôn Ngộ Không điện thoại di động!"

Phạm Nhân nhú lông mày, nhớ tới cái này một gốc rễ, làm lúc tại Tôn Ngộ Không nơi đó thời điểm liền phát hiện dù cho không có Thẻ Điện Thoại, bộ kia điện thoại di động cũng có thể network, bởi vì hệ thống sung làm một cái cầu nhận tác dụng, thế nhưng là, Tôn Ngộ Không vì sao lại tìm bản thân đâu?

"Phạm Nhân tiểu oa oa, nhiều ngày không thấy, ta Lão Tôn rất là tưởng niệm, có thời gian, đến Vĩnh An Cung tìm ta Lão Tôn!"

Ngô! Phạm Nhân nghe được Tôn Ngộ Không nói tưởng niệm hân, trào lên lúc liền giật mình, bất quá lập tức liền suy nghĩ minh bạch!

Cái này Tôn Hầu Tử có thể chủ động tìm hân nguyên nhân đơn giản cũng là bởi vì Vương Giả nông được, ngoài ra, không có bất kỳ cái gì lý do! Tên kia thảo tác Thái Thủy, lúc trước Phạm Nhân đứng vậy dạy hân cơ bản thảo tác cùng một số chủ ý hạng mục, đoán chừng đoạn này thời gian tại Thanh Đồng trong tổ bị phun thương tích đầy mình, bây giờ muốn Phạm Nhân dạy hân làm sao để cao mức độ!

Nghĩ tới đây, Phạm Nhân góc miệng không khỏi hiện lên một vòng ý cười, xem ra Cửu Diệp Linh Chi cớ sự tình có chỗ để đột phá!

Thế là cầm chi phiếu đi ngân hàng đổi tiền mặt, thuận tiện đi mua hai đài điện thoại di động, sau đó liền truyền tống đi Vĩnh An Cung!

Lại là một trận đầu vàng mắt hoa!

"Hệ thống, vì cái gì mỗi lần truyền tống đều khó thụ như vậy?" Phạm Nhân đầu đen rau muống.

"Chủ ký sinh sẽ cảm thấy choáng váng là bởi vì truyền tống lúc thời không biến động quá giá trị kích thích tiền đình bộ phận, óng bán quy..." Hệ thống nói một tràng.

"Không Minh Giác lệ!" Phạm Nhân cũng căn bản không có nghe quá minh bạch, phản Chính Tự nghe được hệ thống có ý tứ là hân nào tử không đủ dùng!

"Hắc! Phạm Nhân tiểu oa oa!" Tôn Ngộ Không âm thanh tại Phạm Nhân truyền tống đến Vĩnh An Cung một khắc này liền truyền đến.

Phạm Nhân ánh mắt còn không có tìm tới tiêu cự liền cảm giác được Tôn Ngộ Không bóng dáng trong nháy mắt tung bay tới, rơi vào hân thân một bên: "Ta Lão Tôn thế nhưng là nhớ người muốn chết!"

"Đại Thánh!" Phạm Nhân giới cười vài tiếng: "Ta thế nhưng là vừa nhận được người nhắn lại tin tức liền đến!"

"Hắc hắc! Người cái này hộp đen Pháp Bảo coi như không tệ, ta nhìn thấy bên trên có người tên, mân mê nửa ngày phát hiện có thể cho người truyền âm, liền thử một chút!" Tôn Ngộ Không cười hắc hắc nói, nhìn về phía Phạm Nhân mất thần tượng nhìn thấy cứu tinh đồng dạng.

"Đại Thánh, người đây là tìm ta có chuyện gì?"

Tôn Ngộ Không trông thấy Phạm Nhân góc miệng có một tia giả hoạt kiêu, lập tức tâm lý lộp bộp một chút, trong lòng tự nhủ cái này tiểu oa oa làm sao cùng trước đó lấy Kim Cô Bồng lúc một cái tính tình? Thế là mắt hạt châu đi lòng vòng, vội vàng thu hồi vừa rồi tâm tình kích động, ra vẻ thâm trầm nói ra: "Kỳ thực cũng không có chuyện gì, đúng vậy thời gian không thú vị, nghĩ người đến xem Lão Tôn!"

"A! Không có chuyện ta đi trước!"

Diễn kỹ quá kém!

Phạm Nhân tự nhiên nhìn ra Tôn Ngộ Không là giả vờ, cũng không ngừng mặc hân, ép quyết tâm bên trong muốn cười xúc động.

"Ai! Tiểu oa oa, người vừa mới đến làm sao lại đi!" Tôn Ngộ Không trào lên lúc gấp, liền vội vàng nói: "Ta Lão Tôn còn không hảo hảo chiêu đãi chiêu đãi người đâu, nếu không ta mạng người tham quan một chút cái này Vĩnh An Cung?"

"Không cần, mẹ ta hô ta về nhà ăn cơm!" Phạm Nhân nội tâm không có chút nào ba động, thậm chí muốn về nhà viết hai trang làm việc!

"Ăn cái gì cơm nha!" Tôn Ngộ Không sững sờ, có chút do dự.

Hắn móc ra Phạm Nhân cho hắn móc tai muối rút một chút lỗ tai, tâm lý đang tính toán lấy, bỗng nhiên hai mắt tỏa sáng.

"Nếu không ta Lão Tôn dẫn ngươi đi hái Bàn Đào ăn? Qua ít ngày nữa lại là Bàn Đào Yên, lúc này Bàn Đào chính là thành thực thời điểm!"

"Không cần, Vương Mẫu Nương Nương cho ta phát Bàn Đào Yên thư mời!"

"Tốt a!" Tôn Ngộ Không giang tay ra, bắt đắc dĩ nói ra: "Ta Lão Tôn đích thật là tìm ngươi có việc!"

Lao Tử còn trị không được ngươi cái nghiện net thiếu niên rồi?

Nhìn lấy Tôn Ngộ Không kinh ngạc đáng vẽ, Phạm Nhân tâm lý dừng đề cập có bao nhiêu sướng rồi, nhin cười nói ra: "Há, không biết rõ Đại Thánh tìm ta có chuyện gì quan trọng?"

Tôn Ngộ Không có chút lúng túng gãi gãi đầu, xấu hổ nói ra: "Lần trước ngươi không phải dạy ta chơi cái kia Vương Giả nông được a? Bên trong những cái kia yêu quái đều nói ta Lão Tôn sẽ không chơi, nhất là Na Tra, ta gặp hắn nhiều lần, nhiều lần đều nói ta Lão Tôn là hổ, đề ta về nhà bú sữa, ta Lão Tôn đương nhiên tức không nhịn nổi, liền đi tìm hắn lý luận..."

"Ha-Ha Ha-Ha Ha-Ha!"

Phạm Nhân cũng nhin không được nữa cười như điên!

Hóa ra cái này Tôn Hầu Tử là không biết rõ trong trò chơi đồng đội cùng đối thủ mỗi trận đều không phải là đồng dạng người, thế mà bởi vì hổ người ta bị chửi về sau, đi tìm thật sự Na Tra tính sổ đi!

Đáng thương Na Trá Tam Thái Tử thế mà một mặt mọng ép bị Tôn Ngộ Không đẩy ra ngoài đại chiến một trận, bị đánh đến không hề có lực hoàn thù!

Phạm Nhân có thể tưởng tượng đến, nếu như tiếp tục nữa, chỉ sợ Vương Giả nông trong được mỗi một cái cùng Tôn Ngộ Không tại cùng một cái thời không người đều sẽ bị đánh hẳn một trận...

"Phạm Nhân, ngươi cười cái gì cười? Ngươi cũng cảm thấy ta Lão Tôn là hổ a?" Tôn Ngộ Không gãi gãi đầu, mặt tối sầm, có chút không vui.

"Cái kia không thể a!" Phạm Nhân bỗng nhiên nghiêm mặt nói ra: "Ta một trực giác đến Đại Thánh là Quốc Phục đệ nhất Tôn Ngộ Không nhất giai nhân tuyển!"

"Bất quá đi, đó là cái trò chơi, bên trong Na Tra không nhất định là thật sự Na Tra, đúng vậy những người khác không chế..."

"A?" Tôn Ngộ Không giật mình, cũng có chút mọng: "Không có việc gì, đánh rồi thì thôi! Hẳn Na Tra còn dám tới tìm ta Lão Tôn thù hay sao?"

"Phạm Nhân đại thần, ngươi lại cho ta nói một chút cái này trò chơi, ta thế nào mới có thể chơi đến giống như ngươi lợi hại?"

"Đại thần?" Phạm Nhân sững sốt một chút.

"Trong trò chơi những người kia không đều kêu đánh thật tốt người đại thần sao?" Tôn Ngộ Không có chút thẹn thùng, ngụ ý bên trong có thừa nhận chính mình là hổ ý tứ.

"A!" Phạm Nhân sáng, điểm một cái đầu nói ra: "Chơi đến giống như ta không phải vấn đề gì, đúng vậy mang ngươi song đứng hàng phân đều không là vấn đề!"

"Bất quá nha, ta lần này đến muốn cho Đại Thánh ngươi giúp một chút!"

Bạn đang đọc truyện *Vua Đòi Nợ Tam Giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 11:: Xã hội người Hầu Ca

"Ngươi muốn Tể Tái Quốc Phật Tháp bên trong Cửu Diệu Linh Chi có?" Nghe Phạm Nhân sau khi nói xong, Tôn Ngộ Không sờ lên cái cằm, nhíu lại lông mày suy nghĩ một chút.

"Bao lớn chút chuyện a! Ngươi chờ một chút, ta Lão Tôn đi lấy một chuyện!" Nói, tại Vĩnh An Cung đại điện trên quảng trường một cái cùng đầu liền lật bên dưới Vân Hải biến mất không thấy.

Lần này làm sao sáng khoái như vậy?

Phạm Nhân sững sốt một chút, xoay người đang chuẩn bị tìm địa phương ngồi một chút, lại bị sau lưng đột ngột xuất hiện một trương mặt khi giật mình kêu lên.

"Má mẹ nó, ngươi muốn hù chết ta à!"

Rõ ràng đã đi Tôn Ngộ Không thể mà đứng tại sau lưng của hắn!

"Không đúng! Phạm Nhân Oa Oa, cái kia Cửu Diệp Linh Chi có không phải Vương Mẫu đồ vật sao?" Tôn Ngộ Không nhú lại lông mày, mặt mũi tràn đầy hồ nghi nói ra: "Ngươi muốn tới làm gì?"

Ngươi còn biết rõ đó là Vương Mẫu đồ vật a? Phạm Nhân không có tốt khí mở ra bạch nhãn: "Vương Mẫu ủy thác ta đến đòi về Cửu Diệp Linh Chi cô!"

Lại nói ngươi một cái đường đường Đấu Chiến Thánh Phật, toàn trên thân bên dưới liền không có có cái gì đồ vật không phải là của người khác, Từ Kim Quan Tòa Từ Giáp Bộ Văn Lý cùng Kim Cô Bồng đều là Long Vương, trông coi Bàn Đào viên liền ăn Vương Mẫu Bàn Đào, còn ăn Thái Thượng Lão Quân một đồng lớn Kim Đan, đi ngang qua người ta Vạn Thọ Sơn Ngũ Trang Quan còn trộm người ta Nhân Sâm Quả, duy nhất có thể xem như Tôn Ngộ Không đồ vật cùng đúng vậy Đường Tam Tạng khe hở đầu kia Hồ Bì vậy.

"Ngươi tiểu oa oa mới giúp Ngao Quảng lão nhi đòi lại đi ta Lão Tôn Kim Cô Bồng, sao lại giúp Vương Mẫu lấy đồ vật tới?" Tôn Ngộ Không sắc mặt thay đổi mấy lần, nghiêm mặt nói ra: "Khi dễ ta Lão Tôn đúng hay không?"

Nhìn thấy Tôn Ngộ Không bộ dáng này, Phạm Nhân trong lòng cũng rút một chút, thầm mắng hệ thống vài câu về sau, lúng túng cười nói: "Đại Thánh ngươi đừng hiểu lầm, ta cũng không dám khi dễ ngươi, ta đây không phải nhận ủy thác của người hết lòng vì việc người khác a!"

"Dừng a!" Tôn Ngộ Không khinh bỉ nói ra: "Không đúng vậy một cái ăn mấy cái Bàn Đào a! Ta Lão Tôn cũng có thể dẫn ngươi đi ăn!"

Thật là xã hội ngươi Hầu Ca, đồ vật toàn bộ nhờ đoạt! Lại đánh Bàn Đào chủ ý!

"Ta và ngươi song sắp xếp đánh Vương Giả!"

"Cái này Cửu Diệp Linh Chi có là ta Lão Tôn chiến lợi phẩm, Vương Mẫu thiết kế ta Lão Tôn sự tình còn không có tính sổ đâu! Cái nào dễ dàng như vậy để cho nàng đòi lại đi!" Tôn Ngộ Không nhếch miệng, một mặt khinh thường.

"Ta mang ngươi bên trên phân!"

"Nàng mượn ta Lão Tôn chi thủ giúp nàng diệt trừ Vạn Thánh lão nhi nhà khuê nữ, để ta Lão Tôn vô duyên vô cớ công nhân mạng nợ, cái này Nghiệp Chướng..."

"Ta giúp ngươi bên trên Vương Giả!"

"Thành giao!" Tôn Ngộ Không bỗng nhiên nhếch miệng cười một tiếng: "Chờ đúng vậy ngươi câu nói này!"

"Phạm Nhân tiểu oa oa, cùng ngươi Tôn gia gia chơi tâm kế, còn nộn đâu ngươi!"

"Chờ lấy ta Lão Tôn!"

Tôn Ngộ Không một cái cùng đầu đã không thấy tăm hơi bóng người!

Phạm Nhân bắt đặc dĩ lặc lặc đầu, cái này Tôn Hầu Từ thể mà còn tưởng rằng trận này tâm kế bị hắn thắng chính mình giống như, rõ ràng Quyền chủ động ngay tại Lao Tử trong tay!

Bất quá nha, nghe Tôn Ngộ Không nói những cái kia ý tứ trong lời nói, giống như món kia chuyện phía sau thật đúng là Vương Mẫu tính kế, hơn nữa còn bị hắn cho đoán được, quả nhiên là cái Đại Bát Quái nha!

Cũng không biết đạo Tôn Ngộ Không đi lấy cái kia Cửu Diệp Linh Chi có phải tốn bao lâu thời gian, Phạm Nhân dứt khoát bò lên trên Vĩnh An Cung đại điện quảng trường một bên toà kia hòn non bộ, đến hai lần đều nhìn thấy Tôn Ngộ Không ưa thích ở nơi đó ngồi, đoán chừng là cái phong thủy bảo địa.

Leo đi lên về sau, Phạm Nhân nhìn lấy cái kia tại ánh nắng bên dưới bốc lên Vân Hải cũng không gần ngay gần cả người, quả nhiên phong cảnh cái này một bên tuyệt đẹp!

Đang định gào hai tiếng cái bức, lại phát hiện Vân Hải cái kia đầu có người lấy cực nhanh tốc độ bay tới.

Người kia chân đạp một đôi Phong Hỏa Luân, trên đầu buộc lên hai cái tròng thiên biện, tràn đầy vẻ giận dữ trên mặt tròng mắt một đôi sáng ngời có thần con mắt, trên thân vây quanh một khối Yểm Hồng Cái yểm, một đầu Hồn Thiên Lăng quần trên thân, trên tay nắm một cây tám thước Hồng Anh thương, vai trên cổ còn phủ lấy một cái Vòng lác hồng!

Đây là? Siêu nhân?

Không đúng, là Na Tra Tam Thái Tử!

Thế nhưng là, tốt Smart cảm giác! Phạm Nhân ngăn ra một chút, nhìn lấy không có mấy lần liền bay tới Na Tra.

"Phạm nhân?" Na Tra ánh mắt co rút lại, mặt mũi tràn đầy cảnh giác nhìn lấy Phạm Nhân: "Người như thế nào tới chỗ này?"

"Gặp qua Na Tra Tam Thái Tử!" Phạm Nhân chấp tay, giới cười hai tiếng nói ra: "Tam thái tử là tìm đến Đại Thánh?"

"Hừ!" Na Tra hừ lạnh một tiếng: "Cái kia Bát Hào ở đâu? Thừa dịp ta không sẵn sàng tìm bờ gây chuyện, bây giờ sao không dám đi ra?"

Nguyên lai là bởi vì bị Tôn Ngộ Không đánh một trận, hiện tại tới lấy lại danh dự!

Phạm Nhân sáng, cười nói: "Tam thái tử bớt giận! Đại Thánh hẳn là không phải cố ý!"

"Không phải cố ý?" Na Tra trừng mắt lạnh dưng thẳng, khiển trách nói: "Ta đang Bắc Cầu Lô Châu uống một cái yêu quái đánh cho khó hoà giải, hẳn Tôn Hào Tử ngược lại tốt, tới không nói lời gì liền bà ta kéo đến một bên, nhất định phải cùng ta giảng đạo lý, nói muốn nhìn đến cùng là hẳn có thể đánh vẫn là ta có thể đánh..."

Phạm Nhân cố nén cười, vừa muốn nói chuyện, liền trông thấy chân trời xuất hiện Tôn Ngộ Không bóng dáng, khi còn chưa tới âm thanh liền đã vang lên.

"Na Tra tiểu nhi, người còn dám tìm đến ta Lão Tôn!"

"Người cái này Bát Hào, có dám hay không cùng ta đánh nhau một trận!" Na Tra trông thấy một cái cùng đầu roi tại Vĩnh An Cung đại điện trên quảng trường Tôn Ngộ Không, hai mắt tròng một cái, lớn tiếng quát nói.

"Ta Lão Tôn tay thuận ngựa đâu!" Tôn Ngộ Không một mặt cười nhạo, khinh thường nói ra: "Người Tôn gia gia đánh nhau còn không có sợ qua ai!"

"Ngốc! Muốn đánh liền đánh, nói lời vô dụng làm gì!" Na Tra thấy thế, giẫm lên Phong Hỏa Luân, dẫn theo Hồng Anh thương liền hướng quảng trường bay đi!

"A di đà phật!" Tôn Ngộ Không một tay dựng thẳng chưởng: "Na Tra thí chủ mời an tâm chớ vội!"

"Sao lại không dám đánh?" Na Tra thân hình dừng lại, lạnh giọng nói ra: "Chẳng lẽ sợ gia gia?"

"Phật Môn Thanh Tĩnh Chi Địa, chém chém giết giết còn thể thống gì!" Tôn Ngộ Không cười gian một chút nói ra: "Ta Lão Tôn có cái biện pháp tốt hơn!"

Hai cái miệng mạnh Vương Giả!

Phạm Nhân mở ra bạch nhãn, hẳn là thật sợ hai người này đánh nhau đã ngộ thương chính mình, bất quá bây giờ xem ra giống như không đánh được, tâm lý có chút thất vọng, yên lặng bỏ hạ hòn non bộ.

"Biện pháp gì?" Na Tra giật mình.

"Phạm Nhân đại thần!" Tôn Ngộ Không quý kẻ đật được, cười nói: "Còn có hộp đen a? Ta Lão Tôn muốn cùng Na Tra solo!"

Mà mẹ nó, solo người cũng sẽ nói!

Phạm Nhân một cái lão đảo, kém chút từ trên núi giả ngã xuống!

"Có!"

Chỉ là có chút thịt đau, vừa mua tân thủ cơ!

"Phạm Nhân đại thần?" Na Tra không hiểu thấu nhìn lấy Phạm Nhân hạ hòn non bộ sau móc ra một cái điện thoại di động.

"Tam thái tử khách khí!" Phạm Nhân điểm một cái đầu chiếm cái tiện nghi này!

"Trong cái hộp này, có một cái trò chơi, bên trên có ta Lão Tôn còn có người Na Tra tiểu nhi, ta lẫn nhau bề ngoài thao túng bên trong chính mình đánh thắng đối phương coi như thắng, người có dám hay không?"

Cái này Tôn Hào Tử thể mà học được phương pháp người!

"Có gì không dám!" Na Tra hẳn là không nghe ra đến Phạm Nhân chiếm hẳn tiện nghi, trừng mắt Tôn Ngộ Không lạnh giọng nói đạo!

Nhìn lấy bị phương pháp đến Na Tra, Phạm Nhân loáng thoáng cảm thấy, vừa mua điện thoại di động lại ngâm nước nóng!

Vô cùng có khả năng, Thiên Đình bên trong lại phải thêm ra tới một cái nghiệm net thiếu niên!

Bạn đang đọc truyện *Vua Đòi Nợ Tam Giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 12:: Ta ít đọc sách, Na Tra ngươi đừng lừa gạt ta!

Đấu Chiến Thắng Phật Tôn Ngộ Không cùng Tam Đàn Hải Hội đại thần Na Tra đối chiến tại Phạm Nhân xem ra kỳ thực cũng không có bao nhiêu ý tứ.

Trận đầu, Na Tra bởi vì kỹ năng chưa quen thuộc, thua!

Trận thứ hai, Tam Đàn Hải Hội đại thần giác tỉnh Điện tử cạnh kỹ thiên phú, bà Đấu Chiến hổ phạt đánh cho không hề có lực hoàn thù!

Trận thứ ba, Đấu Chiến hổ phạt bởi vì điện thoại di động không có điện, treo máy trốn qua một kiếp!

"Ha-Ha!" Na Tra cười to nói: "Bát Hầu, ngươi còn có cái gì nói? Thừa nhận là thái kê sao?"

"Phi!" Tôn Ngộ Không tự nhiên không chịu thừa nhận, đối chọi bề ngoài đứng hô nói: "Ta Lão Tôn đầu một ván đánh cho ngươi răng rơi đầy đất, là ngươi mặt dày mày dạn năn nỉ ta nói ba cục hai thắng, cho nên mới để ngươi may mắn đạt được thôi!"

"Ta Lão Tôn ván thứ hai là ngón tay rút gân, phát huy thất thường! Nếu không phải cái này ván thứ ba điện thoại di động không có điện, như cừ đánh cho ngươi cái thái kê không hề có lực hoàn thù!"

Hai cái miệng mạnh Vương Giả tại ngươi một lời ta một nói, tranh luận cái không nghỉ, để Phạm Nhân một hồi lâu không nói.

"Ta đi tìm Lôi Công tới! Để hẳn cho điện thoại di động thêm chút điện!" Tôn Ngộ Không hừ lạnh một tiếng: "Na Tra tiểu nhi ngươi chờ!"

"Đại Thánh xin dừng bước!" Phạm Nhân một mặt mồ hôi đổ như thác, vội vàng ngăn đón Tôn Ngộ Không.

"Phạm Nhân tiểu oa oa, sao?" Tôn Ngộ Không hai mắt trừng một cái: "Ngươi có gì cao kiến?"

"Nào dám nào dám!" Phạm Nhân rất rõ ràng, Đấu Chiến hổ phạt thao tác xác thực thủy cực kỳ, thế nhưng là để Lôi Công đến cho điện thoại di động nạp điện là cái quý gì? cơ không có điện thời điểm, hẳn liền đã nghĩ đến hệ thống trong Thương Thành sạc pin năng lượng mặt trời tấm.

Cái danh xưng này nạp điện năm phút đồng hồ trò chơi tám nhỏ lúc Thần Cấp năng lượng mặt trời tấm, trên lý luận có thể sử dụng mấy chục vạn lần, giá bán tuy nhiên muốn 50 Điểm nhân quả điểm, bất quá đối với vừa mới hoàn thành Cứu Diệt Linh Chi có nhiệm vụ đạt được hệ thống khen thưởng 2000 điểm nhân quả điểm Phạm Nhân tới nói, tuy nhiên có chút thiệt đau, bất quá vẫn là có thể tiếp nhận.

"Ta chỗ này có nạp điện Pháp Bảo!"

"Trần!" Tôn Ngộ Không dừng một chút, trên mặt hiện lên vẻ lúng túng, hẳn kỳ thực cũng biết rõ Na Tra chơi đến rất trượt, nói là tìm Lôi Công, nhưng thật ra là muốn chạy đường.

Lúc này nghe nói Phạm Nhân có nạp điện Pháp Bảo, lập tức liền sững sốt, bất quá vẫn là mạnh miệng nói ra: "Khá lắm! Cái kia tranh thủ thời gian cho ta Lão Tôn sạc điện!"

Nói, thừa dịp Na Tra không chú ý, nhỏ giọng tại Phạm Nhân tai một bên hỏi: "Ta nhìn cái này Na Tra tiểu nhi chơi cái này trò chơi thiên phú rất cao, có biện pháp gì hay không để ta Lão Tôn thắng hẳn?"

Phạm Nhân nhin cười, nguyên lai Tôn Ngộ Không nhận thức được song phương thanh đồng cùng Vương Giả khác nhau! Thế là nhìn một chút ngồi ở một bên trên đất Na Tra chính mần mê lấy trong tay điện thoại di động, không ngừng lật tới lật lui không rời mắt, mắt hạt châu nhất chuyển kể để tâm đầu.

"Cái này sao, thật khó khăn..." Phạm Nhân kém chút bà Tôn Ngộ Không rất tốt đánh Na Tra, chẳng qua là ngươi đồ ăn nói dối ra đến, vội vàng đổi giọng.

"Ngươi là đại thần, khẳng định có biện pháp!" Tôn Ngộ Không thấy thế, coi là Phạm Nhân cũng là không có cách, trèo lên lúc gấp nói: "Ngươi để ta Lão Tôn đánh thắng hẳn, ta đưa ngươi một cây Long tơ! Không, ba cái Long tơ!"

Ba cái Long tơ? Có vẻ như Tôn Ngộ Không Long tơ tác dụng có thể nói là điều tặc thiên oa?

Phạm Nhân tâm lý cuồng hỉ, bắt quả trên mặt lại là lộ ra vẻ làm khó: "Đại Thánh nói gì vậy, khách khí như vậy, ngươi có thể để tiểu tử ta một tiếng đại thần, khó khăn đi nữa ta cũng phải thử một lần!"

"Nếu không ngươi trước nhìn ta đánh một ván?"

"Tại nói thăm cái gì đâu? Nạp điện kỹ sao?" Na Tra cơ bản nghiên cứu triệt để Vương Giả nông được quy tắc cùng Thao Tác Thủ pháp, ngẩng đầu nhìn về phía Phạm Nhân cùng Tôn Ngộ Không hai người.

"Lập tức liền tốt!" Tôn Ngộ Không cười hắc hắc nói: "Ngươi Na Tra tiểu nhi là không kịp chờ đợi muốn bại bởi ta Lão Tôn sao?"

"Dừng a!" Na Tra một mặt đắc ý: "Ta thế nhưng là đột phá lễ thường tồn tại!"

Lại một cái nghiệm net thiếu niên, bà trò chơi giọng nói xem như thường nói!

"Ta ngón tay còn không có nghỉ ngơi tốt!" Tôn Ngộ Không khinh thường nói ra: "Để Phạm Nhân tiểu oa oa trước giáo huấn ngươi chơi một ván, để ngươi nhiều quen thuộc một chút thao tác, nếu không đợi lát nữa thua lại lại ta Lão Tôn trước kia chơi đến nhiều, khi để ngươi một cái tân thủ!"

Ngươi không khoắc lác sẽ chết? Phạm Nhân lật cái bạch nhãn!

Rõ ràng đúng vậy ngươi đồ ăn! Mà lại người ta Na Tra mới chơi ván thứ hai liền bắt đầu ngược ngươi! Còn không biết xấu hổ nói mình chơi đến nhiều!

Na Tra ngược lại là không có cái gì ý kiến, nghe được Tôn Ngộ Không lời nói nghĩ nghĩ cảm thấy có đạo lý, nhiều quen thuộc một chút lại gõ gõ cảm canh có phần thắng, thế là liền nói ra: "Tốt, vậy liền để ngươi nhiều nghỉ ngơi một hồi!"

"Phạm Nhân, chúng ta đến luyện một chút!"

Solo thi đấu! Tôn Ngộ Không đối với Na Tra!

Vương Giả nông trong được, Tôn Ngộ Không kỹ năng cùng bị vận dụng đến đánh Na Tra vốn là có ưu thế, Tôn Ngộ Không mỗi cái kỹ năng đều là vì solo mà thành, cho nên Na Tra cùng Vương Giả nhân đánh là không có phần thắng, dù là hẳn lại có thiên phú cũng chỉ là chơi hai bà mà thôi, thần tiên thì ngon? Như cũ ngược ngươi!

Đối mặt Phạm Nhân các loại ẩn thân, Na Tra căn bản là không phân rõ hẳn Chân Thân ở đâu, lúc thỉnh thoảng còn bị Nhất Côn tử đi lên, bắt tri bắt giác liền Tàn Huyết!

Tại một máu bị Phạm Nhân cầm tới về sau, Na Tra chấn kinh!

Nguyên lai còn có loại này thao tác!

Lúc này rốt cục biết rõ Tôn Ngộ Không hô Phạm Nhân đại thần nguyên nhân, một mặt không thể tưởng tượng nổi nhìn lấy Phạm Nhân, ầy ầy nói ra: "Phạm Nhân đại thần, cầu mạng!"

Một mực tại Phạm Nhân sau lưng cùng Na Tra sau lưng vừa đi vừa về chuyển Tôn Ngộ Không đồng dạng là một mặt mộng bức!

Thế mà còn có loại này thao tác! Ta Lão Tôn làm sao lại không nghĩ tới đâu?

Phạm Nhân hếch lên Thiên Đình Tàn Nhất Đại nghiệm net thiếu niên, còn chưa lên tiếng liền bị sau lưng Tôn Ngộ Không vượt lên trước nói ra: "Na Tra tiểu nhi, biết rõ đánh không lại ta Lão Tôn đi?"

"Hừ!" Na Tra hừ lạnh một tiếng: "Phạm Nhân là đại thần, ta tự nhiên muốn hướng hẳn thỉnh giáo! Đánh ngươi là vài phút sự tình!"

"Ngốc! Nhìn ta Lão Tôn đem ngươi đánh cho răng rơi đầy đất!"

"Đến!" Na Tra không chút nào yếu thế!

Tôn Ngộ Không tiếp nhận Phạm Nhân trong tay điện thoại di động lúc, hướng hẳn trừng mắt nhìn, lặng lẽ lấp ba cái Long tơ cho hẳn.

Phạm Nhân hiểu ý, ngậm hiểu lẫn nhau mỉm cười một chút, mười phần tự nhiên thu hồi Tôn Ngộ Không ba cái Long tơ.

Nhìn lấy hai người bắt đầu về sau, Tôn Ngộ Không thao tác chỉ là so trước đó hơi tốt một chút xiu, mà Na Tra lại tiến bộ thần tốc, nhiều lần đoán được Tôn Ngộ Không phân thân. Phạm Nhân biết rõ tiếp tục như vậy, Tôn Ngộ Không khẳng định thất bại, thế là tới thờ dài một tiếng khí, bắt đầu trợ giúp Tôn Ngộ Không!

Dù sao, ba cái Long tơ dụ hoặc có đủ! Mà lại Tôn Ngộ Không tại lần này trong nhiệm vụ cũng không có làm khó hấn, cho nên liền để đảm nhiệm lưới lạc cầu nhận hệ thống hạn chế một chút Na Tra tốc độ đường truyền!

"Ài? Ta điện thoại di động sao Địa Biển chậm?" Na Tra lập tức quá sợ hãi, trong điện thoại di động Na Tra dừng lại dừng lại, hấn không rõ ràng là cái gì đồ vật phải bên trên góc biển thành 800m S, lưới lạc trì hoãn đơn giản Bạo Biểu.

Mất thấy không chế trong điện thoại di động Na Tra quay người chạy trốn lại bị Tôn Ngộ Không một cái liên chiêu lấy đi một máu, lập tức kinh hô: "Ta cái khảo!"

"Ha-Ha!" Tôn Ngộ Không cười lớn một tiếng: "Làm sao? Na Tra tiểu nhi phục sao?"

"Hừ!" Na Tra đương nhiên không phục, hừ lạnh một tiếng, chuyển đầu hỏi Phạm Nhân: "Phạm Nhân đại thần, đây là có chuyện gì?"

"Có thể là lưới lạc trì hoãn đi, thế! Cái này Trò Chơi Tập liên cho Dịch Huyết sụp đổ!" Phạm Nhân cười ngượng ngùng hai tiếng, đương nhiên không có nói cho hấn biết nguyên nhân!

"Thì ra là thế!" Na Tra bưng tỉnh đại ngộ: "Ta liền nói không có khả năng để tôn Bát Hầu đánh thắng!"

"Phạm Nhân đại thần, cái này điện thoại di động Pháp Bảo có thể đưa cho ta a?" Na Tra tuy nhiên cái này bả thua, có chút mất hết cả hứng, bất quá đối với cái này trò chơi hiển nhiên cũng sinh ra tương đương hứng thú nồng hậu.

Tôn Ngộ Không đi lòng vòng con mắt, cũng hắc hắc nói ra: "Tiễn hấn đi, ta Lão Tôn không có việc gì đánh hấn cái răng roi đầy đất, nhìn hấn Na Tra tiểu nhi còn dám can rờ!"

Ta TM mới mua tân thủ cơ a! Đối mặt cái này Thiên Đình hai đại thổ phỉ, Phạm Nhân đơn giản khóc không ra nước mắt!

Tới một lần liền tổn thất một bộ điện thoại di động! Hệ thống người có thể hay không về sau đừng để ta tới chỗ này?

"Đương nhiên, ta Na Tra cũng không minh bạch cảm người Pháp Bảo!" Na Tra tuy nhiên trước kia làm qua không ít rút gân nhổ cốt loại hình bá đạo sự tình, bất quá cũng là cực kỳ có lương tâm từ trên thân rút cái không thể nào dùng Pháp Bảo đi ra: "Ta lấy cái này Pháp Bảo cùng người đổi!"

Phạm Nhân nghe được hấn, trong nháy mắt chuyển buồn làm vui!

Giống như cũng không có cái gì tổn thất! Lần trước đổi Tôn Ngộ Không một cái Nghịch Thời kính, lần này đổi Na Tra một cái cục gạch!

Trán! Cái gì? Một khối cục gạch? Một khối vàng đến cùng bùn đất không sai biệt lắm cục gạch?

Người đường đường Tam Đàn Hải Hội đại thần Na Tra Tam Thái Tử cầm một khối cục gạch đổi ta một đài điện thoại di động?

Cái này TM là Pháp Bảo? Người mẹ nó đùa ta đi? Cho cái Hỗn Thiên Lăng Càn Khôn Quyền Phong Hỏa Luân cái gì mới gọi Pháp Bảo a?

Na Tra toàn trên thân bên dưới là Pháp Bảo, cho nên cái này không thường dùng đại sát khí Phạm Nhân xem không hiểu cũng bình thường, thế là cười cười: "Cái này Pháp Bảo gọi Kim Chuyên, là ta sư phụ Thái Ất chân nhân cho ta!"

Kim Chuyên? Không đúng vậy bùn đất gạch a? Có phải hay không đi nhầm studio rồi? Đây là mười vạn cái cười lạnh? Làm sao không đem cha người cái kia trăm phần trăm tay không tiếp dao sắc dạy ta?

"Ta Đọc Sách đọc đến ít, người nhưng đừng lừa gạt ta!" Phạm Nhân nhìn xuống cái kia muốn phun máu ba lần xúc động.

Bạn đang đọc truyện *Vua Đòi Nợ Tam Giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 13:: Phạm Nhân đại thần, cần pt sắp xếp!

Hoàn thành Cứu Diệp Linh Chi Thảo nhiệm vụ về sau, Phạm Nhân thu hoạch so ban đầu nhiệm vụ còn phong phú, hệ thống khen thưởng 2000 nhân quả điểm, Vương Mẫu một cái Bàn Đào Yên danh ngạch, Tôn Ngộ Không cho ba cái Long tơ, Na Tra trả lại cho một khối cục gạch.

Khối này danh xưng là Na Tra sư phụ Thái Ất chân nhân Kim Chuyên Pháp Bảo tuy nhiên bản bề ngoài không được tốt lắm, nhưng thực chiến ứng dụng là thật không tệ, Tiên Giới hai số thổ phi đầu lĩnh Na Tra đang đánh nhau thời điểm thích nhất dụng pháp bảo đèn Đập Nhân, mặc kệ là Càn Khôn Quyền vẫn là Kim Chuyên, đều là dùng để ném mạnh Thần Khí.

Kim Chuyên chỗ lợi hại ở chỗ ném ra sau Bách Phát Bách Trúng, còn có thể trong nháy mắt liền tự động trở lại trên tay, đơn giản có thể xưng Nhân Quả Luật vũ khí.

Bởi vì là xin phép nghỉ chiếu cố thụ thương nẫu thân, tại trường học cùng kiêm chức địa phương đều cùng một chỗ xin nghỉ, lúc này về đến nhà, nhìn thấy nẫu thân đã có thể xuống giường hành tẩu, tuy nhiên còn không tính hành động tự nhiên, nhưng cũng chứng minh Hắc Ngọc Đoạn Tục Cao hiệu dụng là đến cỡ nào nghịch thiên.

"Mẹ, người thức dậy làm gì?" Phạm Nhân nhìn thấy đã đi ra trong phòng khách Phạm mẫu, trên mặt bày ra một bộ vẻ mặt nghiêm túc nói ra: "Không phải để người tốt tốt nghỉ ngơi sao? Không phải vậy sẽ ảnh hưởng xương cốt phục hồi như cũ!"

"Tiểu Nhân, người trở về rồi?" Nhìn thấy Phạm Nhân, Phạm mẫu trên mặt ý cười: "Không có gì đáng ngại, người cảm về cái này được vẫn rất có tác dụng!"

Phạm mẫu thương thế kỳ thực thuật hậu đã có chuyển tốt, chỉ là không lấy sức nổi, nhắc động tay chân thời điểm sẽ cảm giác đau nhức, bây giờ lại là đã không có đau đớn, đúng vậy còn không quá nhanh chóng hành tẩu cùng động thủ, bất quá nhưng cũng chưa từng có tại kinh ngạc.

Phạm Nhân gấp nạng không có hoài nghi, liền cũng không có xách cái này một góc rạ, bả mẫu thân đỡ về trên giường về sau, một bên đổi được một bên nói ra: "Mẹ người cũng đừng vội vã vất vả, con của người ta đã lớn lên, về sau kiếm tiền nuôi gia đình sự tình để cho ta tới liền tốt! Người liền hảo hảo ở nhà hưởng thanh phúc đi!"

"Còn sớm đây!" Đối với Phạm Nhân lần này hiểu chuyện lời nói, Phạm mẫu tâm lý vui mừng sau khi lại có chút không thể nào: "Người tốt nhất đọc sách, tranh thủ thi cái tốt đại học mới là khẩn yếu nhất, kiếm tiền nuôi gia đình chờ người đi ra công tác lại nói!"

"Mẹ, ta đây không phải đã công tác a!" Phạm Nhân cười nói: "Ta tại Thái tử nơi đó kiêm chức đều nhanh hai năm, mỗi cái tháng đều có hơn một ngàn khối thu nhập đâu!"

Phạm Nhân miệng bên trong Thái tử, là một gian Văn Hóa Truyền Bá Công Tác Thất Người sáng lập, nói trắng ra là đúng vậy vận doanh lấy một cái Công Chúng số, một cái là quay chung quanh đại học thành Đại Học Sinh cùng xung quanh một bên Thương gia tụ họp bình đài, tại Kinh Lăng Đại Học Sinh quần thể bên trong có rất lớn sức ảnh hưởng, cho tới nay đã có gần năm mươi vạn chú ý, mà Phạm Nhân ở trong đó làm biên tập trường học đúng công tác, lượng công việc không lớn, mỗi Thiên Hoa hai ba giờ liền có thể, bất quá thù lao cũng không nhiều.

"Cũng không biết nói sao nói người!" Phạm mẫu tự nhiên biết rõ nhà mình nhi tử tâm tư, bất đắc dĩ nói ra: "Nếu là năm đó cha người không có xảy ra việc gì, cũng không trở thành để người vẫn còn đi học liên quan tâm nhiều như vậy!"

"Không thể nói như thế được, ta là một cái nam tử hán, tiếp qua mấy tháng liền 18 tuổi, vì trong nhà suy nghĩ là ta phân Nội Sự!"

Bởi vì cái gọi là người nghèo hải tử sớm đương gia, Phạm Nhân làm trong nhà duy nhất nam nhân, cũng làm cho hắn rất nhỏ liền bắt đầu học tập độc lập, gánh chịu trong nhà trách nhiệm.

"Đúng rồi!" Phạm Nhân từ trong túi quần móc ra một trương thẻ ngân hàng nói ra: "Mẹ, ta chỗ này có ba vạn khối tiền, người cảm!"

"Ba vạn khối?" Phạm mẫu lập tức nhăn nhăn lông mày: "Người làm sao có nhiều như vậy tiền?"

"Đoạn này thời gian giúp Thái tử tiếp một cái một năm quảng cáo đại đơn, Thái tử khen thưởng ta!" Phạm Nhân không muốn để cho mẫu thân lo lắng, thế là liền nói ra sớm đã biên tốt lấy có.

"Thật sự?" Phạm mẫu hồ nghi nhìn lấy Phạm Nhân: "Người trong công ty có thể lừa nhiều tiền như vậy? Ba vạn khối nhiều như vậy?"

"Đương nhiên là thật sự!" Phạm Nhân cười nói: "Mẹ, Thái tử thế nhưng là cái rất có năng lực người, người đừng nhìn ta hiện tại mỗi cái tháng liền hơn một ngàn khối thu nhập, tiếp qua đoạn thời gian, nói không chừng ta thu nhập liền vượt qua người!"

Nhìn lấy Phạm Nhân không giống dáng vẻ nói láo, Phạm mẫu liền điểm một cái đầu, tuy nói nạng mỗi cái tháng cũng liền bốn năm ngàn khối thu nhập, ba vạn khối đối với Phạm gia tới nói là thật nhiều, nhưng là nạng cũng nghe Phạm Nhân nói qua kiêm chức cái kia Công Tác Thất sự tình, Phạm Nhân trong miệng cái kia Thái tử nhà cũng là một cái phú quý người ta, niên kỷ năm nay cũng mới hai bốn hai lăm tuổi, bởi vì không muốn dựa vào trong nhà, thật sớm liền đi ra chính mình xông xáo.

"Ta liền sợ người đi đến đường rẽ!" Phạm mẫu nghiêm mặt nói ra: "Nhà ta có thể nghèo có thể khổ, nhưng nhất định phải làm đường đường chính chính người!"

"Mẹ người yên tâm, ta nhất định sẽ không để cho người lại ăn khổ! Người tốt tốt nghỉ ngơi, ta đi trước nấu cơm!" Phạm Nhân gấp nạng không có tiếp tục xoắn xuýt tiền nơi phát ra, tranh thủ thời gian kiếm có chuẩn đi.

"Người có phần này tâm mẹ liền rất cao hứng!" Phạm Mẫu Thần tình có chút hoảng hốt, nhìn lấy đèn ánh sáng bên dưới Phạm Nhân lác lác bóng dáng, trong lòng thầm nghĩ: Nhi tử là thật hiểu chuyện!

Sau buổi cơm tối, Phạm Nhân liền về đi đến trong phòng.

Đối với Tôn Ngộ Không ba cái Hào Mao, Phạm Nhân không có lấy đến thí nghiệm, cùng còn lại mấy thứ đồ vật cùng một chỗ đặt ở hệ thống thu nhận trong không gian, ngược lại là lấy ra Na Tra Kim Chuyên đến thí nghiệm.

Cái này cục gạch phân lượng có chừng ba cân nhiều, Phạm Nhân tiện tay một cái đường vòng cung ném tới trên giường, chỉ gặp cái kia bả chắn mềm nện đến xẹp xuống dưới về sau, trong tay trầm xuống, cái kia Kim Chuyên lại về tới trên tay, liền tiếp thí nghiệm hơn mười lần đều là dạng này, cái này có thể xưng Nhân Quả Luật vũ khí cục gạch, kỳ thực bây giờ có thể phát huy tác dụng cũng đúng vậy lấy ra Đập Nhân, chỉ là Phạm Nhân có thể không chờ lúc nào có thể trở lại trong tay mà thôi.

Hải long thu hồi Kim Chuyên về sau, mở ra hệ thống Thương Thành, tại bên trên nâng lên Đoán Luyện Tinh Thần lực đồ vật.

Hệ thống trước đó nói qua, Tinh Thần Lực tăng cường có thể thông qua ba loại đường tắt, dược phẩm, công pháp cùng trực tiếp thêm điểm, trực tiếp thêm điểm giá cả quá đắt, không sai biệt lắm là 20 nhân quả điểm giá tăng một điểm Tinh Thần Lực thuộc tính, cho nên Phạm Nhân hiện tại không nhìn thẳng cái lựa chọn này.

Dược phẩm, có nhất định tác dụng phụ, không phải Trường Cửu chi Kế, ngược lại là công pháp thích hợp nhất.

"Cửu Đỉnh Luyện Thần pháp?"

Nhìn thấy hệ thống giới thiệu, cái này Cửu Đỉnh Luyện Thần là Đoán Luyện Tinh Thần ý niệm nhập môn công pháp, bất quá giá bán lại là muốn 490 0 điểm, hẳn căn bản mua không nổi cái này 5000 nhân quả điểm lấy bên dưới duy nhất một bản Đoán Luyện Tinh Thần lực công pháp.

"Tinh Thần Lực đức luyện khẳng định là muốn, nhưng là hiện tại cũng không gấp được, dứt khoát trước bỏ nhân quả điểm tồn lấy!"

"Đốt, chủ ký sinh người có mới nhấn lại tư tin!"

Ấn mở nghe xong, trào lên lúc vui vẻ!

"Phạm Nhân đại thần, cần pt đứng hàng phân! Solo quá nhàm chán!"

Lại là Tôn Ngộ Không cùng Na Tra hai cái này nghiện net thiếu niên, hai người bọn họ là bởi vì solo quá nhiều, không ai phục ai, dứt khoát cùng một chỗ tổ đứng hàng phân, Na Tra cảm thấy mạng bất động Tôn Ngộ Không, hết lần này tới lần khác lại không làm gì được hắn, cho nên dứt khoát kêu lên Phạm Nhân cùng một chỗ!

Lại thế nào Đấu Chiến hổ phạt, hai mạng tổng cộng mạng đến động đi!

Phạm Nhân giới cười, cảm nạt bình phong dự bị điện thoại di động leo lên Vương Giả nông được!

Mẹ trứng, lại được mua điện thoại di động!

Bạn đang đọc truyện *Vua Đòi Nợ Tam Giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 14:: Trở lại trường ngày, ta vậy mà muốn đi chết!

Thường Thanh Trung Học là Kinh Lăng chợ LC khu Trường Trung Học Số 1, xếp tại Kinh Lăng trước ba, bởi vì xây trường Lịch Sử đã lâu, nội tình thâm hậu, cho nên sinh nguyên cũng không so phía trước hai chỗ kém.

Phạm Nhân làm THCS thi khó khăn lắm tiến vào phân số, bất quá theo hai năm này thường thường bên ngoài kiểm chức, thành tích một mực đang trong lớp trung hạ du bồi hồi, bây giờ cách thi đại học còn có ba tháng thời gian, về thời gian không tính gấp gáp, nhưng là phần lớn người đã bắt đầu cảm giác được đại chiến tiến đến khí tức.

Nhìn lấy lớp học đồng học đã bắt đầu tiến vào chuẩn bị chiến đấu trạng thái, vừa mới đến trường học Phạm Nhân rón rén đi tới chỗ mình ngồi.

"Phạm Nhân!"

Phạm Nhân vừa ngồi xuống, một cái nữ sinh liền đi tới trước mặt hắn hỏi: "A di thương thế khá hơn chút nào không?"

Người đến là Phạm Nhân chỗ ba năm ban 6 Lớp Trường, Giang Linh Tổ.

Giang Linh Tổ tướng mạo không tính đặc biệt xuất sắc, cái này cũng khả năng bởi vì nàng là Học Bá quan hệ, nói như vậy, mười cái Học Bá ở trong nữ tối thiểu chiếm sáu cái, mà sáu cái nữ Học Bá bên trong, nhan giá trị trung thượng có tối đa nhất một cái, mà Giang Linh Tổ hẳn là tại đã trên trung đẳng tại ba năm ban 6 tối trong đất nữ sinh nhan giá trị bài danh thứ hai, khuất tại tại hoa khôi lớp Ninh Thái Vi bên dưới.

"Tốt hơn nhiều!" Phạm Nhân điểm một cái đầu: "Cảm ơn Lớp Trường quan tâm!"

"Vậy là tốt rồi! Ta còn nói ngày khác mang ta gia gia đi nhà ngươi cho a di nhìn xem đâu!" Giang Linh Tổ mặt hiện lên sầu lo: "Bất quá công khóa của ngươi đoán chừng là hạ xuống không ít!"

"Đoán chừng không đến mức!" Phạm Nhân cười nói.

"Lão sư đã sớm bỏ giáo này tri thức điểm giao cho chúng ta! Đoạn này thời gian đơn giản là cùng Cố Cơ sở, thuận tiện giảng một chút năm trước đề thi mà thôi, cái này nửa cái tháng ta cũng đúng vậy bớt làm mấy trương đề thi thôi!"

"Ây! Cho ngươi đề thi!" Giang Linh Tổ giả hoạt kiếm cười nói: "Ta mỗi bản đều hảo hảo thu về, ngươi dành thời gian làm, ta cho ngươi chấm điểm!"

Phạm Nhân sững sốt một chút, mẹ nó cái này Lớp Trường muốn hay không như thế tận tụy! Thật vất vả xin phép nghỉ, thế mà còn bỏ bài thi cho chuẩn bị tốt, liền chờ hắn trở về làm!

Nhìn lấy Giang Linh Tổ đắc ý nhanh như chớp chạy chậm về trên chỗ ngồi về sau, Phạm Nhân bắt đắc dĩ lắc lắc đầu, nhìn lấy thân một bên vừa mới đến ngồi cùng bàn một mặt cười khổ.

Phạm Nhân ngồi cùng bàn gọi Hồ Kiến Cường, là toàn bộ trong trường học cùng Phạm Nhân thân thiết nhất một cái anh em, cao trung ba năm trọn vẹn ngồi cùng bàn ba năm, thuộc về cần có thể bỏ kém cỏi một loại kia, đi học đặc biệt nghiêm túc nỗ lực, sách vở bên trên là liti nha liti nhit bút ký, bất quá thành tích lại một mực cùng Phạm Nhân không sai biệt lắm.

Hắn tiến đến phòng học đã nhìn thấy Giang Linh Tổ cùng Phạm Nhân đang nói chuyện, lúc này một mặt ngoạn vị hướng Phạm Nhân chen lấn chen con mắt: "Lớp Trường cùng ngươi nói gì?"

"Ngươi đoán xem?" Phạm Nhân đem trong tay đề thi hướng trên bàn hắn quăng ra, tức giận nói ra: "Còn không chính là cho ta đề thi!"

Hồ Kiến Cường nhưng không có tin tưởng hắn, nháy mắt ra hiệu nói ra: "Ta hoài nghi Lớp Trường đối với ngươi có ý tứ!"

Nhìn thấy Phạm Nhân mê hoặc mất Thần Hậu, cười hi hi giải thích nói: "Rất đơn giản a, ngươi nhìn mỗi lần lão sư phát đề thi nàng trực tiếp để ta cho ngươi lưu một phần không phải rồi? Vì cái gì không phải chính mình giữ lại chờ ngươi trở về cho ngươi?"

"Ngươi nói tốt có đạo lý. . ." Phạm Nhân mở ra bạch nhãn: "Ta vậy mà muốn đi chết!"

"Ha-Ha!" Hồ Kiến cười lớn nói: "Người Lớp Trường đáng đáp cũng không kém, về phần ngươi dạng này sao!"

"Cút! Ngươi đi ngươi lên!" Giang Linh Tổ thế nhưng là cái tương đương Nam Nhân Bà nữ Học Bá, Phạm Nhân nhưng tiêu thụ không dậy nổi.

"Đứng rồi!" Hồ Kiến Cường ngồi xuống về sau một vừa sửa sang lại mặt bàn một một bên nói ra: "A di thế nào? Thương thế khá hơn chút không?"

"Tốt hơn nhiều! Cái này hai ngày có thể bên dưới đi!"

Có Hắc Ngọc Đoạn Tục Cao tồn tại, khôi phục được tự nhiên rất nhanh.

"Vậy là được! Ngày khác ta vẫn an một chút a di!" Hồ Kiến mạnh hơn một chút một chút đầu nói ra: "Đáng tiếc a di vẫn chưa hoàn toàn tốt, không kịp ăn a di làm thịt kho tàu!"

"Nhớ kỹ mang nhiều điểm Bỏ Phẩm a, thổ hào!" Phạm Nhân trừng mắt liếc hắn một cái: "Đừng cả ngày nghĩ đến ăn, nghĩ thêm đến ngươi lão ba cái kia bình giả bộ thủy nhà máy!"

"Ta mới không có hứng thú!" Hồ Kiến Cường một mặt xem thường: "Một bình thủy liền lừa như vậy mấy mao tiền, không có ý nghĩa! Mấy năm trước Đại Tượng tập đoàn muốn thu mua thời điểm liền khuyên hắn bán, chết sống không chịu! Nói cái gì là lưu cho gia sản của ta, nói ta thì không đợi đại học liền trở về giúp hắn bán thủy!"

"Cái kia cũng rất tốt Hồ tổng!" Phạm Nhân cười nói: "Bán thủy cũng có thể bán đi mấy trăm ức chợ đáng giá tốt a!"

Hồ Kiến Cường đảo bạch nhãn: "Đúng á đúng á! Ta nếu là tiếp nhận cha ta công ty, nhất định khiến ngươi đến cho ta bán thủy! Thiên Thiên bóc lột ngươi!"

Bán thủy? Phạm Nhân tâm lý bỗng nhiên linh quang nhất hiện!

Đúng rồi! Ngự Thủy Bug giống như có thể lợi dụng tại cái này bên trên? Hiện tại chủ lưu mấy cái phẩm loại đơn giản đúng vậy Khoáng Tuyền, tinh khiết, chưng cất cái này mấy loại lớn, tuy nhiên đều có Long Đầu chiếm cứ, thế nhưng là còn xa xa không có đạt tới no bụng cùng trình độ.

Phạm Nhân Ngự Thủy chỉ thể là trực tiếp tác dụng tại Nguyên Tử tầng diện Nghịch Thiên tồn tại, tại cái này bên trên tựa hồ có rất lớn phát huy Không Gian!

"Nghĩ gì thế?" Hồ Kiến Cường nhìn thấy Phạm Nhân bỗng nhiên trầm mặc, có chút kỳ quái hỏi: "Tư xuân? Nói chuyện cùng người đều không nghe thấy!"

"Há, không có cái gì!" Phạm Nhân lấy lại tinh thần cười ngược ngừng hai tiếng hỏi: "Chuyện gì?"

"Ta gần nhất nghe được một cái đại bí mật!" Hồ Kiến Cường thần bí hề hề nói ra: "Nghe nói hôm nay chúng ta khóa thể dục mời mấy cái Ngự Nhân tới!"

"Cái gì Ngự Nhân? Khóa thể dục không phải là bị Ban Chủ Nhiệm trưng dụng a?" Phạm Nhân tính một cái chương trình học: "Mà lại tuần lễ này thể dục hẳn là bên trên bơi lội khóa a? Ta lặn bao đều ném trong ngăn tủ hai tháng không động tới!"

"Đúng vậy bơi lội khóa!" Hồ Kiến Cường đề thấp âm thanh: "Bơi lội đội tuyển quốc gia Quân Dự Bị bên trong có mấy cái là ta Kinh Lăng, gần nhất nghỉ ngơi trở lại hương!"

"Cho nên?" Phạm Nhân sùng sốt một chút, nhớ tới bể bơi bên trong gặp Giang Duẫn cùng Trần Nghiên mấy người, đoán chừng Hồ Kiến Cường nói chính là bọn hắn.

"Cho nên a, chúng ta bơi lội khóa mời hai người tới!" Hồ Kiến Cường nói nói.

"Tới làm gì? Nhìn chúng ta bơi lội?" Phạm Nhân nhú nhú mày, nếu như là dạng này, sẽ là ai tới? Giang Duẫn? Trần Nghiên? Lương Siêu?

Giống như ai tới đều không dễ chơi, ba người này là biết rõ hắn bơi lội Kamui, mà lại Giang Duẫn còn thua năm vạn khối cho hắn!

"Người không biết rõ?" Hồ Kiến Cường sùng sốt một chút: "Cái kia Đại Tượng tập đoàn Công Tử Ca Giang Duẫn, đội tuyển quốc gia Quân Dự Bị số một hạt giống tuyển thủ đúng vậy ta Thường Thanh Trung Học Sư Ca nha!"

Ngô!

Phạm Nhân tâm lý lộp bộp một chút!

Trùng hợp như vậy?

Giang Duẫn là Đại Tượng tập đoàn Công Tử Ca? Giang Du nhĩ tử? Như vậy Giang Nặc là hắn đệ đệ?

Khó trách! Cái này Giang gia thế mà Nhất Môn song kiệt, ra hai cái bơi lội Kịen Tướng!

Giang Nặc khó nói cũng tại Thường Thanh Trung Học? Cao nhất? Hoặc là THCS bộ? Sơ tam?

"Nghe nói lần này tôi còn có bơi lội Nữ Tướng Trần Nghiên!" Hồ Kiến Cường không có phát giác Phạm Nhân dị dạng, nói dài nói dai: "Cho nên lần này bơi lội khóa, trên cơ bản thứ hai có khóa thể dục tất cả đều chuyển ở cùng một chỗ, tăng thêm THCS bộ tổng cộng có năm cái Ban Cấp cùng một chỗ!"

Phạm Nhân giật mình: "Người chỗ nào nghe được rõ ràng như vậy tin tức!"

"Ta không có đã nói với người ta Cữu Cữu là Chủ Nhiệm sao?" Hồ Kiến Cường dừng một chút lại tiếp lấy nói ra: "Ngày trước ban đêm cùng mẹ ta về nhà bà ngoại ăn cơm, nghe được ta Cữu Cữu cùng trường học lãnh đạo đánh điện thoại nói!"

Tốt a! Người lợi hại! Phạm Nhân nhún vai!

Bạn đang đọc truyện *Vua Đòi Nợ Tam Giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 15:: Sẽ bơi lặn không nổi a?

Kinh Lăng chợ Thường Thanh Trung Học chia làm cao Trung Bộ cùng THCS bộ, mỗi cái niên cấp có 20 cái Ban Cấp, toàn trường cùng sở hữu hơn năm ngàn Học Sinh, giáo khu rất lớn, nguyên bộ công trình rất đầy đủ, thí nghiệm lầu cùng sân vận động tiêu chuẩn là Kinh Lăng Trung Học bên trong nhất là đỉnh cấp.

Lúc đầu trong trường học sân vận động cũng không tính lớn, tại Kinh Lăng cũng liền sắp xếp thứ năm thứ sáu, bắt quá bởi vì bảy năm trước ra một cái Giang Duẫn, vì thế, Đại Tượng tập đoàn quyền tư xây dựng thêm, còn chuyên môn thiết kế thêm một cái bể bơi, tuy nhiên chỉ có một cái tiêu chuẩn bể bơi, nhưng cũng là một cái nhiệt độ ổn định Bể Bơi, bình thường cũng không đối ngoại khai phóng.

Hồ Kiến Cường nói đến một chút cũng không có sai, hoan nghênh quốc gia bơi lội đội Giang Duẫn cùng Trần Nghiênn Hoành Phi tại ăn com buổi trưa lúc liền treo lên, đề rất nhiều Học Sinh đều kích động đến nghị luận âm ỉ.

Một mực đến bơi lội khóa trước, Phạm Nhân cùng Hồ Kiến Cường hai người đi hướng trường học bể bơi thời điểm còn nghe được trên đường các bạn học tại thảo luận cái này sự tình.

"Nghe nói Giang Duẫn sư huynh là đội tuyển quốc gia Quân Dự Bị số một hạt giống tuyển thủ, mà lại đáng đáp rất đẹp trai nha!"

"Đúng vậy a! Giang Duẫn Sư Ca vẫn là Đại Tượng tập đoàn đại công tử! Đơn giản đúng vậy hoàn mỹ Chồng nhân tuyển!"

"Chớ hoa si! Ngươi không biết rõ Giang Duẫn cùng Trần Nghiênn là bơi lội đội Kim Đồng Ngọc Nữ sao?"

"Ta nghe nói sơ tam lớp một cái kia tính đội thiên tài bơi lội tiểu tướng Giang Nặc là Giang Duẫn Sư Ca đệ đệ, đáng đáp cũng rất đẹp trai đâu! Thực sự không được, ta ăn một chút Cỏ non cũng thành a!"

"Loại này Cao Phú Soái nơi nào có cơ hội đến phiên phần của ngươi!"

Hồ Kiến Cường nghe được đi ngang qua những cái kia Giang Duẫn mê muội mắt bốc đào tâm đàm luận, có chút lòng đầy căm phẫn nói ra: "Đáng đáp đẹp trai không tầm thường a! Có tiền không nổi a! Trong nước bay nhảy không tầm thường a!"

"Ta cũng là cùng thủy đánh giao đạo, ta cũng là đường đường mưa hoa sơn tuyền Công Tử Ca, làm sao lại không có cô nàng chú ý ta đây!"

Phạm Nhân kém chút không có thổ huyết, vội vàng dùng một bộ ta không biết hấn biểu lộ cùng Hồ Kiến Cường giữ một khoảng cách.

Bất quá ngoài miệng lại đậu đen rau muống nói: "Ngươi một bán thủy làm sao cùng người ta so, nhà ngươi cái kia mưa hoa sơn tuyền tại Đại Tượng tập đoàn trước mặt đứng vậy cận bã tốt không tốt! Mà lại, người ta so ngươi đẹp trai!"

Hồ Kiến Cường nghẹn lời một chút, hần hần biệt xuất một câu: "Nông cạn! Nhỏ hẹp! Vô tri!"

Trên đường đi, cùng Phạm Nhân hai người đồng dạng hướng bể bơi phương hướng đi đến rất nhiều người, tất cả đều là đang nghị luận Giang Duẫn cùng Trần Nghiênn đến sự tình.

Đến bể bơi về sau Phạm Nhân mới nhìn đến, cái này bể bơi bên trong có thể nói là người đông nghìn nghịt, năm cái Ban Cấp tụ cùng một chỗ vượt qua 200 người, cũng may Trầg Quán so sánh lớn, cho nên mỗi cái Ban Cấp chia làm một cái khu vực, các ban thể dục ủy viên đã tại dẫn đạo cùng chỉ huy các ban các bạn học.

Bất quá hi hi nhốn nháo tiếng ồn ào lại cơ bản lấn át cái kia mấy cá thể dục ủy viên âm thanh.

Giang Duẫn cùng Trần Nghiênn còn chưa tới, Trầg Quán nội trái phải hai bên trên tường đã kéo lên hoan nghênh hai người Hoành Phi.

Chuông vào học vang lên về sau, trường học chủ nhiệm cùng mấy cái Ban Cấp thể dục lão sư đã đi tới Giám Khảo trên đài, đối Microphone ho khan vài tiếng liền bắt đầu lên tiếng.

Nói đơn giản đúng vậy Thường Thanh Trung Học nội tình như thế nào như thế nào thâm hậu, bồi dưỡng ngoại trừ ai ai ai, ai ai ai tại cái gì Lĩnh Vực đạt được như thế nào như thế nào thành tựu, hiện nay quốc gia bơi lội đội Quân Dự Bị đồng học Giang Duẫn muốn về Trường cũ vì mọi người bên trên một đường đặc sắc bơi lội khóa văn văn, sau đó để mọi người vỗ tay hoan nghênh.

Tại tiếng vỗ tay nhiệt liệt bên trong, Phạm Nhân nhìn thấy lối vào đi tới mấy người, mà lại hần đều biết!

Thường Thanh Trung Học Phó Hiệu Trưởng gì chính thái, Giang Duẫn, Trần Nghiênn cùng Giang Nặc!

"Giang Duẫn! Giang Duẫn!" Mê muội nhóm trông thấy người tới sau liền bắt đầu hét rầm lên!

"Trần Nghiênn! Trần Nghiênn!" Trạch Nam nhóm tự nhiên cũng không cam chịu yếu thế, lớn tiếng hô hào lặn đàn đại tân sinh nữ thần danh hào!

Giang Duẫn bọn người là mặt mỉm cười, không ngừng hướng phía mỗi cái phương hướng các bạn học phát tay ra hiệu.

Nhìn lấy lập tức liền muốn tới đến ghé giám khảo bên trên mấy người, trường học chủ nhiệm vội vàng hô nói: "Các bạn học yên tĩnh một chút!"

"Các bạn học buổi chiều tốt!" Phó Hiệu Trưởng gì chính thái Thượng Thai sau liền nhận lấy Microphone nói một đoạn lời xã giao: "Chắc hẳn tất cả mọi

người biết rõ hôm nay tới hai vị đội tuyển quốc gia thành viên, Giang Duẫn, Trần Nghiênn! Còn có cái này một vị là tình boi lợi đội đặc ý tiểu tướng, chúng ta sơ tam lớp một Giang Nặc đồng học!"

"Boi lợi, là chúng ta Thường Thanh Trung Học năm gần đây trọng điểm phát triển..."

"Chúng ta hôm nay may mắn bả mấy vị boi lợi Kiện Tướng mời đến chỉ đạo các vị các bạn học..."

Phạm Nhân căn bản không có cẩn thận nghe trên đài đang giảng cái gì, từ Giang Nặc sau khi đi vào ánh mắt của hắn vẫn rơi vào cái này lái xe đụng chính mình mẫu thân về sau gây chuyện bỏ trốn thiếu niên, lúc này trông thấy hắn trên đài hướng phía đám người điếm đầu ra hiệu, trên mặt ngoại trừ nhàn nhạt cười bên ngoài không có có càng nhiều biểu lộ, tựa hồ lúc trước đụng Phạm Nhân mẹ sự cố đối với cái này thiếu niên tới nói là một kiện hơi không đủ đạo sự tình.

Trên đài người, hưởng thụ lấy đài bên dưới tiếng vỗ tay.

Trong đám người Phạm Nhân, nhưng thủy chung đề không nổi cái gì hào hứng, cũng căn bản không có tâm tình, tại một bên trợn trợn reo hò càng làm cho hắn cảm thấy kiềm chế, một màn trước mắt màn không ngừng mới chà đạp lấy hắn tôn nghiêm.

Vì cái gì đã từng một lần muốn nghiền chết chính mình người của mẹ này lúc có thể ra về đạo mạo an tọa, hưởng thụ lấy tiếng vỗ tay cùng reo hò?

Là vinh dự danh lợi? Vẫn là quyền thế thực lực?

Tại hắn vạn vạn buồn vô có thời điểm, điện thoại vang lên cùng đi.

Hàn Mộc!

Phạm Nhân nhú lại lông mày, trong đám người lặng lẽ rời khỏi, bước nhanh hướng đi sau lưng an toàn trong thông đạo tiếp điện thoại.

"Tiểu Phạm! Ngươi tốt, ta là Hàn Mộc!" Hàn Mộc âm thanh giống như ngày thường bình tĩnh.

"Hàn cảnh quan buổi chiều tốt!" Phạm Nhân nói.

"Có kiện sự tình, ta muốn cùng ngươi câu thông một chút!"

"Hàn cảnh quan mời nói!"

"Chúng ta khoa kỹ thuật đồng sự phía trước lúc trời tối đã phát tới giám chứng báo cáo, trong tay ngươi lấy được cái kia phần video chính là chân thực!" Hàn Mộc nói khí nhẹ nhàng: "Cảm ơn ngươi cho chúng ta cung cấp cái này đầu mối! Chúng ta đã xác nhận trong video gây chuyện cỗ xe bên trên tại chuyện xảy ra lúc người điều khiển đứng vậy Giang Nặc!"

"Bất quá!"

"Ta cảm thấy vẫn là có cần phải cùng ngươi nói một tiếng!"

"Căn cứ chúng ta điều tra, cái này Giang Nặc còn có một cái tháng mới tròn mười bốn tuổi, căn cứ pháp luật, chúng ta khả năng không có cách nào đối nó truy cứu hình sự trách nhiệm!"

Phạm Nhân trầm mặc!

Trong điện thoại Hàn Mộc cũng dừng một lát, sau đó nói khí tựa hồ có chút biến hóa: "Tại một ít tầng diện đã có âm thanh yêu cầu chúng ta mau chóng kết án, ta suy đoán là Giang Nặc cha Giang Du biết rõ chúng ta điều tra phương hướng, buổi trưa hôm nay Giang Du cũng biểu thị, làm chủ xe, nguyện ý gánh chịu người bị thương y được phí cùng làm bồi thường thỏa đáng..."

Hàn Mộc về sau, Phạm Nhân cũng không có tâm tư cẩn thận nghe tiếp, đứng tại an toàn thông đạo cửa ra vào, ánh mắt của hắn tại vượt qua đám người rơi vào cái kia đã hướng phía đài bên dưới cúi đầu Giang Nặc trên thân, tâm lý làm cái quyết định về sau, bỗng nhiên suy nghĩ thông suốt, nhàn nhạt nói ra: "Cảm ơn Hàn cảnh quan! Ta đã biết! Còn tại đi học đâu, cúp trước!"

Quái diệu điện thoại về sau, đám người đã phân tán ra đến, riêng phần mình đi trong phòng thay quần áo đổi Áo Boi.

Hồ Kiến Cường trông thấy Phạm Nhân đang đứng tại an toàn thông đạo nơi cửa, liền bước nhanh đi tới: "Phạm Nhân, ngươi tại cái này làm gì đâu? Nhanh đi đổi y phục đi!"

Phạm Nhân thu hồi ánh mắt, điếm một cái đầu.

Chương 16:: Chúng ta hôm nay không thể so với bơi lội!

"Khôa như thế kín, soa bình!"

"Bộ dạng như thế lạnh trộn lẫn còn mặc như thế gọi cảm, soa bình!"

"Lớp Trưởng làm sao vẫn là bộ này? Không thấy đâu!"

Đôi xong quần bơi trở lại Trảng Quán Hồ Kiến Cường lau miệng góc, một mặt Nghĩa Chính ngôn từ nói ra: "Ta vẫn là thường thức thà hoa khô lớp, không nhiều không ít vừa vặn, đã hiện ra dáng người lại không đến mức để cho người ta cảm thấy quá bại lộ. . ."

Phạm Nhân nhưng không có tâm tư nghe hắn nói vậy, không yên lòng làm lấy làm nóng người vận động, mắt góc dư quang rơi vào nơi xa đã thay đổi Áo Bơi Giang Nặc, này lúc hắn đang vì THCS bộ hai cái Ban Cấp đồng học giảng giải một số chú ý hạng mục.

Mà Giang Dẫn cùng Trần Nghiên thì là đi theo Phó Hiệu Trưởng gì chính thái cùng đi tới cao Trung Bộ, hơn một trăm người nhìn lấy đối với Kim Đồng Ngọc Nữ, không đến 25 tuổi Giang Dẫn đẹp trai khí lại nhiều Kim, mà lại bơi lội đội đáng người phổ biến cân xứng rắn chắc, để viết mười bảy mười tám tuổi Học Sinh mười nhóm rất là hưởng thụ, nhìn về phía Giang Dẫn ánh mắt tràn đầy ngưỡng mộ chi ý, liền ngay cả Phạm Nhân bọn hắn ba năm ban 6 hoa khô lớp Ninh Thái Vi đều trên mặt một tia ghé mắt nhìn qua Giang Dẫn.

Các nam sinh càng là hai mắt sáng lên nhìn lấy dung mạo hoàn toàn không thua Ninh Thái Vi Trần Nghiên, năm nay vẹn vẹn 22 tuổi nàng cái kia có lỗi có lỗi đáng người so với những này Cao Trung Nữ Sinh nhiều hơn một phần thành thực, này lúc tuy nhiên ăn mặc một bộ bẽ ngoài đối với Bảo Thủ trận đấu phục, nhưng cũng mười phần rung động lòng người, nàng không có chú ý tới trong đám người Phạm Nhân, này lúc chính mỉm cười cùng Giang Dẫn cùng một chỗ hướng đám người lên tiếng chào.

"Các bạn học tốt!"

"Kỳ thực cũng không cần đến chúng ta tới vì mọi người chỉ đạo, tất cả mọi người đã lên ba bốn năm bơi lội khóa, đoán chừng rất nhiều người mức độ đều đã không sai biệt lắm gặp phải chuyên nghiệp vận động viên!" Giang Dẫn mỉm cười nói ra: "Ta lần này đến, ngoại trừ về Trường cũ nhìn xem bên ngoài, kỳ thực cũng là phụng Hà hiệu trưởng nhờ, giúp bơi lội đội chương chương nhần, khai quật một chút có tiềm lực người kế tục!"

"Cho nên a, chúng ta vừa rồi thương lượng một chút, hôm nay tổ chức một trận đơn giản trận đấu, từ tính bơi lội đội Giang Nặc, cũng đúng vậy ta đệ đệ tại THCS bộ chọn lựa ra 8 vị tuyển thủ, ta cùng Trần Nghiên tại cao Trung Bộ chọn lựa 8 vị tuyển thủ, nam nữ đồng học các bốn người!"

"Có hay không đồng học xung phong nhận việc?"

Cùng THCS trận đấu? Không ít người hướng đã lấy ra tám cái tuyển thủ THCS bộ nhìn thoáng qua, lập tức liền nhấc tay ra khỏi hàng "Ta!" "Ta!" "Còn có ta!"

Cao Trung Bộ lập tức có ba nam hai nữ không cam lòng yếu thế tự tiến cử, có hai người nam chính là lớp mười một lớp một đồng học, một cái khác thì là cao Nhất Cửu ban đồng học, tại Thường Thanh Trung Học cũng là nhất đẳng bơi lội hảo thủ, mà hai nữ nhân thì là Phạm Nhân chỗ cấp ba ban 6 đồng học, Lớp Trưởng Giang Linh Tổ cùng hoa khô lớp Ninh Thái Vi.

Giang Linh Tổ tự tiến cử không phải cái gì chuyện mới mẻ, ôn thỏa trong lớp số một Học Bá chi vị nàng bơi lội khóa cũng là lớp học đệ nhất tồn tại, ngược lại là Ninh Thái Vi báo danh để cho người ta có chút ngoài ý muốn, cũng chưa nghe nói qua Ninh Thái Vi là cái bơi lội hảo thủ a? Lúc này thế mà lại xung phong nhận việc?

"Đồng ý ca!" "Biểu tỷ!"

Ta liệt xoa? Giang Linh Tổ hô Giang Dẫn gọi ca? Ninh Thái Vi hô Trần Nghiên biểu tỷ? Cái này mẹ nó cũng quá ra ý người liệu đi?

Bất quá cũng khó trách, cái này Giang gia hai huynh đệ đều là bơi lội đội Kiện Tướng, nhiều cái Nữ Tướng đi ra cũng là hợp tình lý, nhưng là Ninh Thái Vi lớp này hoa có thể nói là để cho người ta cực kỳ kinh ngạc, bình thường đệ điều không khoa trương, ưa thích đọc lại đọc vãng, học tập thành tích tại trong lớp cũng là trung thượng, rất ít người biết rõ Ninh Thái Vi sự tình, lúc này nghe được nàng hô Trần Nghiên biểu tỷ, đều có chút ngoài ý muốn.

Trần Nghiên mỉm cười điểm một cái đầu, cười nói: "Xem ra các ngươi ban 6 đều là Nữ Tướng nha! Nam đồng học nhóm không đủ tranh khí nha!"

Bất quá nàng vừa dứt lời, ánh mắt chợt phiến đến trong đám người Phạm Nhân, lập tức sùng sốt một chút.

Giang Dẫn cũng là cười nói: "Tuy nói ta cái này Đường Muội ngày bình thường cũng yêu cùng chúng ta huynh đệ trận đấu, bất quá các ngươi nam đồng học cũng không nên sợ nàng, nàng cái kia hai lần kỳ thực cũng liền như thế!"

"Đứng a! Các ngươi cấp ba làm sao liền cái nam đều không có? Vào xem lấy đọc sách thân thể theo không kịp?" Mặt khác hai cái ban cũng cùng một chỗ ồn ào.

"Vị này đồng học, lời nói cũng không phải ngươi nói như vậy!" Giang Linh Tổ trèo lên lúc liền không cao hứng, giả vờ giận nói: "Làm sao? Ngươi xem thường ta Giang Linh Tổ? Nếu không ta tới trước so một trận?"

Cái kia nam đồng học âm thanh dừng một chút, một mặt lúng túng hô nói: "Hảo nam không cùng nữ đấu! Lớp chúng ta có hay không nữ đồng học muốn xuất đến?"

Lúc này cao nhất cùng lớp mười một có hai cái nữ sinh cắn răng, đứng dậy.

"Hừ!" Giang Linh Tổ hừ nhẹ một tiếng, cũng xoay đầu lại đối với cùng với chính mình ban nam đồng học nói ra: "Các vị nam đồng học nhóm, các ngươi chuẩn bị để Học Đệ nhóm chế giễu sao? Tranh thủ thời gian phái một người đi ra!"

Ban 6 nam đồng học hai mặt nhìn nhau, mẹ nó đây không phải đi mất mặt a? Lớp mười một hai người kia nghe nói là đã bị tinh đội coi trọng người kẻ tặc, cao nhất cái kia cũng đồng dạng thực lực mạnh mẽ, hiện tại đứng lên đi không phải làm vật làm nền sao?

"Hồ Kiến Cường, ngươi không phải Thiên Thiên nói ngươi tại ngươi môn nhà đập chứa nước du lịch sao? Đã nói xong Lăng Lý Bạch Điều đâu? Đã nói xong Hồn Giang Long đâu?" Giang Linh Tổ nhất chỉ Hồ Kiến Cường, đồ ập xuống liền hỏi.

Giang Duẫn lúc này cũng phát hiện Trần Nghiên hồi khác thường, thuận nàng ánh mắt nhìn, bất quá hần đứng góc độ vừa lúc bị Giang Linh Tổ chỉ cái kia Hồ Kiến Cường chặn Phạm Nhân, liền cho rằng Trần Nghiên là đang nhìn người này, lập tức cười cười: "Hồ Kiến Cường đồng học, ngươi muốn thử một chút không?"

Hồ Kiến Cường lúc này đơn giản muốn tìm sàn nhà chui xuống dưới, lúc đầu thật tốt tránh trong đám người liếc trộm Trần Nghiên cùng Ninh Thái Vi, cái này Giang Linh Tổ không hiểu thấu liền bả mâu đầu chỉ hướng hần, để trên mặt hần có chút không nhịn được, bất quá cũng không thể trách Giang Linh Tổ, bởi vì hần hoàn toàn chính xác nói qua những lời kia.

"Ha-Ha!" Tất cả mọi người bị Giang Linh Tổ lời nói làm cho tức cười, lúc này ánh mắt toàn rơi vào Hồ Kiến Cường thân bên trên.

"Gặp mạnh, không cần sợ, vừa chính diện!"

"Vừa cái rắm, ngươi đây là gọi ta đi lên đưa Siêu Thần!" Hồ Kiến Cường gấp: "Ta, ta hôm nay không tiện!"

"Ngươi không tiện?"

Đám người lập tức cười vang: "Ngươi mẹ nó cũng không phải đàn bà! Có cái gì không tiện!"

Liền ngay cả lúc đầu tâm tình không được tốt lắm Phạm Nhân đều bị hần chọc cười, lúc này nhìn hần gấp nhàu đáng vẽ, lắc lắc đầu, bất quá lại phát hiện Trần Nghiên chính chăm chăm cùng với chính mình, lập tức hướng nàng nhún vai.

Giang Duẫn lúc này cũng nhìn thấy mới vừa rồi bị Hồ Kiến Cường cản trở Phạm Nhân, ngăn người về sau, chuyển đầu nhìn thoáng qua Trần Nghiên, gặp nàng ánh mắt quả nhiên là nhìn về phía Phạm Nhân, trèo lên lúc trong lòng không vui, trong mắt lóe lên một tia hàn ý, không mẫn không nhạt mở miệng nói ra: "Vậy thì ta đến chọn đi! Liền Phạm Nhân đồng học đến trận đấu như thế nào?"

Hần âm thanh hấp dẫn chú ý của mọi người.

Tình huống như thế nào? Giang Duẫn nhận biết Phạm Nhân? Trực tiếp điểm tên?

Phạm Nhân trông thấy hần cũng phát hiện chính mình, thế là cũng cười nói: "Vẫn là từ bỏ đi, ta lại không thích bơi lội!"

"Không sao! Chúng ta hôm nay trước so lặn thủy!" Giang Duẫn cười nói.

Trần Nghiên nhũ lông mày, quay người nhìn lấy Giang Duẫn, gặp hần sắc mặt có chút quý dị, liền hỏi: "Giang Duẫn, ngươi muốn làm gì?"

Bạn đang đọc truyện *Vua Đòi Nợ Tam Giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 17:: Các vị đang ngồi đều là cay gà!

Lặn thủy? Giang Dẫn thế mà đề nghị lặn thủy bẻ khí? Phạm Nhân trước mắt thành thạo nhất đứng vậy lặn thủy, trong nước chỉ là hô hấp liền có thể kiên trì nửa hơn một giờ, nếu là hần Tinh Thần Lực đầy đủ cường đại, đứng vậy một hai ngày thậm chí một tuần lễ cũng là có khả năng.

"Người đề ta cùng bọn hần so?" Phạm Nhân chỉ chỉ bên người đồng học hỏi.

"Có ý tứ gì?" Ở đây lập tức liền không rõ, hơi nghi hoặc một chút hỏi: "Bẻ khí trận đấu?"

Giang Dẫn tự nhiên minh bạch Phạm Nhân ý tứ, cười cười nói: "Dĩ nhiên không phải, liền ta và người trước cho các bạn học làm mẫu một lần!"

"Giang Dẫn!" Trần Nghiên nhíu mày nói ra: "Người đừng dạng này!"

Ở đây trong đám bạn học có mấy người ngửi được một tia không bình thường khí tức, Giang Dẫn đây là muốn chính diện đối Phạm Nhân ý tứ sao? Khó nói hai người bọn hần chỉ gặp có cái gì cừu oán?

Ninh Thái Vi trên mặt hơi nghi hoặc một chút, nhìn thoáng qua Trần Nghiên, muốn nói lại thôi.

"Bơi lội khóa bản ý là vì đề cao mọi người sinh tồn kỹ năng, lặn thủy bẻ khí là trong đó trọng yếu một khâu, mà lại cũng là đúc luyện bơi lội người lượng hô hấp hữu hiệu đường tắt!" Giang Dẫn nhận nhận nói ra: "Chúng ta tự nhiên muốn tự mình làm mẫu một chút."

Phạm Nhân cùng Trần Nghiên tự nhiên biết rõ tính toán của hần, nói những này đường hoàng lời nói đơn giản là vì đạt được đám người tin cậy mà thôi.

"Hai người chúng ta?" Phạm Nhân giang tay ra, trong đám người đi ra: "Không bằng tăng thêm THCS đội cùng chúng ta cao trung tất cả mọi người cùng một chỗ như thế nào?"

Kỳ thực tham gia hay không tham gia đối với Phạm Nhân ý nghĩa cũng không lớn, hần lúc này căn bản cũng không có cái gì tâm tư, vốn là dự định tại Giang Nặc xuống nước thời điểm, để hần nỗ lực điểm đại giới, nếu như chỉ là cùng Giang Dẫn hai người so, hần là không có hứng thú.

Giang Dẫn dừng một chút, lập tức liền điểm đầu nói ra: "Tốt!"

Trần Nghiên chỉ có bất đắc dĩ lắc lắc đầu, Giang Dẫn lượng hô hấp tại bơi lội đội là nhất đẳng, người bình thường trong nước nghẹn khí đại khái có thể có ba bốn phút đồng hồ, chuyên nghiệp có thể đạt tới năm sáu phút đồng hồ, mà trong nước thủy bên dưới trạng thái tĩnh bế khí ghi chép là 8 phút đồng hồ, mà Giang Dẫn ghi chép là 7 phút đồng hồ!

"Nhỏ nặc!" Giang Dẫn quay người hướng phía mặt khác một bên Giang Nặc hô nói: "Người mang các bạn học qua bên này! Chúng ta tới một trận thủy bên dưới bế khí trận đấu!"

Giang Nặc ngẩn người, mang theo THCS đội tám vị đồng học cùng nhau đi tới.

"Nhỏ nặc, chúng ta trước so thủy bên dưới bế khí!" Giang Dẫn nhìn thoáng qua Giang Nặc: "Chờ một chút mà lại bơi tự do!"

"Được!" Giang Nặc điểm một cái đầu.

Phạm Nhân thì là nhìn cái này thiếu niên, biểu hiện trên mặt lạnh xuống, đi theo đám người cùng một chỗ xuống đến bể bơi dọc theo bờ một bên xếp thành một loạt.

Chỗ đứng của hần rất khéo léo, đã tại cấp ba trong đội ngũ, cách Ly Giang nặc chừng hai mét, tay phải một bên đứng vậy Giang Dẫn, mà tay trái một bên là Ninh Thái Vi.

Cái này bể bơi dài rộng là dựa theo Olympic tiêu chuẩn kiến thiết, không Quá Thủy sâu chỉ có một mét ba, cho dù là THCS bộ vóc dáng nhỏ nhất, cũng có thể đứng trong nước mà không đến mức bị thủy không có qua cổ.

Ninh Thái Vi ghé mắt nhìn thoáng qua Phạm Nhân, nhỏ giọng nói một câu: "Đừng sinh cường! Ta nhìn Giang Dẫn là muốn nhắm vào người!"

Phạm Nhân ngẩn người, lóp này hoa làm sao chủ động cùng chính mình bắt chuyện rồi? Cười cười nói ra: "Cảm ơn! Hần không thắng được ta!"

Giang Dẫn không thắng được? Ninh Thái Vi khóa miệng co giật một chút, dứt khoát không có lại nói tiếp.

Giang Dẫn quét mắt một chút đã bên dưới thủy chuẩn chuẩn bị chuẩn bị xong đám người, mở miệng nói: "Bế khí Quyết Khiếu đứng vậy không cần khăn trương, giữ vững tinh táo trấn định, tại thủy bên dưới đừng có quá nhiều thân thể động tác, dạng này mới có thể kiên trì đến lâu! Trước mắt bơi lội trong đội bế khí nhất lớn ghi chép là ta năm ngoái sáng tạo bên dưới 7 phút 43 giây!"

"7 phút 43 giây?"

Giang Dẫn vừa dứt lời, tất cả mọi người ngây ngẩn cả người, một mặt không thể tưởng tượng nổi nhìn lấy hần.

Thủy bên dưới nghẹn khí 7 phút đồng hồ? Cái này còn là người sao? Hà Mã cũng bắt quá khoảng 5 phút a?

Ninh Thái Vi thì là có chút ngạc nhiên, bảy phút? Nàng chuyển đầu liếc một cái mới vừa nói Giang Duẩn không thắng được hấn Phạm Nhân, gặp hấn giống như căn bản không có nghe thấy giống như, một bộ lạnh nhạt tự nhiên đáng vẻ, tâm lý tự giấu một chút chính mình mù quan tâm về sau, liền quay đầu điều chỉnh chính mình khí tức, không tại quan tâm Phạm Nhân.

Giang Duẩn nhìn lấy đám người có chút tắc lưỡi đáng vẻ, hết sức hài lòng điểm một cái đầu, bắt quá lại trông thấy Phạm Nhân căn bản không nhúc nhích bộ dáng, trong lòng cũng có một tia nghi hoặc, cái này Phạm Nhân ở đâu ra tự tin? Người coi như găm được cũng không có khả năng đạt tới năm phút đồng hồ trở lên a?

"Tốt, chuẩn bị, bắt đầu!"

Theo hấn một tiếng khiến dưới, tất cả mọi người cơ hồ cùng lúc chìm xuống, bà vui đầu tại trong bể bơi.

Trên bờ mấy cá thể dục lão sư cùng những cái kia đồng học thì là tò mò nhìn tại lặn thủy mấy người, vừa rồi nghe được Giang Duẩn nói hấn tới cao ghi chép là bảy phần nhiều chuông, lúc này chú ý tất cả đều là đồng học ở trong ai nhanh nhất không kiên trì nổi, mà là ai bế khí lâu nhất.

"Mọi người đoán một chút, ngoại trừ Giang Duẩn, sẽ là ai bế khí lâu nhất đâu?"

"Ta cảm thấy hấn là chúng ta lớp mười một lớp một Hoàng Vi! Hấn nhưng là lần trước giáo vận hội cao cấp hai trăm mét Đoàn Phiến quán quân cùng ba ngàn mét chạy cự li dài quán quân! Lượng hô hấp không phải một loại lớn!"

"Tán thành!"

"Ta cảm thấy hấn là Giang Nặc, hấn Ca Ca Giang Duẩn có thể bế khí lâu như vậy, hấn khẳng định cũng không kém!"

"Ta cũng cảm thấy là Giang Nặc!"

"Đồng ý!"

"+1 "

"Tại sao không ai nói là Trần Nghiên đâu? Trần Nghiên cũng là không thể khinh thường tồn tại nha!"

"Nữ sinh lượng hô hấp vẫn là so ra kém nam sinh, ta đoán chừng Trần Nghiên có thể có năm vị trí đầu cũng rất không tệ!"

"Dù sao cụ thể là ai ta không biết, bắt quá ta cược Ngũ Mao tiền là chúng ta cao Trung Bộ!"

"Khẳng định là chúng ta THCS bộ! Ta cược một khối!"

Nghe trên bờ ồn ào thanh âm, Phạm Nhân tâm lý thầm tính một chút thời gian, vừa mới đi qua một điểm giữa chừng, trong nước đám tuyển thủ tất cả đều đang kiên trì, bắt quá hai phút đồng hồ hấn là là cái thứ nhất đường ranh giới, nhất là đối với nữ sinh tới nói, phổi của các nàng công việc lượng có thể chống đến hai phút đồng hồ đã là rất lợi hại.

Quả nhiên, hai điểm hơn mười giây, đã có một cái THCS nữ sinh toát ra mặt nước, kim nén đến đồ bưng cả khuôn mặt, vừa ra mặt nước liền bắt đầu từng ngụp từng ngụp thở khí, mà theo nàng ra thủy, không đến mười giây đồng hồ lại có một cái nữ sinh không kiên trì nổi, sau đó liền nhao nhao có người toát ra mặt nước!

Ba phút thời điểm, không nín được khí toát ra mặt nước đã có mười hai người.

Ba phần mười giây, Ninh Thái Vi đi lên! Ba phần nửa, Giang Linh Tố cũng đi lên! Nữ Tướng ở trong liền thừa bên dưới Trần Nghiên còn tại kiên trì.

Mà này lúc trong nước liền thừa bên dưới Giang Nặc, Giang Duẩn, Trần Nghiên, lớp mười một lớp một Hoàng Vi cùng Phạm Nhân.

"Ta lau, Phạm Nhân ngu như vậy?" Cấp ba ban 6 các bạn học phát hiện cái này sự tình, có chút khó tin nói ra: "Không phải là bị sặc nước choáng đi?"

Bị hấn một hô, rất nhiều người đều chú ý Ki Bum nhân tới.

"Không thể nào?" Hồ Kiến Cường áy áy nói ra: "Lần trước bơi lội khóa ta còn cùng hấn trận đấu tới, đại khái cũng có thể kiên trì ba phút cái dạng này, khả năng còn không có đem hết toàn lực a?"

"Người nhìn hấn còn tại rất bình tĩnh chơi lấy ngón tay đâu!"

"A? Thật đúng là!"

Đối với có thể tại thủy bên dưới hô hấp Phạm Nhân tới nói, bảy phần nhiều chuông tính cái gì? Nói câu không chút khách khí lời nói, trong nước, đang ngồi tất cả mọi người là cay gắt!

Chỉ bất quá hần lúc này lại là tại âm thầm quan sát đến Giang Nặc tình huống, ban đầu lúc hần là dự định lấy thủy vì dây leo, không chế bộ Phàn Thủy vắn thành dây thừng trạng trời buộc Giang Nặc, để hần trong nước sắc trước một hai phút, vừa chết không được, lại có thể tra tấn một phen.

Bất quá về sau Phạm Nhân bỏ đi cái này suy nghĩ, bởi vì trên bờ chú ý rất nhiều người, một khi Giang Nặc cảm giác bị trời buộc dây không nổi, tất nhiên sẽ gãy dựa, trên bờ người khăng định sẽ phát hiện sau đó đi cứu Giang Nặc, như thế chỉ có thể từ bỏ, tra tấn không được quá lâu.

A? Phạm Nhân chợt phát hiện một cái có thể lợi dụng điểm, góc miệng có chút xóc một chút, Tâm Niệm nhất động, Giang Nặc thân bên dưới đột nhiên xuất hiện một cổ không tên ba động.

Bạn đang đọc truyện *Vua Đồi Nợ Tam Giới Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 18:: Final Destination!

Có câu nói gọi tồn tại tức là hợp lý, liền giống với Phạm Nhân nhìn thấy Giang Nặc chỗ vị trí phía dưới có cái sắp xếp cửa nước, cái này đúng vậy trước mắt thích hợp nhất lợi dụng điểm.

Bể bơi đồng dạng có chính tuần hoàn cùng nghịch tuần hoàn hai loại phương thức, Phạm Nhân cảm giác được dòng nước Chính Nguyên nguyên không ngừng từ Giang Nặc thân bên dưới sắp xếp cửa nước chậm chạp di chuyển lúc liền biết rõ, Thường Thanh Trung Học cái này Bể Bơi là chính tuần hoàn nhiệt độ ổn định bể bơi hệ thống, bể bơi phía trên dọc theo bể bơi bốn phía có tám cái nhập cửa nước, mà sắp xếp cửa nước tại bốn cái nơi hẻo lánh cùng bể bơi chính giữa đều có một cái.

Chính Tuần Hoàn Hệ Thống là tồn tại nhất định nguy hiểm, bởi vì là nhiệt độ ổn định bể bơi cho nên muốn một mực bảo trì thủy chảy vào cùng bài xuất, rất dễ dàng tạo thành sắp xếp cửa nước hút lại bơi lội người tai hoạ ngầm, tương phản, từ dưới đáy tiến thủy nghịch Tuần Hoàn Hệ Thống thì không có cái này tai hoạ ngầm, cho nên tại 08 năm về sau kiến thiết tiêu chuẩn ao cơ bản đều là ước định mà thành dựa theo nghịch Tuần Hoàn Hệ Thống tới làm quy hoạch, chỉ bất quá tầng tầng ăn bớt ăn xén nguyên vật liệu về sau, Thường Thanh Trung Học bể bơi lấy chính Tuần Hoàn Hệ Thống Lạc Thành cũng cũng chẳng suy nghĩ gì nữa.

Có bản lĩnh ăn bớt ăn xén nguyên vật liệu tầng tầng cắt xén người, tự nhiên cũng có biện pháp cầm tới nghiệm thu phê văn.

Giang Nặc thân bên dưới sắp xếp cửa nước là một cái hình vòm hình lưới PVC nghiên cứu rào, có chút tối tóc vàng xanh, hần là có chút thời gian không có thay đổi, mặc dù là dùng ốc vít cố định trụ, nhưng ở Phạm Nhân Thủy Tiên không chế dưới, nhẹ nhõm liền gạt ra cái này đã rỉ sét lão hóa nghiên cứu rào ném vào sắp xếp cửa nước bên cạnh một bên, mà nguyên bản tốc độ chảy cũng không nhanh sắp xếp cửa nước trong lúc đó cấp tốc tăng nhanh.

Cách sắp xếp cửa nước càng xa người, cảm giác càng là không rõ ràng, liền ngay cả sắp xếp cửa nước ngay phía trên Giang Nặc cũng bởi vì nghẹn khí qua lớn thân thể thiếu đường dẫn đến da thịt xúc giác chết lặng, đối với sắp xếp cửa nước Tiết Thủy tốc độ chảy tăng lớn cũng không có chú ý tới, tại trên bờ người xem ra, cũng chẳng qua là ở trong nước có chút mất trọng lượng như vậy trôi đi mà thôi.

Bốn phần mười giây, Trần Nghiên đi đầu nổi lên mặt nước, đến tận đây, Nữ Tướng toàn quân bị diệt!

Nàng thoát ra mặt nước, một trương không thi phần trang điểm tinh xảo khuôn mặt kim nén đến trướng hồng, này lúc chính miệng mở rộng tham lam ngậm lớn hút khí.

Trần Nghiên nhìn hai bên một chút, bây giờ trong nước thừa bên dưới Giang Dẫn Giang Nặc hai huynh đệ cùng lớp mười một lớp một Hoàng Vĩ cùng Phạm Nhân, đối với Vu Giang đồng ý Giang Nặc hai người có thể kiên trì lâu như vậy nàng là không có chút nào ngoài ý muốn, Giang Dẫn tốt nhất bé Khí Thành tích là bảy phần mười chuông, mà Giang Dẫn nghe nói một lần lâu nhất cũng đạt tới sáu phút, ngược lại là Phạm Nhân lại làm cho nàng cảm thấy đã là ngoài ý liệu lại là hợp tình lý.

Nàng cảm thấy ngoài ý muốn, cùng trên bờ tất cả mọi người đồng dạng, một cái nói mình không thích bơi lội gia hỏa, thế mà có thể thắng được nhận qua huấn luyện đội tuyển quốc gia chuyên nghiệp bơi lội vận động viên, nói là không thể tưởng tượng cũng một điểm không đủ, tình lý Trung Tắc là nàng rất rõ ràng trước đó Giang Dẫn tại 50 mét bơi tự do bên trong trọn vẹn thua Phạm Nhân 1.2 giây, hiện tại coi như lại một lần nữa thắng Giang Dẫn cũng tựa hồ có lý mà theo.

"Phạm Nhân tại sao lâu như thế a?"

"Sẽ không thật sự choáng đi?"

"Ta dựa vào, người nhìn hần sắc mặt một điểm không có nghẹn đỏ bộ dáng, có phải hay không trắng bệch nha?"

Trên bờ đồng học nghị luận âm ỉ, đã lên bờ Giang Linh Tổ lúc này cũng mười phần kinh ngạc nhìn lấy trong nước Phạm Nhân, tâm lý có chút bầy bên trên tám bên dưới.

Ninh Thái Vi thì là nhú lại lông mày, nhớ tới trước đó Phạm Nhân nói lời: Cảm ơn, hần không thắng được ta!

Hiện tại xem ra khó nói thật không phải là mạnh miệng cậy mạnh? Mà là thật sự như thế tự tin?

"Các bạn học không cần lo lắng!" Trần Nghiênnhờ ra hơi về sau, cười nhạt cười: "Phạm Nhân không có việc gì, hần thực lực rất mạnh!"

"Trước hai ngày tại khu bể bơi, Phạm Nhân cùng Giang Duẩn trận đấu 50 mét bơi tự do, hần lấy 2 1.37 giây thành tích thắng 22.58 giây Giang Duẩn!"

"Cái gì?"

Trên bờ người đều bị Trần Nghiênnhờ nói kinh sợ, cơ hồ tất cả đều tròn mắt hốc mồm.

2 1.37 giây? So Giang Duẩn nhanh hơn 1.2 giây?

"Giống như tôn dương nhanh nhất thành tích cũng mới 2 1.12 giây a? Cái này? Không thể nào?" Giang Linh Tổ mặt mũi tràn đầy chấn kinh, ầy ầy nói.

"Cái này cũng khó mà tin nổi a?"

"Trần Nghiênnhờ, người nói là sự thật?" Hồ Kiến Cường có chút không tin tưởng hỏi: "Phạm Nhân ngu như vậy?"

Nhìn thấy Trần Nghiênnhờ mỉm cười điểm một cái đầu, tất cả mọi người vẫn là có chút bán tín bán nghi chuyển đầu chú ý tới trong nước Phạm Nhân tới.

"Năm phút đồng hồ!" Ninh Thái Vi nhẹ nói nói.

Khó trách vừa rồi Giang Duẩn yếu điểm tên Phạm Nhân, nguyên lai là trước đó tỷ thí bại bởi Phạm Nhân, chuyên nghiệp bại bởi một cái tự xưng không thích bơi lội Học Sinh, tự nhiên là muốn giành lại cái này khẩu khí!

Ninh Thái Vi ánh mắt phức tạp, nhìn chằm chằm trong nước Phạm Nhân, có chút tự giễu, nguyên lai hần căn bản đúng vậy nắm chắc thắng lợi trong tay tự tin, cũng không phải là khoe khoang!

"A?" Một cái một mực đang chú ý Giang Nặc THCS bộ nữ đồng học nhìn thấy Giang Nặc bỗng nhiên trong nước vùng vẫy một chút, có chút khoa tay múa chân, sau đó liền trông thấy hần trở mình, hai tay chống đỡ đáy bể bơi bộ, hai chân đạp mấy lần sau quỳ gối trong bể bơi.

Cái kia nữ đồng học trong lòng nổi lên một tia dự cảm bất tường, vội vàng lớn tiếng hô nói: "Các người mau nhìn Giang Nặc! Hần, hần thể nào?"

Nàng cái này một tiếng kinh hô, để tất cả mọi người kinh ngạc một chút, vội vàng nhìn về phía Giang Nặc phương hướng.

Chỉ gặp Giang Nặc trong nước không ngừng uốn éo người, miệng bên trong toát ra từng đợt bọt khí, bị hần động tác quấy lên, sau đó liền nhìn thấy hần tay trái trượt đi, toàn bộ cánh tay bá một chút như bị người đột nhiên dùng lực giật một chút giống như, sau đó, tất cả mọi người rõ ràng mà kinh hãi phát hiện, Giang Nặc nửa cái cánh tay bị hút vào hần thân bên dưới trong một cái động!

"Mà mẹ nó!"

Một cái THCS bộ đồng học hô to nói: "Nhanh! Hần bị sắp xếp cửa nước hút vào!"

Nói, liền bịch một tiếng nhảy vào trong nước.

"Nhanh! Nam đồng học mau tới hỗ trợ!" Trần Nghiênnhờ cũng lập tức kịp phản ứng, lớn tiếng hô nói: "Nữ đồng học tranh thủ thời gian tìm cứu viện, hô xe cứu hộ cùng phòng cháy! Đề quản lý chỗ bà thủy tuần hoàn! Nhanh!"

Nói, liền hướng Giang Duẩn cùng Hoàng Vi thân vừa đi đi, một tay lấy hai người bọn họ từ trong nước kéo ra!

Phạm Nhân một mực chú ý Giang Nặc tình cảnh, nhìn thấy hần trong nước cùng sắp xếp cửa nước sức hút giấy dựa, tâm lý có chút khó mà nói trạng cảm giác, cái này còn có một cái thắng liền muốn tròn mười bốn tuổi bơi lội thiếu niên thiên tài đã từng một lần muốn đâm chết tài xế mẫu thân, sau đó còn an bài đình bao đùa bốn tư pháp, bây giờ lại bởi vì tuổi tác nguyên nhân không cần gánh chịu hình sự trách nhiệm, Phạm Nhân đối với cái này kết quả là không thể tiếp nhận, tuổi tác cũng không phải là làm ác tâm mọt, pháp luật không có cách, như vậy chính mình cũng không thể không hề làm gì!

Chỉ bất quá, Phạm Nhân cũng không định lấy mạng của hần, bởi vì hệ thống nói, thông qua hệ thống lấy được đồ vật đồng thời từ chủ ký sinh Chủ Quan hành động nguy hại một cái tính mạng người nhân quả, sẽ sinh ra cực lớn Nghiệp Chương, cần 5 vạn điểm cự trần nhân quả điểm tới triệt tiêu, nếu như là bị động phòng ngự tự mình bảo vệ thì không cần, Phạm Nhân hiện tại hành vi là thuộc về chủ động, mà lại không có có thể cung cấp khẩu trừ nhân quả điểm..

Cho nên, đã Giang Nặc là bơi lội thiên tài, như vậy thì hủy đi hần chức nghiệp kiếp sống, muốn hần một đầu cánh tay, muốn hần từ đó đối với Bể Bơi sinh ra sợ hãi!

Trên bờ người nhao nhao nhập thủy cứu người về sau, Phạm Nhân nhìn thấy Trần Nghiên bả Giang Duẫn cùng Hoàng Vĩ nhấc lên, dứt khoát cũng chờ Trần Nghiên tới đem hấn kéo lên.

"Chuyện gì xảy ra?" Giang Duẫn cùng đi, lập tức thở gấp thô khí có chút thẹn quá thành giận hỏi.

"Giang Nặc bị sắp xếp cửa nước hút vào!" Trần Nghiên nói khó thở cất: "Các người đừng lãng lầy, tranh thủ thời gian hỗ trợ nha!"

Bạn đang đọc truyện *Vua Đồi Nợ Tam Giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 19:: Long Vương mới ủy thác!

Tại trong bể bơi Giang Nặc, nửa cái cánh tay bị hút vào sắp xếp cửa nước, loại kia áp lực cùng kinh hoàng để hấn không ngừng giãy dụa, muốn đưa tay cánh tay tránh ra, bất quá lại hoàn toàn là phí công Vô Công, gần hai ngàn lập phương thủy chỉ có năm cái sắp xếp cửa nước, loại kia sức chịu nén căn bản cũng không khả năng bằng một mình hấn có thể đối kháng được.

Hấn càng giãy dụa, Dưỡng Khí tiêu hao đến càng nhanh, nguyên bản cũng bởi vì trong nước bể khí hao phí đến không sai biệt lắm, lúc này vừa căng thẳng, bể bơi thủy liên từ mũi miệng của hấn bên trong rót vào, sắc đến hấn thất điên bát đảo, trên tay càng là làm không lên lực đạo, càng như vậy, liền để hấn càng là kinh hoàng, rất Chí Tuyệt nhìn.

Bởi vì thủy đạt được vinh dự, bây giờ lại để hấn đối với thủy cảm thấy sợ hãi, nhất là lúc có người tới hấn thân một bên, dắt hấn thân thể vai khuỷu tay kéo ra ngoài cũng không làm nên chuyện gì thời điểm, vừa mới dấy lên một điểm hi vọng có vô tình tan vỡ, dần dần, Giang Nặc hao phí sau cùng một tia khí lực, cũng không thể tránh thoát, toàn bộ người đã bị thủy rót đến Ý Thức mơ hồ đi qua...

Giang Nặc ngoài ý muốn, đưa tới Tràng Quán một trận rối loạn, rất nhiều người tất cả đều níu lấy tâm nhìn lấy bể bơi ở trong cả đám lặn xuống trong nước muốn kéo kéo Giang Nặc đi ra.

"Nhỏ nặc!" Cảm giác được Giang Nặc động tác ngừng lại, Giang Duẫn gấp đến độ tâm thần đều luống cuống: "Chống đỡ! Ca tại cái này!"

"Nhanh! Thủy tuần hoàn hết không?" Giang Duẫn toát ra mặt nước, Bệnh tâm thần (sự cuồng loạn) hô nói: "Nhanh lên a! !"

Cách Ly Giang nặc bị sắp xếp cửa nước hút lại, đã đi qua hai phút đồng hồ, ở đây các nữ sinh trong lòng cũng cảm thấy ý sợ hãi, một cổ hần ý lạnh từ đầu đến chân ngọn nguồn, mấy cái gan tiểu nhân đã bỏ qua một bên đầu, không đành lòng nhìn nữa, không đành lòng nhìn thấy bị kịch trước mặt mình phát sinh.

Cảm giác được Giang Nặc cánh tay đã hiện lên một cái quý dị uốn lượn về sau, Phạm Nhân nhũ nhũ mảy, tâm thần chìm vào trong nước, một cổ từ dưới lên trên lực đạo liền nâng Giang Nặc nửa người, một tia nước từ tay hấn cánh tay khe hở bên trong chui vào ống thoát nước nói, trong khoảnh khắc liền đang quán đạo nội hình thành lập kín ngăn Đoạn Thủy Lưu thủy khang, cùng này cùng lúc, thủy Tuần Hoàn Hệ Thống vừa vận động lại, hút lấy cánh tay quán đạo một cái khác đầu bị người đuổi tới chắn.

"Đi ra!" Nâng Giang Nặc bên trong một cái người hô nói: "Mọi người thêm chút sức!"

Đám người ba chân bốn cẳng bả tay trái cẳng tay đã gãy xương Giang Nặc đặt lên bờ một bên, Giáo Y lúc này cũng đã đuổi tới, đẩy ra đám người đi vào Giang Nặc thân một bên, nhìn một chút hấn đã trương hồng nửa đoạn trước tay trái cánh tay, cùng lúc đưa tay thăm dò mạch đập của hấn, lập tức bả Giang Nặc lật người đến, làm lấy chết đuối cấp cứu công tác, Giang Duẫn cùng Trần Nghiên cũng đang giúp bận bịu, những người còn lại tất cả đều im lặng nhìn lấy.

Phạm Nhân lắc lắc đầu, quay người đi tới nghỉ ngơi trên ghế dài ngồi, mở ra hệ thống giới diện.

Cái này hệ thống hảo chết không chết, ngay tại lúc này phát tới mới nhiệm vụ.

"Thu hồi Ngao Bính Long Gân, người ủy thác: Đồng Hải Long Vương, mắc nợ người: Na Tra! Khen thưởng: 2000 nhân quả điểm, hô phong hoán vũ."

Cái này mẹ nó lại là một cái kỳ hoa nhiệm vụ!

Tuy nói hiện tại cùng Na Tra cũng có chút giao tình, nhưng là việc này không tốt xách a, ai ngờ đạo Na Tra đem các người nhà Tam thái tử Long Gân ném đi đâu rồi! Mà lại hiện tại ban bố mấy cái nhiệm vụ, toàn TM muốn đi tìm Thiên Đình cái kia hai cái đám đầu, có hay không điểm tươi mới nhiệm vụ

a?

"Hệ thống, khó nói liền không có khác nhiệm vụ?"

"Có, bắt quá lấy chủ ký sinh trước mắt thực lực, cũng chưa hoàn thành khả năng!"

Phạm Nhân mở ra bạch nhãn, nhót giới diện.

Lúc này Giang Nặc đã hồi tỉnh lại, sắc mặt tái nhợt bên trong mang theo sợ hãi, bị vừa mới đến Nhân Viên Cứu Hộ đặt lên Bảng ca, hướng bể bơi bên ngoài ngừng lại xe cứu hộ mà đi, Giang Duẫn, Trần Nghiên, Giang Linh Tổ cùng THCS bộ một cá thể dục lão sư cũng theo sát phía sau, một đường chạy chậm đến.

Hồ Kiến Cường lúc này mới nhìn đến Phạm Nhân không nói một lời ngồi tại đầu trên ghế, hai mắt nhìn chăm chăm bị nhắc hướng bể bơi bên ngoài Giang Nặc, thế là đi tới vỗ vỗ Phạm Nhân bả vai, âu sầu trong lòng thán nói: "Đừng xem, cứu về rồi, người ta người hiền tự có Thiên Tướng!"

Người hiền tự có Thiên Tướng? Giang Nặc cũng coi là người hiền? Sẽ trò chuyện thiên sao?

"Mọi người tất cả giải tán đi! Đồi xong Áo Tắm trở về phòng học bên trong đi!"

Không cùng lấy xe cứu hộ đi mấy cá thể dục lão sư lúc này cũng là lòng tràn đầy nghĩ mà sợ, lớn tiếng hô nói.

"Chúng ta cũng đi thôi!" Hồ Kiến Cường vỗ vỗ Phạm Nhân: "Sau cùng một tiết bơi lội khóa còn ra dạng này sự tình, cái này địa phương không rõ!"

Phạm Nhân mở ra bạch nhãn, gạt ra một tia cười: "Không rõ con bà ngươi! Không rõ ngươi liền đi nhà ngươi đập chứa nước bên trong đi du lịch!"

"Ta đang muốn nói sao! Nếu không ta ngày khác đi?" Hồ Kiến Cường cùng Phạm Nhân kẻ vai sát cánh một bên hướng Phòng Thay Quần Áo đi một bên nói ra: "Ngươi tiểu tử có thể a, trước kia cũng không biết đạo ngươi Thủy Tính tốt như vậy, ta nghe Trần Nghiên tỷ nói ngươi trước mấy ngày bơi lội còn thắng Giang Duẫn!"

Ninh Thái Vi đứng ở trong đám người, ánh mắt nhìn Phạm Nhân bóng lưng có chút hoảng hốt, làm sao cảm giác Phạm Nhân trước kia không đồng dạng?

Phạm Nhân hình như có chỗ xem xét, quay đầu nhìn một chút, vừa vặn đối đầu con mắt của nàng ánh sáng, ngay cả người, mỉm cười một chút liền quay lại đầu đến cùng Hồ Kiến Cường cười nói: "Ngươi không biết nhiều chuyện chiêm đi!"

"Đúng rồi!" Phạm Nhân hỏi: "Giang Linh Tổ cùng Giang Duẫn nhà bọn hắn là quan hệ như thế nào?"

"Tựa như là Đường Huỳnh muội đi! Hai nhà bọn họ gia gia là Đường Huỳnh Đệ!" Hồ Kiến Cường nói nói.

"Ninh Thái Vi cùng Trần Nghiên đâu?"

"Cái này thật không biết đạo!" Hồ Kiến Cường ngăn người: "Thà hoa khô lộp sự tình, ta đoán chừng trong trường học cũng không có mấy người biết rồi!"

"Làm sao? Ngươi coi trọng hoa khô lộp rồi?" Hồ Kiến Cường một mặt bi ối.

"Ha ha!"

Bể bơi lần này bể bơi ăn nhân sự kiện, tính chất rất nghiêm trọng, Giang Nặc vốn là nhất có hi vọng trở thành kế tiếp tiến vào đội tuyển quốc gia tuyển thủ, lúc này lại tại trong trường học bể bơi phát sinh dạng này sự tình, trường học khẳng định sẽ có người bị liên lụy, lớn Tra Đặc tra.

Vì cái gì 12 năm mở xây bể bơi lại là an toàn tai hoạ ngầm lớn nhất chính Tuần Hoàn Hệ Thống? Là ai chủ đạo cái này công trình? Gần nhất có hay không tiến hành an toàn loại bỏ?

Tất cả sự tình, trường học nhất định phải cho Trường gia một câu trả lời thỏa đáng!

Chỉ bắt quá bắt kẻ thế nào tra cũng không có khả năng tra được Phạm Nhân trên đầu là được rồi!

Đồi xong y phục trở lại phòng học, Giang Linh Tổ còn chưa có trở lại, toàn bộ Ban Cấp bầu không khí rất quý dị, tuy nhiên lúc thỉnh thoảng có người một mặt không thể tưởng tượng nổi dựng lên đến hỏi Phạm Nhân bơi lội thắng Giang Duẫn sự tình, nhưng tổng thể tới nói, mỗi người hoặc nhiều hoặc ít đều có bị bể bơi ăn nhân sự kiện ảnh hưởng tới tâm tình.

Chờ tan học về đến nhà, Phạm Nhân mẫu thân đã cơ bản khôi phục hoàn toàn, đã tại trong phòng bếp làm lấy cơm.

Chương 20:: Người lại tìm đến ta Lão Tôn lấy cái gì?

Vĩnh An Cung.

Làm Phạm Nhân lại một lần nữa truyền tống lúc, không ngạc nhiên chút nào quả nhiên xuất hiện ở Vĩnh An Cung đại điện trên quảng trường.

Tại một bên truyền đến Na Tra vội vàng âm thanh: "Bát Hầu! Người cái hãm hại tại sao lại chết! Sớm biết đạo hô Dương Tiễn tới đánh!"

"Ta là sai lầm!" Tôn Ngộ Không gãi gãi đầu, ghé mắt nhìn về phía đại điện trên quảng trường dần dần lộ ra hiện xuất thân hình Phạm Nhân, sắc mặt có chút quái dị: "Cái này Phạm Nhân tiểu oa oa lại tới!"

"Tới thật đúng lúc!" Na Tra nói ra: "Ta cũng không tiếp tục muốn theo người song đây!"

"Người biết cái đếch gì!" Tôn Ngộ Không mặt đen lên nói ra: "Cái này Phạm Nhân đúng vậy cái hô! Mỗi lần tới đều muốn tìm ta lấy chút đồ vật, ta Kim Cô Bồng đúng vậy bị hãm đòi lại đi!"

"Ồ?" Na Tra cười cười: "Ta nói khó trách người không dám đánh với ta, nguyên lai Kim Cô Bồng hết rồi! Đến, cùng người Na Tra gia gia đại chiến ba trăm hiệp!"

Phạm Nhân vừa tới cái này, chỉ nghe thấy cái này hai thổ phi đầu lĩnh tại người một lời ta một nói, lập tức cười nói: "Gặp qua Đại Thánh! Gặp qua Tam thái tử!"

"Đừng lòi kéo làm quen!" Tôn Ngộ Không một cái cùng đầu lật đến trên núi giả, mười phần nghiêm túc nói ra: "Trước tiên nói lần này tới tìm ta Lão Tôn muốn cái gì đồ vật!"

"Ta tại Đại Thánh ngài trong mắt đúng vậy cái lấy đồ vật người sao?" Phạm Nhân cười hi hi nhìn lấy như lâm đại địch Tôn Ngộ Không nói nói.

"Chẳng lẽ không đúng sao? Lần đầu người tìm ta Lão Tôn muốn đi Kim Cô Bồng cùng Nghịch Thời kính, một hồi trước người lại muốn đi Cừu Diệp Linh Chi Thảo cùng ta ba cái Hầu Mao!" Tôn Ngộ Không gương mặt cảnh giác chỉ ý: "Ta Lão Tôn cũng không có đồ vật cho người!"

"Ha ha!" Phạm Nhân hí mắt, đánh giá hãn một chút, cười nói: "Không thể nói như thế được nha Đại Thánh, Nghịch Thời kính là Đại Thánh người dùng để đòi ta điện thoại di động, ba cái Hầu Mao là. . ."

"Tốt tốt tốt!" Tôn Ngộ Không tựa hồ nhớ tới cái này một gốc rễ, vội vàng dự định Phạm Nhân lời nói nói ra: "Lúc này ta Lão Tôn không có gì để người đòi! Cũng không có gì cùng người đổi!"

"Dạng này a! Ta còn muốn nói mang theo cái máy tính cho người luyện một chút LOL đâu!" Phạm Nhân nghiêm mặt nói ra: "Đã Đại Thánh không hứng thú quên đi! Ta cùng Na Tra đổi!"

"LOL?" Na Tra hai mắt tỏa sáng: "Đối với đúng đúng, ta nghe trong điện thoại di động những cái kia đồng đội nói qua, có cái gọi máy vi tính Pháp Bảo bên trong có cái cùng Vương Giả nông được không sai biệt lắm trò chơi!"

"Tới tới tới, Phạm Nhân đại thần, cho ta cho ta!"

Phạm Nhân nhìn một chút một mặt hiếu kỳ Tôn Ngộ Không, đem hãn biểu lộ toàn bộ nhìn ở trong mắt, lập tức quay người nhìn về phía Na Tra.

"Thực không dám giấu giếm! Ta lần này đến, là tìm Tam thái tử ngài!"

Tôn Ngộ Không ngăn người, trên mặt nín cười, cái này Phạm Nhân tiểu oa oa, quả nhiên mỗi lần đều là có mục đích, bắt quá vì hồ một thanh Na Tra, hãn mắt hạt châu vòng vo một chút, liền vội vàng nói: "Tốt người cái Phạm Nhân, ta Lão Tôn cho người nhiều như vậy tốt đồ vật, sao cái này máy tính muốn trước cho Na Tra tiểu nhi rồi?"

Tốt đồng đội! Tốt Hộ Công!

Phạm Nhân đánh đay lòng đối với Tôn Ngộ Không cái này giống như thần Hộ Công cho cái tán.

Quả nhiên, Na Tra nghe xong Tôn Ngộ Không, lập tức gấp: "Phạm Nhân nói là tìm đến ta, tự nhiên là muốn cùng ta đổi đồ vật! Người cái Bát Hầu đừng đe dọa Phạm Nhân!"

"Phạm Nhân, người nói một chút, muốn bắt cái này máy tính đòi ta cái gì đồ vật?"

Na Tra chỉ chỉ Phạm Nhân từ thu nhận Không Gian lấy ra một đài bản bút ký nói ra: "Chỉ cần không phải ta trên người những này thừa dịp thủ pháp bảo, mà ta lại có thể lấy ra, ngươi cứ việc nói!"

Phạm Nhân trên dưới đánh giá Na Tra một chút, điểm một cái đầu: "Những này đồ vật ta cũng không hứng thú!"

"Ta lần này đến, là thụ Đông Hải Long Vương ủy thác hướng ngươi lấy đồng dạng đồ vật!"

"Đông Hải Long Vương?" Na Tra nhú nhú mày, có chút không hiểu: "Cái gì đồ vật? Ta không có nhường cái cũng không có đoạt lấy hần cái gì đồ vật nha?"

"Không biết rõ Tam thái tử có nhớ hay không Ngao Bính?" Phạm Nhân nhắc nhở nói.

"Cái thằng kia ta đương nhiên nhớ kỹ!" Na Tra trên mặt có chút quái dị: "Hắn một hoàn khổ đệ tử làm hại họ Bạch không nói, lúc trước ta tại Đông Hải một bên chơi, hần mặc kệ Tam Thất hai mươi một liền đến đập vào ta!"

"Ta giận dữ bên dưới liền nặng tay đánh chết hắn, rút hần gân. . ."

Na Tra nói đạo cái này bỗng nhiên một chút, nhú nhú mày: "Ngươi không phải tới này để ta bồi hần một cái mạng a? Ta lúc đầu thế nhưng là bồi qua!"

"Đó cũng không phải!" Phạm Nhân cười ngượng ngừng hai tiếng.

Xem ra cái này Na Tra vẫn nhớ rất rõ ràng, hần là sẽ nhớ kỹ lúc trước bả Long Gân ném đi đâu rồi!

"Bất quá cùng việc này thật là có quan! Ta muốn là Ngao Bính bị ngươi rút đi đầu kia Long Gân!" Phạm Nhân nói.

"Long Gân?" Tôn Ngộ Không mắt hạt châu đi lòng vòng, sau cùng rơi vào Na Tra ăn mặc đầu kia Tiểu Lục váy trên đai lưng.

Na Tra thì là sùng sốt một chút, lập tức có chút ngượng ngừng nói ra: "Cái này sao! Cái này. . ."

"Na Tra tiểu nhi! Đừng ấp úng!" Tôn Ngộ Không một cái xoay người tới, Na Tra quần Đai lưng liền bị hần rút đi: "Ngươi cái này Đai lưng không đúng vậy Long Gân sao?"

Na Tra lập tức quá sợ hãi, bị Tôn Ngộ Không rút trên váy Đai lưng sau vôi vàng kéo lấy chính mình quần màu lục, khó thở bại hoại nói ra: "Ta phải dùng lấy Đai lưng hệ váy!"

Phạm Nhân nghe thấy Tôn Ngộ Không, lập tức cũng minh bạch, bất quá đối với Na Tra lại là có một cái nhận thức mới!

Cái này mẹ nó bắt người ta Long Vương Tam thái tử Long Gân tới làm quần Đai lưng, cái này cũng quá thất đức a?

Tôn Ngộ Không lắc lắc Long Gân, tiện tay hướng phía Phạm Nhân ném đi đi qua, cười hi hi nói ra: "Muốn Đai lưng còn không đơn giản? Đây chính là máy tính! Đổi lại có thể đánh LOL!"

Na Tra ngẩn người, bất quá lập tức liền nói ra: "Nhưng cái kia Đai lưng ta dùng rất nhiều năm. . ."

"Ta Lão Tôn Kim Cô Bồng cũng dùng rất nhiều năm!" Tôn Ngộ Không đầu đen rau muống nói: "Sau cùng còn không phải cùng Phạm Nhân tiểu oa oa đổi cái móc tai muôi!"

Tôn Ngộ Không chấp tay trước ngực, một mặt nghiêm chỉnh nói ra: "A di đà phật! Na Tra thí chủ ngươi năm đó tạo ra nghiệt! Bây giờ còn không chịu cái này cái cọc nhân quả a?"

Cái này con khi là tinh phân a? Còn nhân vật đóng vai?

Phạm Nhân nhớ tới đã từng thấy qua một phần phân tích nói Lục Nhĩ Mi Hầu đứng vậy hần Tôn Ngộ Không Nhị Tâm! Cũng đứng vậy khác một Cá Nhân Cách, cho nên mới sẽ cùng Tôn Ngộ Không bản sự một lông đồng dạng!

"Cái này a, ta tìm xem nhìn!" Phạm Nhân mở ra hệ thống Thương Thành lật ra một chút, dùng 20 nhân quả điểm đổi một đầu gọi đồ tông Hồ Gân Hồ Gân đi ra: "Ta cho ngươi một cây Đai lưng!"

Na Tra có chút dờ khóc dờ cười, mẹ nó quả nhiên Tôn Ngộ Không nói không sai, cái này Phạm Nhân mỗi lần tới đứng vậy lấy đồ vật.

Hết lần này tới lần khác cái này tôn Bát Hầu hiện tại còn một mặt Nghĩa Chính ngôn từ giúp đỡ Phạm Nhân nói chuyện, rõ ràng đứng vậy trả thù tại Vương Giả bên trong không mang hần lên tới phân sự tình.

Lại nhìn thấy cái kia Bát Hầu hiện tại một bộ Tiểu Nhân đặc chí sắc mặt, Na Tra hừ lạnh một tiếng, tiếp nhận Phạm Nhân đưa cho hần Hồ Gân.

Tôn Ngộ Không gặp hần kinh ngạc đáng vẽ, trào lên lúc vui vẻ, bất quá lại tương đương tò mò nhìn Phạm Nhân xuất ra một cái công suất lớn Thần Cấp năng lượng mặt trời tấm, sau đó liền lên bản bút ký.

50 Điểm đổi năng lượng mặt trời tăng thêm 20 điểm đổi Hồ Gân, ngoài ra còn có một đài gần năm ngàn khối bản bút ký!

Đổi về Long Gân có thể được 2000 điểm + ngoài định mức 100 0 điểm, lại thêm một cái hồ phong hoán vũ kỹ năng!

Còn giống như là rất lửa!

P/s: mai tiếp nhá :D

Bạn đang đọc truyện *Vua Đồi Nợ Tam Giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 21:: Mê vụ!

Tìm Na Tra lấy Ngao Bình Long Gân nhiệm vụ hoàn thành rất thuận lợi, cùng hai lần trước so thậm chí có thể nói không cần tốn nhiều sức, tuy nhiên nỗ lực cũng so sánh lớn, nhưng thu hoạch lại là xa so với hai lần trước nhiều.

Bị Tôn Ngộ Không thành công đưa vào hồ Na Tra đã là cái mười phần nghiệm net thiếu niên, tuy nói LOL bên trong không có Na Tra, bắt quá hần chơi Đao muối về sau lọt vào hồ, Tôn Ngộ Không cũng nhìn lấy Na Tra đánh mấy thanh về sau, cùng Phạm Nhân thương lượng nói để hần lần sau đến lại mang một đài máy tính đến, hần phải dùng con khi ngược Na Tra Đao muối.

Phạm Nhân cười cười, trong lòng tự nhủ liền người cái Đẩu Chiến hồ phạt còn cần con khi Đả Đao muối, còn không phải đi lên đưa! Bắt quá ngoài niệng lại là ứng thừa xuống tới, dù sao còn muốn tới tham gia Bàn Đào Yến, đến lúc mạng đến chính là.

Lần này nhiệm vụ tổng cộng đạt được 3000 nhân quả điểm cùng Long Vương kèm theo một cái hồ phong hoán vũ Tiên Thuật, tính cả trước đó, Phạm Nhân hiện tại tổng cộng có 5010 nhân quả điểm, Ngự Thủy chi thể, hồ phong hoán vũ, Nghịch Thời kính, ba cái Hầu Mao cùng một khối cục gạch.

Lúc trước, hần ngoại trừ sử dụng nhân quả điểm khu động qua Nghịch Thời kính bên ngoài, tại trong Thương Thành cũng chỉ đổi bốn lần đồ vật, trong đó ba lần đều là cho Tôn Ngộ Không cùng Na Tra, cũng đúng vậy Hắc Ngọc Đoạn Tục Cao cho mẫu thân trị liệu đoạn cốt, hiện tại có năm ngàn nhân quả điểm, sau khi về đến nhà đệ nhất thời gian liền đổi trước đó xem trọng quyền kia Tinh Thần Lực tu luyện công pháp « Cửu Đình Luyện Thần pháp ».

Thay xong thêm chờ tại trên thân về sau, liền căn cứ công pháp yên ổn Hình Thần bắt đầu ngồi xuống đúc luyện, mũi dẫn Tự Nhiên Chi Khí, lấy ý khu đến Đan Điền, thông qua Giáp Tích Ngọc Châm ** khu nhập trên đầu phong tri Bách Hội, lại thông qua Nê Hoàn Thiên Trung ** đạo Hồi Đan ruộng liên tục dạng này cứu chuyển chín thông đúng vậy một lần hoàn chỉnh công pháp vận hành, đại khái hao phí chừng nửa canh giờ.

Nửa canh giờ sau về sau, Phạm Nhân cảm giác toàn bộ nhân thần Thanh Khí thoải mái, đối với bốn phía cảm giác tựa như là sau cơn mưa thanh minh thế giới đồng dạng rõ ràng, thể là mở ra hệ thống bảng nhìn một chút, nguyên bản 10 điểm Tinh Thần Lực biến thành 11 điểm, trọn vẹn tăng lên một điểm.

Tăng lên một điểm Tinh Thần Lực liền cảm giác suy nghĩ như thể thông suốt? Tựa hồ tái sử dụng Ngự Thủy chi thuật đều càng thêm thuận buồm xuôi gió, trực tiếp thêm điểm không phải càng thêm biến thái?

"Hệ thống, nếu như ta trực tiếp thêm năm ngàn nhân quả điểm Tinh Thần Lực sẽ như thế nào?"

"Ước chừng gia tăng 10 điểm Tinh Thần Lực." Hệ thống nói.

"Không phải nói một trăm nhân quả điểm có thể gia tăng khoảng năm giờ sao? Làm sao năm ngàn mới 10 điểm?" Phạm Nhân ngẩn người.

"Cơ thể người các loại thuộc tính tăng cường cũng không phải là theo tỉ lệ gia tăng." Hệ thống nói ra: "Người gặp qua đánh trò chơi thời điểm, mỗi cấp cần có điểm kinh nghiệm là giống nhau sao?"

"Chính thường nhân thì tương đương với vừa ra Tân Thủ thôn, thăng cấp tương đối nhanh, sau đó sẽ hao phí càng ngày càng nhiều tư nguyên."

Tốt a! Phạm Nhân nhếch miệng, đó còn là công pháp tương đối có lời! Mà lại chi phí không đến năm ngàn điểm liền đổi lấy công pháp, có công pháp muốn gia tăng Tinh Thần Lực nhưng xa không chỉ 10 điểm hai 10 điểm, cái kia có thể nói là không giới hạn! Đúng vậy không biết rõ nếu như Tinh Thần Lực đến 20 điểm thậm chí 50 Điểm sẽ là thế nào một cái biến thái lực khổng lồ, giống Long Vương đồng dạng ý niệm nhất động liền có thể tách ra Thủy Thế? Sóng như núi đổ? Dao động mọc lan tràn? Bình Địa Thủy dài mấy trượng? Hoặc là khổng lồ biến động?

Hồ phong hoán vũ cái này Tiên Thuật thêm lại đến trên thân về sau, Phạm Nhân cảm giác cùng lần trước thêm chờ Ngự Thủy chi thể không có gì khác

biệt, cũng cảm giác không ra có cái gì biến hóa.

Phạm Nhân bỗng nhiên có cái to gan ý nghĩ, liền hạ quyết tâm ra môn thẳng đến Thành Khu bên trong hồ một bên mà đi.

Sau hồ ở vào Kinh Lăng LC khu, chiếm diện tích ước chừng 5 cây số vuông, là Giang Nam Địa Khu lớn nhất nội thành Công Viên, mỗi ngày từ sáng sớm đến tối đều có không ít thị dân Du Nhân ở đây tản bộ du ngoạn, bất quá Phạm Nhân đi tới thời điểm đã là chín giờ tối, Du Nhân tốp năm tốp ba.

Phạm Nhân một đường đi qua Sạn Đạo, cuối cùng đi đến trong hồ tâm lăng châu bên trong, tìm một cái lâm thủy bí ẩn nơi hẻo lánh, ngồi xếp bằng dưới.

Theo Phạm Nhân Thần Niệm nhất động, ở trước mặt hắn khoảng 100 mét mặt hồ bỗng nhiên tĩnh mịch xuống tới, bình tĩnh không lay động kéo dài vài giây đồng hồ, sau đó liền chậm rãi bốc lên vụ khí, từ lúc mới bắt đầu thừa thốt bốc lên đến mấy phút đồng hồ sau dần dần nồng nặc lên, mà lại dâng lên độ cao cũng đạt tới mười mét.

Xong rồi!

Phạm Nhân trong lòng nhất động, trên mặt vui mừng, hắn ban đầu đối với Không Thủy ý nghĩ là trực tiếp khống chế thủy thoát ly trọng lực, hoàn toàn không nghĩ tới sương mù cái này một tầng bên trên, khống chế thủy lên không lấy trước mắt hắn Tinh Thần Lực làm không được, dù sao một lập phương mét đúng vậy một tấn thủy, thế nhưng là sương mù không giống nhau, một lập phương mét trong không khí sương mù hơi nhất no bụng cùng thời điểm cũng vền vẹn 18 khác trái phải.

Nhìn thấy trước mắt dâng lên vụ khí, Phạm Nhân lập tức tâm thần trầm xuống, toàn lực khống chế lại, ở trên mặt hồ không ngừng thúc hóa phân liệt, từ phương viên một trăm mét phạm vi mãi cho đến hắn hiện tại có khả năng đạt tới nhất cực hạn 2 cây số vuông phạm vi, tương đương với sau hồ hai phần năm.

Mà sương mù hơi mật độ cũng đạt tới nhất no bụng cùng trình độ, lập tức chậm rãi khống chế lên không.

10 mét! 15 mét! 20 mét!

80 mét!

Đây là Phạm Nhân hiện nay có thể thao túng cực hạn! Hai cây số vuông nội 80 mét độ cao, sương mù hơi nồng nặc một mảnh trắng xóa, tầm nhìn tối đa cũng liền không đến mười mét.

Mặc dù là ban đêm, thế nhưng là cái này kỳ dị sương mù hơi cũng làm cho không ít người chú ý tới.

"Chồng, người nhìn phía trước, làm sao như thế Đại Vực?" Một đối với Tiểu Tinh Lữ đi tại vòng hồ trên đường, cái kia nữ hài bỗng nhiên chỉ phía trước nói.

"Đứng a!" Nam sinh kỳ quái nói ra: "Hiện tại cũng nhanh đến cuối mùa xuân, cũng không phải lúc rạng sáng, làm sao có lớn như vậy sương mù?"

Một đôi tản bộ Lão Phu Thê bên trong Lão Nãi Nãi cũng nhìn lấy cái này kỳ quái vụ khí nói ra: "Lão đầu tử, làm sao cái kia vị trí có sương mù đâu? Ta có phải hay không hoa mắt?"

Cái kia Lão Gia Gia nhìn một chút về sau, lấy bên dưới kính lão xoa xoa: "A, không phải hoa mắt đâu, làm sao lại hồ trung ương cái kia một mảnh lên như thế Đại Vực?"

Tại Phạm Nhân hiện tại vị trí lăng châu ở trên đảo, một cái ước chừng sáu chừng hơn mười tuổi Lão Niên nam tử chính cùng một cái mười bảy mười tám tuổi thiếu nữ tại một chỗ bờ một bên, cái kia lão nhân đang tại lấy một bộ quyền, mà cái kia thiếu nữ thì là đứng tại hắn cách đó không xa nhìn lấy, tại hai người Thân Ngoại hơn mười năm mét chỗ, một cái Đường Trang nam tử chính cảnh giác bốn phía nhìn quanh, trông thấy cách đó không xa dần dần nồng đậm sương mù hơi, nhíu nhíu mày.

Cái kia thiếu nữ bởi vì là đưa lưng về phía sương mù hơi, cho nên cũng không có cảm giác được sau lưng dị dạng, nhìn lấy lão nhân thu hồi thân hình, xảo tiểu Yên Nhiên nói ra: "Gia gia, không còn sớm! Muộn Thượng Thiên khí cũng mát, chúng ta nếu không trở về đi!"

"Tốt!" Lão nhân trấn an cười cười: "Người cái tiểu nha đầu, gia gia dạy người luyện công đâu!"

Cái kia thiếu nữ cười nói: "Gia gia, ngài Hình Ý Quyền ta từ nhỏ luyện đến lớn, tìm Thường Tam năm cái Tráng Nam cũng không làm gì được ta, huống hồ ta một cái nữ hài tử, tập võ là dùng đến tập thể hình, cũng không phải dùng để chém chém giết giết!"

"Ai!" Lão nhân hít khẩu khí, dao động đầu nói ra: "Nữ hài tử thì thế nào, nhà chúng ta thế hệ này bây giờ liền số người nhất có thiên phú, hết lần này tới lần khác người lại không hứng thú! Cùng người cha mẹ một cái đức hạnh!"

"Ta cũng không phải nhất có thiên phú, không phải còn có biểu tỷ sao!" Thiếu nữ cười hi hi nói nói.

"Người biểu tỷ tóm lại không phải chúng ta Ninh gia huyết mạch!" Lão nhân lắc lắc đầu, mắt góc thoáng nhìn xa xa sương mù hơi, nhíu mày nói ra: "Chỗ kia mặt hồ tại sao có thể có như thế quái dị sương mù hơi?"

Thiếu nữ nghe vậy nhìn lại, cũng là sửng sốt một chút, bất quá lại nhìn thấy tại sương mù hơi cái kia vừa đi ra một thân ảnh.

"Phạm Nhân?"

Bạn đang đọc truyện *Vua Đồi Nợ Tam Giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 22:: Người gia gia để ta đưa người về nhà?

Phạm Nhân đối với mình ngưng sương mù cùng không sương mù thí nghiệm rất hài lòng, xác nhận chính mình suy đoán, cũng đối với Ngự Thủy có một cái nhận thức mới.

Ngưng sương mù không sương mù kỳ thực liền trước mắt mà nói cũng không có tác dụng gì, mà lại sau hồ nơi này cũng không phải là một cái đặc biệt bí ẩn địa phương, dù sao vẫn là tại Thành Khu bên trong, đột nhiên toát ra như thế một đoàn sương mù hơi chắc chắn sẽ có người chú ý tới, cho nên Phạm Nhân dứt khoát ngừng lại, đi ra vừa rồi cái kia nơi hẻo lánh.

Lên Sơn Đạo về sau, trên mặt hồ sương mù hơi cũng không có lập tức tiêu tán, bất quá so với hắc tại chường không thời điểm đã phai nhạt rất nhiều, đang lúc hắc chuẩn bị rời đi lảng chầu khi về nhà, lại phát hiện Sơn Đạo trái một bên hơn hai trăm mét xa có mấy người, một người trong đó hắc còn nhận biết, thế là ngăn ra một chút.

Ninh Thái Vi? Hoa khôi lớp ban đêm mười giờ chạy nơi này tới làm gì?

Nhìn thấy Ninh Thái Vi mấy người hướng chính mình quăng tới ánh mắt, Phạm Nhân lập tức nhú lông mày, chính tính toán có muốn đi lên hay không chào hỏi, liền nhìn thấy Ninh Thái Vi cái kia một bên lại nhiều hai người.

Hai cái khách không mời mà đến!

"Trừ lão! Đã lâu không gặp!"

Ninh Thái Vi gia gia nghe được cái này âm thanh, thuận giữa liền quay người nhìn lại, cái kia ăn mặc đường trang đích trung niên cũng một bộ như lâm đại địch dáng vẻ, cảnh giác nhìn lấy người tới.

"Lý Thanh Đường? Tổng Tư Trai?" Đường Trang nam trên mặt có chút động dung, vô ý thức nói nói.

"Không có lớn không có nhỏ!" Ăn mặc một thân Tô Sắc y phục hàng ngày Lý Thanh Đường nhú nói ra: "Theo bối phận, chúng ta thế nhưng là người Sư thúc!"

Nguyên bản không rõ ràng người đến người nào Ninh Thái Vi nghe được tên thời điểm một mặt kinh ngạc, Giang Nam Hình Ý Quyền Tông Sư Lý Thanh Đường cùng Hoa Bắc Hình Ý Quyền Tông Sư Tổng Tư Trai?

Người đến bất thiện nha!

"Ha ha!" Trừ lão cười cười: "Hai vị bằng hữu cũ đêm khuya đến thăm Ninh mỗ, không biết có gì chỉ giáo?"

"Trừ lão đây là biết rõ còn cố hỏi đi!" Mọc ra cả người cơ bắp đầu trọc Tổng Tư Trai lạnh giọng nói ra: "Chúng ta ý đồ đến Trừ lão há có thể không biết?"

"Hai năm trước Trừ lão nói lời, còn giữ lời?" Lý Thanh Đường mặt hiện lên thâm độc, quái thanh nói nói.

"A! Nguyên lai hai vị còn bần khoản ta cái kia phần quyền pháp nha?" Trừ lão đánh giá một chút hai người, nói ra: "Xem ra là hai năm trước thương lạnh?"

"Thôi được!" Trừ lão chuyển đầu nhìn thoáng qua xa xa Phạm Nhân về sau, liền mở miệng đối Ninh Thái Vi nói ra: "Thái Vi, bên kia là người đồng học a?"

"Ừm!" Ninh Thái Vi điểm một cái đầu, nhẹ giọng ứng nói: "Là ta lớp học đồng học, gọi Phạm Nhân!"

"Vậy người đi qua cùng hắc làm bạn cùng nhau về nhà đi thôi!"

"Thế nhưng là gia gia người. . ."

"Đừng thế nhưng là!" Trữ lão khoát tay áo cắt ngang nàng nói ra: "Gia gia không có chuyện gì!"

Ninh Thái Vi có chút do dự đứng tại nguyên, nàng gia gia từ khi hai năm trước sau khi trọng thương, thân thể là càng ngày càng kém, cái kia Lý Thanh Đường cùng Tổng Tư Trai rõ ràng đứng vậy đến khiêu chiến!

"Đi thôi!" Đường Trang nam tử cũng mở miệng nói ra: "Người tại cái này ngược lại để cho chúng ta phân tâm!"

Ninh Thái Vi cắn răng, nhắc chân hướng phía Phạm Nhân phương hướng đi đến, chỉ bất quá một bước Tam Hồi đầu nhìn lấy nàng gia gia cùng nhị thúc, trong mắt có chút lo lắng.

Lúc đầu khoảng cách này Phạm Nhân là nghe không rõ ràng đối thoại của bọn họ, bất quá Tinh Thần Lực tăng lên một điểm về sau, liền đối lấy Ngũ Cầm cũng có chút hứa tăng cường, vừa rồi loáng thoáng cũng nghe đến cái gì chỉ giáo, quyền pháp, thương thế loại hình, đằng sau còn nói cái này một bên, đồng học, gia gia, về nhà vân vân, đoán chừng đằng sau tới hai người là gấp ghé Ninh Thái Vi gia gia trên người nào đó phân quyền pháp, lúc này tìm đúng thời cơ muốn cướp đoạt!

Sau đó liền thấy Ninh Thái Vi chính hướng chính mình đi tới, lại một mực quay đầu nhìn về phía sau lưng.

Phạm Nhân lập tức nhú lông mày, hai cái đối với hai cái? Mà lại Ninh Thái Vi gia gia tựa hồ có hơn sáu mươi tuổi niên kỷ đi?

"Phạm Nhân!" Ninh Thái Vi đi đến Phạm Nhân trước người, có chút do dự không chừng nói ra: "Người, người làm sao, làm sao tại cái này?"

"Há, nhà ta rồi cái này không xa, ăn Com tối đi ra tản tản bộ!" Phạm Nhân nói ra: "Bên kia là người gia gia?"

"Ừm!" Ninh Thái Vi điểm một cái đầu, trên mặt lại lộ ra một tia lo lắng: "Cái kia, người, ta. . ."

Phạm Nhân nhìn lấy bộ dáng của nàng, dứt khoát trực tiếp nói ra: "Người gia gia để ta đưa người về nhà?"

"A?"

Ninh Thái Vi sững sốt một chút, Phạm Nhân cách xa như vậy đều nghe được? Đây là cái gì Thánh Lực nha?

"Người nghe được rồi?"

Phạm Nhân không có tiếp nàng lời nói gốc rễ, mở miệng hỏi: "Ta nhìn người bộ dáng giống như không phải rất yên tâm người gia gia bọn hắn?"

Phạm Nhân nhìn lấy Ninh Thái Vi bỗng nhiên một mặt kinh ngạc nhìn lấy hắn, thế là cười cười nói ra: "Ta giống như nghe được người gia gia nói cái gì quyền pháp sự tình, hai người kia hắn không phải là tìm người gia gia ôn chuyện a?"

Ninh Thái Vi nghe được Phạm Nhân lời nói càng là trợn mắt hốc mồm nhìn lấy hắn, trong lòng tự nhủ cái này Phạm Nhân là cái yêu nghiệt a? Cái này đều nghe được! Dừng nửa ngày mới chậm rãi nói ra: "Ta cũng không giúp đỡ được cái gì! Chúng ta đi thôi!"

Phạm Nhân nhìn thấy hai người kia đã bày lên tư thế, ăn mặc Tổ Sắc y phục hàng ngày người một cái Phách Quyền công về phía Ninh Thái Vi gia gia, mà một cái khác cả người cơ bắp đầu trục đồng dạng là một cái Phách Quyền hướng phía Đường Trang nam tử ở ngực công tới, một đối một đánh nhau.

Đều là những người nào a? Một lời không hợp liền đánh?

"Không nóng này!" Phạm Nhân nhú mày nhìn lấy liền tiếp lui về phía sau Trữ lão dưới chân có chút loạn, chân phải tựa hồ có chút hành động bất tiện, thế là hơi nghi hoặc một chút nói ra: "Người gia gia có phải hay không nhận qua thương?"

"Cái gì?" Ninh Thái Vi giật mình, cái này cũng biết rõ?

Ngẩng đầu nhìn đến Phạm Nhân ánh mắt chính vượt qua nàng nhìn về phía nơi xa, liền thuận hắn ánh mắt quay người nhìn lại.

Chỉ gặp cái kia Tổng Tư Trai thừa dịp một cái đứng không một cái Pháo Quyền đánh vào nàng Tam thúc thà Tu Viễn trên lồng ngực, cùng lúc cũng bị thà Tu Viễn Băng Quyền đánh trúng sườn dưới, hai người cùng thời điểm lui ba bước, sau đó liền nhìn thấy thà Tu Viễn góc miệng tràn ra một tia máu tươi, mà cái kia đầu trục chỉ là sắc mặt thay đổi một chút, lập tức lại là một bộ Băng Quyền thẳng đến thà Tu Viễn mặt môn mà đi, đánh cho hắn ả ả có chút chống đỡ không được.

Nàng gia gia thì là liên tục mấy chiêu Hoàn Quyền, biến hóa Vạn Pháp, ứng đối Lý Thanh Đường sắc bén thế công, bất quá dù sao tuổi tác đã lớn, sức chịu đựng cùng bạo phát lực cũng không sánh nổi liên tục mấy chiêu Pháo Quyền Băng Quyền toàn lực tấn công hướng hắn Lý Thanh Đường, lại thêm đùi phải không tiện, này lúc đã thối lui đến hồ một bên, lại lui liền phải nhất cước đạp không hạ xuống trong hồ.

Sau đó liền trông thấy hắn một cái lão đảo, trọng tâm ngừng lại mất, bất quá trong nháy mắt liền quay người lại, hai bước hướng bên cạnh thân lao đi, nhưng cũng đứng vậy như thế trong nháy mắt, trước ngực Đại Khổng bên trong cửa bị kịp phản ứng Lý Thanh Đường một cái nửa bước Băng Quyền đánh trúng, lực thấu lồng ngực, cả người bay ra xa hai mét.

Mà thà Tu Viễn cũng ở bên mắt nhìn về phía Ninh Thái Vi gia gia trong nháy mắt một cái thất thần, bị Lão Đầu Trọc bay bước Pháo Quyền đánh trúng, liền tiếp lui về phía sau mấy bước, đâm vào sau lưng một cái trên cây, một ngụm máu tươi phun tới!

Có thể đánh như vậy? Phạm Nhân nhú nhú mày!

"Gia gia! Tam thúc!"

Ninh Thái Vi trông thấy Lý Thanh Đường cái này giầu đồ bím leo không chút nào lưu thủ một quyền, lập tức hồn kinh lạnh mình hô to một tiếng, một cái bước xa xông về phía trước đi.

Phạm Nhân vội vàng thuận tay kéo một cái, giữ chặt tay của nàng cánh tay: "Ngươi bây giờ đi qua, đánh thắng được họ họ sao?"

Bạn đang đọc truyện *Vua Đòi Nợ Tam Giới Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 23:: Chỉ bằng ngươi một khối cục gạch?

Ninh Thái Vi này lúc chỗ nào còn nhớ được cái gì, bị Phạm Nhân bắt lấy tay phải cánh tay về sau, vội vàng một thanh dùng sức hất ra, thật nhanh hướng phía nàng gia gia chạy tới.

Phạm Nhân thì là nhìn lấy bóng lưng của nàng, bắt đắc dĩ lắc lắc đầu, nhắc chân chậm rãi theo đi qua.

Ninh Thái Vi chạy đến nàng gia gia trước mặt, cẩn thận bả tại mặt đất không thể động dấy Trừ lão đỡ dậy: "Ngài không có sao chứ? Gia gia!"

Trừ lão ho mấy lần, trong miệng rớt đầy máu tươi, chậm rãi nói ra: "Gia gia không có việc gì! Ngốc nha đầu!"

Ninh Thái Vi nhìn lấy nàng gia gia lúc này bộ dáng, trong đôi mắt hai hàng thanh lệ tràn mi mà đi.

"Ai!" Hắn hít khẩu khí: "Ngươi trả lại làm cái gì!"

Nói, lại ho khan vài tiếng, một ngụm máu liền từ trong cổ tuôn ra!

"Gia gia!" Ninh Thái Vi thấy thế vội vàng hô nói: "Ngài nhanh đừng nói nữa!"

Một vừa nói một một bên để hần tựa ở bên cạnh trên mặt ghế đá, sau đó đột nhiên đứng lên, một mặt tức giận nhìn cách đó không xa Lý Thanh Đường, lạnh giọng nói ra: "Ngươi cũng là Hình Ý Quyền Nhất Môn nổi danh Tông Sư, làm sao cũng làm chút như thế bỉ ổi sự tình?"

Thà Tu Viễn này lúc cũng là trọng thương, tựa ở thụ dưới, chặt vật mở mắt ra nhìn lấy trên trận hình thức, Lão Đầu Trọc giờ phút này cũng không dễ chịu, đang ngồi ở mặt đất tay che sườn trái, trên mặt bốc lên to như hạt đậu mồ hôi, hiển nhiên là gây mất mấy cây sườn cốt, cũng đúng vậy Lý Thanh Đường trước mắt còn bảo toàn lấy tám điểm thực lực, chỉ bất quá cũng xa xa không phải Lý Thanh Đường đối thủ.

Trừ lão nhìn thấy Ninh Thái Vi cúi xuống Ngoại Y, hai chân một đường, song chưởng nắm tay bày ra xu hướng tâm lý bình thường, lập tức ghen ngào hô nói: "Thái Vi, ngươi muốn làm cái gì?"

Lý Thanh Đường trong nháy mắt nhin không được cười lên: "Ninh cô nương, ngươi vẫn là thu tay lại đi! Nếu không một hồi. . ."

Hắn lời nói còn chưa lên tiếng, liền nhìn thấy một cái trên tay cầm lấy cục gạch thiếu niên hướng bọn họ chậm rãi đi tới, trèo lên lúc sừng sốt một chút.

"Ta nói thà đồng học, ngươi một cái nữ hài tử cũng đừng tham dự những này chém chém giết giết!" Phạm Nhân có chút bất đắc dĩ đi tới, đưa tay kéo qua Ninh Thái Vi cánh tay đi lên trước, nhìn lấy Lý Thanh Đường nói ra: "Vị này đại thúc chắc hẳn nhất định rất biết đánh nhau! Ngươi gia gia đều đánh không lại, ngươi xem nào nhiệt gì!"

Ninh Thái Vi nhìn lấy Phạm Nhân tay trái nắm một khối cục gạch, giật mình, đến cùng ai tham gia nào nhiệt? Ngươi cầm một viên gạch đầu tới liền có thể đánh được một cái Hình Ý Quyền Tông Sư? Ngươi mới là tham gia nào nhiệt a?

"Tiểu bằng hữu, Quyền Cước không có mắt, đừng tới đây tham gia nào nhiệt! Một hồi ngươi vẫn phải đưa bọn hắn đi bệnh viện đâu!" Lý Thanh Đường khuyên nói: "Ngươi cái này thân thể nhỏ bé chịu không được ta một quyền!"

"Phạm Nhân!" Ninh Thái Vi ngăn lại Phạm Nhân nói ra: "Ngươi đừng quên! Những sự tình này ngươi càng thêm giúp không được gì! Đi nhanh đi! Giúp ta hô xe cứu hộ!"

Phạm Nhân thì là đập vỗ tay của nàng, nhìn về mặt cười nhạo Lý Thanh Đường, có chút hăng hái hỏi: "Ngươi xem thường ta khối này cục gạch?"

"Ngươi cảm thấy một khối cục gạch có thể cừ đi chỗ dụng vũ gì?"

"Ngươi nghe nói qua công phu lại cao hơn cũng sợ dao bầu sao? Ngươi nghe nói qua quyền đầu lại cứng rắn cũng không có gạch cứng rắn sao?"

Lý Thanh Đường cười nói: "Ta tay không có thể liên đập vỡ một trăm gạch, ngươi nói cái nào cứng rắn. . ."

"A!"

Hắn lời còn chưa nói hết, Phạm Nhân cục gạch liền từ trong tay bay ra, chính xác rơi vào mũi của hắn phía trên.

Trừ lão: . . .

Ninh Thái Vi: . . .

Tổng Tư Trai: . . .

Muốn hay không đánh như vậy mặt? Cái này mẹ nó cũng quá không biết xấu hổ a? Lời còn chưa nói hết liền một cục gạch ném đi rồi?

Lý Thanh Đường hai tay che mũi nửa ngồi xuống tới, máu mũi chậm rãi từ khe hở bên trong chảy ra, đau đến căn bản nói không ra lời.

"Ngươi thể mà xem thường ta khối này Lê Vô Hư Phát Bách Phát Bách Trúng Kim Chuyên?"

Nhìn lấy Phạm Nhân một mặt bất đắc dĩ bộ dáng, Ninh Thái Vi cảm giác cả người đều có chút không xong!

Rõ ràng đúng vậy ngươi đánh lên tốt không tốt?

"Ngươi thể mà xem thường khối này Na Trá Tam Thái Tử cho ta tùy thân cục gạch?"

Đây cũng là cái quý gì? Họa Phong không đối với oa? Đi nhầm studio đi? Nơi này chính là Nhất Đại Tông Sư!

"A!" Lý Thanh Đường chợt quát một tiếng, nhảy đứng dậy đến, khó thở bại hoại Song Quyền mang theo lạnh thấu xương cương phong hướng phía Phạm Nhân mặt môn đánh tới.

"Ba!"

Một khối cục gạch không lưu tình chút nào bay ở Lý Thanh Đường trái một bên trên huyết thái dương, rần rần chắc chắc đem hắn nện đến đầu óc choáng váng, bước chân liên tục hướng phải một bên lao đảo mấy bước.

Đám người tất cả đều tròn mắt hốc mồm nhìn lấy Phạm Nhân, một mặt không thể tưởng tượng nổi!

Tại sao lại đến một khối cục gạch? Mọi người thấy nhìn mặt đất, không có vật gì.

Lại về tới Phạm Nhân trên tay!

Hắn lúc nào nhặt về?

Nhìn lấy Tổng Tư Trai ráng chống đỡ lấy đứng lên, Phạm Nhân giờ lên cục gạch lung lay.

"Ta nói Bách Phát Bách Trúng ngươi còn không tin? Làm sao, ngươi cũng muốn đi thử một chút?"

Tổng Tư Trai dừng lại thân hình, khóe miệng co giật một chút, có chút lúng túng nhìn lấy Phạm Nhân.

Lý Thanh Đường bị vừa mới cái kia một chút nện đến thất điên bát đảo, mới tỉnh hồn lại liền lại nhìn thấy Phạm Nhân cầm trong tay khối kia cục gạch, sắc mặt một trận xanh một trận trắng, đánh cũng không được, đi cũng không được!

Phạm Nhân thì là một mặt ngạo vị nhìn lấy hắn, cười nói: "Muốn hay không một lần nữa?"

"Thật là Bách Phát Bách Trúng nha!"

Trừ lão nhìn lấy Phạm Nhân đáng vẻ, sắc mặt có chút quái dị, đã muốn cười, lại cảm thán!

Đầu năm nay Quốc Thuật thật sự xuống dốc! Đường đường một cái Tông Sư thể mà đánh không lại một khối cục gạch! Cũng khó trách Thái Vi sau khi lớn lên đối với võ thuật không có khi còn bé mưu cầu danh lợi!

Hắn hít khẩu khí, bất quá đối với Phạm Nhân cái này thiếu niên khí tràng nhưng cũng có chút lau mắt mà nhìn, cái này thiếu niên tuổi không lớn lắm cũng không giống là người luyện võ, xem thấu lấy cũng bất quá là cái Phở Thông Nhân Gia hài tử, lại là như thế trầm ổn tinh táo, đối mặt một cái Quốc Thuật Tông Sư không có nửa điểm khiếp ý, thực sự đáng tiếc!

"Làm gì?"

Phạm Nhân gặp hai người còn tại nguyên bất động, thế là nhàn nhạt hỏi: "Còn ở chỗ này chờ ta mời các người ăn khuya?"

"Xem ra các người thật là không tin ta khối này cục gạch rất biết đánh nhau!"

"Cái kia ta chỉ có chứng minh cho các người nhìn!"

Nói, còn không có chờ Lý Thanh Đường lời nói nói lối ra, cục gạch lại bay ra ngoài, thẳng tắp hướng Lý Thanh Đường đuổi ra thủ chương mà đi.

Lý Thanh Đường lập tức quá sợ hãi, trong nháy mắt biến chương thành quyền, Vạn Kinh cùng tay, dự định bằng quyền đầu đánh bay gạch đầu.

"Cạch!"

Lý Thanh Đường cảm giác mình quyền đầu bị một khối ngàn cân đá lớn đập trúng bình thường, bình thường bìa vỡ Liệt Thạch nắm tay phải thế mà bị khối này cục gạch nện đứt hai cái ngón tay chỉ cốt, trèo lên lúc liền kêu thảm một tiếng, tay phải nắm tay phải, chịu đựng kịch liệt đau nhức, nhìn về phía Phạm Nhân ánh mắt tràn đầy oán hận, đơn giản muốn đem hắn ăn sống nuốt tươi giống như!

Phạm Nhân tại vạn chúng nhìn trừng trừng bên dưới không hiểu động niệm thu hồi Kim Chuyên, thế là mỉm cười đi lên trước, Thi Thi nhưng ngồi xổm bên dưới nhát lên: "Bò được đi rồi sao?"

Lý Thanh Đường cắn răng nghiêng lợi gạt gao trùng mắt Phạm Nhân, nhìn hắn tay trái nắm tay tại tay phải lòng bàn tay trên dưới đập động, vội vàng mở miệng nói ra: "Đi! Ta lập tức đi ngay!"

Nói, tay phải chống tại mặt đất, chậm rãi đứng lên, cùng Tổng Tư Trai hai người từ từ hướng phía Tiểu Bình đài bên ngoài Sạn Đạo đi đến, ánh mắt lại là thỉnh thoảng quay đầu quan vọng một chút, sợ Phạm Nhân cục gạch lần nữa đập tới.

Ninh Thái Vi nhìn thấy hai người trốn vào đồng hoang mà lấy dáng vẻ, vừa bức mình vừa buồn cười, tâm lý đối với Phạm Nhân lại là lần nữa sinh ra một tia nghi hoặc.

Hắn đến cùng là cái hạng người gì? Làm sao luôn luôn như thế ra ý người liệu?

Boi lợi thắng đội tuyển quốc gia Giang Duẫn một giây nhiều coi như xong, hiện tại lại dám cầm một khối cục gạch liền cùng một cái Hình Ý Quyền Tông Sư vừa chính diện? Hơn nữa còn mảy may không sợ, một chút cũng không có lui ra phía sau nửa bước đáng vẻ!

Phạm Nhân thì là nhìn lấy hai người đi xa về sau, quay đầu nhìn thấy Ninh Thái Vi một mặt mờ mịt nhìn cùng với chính mình, thế là cười cười nói ra: "Nhìn cái gì đấy? Người một cái nữ đồng học nhìn thấy những này chém chém giết giết xem nào nhiệt gì?"

Ninh Thái Vi gương mặt không thể nào, bị hắn cái này Nghĩa Chính ngôn từ giáo huấn cho nói đến không có chút nào phản bác nói.

Nàng đang muốn nói chuyện, lại nhìn thấy Phạm Nhân đưa tay tại nàng đầu vỗ vỗ, nói ra: "Còn thất thần? Choáng váng nha? Tranh thủ thời gian gọi xe cứu hộ nha!"

"Người! Người!" Ninh Thái Vi trong lòng thoáng qua một vẻ bối rối, mặt tái nhợt bên trên nổi lên đỏ ửng: "Người làm gì a nha!"

Trừ lão thì là nhìn thấy hai người cử chỉ về sau, trên mặt hiện lên một vòng ý cười!

...

Bạn đang đọc truyện *Vua Đòi Nợ Tam Giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 24:: Hệ thống, ta có một câu mã bán thớt không biết có

nên nói hay không!

Ngày thứ hai, Thường Thanh Trung Học.

"Người giúp Ninh Thái Vi xin phép nghỉ?" Hồ Kiến Cường trông thấy Phạm Nhân trên bàn viết giấy nghỉ phép, lập tức một tiếng kinh hô.

Hắn âm thanh để nguyên bản có chút ồn ào ba năm sáu Benton lúc yên tĩnh trở lại, đại bộ phận đã đi tới phòng học đồng học đều hướng phía hai người quăng tới ánh mắt.

"Chuyện gì xảy ra?" Hồ Kiến Cường tựa hồ cũng phát hiện sự thất thố của mình, vội vàng cười cười xấu hổ, đề thấp âm thanh nói ra: "Người cùng hoa khôi lớp lúc nào câu được?"

"Nói cái gì đó?" Phạm Nhân trừng mắt liếc hắn một cái: "Liên tới hôm qua cùng nàng cùng đi bệnh viện..."

"Cái gì? Người cùng hoa khôi lớp tới hôm qua đi lên bệnh viện?" Hồ Kiến Cường mới nghe được một nửa liền bạo khởi: "Người cái gia súc!"

Phạm Nhân im lặng lật cái bạch nhãn: "Ta nói người có thể hay không đừng như thế nhất kinh nhất sợ, để ta trước tiên nói hoàn hảo sao?"

Lớp học đồng học có chút hai mặt nhìn nhau nhìn lấy hai người.

Tình huống như thế nào a? Phạm Nhân nửa đêm cùng hoa khôi lớp đi bệnh viện? Hôm nay vừa lên khóa liền giúp thà hoa khôi lớp xin phép nghỉ? Nghe Hồ Kiến Cường ý tứ chẳng lẽ là?

Không thể nào? Phạm Nhân thế mà bả Ninh Thái Vi cho cái kia?

Giang Linh Tổ ánh mắt có chút lấp lóe, nhớ tới tới hôm qua bên trên tại bệnh viện, nàng cùng cha mẹ thăm viếng xong Giang Nặc ra phòng bệnh chuẩn bị khi về nhà, đúng lúc trông thấy Phạm Nhân cùng Ninh Thái Vi tiến vào sát vách một gian phòng bệnh...

Lúc này được nghe lại Hồ Kiến Cường, nàng trong lòng có chút không tên bức bối, nhìn lấy trong tay đầu cái kia ba phần bài thi, ngăn người thân, cầm bài thi đứng lên, sắc mặt có chút đậm nhạt, tại vạn chúng nhìn trừng trừng bên dưới đi tới Phạm Nhân chỗ ngồi bên cạnh, tiện tay bả bài thi ném cho Phạm Nhân: "Người bài thi!"

Ném sau đó lại mặt không thay đổi trở lại chính mình vị trí bên trên ngồi xuống.

Phạm Nhân nhìn lấy không hiểu thấu Giang Linh Tổ, nhún vai, quét mắt một vòng, từng cái đang ngắm nhìn đồng học lập tức thu hồi ánh mắt...

Bên cạnh hắn Hồ Kiến Cường gương mặt sinh không thể lý, tê liệt trên ghế ngồi, miệng bên trong thì thảo từ mà nói: "Xong! Người tiểu tử thế mà bả thà hoa khôi lớp cho ừ, ta cái này bên dưới triệt để không có cơ hội..."

"Người lúc đầu cũng không có cơ hội tốt không tốt!" Phạm Nhân buồn cười lại tốt khí, dứt khoát lười nhác cùng hắn giải thích.

"Làm sao có thể!" Hồ Kiến Cường ngồi thẳng người, Nghĩa Chính ngôn từ nói ra: "Ta nói thế nào cũng là mưa hoa sơn tuyết Công Tử Ca, tuy nhiên nhan giá trị so ra kém Phan An Tổng Ngọc, nhưng đầu gì cũng là danh xưng Kinh Lăng Ngô Ngạn Tổ tồn tại..."

Phạm Nhân không có phản ứng đến hắn, nhìn một chút trong tay ba phần đề thi, đó là ngày hôm qua trước kia Giang Linh Tổ để hắn làm, hiện tại tất cả đều dùng đỏ bút đánh tốt phân, sai lầm địa phương cũng liti liti viết chính xác giải đề phương pháp, đoán chừng tồn không ít thời gian đến phê.

Chuông vào học vang lên về sau không bao lâu, Ban Chủ Nhiệm Lữ nhanh liền bước nhanh đến, nàng này lúc ăn mặc một thân Hưu Nhân Trang, một đầu già dặn sóng vai tóc ngắn, hơi thi phấn trang điểm, hai đầu lông mày lại lưu chuyển lên một tia anh khí, rất là Tú Nhã tươi mát.

"Lão sư buổi sáng tốt lành!"

"Các bạn học buổi sáng tốt lành!"

"Phạm Nhân trở về rồi?" Lữ nhanh quét mắt một vòng phòng học, sau đó ánh mắt rơi vào Phạm Nhân trên thân: "Tối hôm qua Ninh Thái Vi cho ta đánh điện thoại xin phép nghỉ, nói để người hỗ trợ bỏ cái giấy xin phép nghỉ?"

"Đúng vậy, Lữ lão sư!" Phạm Nhân đi đến Giảng Thai bả giấy nghỉ phép đưa đi qua.

"Được rồi!" Lữ nhanh điểm một cái đầu, liếc qua về sau nói ra: "Chúng ta đến đi học! Mời các bạn học xuất ra Lịch Sử Sách giáo khoa!"

"Hôm nay là sau cùng một tiết Lịch Sử khóa, ta tranh thủ bả sau cùng bộ phận kẻ xong..."

Ba năm trước đây Lữ nhanh vừa tốt nghiệp liền đi tới Thường Thanh Trung Học, từ cao nhất liền mang theo ban 6 mãi cho đến cấp ba, bởi vì vị phụ thân là Lịch Sử Giáo sư nguyên nhân, ngoại trừ Anh ngữ bên ngoài còn thân cầu Lịch Sử một khoa, nhưng kỳ thực các bạn học càng ưa thích nàng bên trên Lịch Sử khóa.

Một cái vừa mới 25 tuổi nữ lão sư, nhan giá trị tại Thường Thanh Trung Học xem như đã trên trung đẳng, bản thân chuyên nghiệp là Anh ngữ, hết lần này tới lần khác bà Lịch Sử khóa giảng được sinh động thú vị, ba năm qua tại ban 6 còn mở qua hai về công khai khóa, cũng coi là Thường Thanh Trung Học phần độc nhất, ở trong đó ngoại trừ một bộ phận thư hương môn đề xuất thân bên ngoài, càng nhiều hẳn là năng tự thân năng lực ưu dị.

"Lại nói làm lúc Quan Vũ phụ trách bảo hộ Lưu Bị hai cái Vợ, tại miền trên núi bị Tào Tháo bao quanh bao bốn phía..."

"Các bạn học, nên biết rõ Tào Tháo thị phi thường thường thức Quan Vũ, hoặc là nói, Tào Tháo là thật sâu yêu Quan Vũ..."

"Ha-Ha!" Nghe được Ban Chủ Nhiệm mang theo Hủ Nữ trêu chọc giảng giải, các bạn học lập tức một trận cười vang!

"Các người thật đúng là đừng cười!" Lữ nhanh khẽ cười cười: "Ta tùy tiện cho các người nâng mấy cái ví dụ "

"Quan Vũ lần này bị chiêu hàng lúc mở điều kiện Tào Tháo một mực tiếp nhận, Quan Vũ điều kiện là hàng Hán không hàng Tào, không cho phép nhúc nhích hẳn hai cái Tẩu Tẩu, còn có cái cuối cùng tòi tệ nhất, một khi đạt được Lưu Bị tin tức Quan Vũ muốn lập tức đi ngay!"

"Đây cũng là thân ở Tào Doanh lòng đang Hán tồn tại! Nhưng Tào Tháo hết lần này tới lần khác còn đồng ý, mỗi ngày đưa mỹ nữ đưa vàng Kim! Sau cùng còn đưa một thớt bảo mã cho Quan Vũ!"

"Các bạn học, có hay không rất quen thuộc cảm giác?"

"Cái gì Ferrari, là ngựa Xích Thố! Bất quá cũng cùng Ferrari không sai biệt lắm cấp bậc!" "Ta muốn nói không phải Ferrari, ta muốn nói là các người khẳng định cũng là nguyện ý vì mình nữ thân các loại xum xoe, đưa bao đưa Nhân Dân Tệ đưa Ferrari để cầu đã động phương tâm!"

"Nhưng mà, Tào Tháo bất kể như thế nào đều có chiếm được Quan Vũ phương tâm!"

"Ha-Ha!" Lại là một trận cười vang.

"Nghe được Quan Vũ rất vui vẻ thu bên dưới ngựa Xích Thố, nói cười cái này mã có thể càng nhanh trở lại Lưu Bị thân một bên lúc, Tào Tháo đột nhiên có cái to gan ý nghĩ!"

Phạm Nhân cũng là bị cái này mỹ nữ Ban Chủ Nhiệm các loại tiết mục ngăn làm vui vẻ, chính nghe năng tại bên trên lái xe nói đến hai người đều là nam không bị thời đại tiếp nhận, chuẩn bị bà Điều Thuyền đưa cho Quan Vũ làm hình cưới thời điểm, hệ thống đột nhiên toát ra một câu.

"Đốt, chủ ký sinh mời xem xét mới nhiệm vụ!"

Phạm Nhân mở ra sau khi trông thấy nhiệm vụ, kém chút thổ huyết.

Cấp C nhiệm vụ: Thu hồi Kinh Châu!

Người ủy thác: Tôn Quyền!

Mắc nợ người: Lưu Bị!

Khen thưởng: 5000 nhân quả điểm! Sơ Cấp Triệu Hoán Thuật (triệu hoán cùng chủ ký sinh ký kết khế ước nhân vật!)

Cái này ni Marsh a quý? Nhiệm vụ còn có phân cấp? Cấp C nhiệm vụ? Lưu Bị mượn Kinh Châu? Ta đặc biệt muốn làm sao lấy?

Lưu Bị trưởng kế tiếp cái Ngưu Nhân, cái gì Trương Phi quát lui trăm vạn binh, cái gì Quan Vũ qua năm cửa trăm Lục Tướng, cái gì Triệu Từ Long bay vào bay ra, cái nào không phải Vạn Nhân Địch? Còn có cái danh xưng Tam Phân Thiên Hạ một đời quân sư Gia Cát Lượng!

Loại này độ khó liền chỉ là năm ngàn nhân quả điểm khen thưởng? Còn có như thế gần gà Triệu Hoán Thuật? Tìm ai ký khế ước? Tôn Ngộ Không? Na Tra?

"Hệ thống, có thể hay không cho cái không hổ cha nhiệm vụ? Giúp Tiểu Minh thu hồi Lão Vương một trăm khối mượn tiền cái gì?"

"Không có! Mời chủ ký sinh mau chóng chuẩn bị, sau 15 phút bắt đầu truyền tống!"

"Không phải đã nói có ba ngày chuẩn bị thời gian sao?"

"Lần đầu mở ra phân cấp nhiệm vụ, không giám xóc thời gian!"

"Hệ thống, ta có một câu mã bán thớt không biết có nên nói hay không!"

"Chủ ký sinh thỉnh giảng!"

"Mã bán thớt!"

Bạn đang đọc truyện *Vua Đồi Nợ Tam Giới Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 25:: Ôm ấp yêu thương Tôn Thượng Hương!

Kiến An mười bảy đầu năm xuân, Giang Lăng thành lấy Đông.

Màn đêm phiêu nhiên, Trường Giang Chi Thượng lò mờ chạy qua hai chiếc thuyền phảng, thuyền nhỏ chậm rãi tiến lên, mặt hồ dâng lên hoàn toàn mờ lung mây mù, Lưu Tô như vậy Nguyệt Quang vùng vãi tại boong thuyền phía trên, một cái mặc trên người tối áo choàng tuyết sắc nữ tử cực dương mắt nhìn qua xa xa mong ai, nghe cái kia khoan thai thỉnh thoảng mái chèo âm thanh, trong mắt có chút mê ly.

Ở sau lưng nàng nguyên bản không có một ai boong thuyền phía trên, dần dần hiện ra một cái chưa đủ hai mươi thiếu niên bóng dáng.

Chính là Phạm Nhân!

Phạm Nhân vừa mới truyền tống tới, toàn bộ truyền tống quá trình liền một hai giây sự tĩnh, tuy nhiên còn có chút đứng không vững, nhưng cảm giác so với mấy lần trước nhẹ rất nhiều, có lẽ là bởi vì chính mình tăng cường Tinh Thần Lực, cho nên cũng không có quá nhiều khó chịu.

Cảnh giác đánh giá một chút chính mình ở tại hoàn cảnh, lập tức liền biết rõ vì cái gì còn có chút lay động cảm giác.

Hắn này lúc đang một chiếc cổ đại tàu thuyền boong thuyền phía trên, mà trước mặt lan can chỗ, còn đứng lấy một cái hát lên áo choàng người, nhìn bóng lưng cùng kiểu tóc hẳn là một cái nữ, cũng không biết đạo đại nửa đêm phát cái gì thần kinh, đứng tại cái này thổi gió, Phạm Nhân đang định mở miệng đáp lời, liền trông thấy cái kia nữ tử bỗng nhiên xoay đầu lại, một Trương Anh khí làm nhiên xinh đẹp trên mặt có một đôi làm Tĩnh Minh mắt, bắt quá lại là mang theo nửa điểm sợ hãi.

Nàng tại nhìn thấy Phạm Nhân thời điểm, cả người run rẩy một chút, trong ánh mắt sợ hãi qua trong giây lát liền trở nên có chút mờ mịt, sau đó lại chuyển thành kinh hi, cứ thế tại nguyên, trương miệng rộng nhưng không có phát ra một điểm âm thanh.

Chẳng lẽ là cái Người câm?

"Phạm... Người... Người là... Phạm Nhân?" Cái kia nữ tử ấy ấy nói nói, trong mắt sáng nổi lên sương mù hơi, qua trong giây lát liền thuận húc mắt chậm rãi lưu dưới, biểu hiện trên mặt lại là mang theo vui sướng, đứng tại nguyên mà nhìn xem Phạm Nhân nhất động bất động.

A Liệt? Cái này xem ra đại khái là hai mươi tuổi Tam Quốc mỹ nữ thế mà nhận biết ta? Nhìn bộ dạng này làm sao còn vui đến phát khóc rồi?

Phạm Nhân có chút sờ không được đầu não, lúng túng gạt ra một cái nụ cười: "Ừm, ta là Phạm Nhân."

Cái kia nữ tử nghe thấy Phạm Nhân âm thanh về sau, thân thể mềm mại chấn động, liền mở ra hai chân chạy vội tới, một thanh xông vào Phạm Nhân trong ngực, giọng nghẹn ngào bên trong lại dẫn vô hạn vui sướng: "Người xem như đến rồi! Thượng Hương chờ người chờ đến thật đáng nha!"

Phạm Nhân cả người có chút mộng bức, cái này mẹ nó tình huống như thế nào? Vừa tới liền có mỹ nữ ôm ấp yêu thương?

Thượng Hương? Không phải là cái kia Thượng Hương a? Tôn Thượng Hương?

Tuy nhiên nhuễn hương vào lòng, thế nhưng là cái kia nữ tử mặc trên người trụ giáp lại là rất rét lạnh, cần đến Phạm Nhân cũng không phải rất tự tại, lúc này không giờ hai tay, ôm cũng không phải, đẩy cũng không phải, dứt khoát nhậm chức nàng vây quanh cùng với chính mình eo, cũng không nói chuyện.

Đợi đến nàng tâm tình nhẹ nhàng về sau nửa ngày, Phạm Nhân mới ho hai tiếng nói ra: "Mỹ nữ, người có phải hay không nhận lầm người?"

"Người vẫn là yêu cùng Thượng Hương nói đùa!" Cái kia nữ tử tâm nói, ngoại trừ người, còn có ai sẽ hô lên mỹ nữ hai chữ tới làm mặt xưng hô một cái nữ tử!

Bất quá nàng lại là nghĩ đến chút cái gì, nhú nhú mày, thoát ra Phạm Nhân trong ngực, hơi nghi hoặc một chút.

"Làm sao? Làm sao bộ dáng của người một chút cũng không thay đổi?" Nàng trên dưới đánh giá một chút Phạm Nhân dáng vẻ, đôi mi thanh tú nhẹ chau lại, ánh mắt lưu chuyển một chút, trên mặt lộ ra một tia âm đạm, giống như là linh hồn bị rút đi như vậy, nói khí mười phần sa sút nhẹ giọng hỏi: "Người... Người... Không nhớ rõ Thượng Hương rồi?"

"A Mẩu!"

Lúc này, buồng nhỏ trên tàu chỗ một cái bốn tuổi trái phải tiểu thí hải lạnh lợi chạy ra, bỏ nhào vào cái kia nữ tử chân một bên, giờ trong tay Cửu Liên Hoàn ngửa đầu nói ra: "A Mầu, ta sắp xếp gọn!"

Tại trong khoang thuyền hai cái thị nữ đi theo ra ngoài, nhìn thấy boong tàu Phạm Nhân sau ngăn người, hướng hần hành lễ: "Gặp qua Phạm tiên sinh!"

"Quận chúa! Bên ngoài đầu gió lớn, mời quận chúa về trong khoang thuyền nghỉ ngơi đi!"

"Các người trước mang A Đẩu đi vào đi!" Cái kia nữ tử điểm một cái đầu nói nói.

Quận chúa? Thượng Hương? A Đẩu?

Phạm Nhân nhìn một chút trên thuyền cột buồm chỗ cái kia mặt viết Ngô chữ cò, cái kia hần là là Đông Ngô quận chúa Tôn Thượng Hương không thể nghi ngờ, trước khi đến dùng điện thoại di động thô sơ gián lược nhìn một chút Lưu Bị mượn Kinh Châu đi qua, đại khái bên trên cũng biết rõ một số tình huống, tại Xích Bích Chi Chiến sau Lưu Bị thừa dịp loạn chiếm Kinh Châu Nam Bộ bốn cái quận, sau đó mượn đi Tôn Quyền chiếm đoạt Kinh Châu Nam Quận, phát triển lớn mạnh, tấn công Ích Châu.

Chu Du lo lắng Lưu Bị phát triển an toàn sau trái lại tấn công Đông Ngô, thế là đề nghị Tôn Quyền bả muối muối Tôn Thượng Hương gả cho Lưu Bị, lúc đầu muốn chơi vừa ra mỹ nhân kế bả Lưu Bị xử lý, ai ngờ đạo bị Gia Cát Lượng nhìn thấu, sau cùng vừa bồi Phu Nhân lại Chiết Bình, bất quá hơn hai năm không đến ba năm sau, Tôn Quyền cùng Lưu Bị ngăn cách càng lúc càng lớn, nhiều lần yêu cầu Lưu Bị trả lại Kinh Châu Nam Quận không quả, thế là thừa dịp Lưu Bị nhập SC thời điểm, lấy Tôn Thượng Hương mẫu thân bệnh nặng làm lý do, phái người gọi nàng mang theo A Đẩu về Đông Ngô.

Phạm Nhân vừa vận liên nhìn đến đây, liền bị truyền tống tới.

Mà hần hiện tại chỗ điểm, chính là Tôn Thượng Hương mang theo A Đẩu về Đông Ngô trên thuyền.

Phạm Nhân đầu óc mơ hồ móc ra điện thoại di động, đang định nhìn xem tiếp xuống sự tình, lại phát hiện nơi này thế mà không có tín hiệu!

"Hệ thống, làm sao không có tín hiệu?"

"Trước mắt thời không cùng chủ ký sinh nguyên sinh thời không không tại cùng một Thời Gian Tuyến, không thể cầu tiếp lưới lạc..."

Mẹ trứng, sớm một chút cắt cử nhiệm vụ, sớm một chút nói rõ ràng, để lão tử có thể có thời gian chuẩn bị mang nhiều điểm tư liệu đến không tốt sao! Hồi Hồi đều là Mã Hậu Pháo!

Tôn Thượng Hương nhìn lấy Phạm Nhân đang ngăn người, thế là lại nhẹ giọng hỏi: "Người không nhớ rõ Thượng Hương sao? Không nhớ rõ A Đẩu sao?"

Ta mẹ nó là lần đầu tiên tới tốt a! Phạm Nhân hoàn toàn liền không biết đạo chuyện gì xảy ra, thế nhưng là nghe Tôn Thượng Hương ý trong lời nói, chính mình cũng năng giống như đã sớm quen biết! Chẳng lẽ lại tại về sau một lần nào đó trong nhiệm vụ sẽ truyền tống đến cái này thời gian điểm trước đó?

Đậu đen rau muống, Phạm Nhân nhìn lấy Tôn Thượng Hương một mặt u oán đáng vẽ, lập tức liền kinh ngạc một chút, mẹ nó, người sẽ không muốn nói A Đẩu là ta và người sinh a?

Lưu Bị đội Nón xanh rồi? Sau đó mới đối với các người Tôn gia như thế Đại Cừu hận?

"Cái kia cái gì, Tôn Thượng Hương đúng không?" Phạm Nhân cười ngược ngừng một chút, lúng túng nói ra: "Mạo muội hỏi một chút, chúng ta là lúc nào nhận biết?"

"Chu Thiện thất phu! Ngừng thuyền!"

Bờ một bên bỗng nhiên truyền đến một thanh hùng hậu tiếng quát, Phạm Nhân chuyển đầu nhìn một chút, chỉ gặp một cái áo bào trắng tiểu tướng chính cười một thót Khoái Mã tại Nguyệt Hạ chạy vội, hướng phía Phạm Nhân cái này một bên trên thuyền hô vài tiếng về sau nhìn thấy bờ một bên có chiếc thuyền nhỏ, thế là gặp hần một cái xoay người đứng lên lưng ngựa, chung thân nhảy lên, vũng vũng vàng vàng rơi vào trên thuyền nhỏ, lập tức cảm mái chèo nhanh chóng truy đuổi mà đến, Tốc Độ Chi Khoái, để Phạm Nhân tròn mắt hốc mồm.

Cái này ai vậy? Ngươi xoa như vậy?

Tôn Thượng Hương nhíu lại lông mày nhìn lấy người tới, mắt hiện nghĩ kẻ sách chì sắc, bỗng nhiên giống là nghĩ đến một số cái gì, thế là nhanh nhẹn cười nói: "Tiên sinh cùng Thượng Hương tại ba năm trước đây tại Trường Phán Pha trước kết bạn! Làm lúc gặp gỡ Triệu Tử Long cứu bên dưới A Đẩu về Đương Dương."

Ba năm trước đây? Trường Phán Pha?

Nói đúng là, nhận biết ta không chỉ người một cái rồi? Thậm chí còn không chỉ Triệu Tử Long, có lẽ, còn lại mấy người cũng nhận biết?

"Tiên sinh còn nhận biết trên thuyền nhỏ Triệu Tử Long?"

Bạn đang đọc truyện *Vua Đồi Nợ Tam Giới Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 26:: Thần cơ diệu toán Gia Cát Lượng?

Triệu Vân tiếng hô gây nên trên thuyền tất cả mọi người chú ý, cầm lái người gọi Chu Thiện, nghe được Triệu Vân tiếng la về sau vội vàng phân phó hầu hạ tăng tốc đi thuyền, thân thuyền hai bên nguyên bản cũng đứng đầy mấy người mặc Thượng Nhân trang phục binh sĩ, lúc này nhao nhao vọt tới Tôn Thượng Hương trước người, giờ súng bày trận, như lâm đại địch nhìn qua càng ngày càng gần Triệu Vân.

Tôn Thượng Hương trào lên lúc hơi nghi hoặc một chút, lạnh giọng uống nói: "Các người đây là ý muốn như thế nào?"

Những này bọn gia tướng không có trả lời, mà là nhìn lấy từ thuyền sau bước nhanh chạy tới Gia Tướng đầu lĩnh Chu Thiện, Chu Thiện này lúc trên mặt còn có chút kinh nghi chưa định, nhìn thoáng qua trong khoang thuyền hai cái Tỷ Nữ che chở A Đầu Lưu Thiện, sau đó mặt lộ vẻ một tia ngoan lệ nói ra: "Quận chúa xin chớ trách tội, cái này Triệu Vân người đến bất thiện, sợ có mưu đồ!"

Nàng trước lúc rời đi nói muốn cùng lưu thủ Kinh Châu Gia Cát Lượng nói một tiếng, nhưng Chu Thiện lấy chuyện quá khẩn cấp làm lý do, bỏ đi nàng suy nghĩ, lúc này trông thấy những này Gia Tướng lâm trận sáng lên binh khí, tự nhiên minh bạch Chu Thiện mục đích chỉ sợ không chỉ là tới đón nàng trở về thăm hỏi mẫu thân đơn giản như vậy.

Chỉ gặp, Triệu Vân vượt qua chiếc này Thượng Thuyền phần đuôi, đi vào thuyền nơi cuối, nhìn qua Ngõ thuyền thả người nhảy một cái, tay cầm một thanh hàn quang bảo kiếm múa ra một mảnh kiếm hoa, tách ra Ngõ Bình thương sóc, vững vững vàng vàng rơi vào boong thuyền phía trên, thuyền này đầu chỗ mấy chục cái Gia Tướng hướng lui về phía sau mấy bước, mũi thương đối một thân áo bào trắng Giáp Trụ Triệu Vân, nhưng cũng không dám hành động thiếu suy nghĩ.

Đẹp trai!

Phạm Nhân nhìn lấy trên lưng cầm một thanh trường thương, cầm trong tay trường kiếm Triệu Vân tiêu sái đến, đối mặt hơn mười người lại không hề sợ hãi đáng vẻ, đánh đây lòng khen một câu.

Tôn Thượng Hương nhìn Triệu Vân đuổi tới, có chút không vui nói ra: "Triệu Vân có gì vô lễ?"

Triệu Vân căn bản không có phản ứng xung quanh bốn phía những cái kia Tôn Quyền Gia Tướng, cầm kiếm vào vô, lập tức hướng Tôn Thượng Hương chấp tay lấy đó kính ý, nhưng nói khí lại là không chút khách khí nói ra: "Tôn phu người vì sao không hướng quân sư chào từ biệt liền tự tiện rời đi?"

Tôn Thượng Hương nhú nhú mày, lờ mờ đứng tại một bên Chu Thiện về sau, nói ra: "Ta mẫu thân bệnh tình nguy kịch, thực sự không kịp cáo tri."

Triệu Vân mắt góc dư quang trông thấy cách đó không xa Phạm Nhân, cũng là sững sốt một chút, trên mặt hơi kinh ngạc chi sắc, hướng phía Phạm Nhân thi lễ một cái: "Gặp qua Dật chi tiên sinh!"

Sau đó liền trở lại đối Tôn Thượng Hương hỏi: "Đã là như thế, vì sao muốn mang thiếu chủ cùng đi?"

Tôn Thượng Hương bản thân đứng vậy một cái nữ hán tử tính cách, nghe được Triệu Vân vô lễ khiển trách hỏi, lập tức trừng mắt nói ra: "A Đầu tại Kinh Châu cùng ta sinh hoạt mấy năm, tình như cốt nhục, ta dẫn hắn đồng hành có gì không thể?"

Triệu Vân căn bản không quản nàng trong lời nói đôi chọi bề ngoài đôi lại ý, trực tiếp địa phương nói: "Thiếu chủ chính là Từ Long năm đó tại Tào quân bên trong bày vào bày ra bảo toàn xuống Chủ Công duy nhất con nối dõi, há có để Tôn phu nhân mang đến Đông Ngô lý lẽ?"

"Bày vào bày ra?" Tôn Thượng Hương hừ lạnh một tiếng: "Năm đó nếu không có ta cùng Phạm Nhân tương trợ, người Triệu Vân có thể mang được A Đầu về Đường Dương?"

Triệu Vân bị lại nói của nàng bên trong uy hiếp, một thời gian cũng không biết trả lời như thế nào, vừa đi vừa về nhìn lấy Phạm Nhân cùng Tôn Thượng Hương nửa ngày về sau, lúc này mới chấp tay nói ra: "Ngày đó Dật chi tiên sinh cùng Tôn phu nhân xuất thủ tương trợ chi ân Từ Long từ khó quên đi, Tôn phu nhân đi ở Từ Long không còn hỏi đến, nhưng thiếu chủ nhất định phải lưu lại!"

Nói, hắn rút xuất thân sau trường thương, sau đó cầm trong tay đã vào vô trường kiếm quét ngang, hướng Phạm Nhân trước người đi đến, hơi chút khom người nói ra: "Kiếm này chính là năm đó Từ Long tại Tào quân chi tướng Hạ Hầu Ân chi thủ đoạt được Thanh Công Kiếm, nay tặng cho Dật chi tiên sinh, lấy báo ngày đó chi ân!"

Tình huống như thế nào? Dùng Thanh Công bảo kiếm tiêu ân cứu mạng?

Phạm Nhân giật mình, vừa dự định tiếp nhận Triệu Vân đưa tới kiếm, liền trông thấy Chu Thiện Triều Na chút Gia Tướng sử cái ánh mắt, lập tức những cái kia Gia Tướng trường thương nhất động, hướng hơi giật đầu Triệu Vân trên thân đâm tới.

"Cẩn thận!" Phạm Nhân lời nói mới ló ra, Triệu Vân trường thương đã xuất thủ, thương ra như Long, một điểm hàn mang quét ngang đi qua, xẹt qua những cái kia Gia Tướng trên cổ họng, trong nháy mắt đổ một mảnh, .

Cùng này cùng lúc, hét lớn một tiếng từ mạn thuyền chỗ truyền đến, một cái hắc ảnh nhảy lên thuyền tới, trường mâu đi đầu chặt bên dưới cách hắc gàn nhất Chu Thiện đầu người, sau đó thân hình biến ảo, Trương Bát Xà Mâu liên tục thiêu phiên mười mấy Gia Tướng.

Người tới làn da ngăm đen, thân cao tới thiểu có một mét tám mấy, lưng hùm vai gấu, đồng dạng một Thân Giáp trụ, một mặt râu hùm phía trên tròng mắt một đôi chuông đồng mắt to, cả một cái thân thủ mạnh mẽ đen mập mập, ba lượng bên dưới liền bả những cái kia Gia Tướng toàn bộ chọn chết, sau cùng mũi thương mang theo cương phong hướng Phạm Nhân trong cổ mà đi.

"Không thể!"

Triệu Vân cùng Tôn Thượng Hương cùng lúc kinh hô, Triệu Vân trường thương nhất chuyển liền muốn khoi mào cái kia cây trường mâu, Tôn Thượng Hương càng là một cái chạy vội, hướng Phạm Nhân trước người ngăn trở.

Phạm Nhân tự nhiên cũng là bị cái kia đen mập mập giết mình kêu lên, cũng may tăng cường qua Tinh Thần Lực, Lục Cảm vượt qua thường nhân, tại cảm giác được trường mâu quét tới thời điểm, Tâm Niệm nhất động, trong tay Kim Chuyên liền trong nháy mắt Triệu Na người nắm mâu tay trái vai đầu đập tới.

Cái kia đen mập mập nghe thấy Triệu Vân cùng Tôn Thượng Hương tiếng hô thời điểm đã thu hồi lực đạo, chột vai đầu bị đau, lui lại lui một bước, cùng lúc trường mâu bị Triệu Vân đánh bay, từ mới vừa tới đến Phạm Nhân trước người ngăn trở Tôn Thượng Hương trán năm vị trí đầu tấc xẹt qua, cắt rơi một sợi tóc xanh, nhanh nhẹn mà rơi.

Mã mẹ nó mẹ nó! Phạm Nhân muốn rách cả mí mắt, tâm lý một trận tức giận dâng lên, Kim Chuyên trong nháy mắt xoay tay lại, nện lui về phía sau một bước đen mập mập, lần này rắn rắn chắc chắc rơi vào mũi của hắc phía trên.

"A!" Người kia một tiếng hét thảm, hai tay bịt mũi, đau nhức âm thanh hô nói: "Dật chi tiên sinh người sao vẫn là thích dùng gạch đầu Đập Nhân..."

"Dật chi tiên sinh xin bớt giận!" Nhìn thấy Phạm Nhân tức giận, Triệu Vân vội vàng chấp tay khom người ngăn ở trước mặt hắc.

"Phạm Nhân!" Tôn Thượng Hương cũng dừng một chút, xoay người lại nhìn lấy Phạm Nhân, nhẹ giọng nói ra: "Người tới là Trương Phi Trương Dực Đức!"

"Trương Phi thì thế nào? Vừa lên đến liền muốn chặt ta!" Phạm Nhân vung tay lên, Kim Chuyên lập tức trở lại trong tay, lạnh giọng nói ra: "Trương Phi liền có thể chém người lung tung?"

Nói, giơ lên trong tay Kim Chuyên làm bộ lại phải nện đi qua.

"Mời tiên sinh bớt giận!" Triệu Vân không có đứng dậy, lần nữa nói ra: "Dực Đức Ca Ca, người còn không qua đây cho Dật chi tiên sinh Bồi Lễ!"

Đen mập mập Trương Phi giật mình, có chút nhăn nhó che mũi, đi về phía trước mấy bước, hai tay thả bên dưới chấp tay thở dài, trong giọng nói mang theo một tia kính ý nói ra: "Trương Phi nhất thời không hay biết tiên sinh lần nữa, cũng không phải là tận lực mạo phạm, mời tiên sinh thứ tội!"

Nhìn lấy một cái mặt đen phía trên mũi sưng Lão Cao, trong lỗ mũi không ngừng chảy ra máu tươi Trương Phi, hừ lạnh một tiếng: "Bớt giận? Nếu không phải ta phản ứng cùng lúc, cái này thời điểm đã đầu một nơi thân một nẻo, người một câu không phải cố ý coi như xong? Các người làm ta dễ khi dễ đúng không?"

Trương Phi mở hôi lạnh ứa ra, kinh nghi bất định nhìn về phía Tôn Thượng Hương, tựa hồ muốn cho nàng hỗ trợ nói một chút lời hữu ích, thế nhưng là lời nói đến miệng một bên lại nuốt xuống, hắc vừa mới giết Tôn Thượng Hương nhiều như vậy hộ vệ, hiện tại Chu Thiện đầu người còn lăn xuống tại chân hắc dưới, nào có mặt để Tôn Thượng Hương hỗ trợ cầu tình.

Triệu Vân thì là dừng một chút, chột nhớ tới một cái sự tình, vội vàng từ trong ngực móc ra một cái cầm nang đưa cho Phạm Nhân.

"Đây là Gia Cát quân sư cho tiên sinh cầm nang, mời tiên sinh xem qua!"

Gia Cát Lượng? Hắc cũng nhận biết ta? Mà lại thật như vậy thần cơ diệu toán tính tới hôm nay sự tình?

Phạm Nhân nhú nhú mày, nghi hoặc nhìn một chút Tôn Thượng Hương, lại nhìn một chút Trương Phi cùng Trương Vân, từ từ mở ra trong tay cầm nang.

Chương 27:: Tôn Thượng Hương đúng là người nhân tình!

Cầm nang bên trên không nhiều lời, liền ba câu, Phạm Nhân lại là từ mặt chữ bên trên nhìn ra chính mình cùng cái này Gia Cát Lượng quan hệ không ít.

Ta đang qua trên đường tới, người ba năm trước đây giao phó.

Người đã nói lần này là đến đòi muốn Kinh Châu.

Tôn Thượng Hương đúng là người cô nàng.

Ba năm trước đây cái này tin tức rất trọng yếu, Tôn Thượng Hương nói ba năm trước đây chính mình cùng nàng tại Trường Phán Pha cứu bên dưới Triệu Vân, hiện tại Gia Cát Lượng còn nói ba năm trước đây chính mình giao phó hẳn hôm nay sẽ tới Tam Quốc đến đòi muốn Kinh Châu, nhưng là vì cái gì chính mình sẽ đi ba năm trước đây đâu? Lại là lúc nào đi?

Mà lại từ Triệu Vân cùng Trương Phi cử chỉ đến xem, tựa hồ đối với mình là rất tôn kính, nghĩ đến hẳn là tại ba năm trước đây đã làm nhiều lần đối bọn hắn có chỗ tốt sự tình, thế nhưng là Tôn Thượng Hương là ta cô nàng cái này giống như có chút không hợp với lẽ thường? Tôn Thượng Hương không phải ba năm trước đây liền gả cho Lưu Bị sao?

Phạm Nhân ngẩng đầu nhìn Tôn Thượng Hương, cái này cô nàng hiện tại cũng đại khái là hai mươi tuổi, ba năm trước đây hẳn là cũng liền mười bảy tuổi, ba năm trước đây cùng Tôn Thượng Hương cùng một chỗ cứu bên dưới Triệu Vân? Còn phát sinh cái gì? Chính mình bà nàng ngâm? Cái này không có thể a?

Tôn Thượng Hương gặp Phạm Nhân một mực một mạch nhìn chăm chăm nàng, trên gương mặt hiện lên một vòng đỏ bừng, mím môi, nhìn lấy gần trong gang tấc Phạm Nhân, trong lòng thoáng qua ba năm trước đây từng màn, có chút hoảng hốt.

Mà Triệu Vân cùng Trương Phi thì là có chút tay chân luống cuống nhìn lấy tựa hồ tại muốn cái gì đồ vật Phạm Nhân, cũng không nói chuyện, hai người liếc nhau một cái, sau đó nhìn thoáng qua trong khoang thuyền bị Tỳ Nữ ôm cái kia đã ngủ A Đầu Lưu Thiện, bất quá nhưng không có tiến một bước động tác.

Lúc này, chiếc này đã không có chèo thuyền người Thương Thuyền thuận Trường Giang dòng chảy chậm rãi hướng về phía trước, ở này chiếc thuyền đằng sau, dần dần xuất hiện một chiếc Khoái Thuyền chạy nhanh đến.

"Là quân sư đến rồi!"

Triệu Vân nhìn một cái chạy nhanh đến thuyền phảng nói nói.

Phạm Nhân định Định Thần, chuyển đầu nhìn lại, một cái đầu đội khăn chít đầu, người khoác áo choàng, cầm trong tay một thanh Vũ Phiến gia hỏa đang đứng tại chiếc thuyền kia thuyền đầu chỗ, trông thấy Phạm Nhân thời điểm, mở miệng lớn tiếng hô nói: "Dật chi tiên sinh, từ khi chia tay đến giờ không có vấn đề gì chứ! Sáng lên đã xin đợi tiên sinh nhiều lúc!"

Phạm Nhân không có trả lời, mắt thấy Gia Cát Lượng thuyền chậm rãi giảm tốc độ cùng Tôn Thượng Hương thuyền tề đầu tịnh tiến, sau đó mấy khối lớn tám dặm đi qua, sau đó liền trông thấy Gia Cát Lượng Thi Thi nhưng đập vào tám ván gỗ đi tới, hẳn ánh mắt nhìn Phạm Nhân chỗ trên thuyền những cái kia ngón ngang lộn xộn thi thể nhũ nhũ mảy, sau đó nhìn chăm chú nhìn thoáng qua lỗ mũi chảy máu Trương Phi, lại nhìn một chút khom người thờ dài Triệu Vân nói ra: "Dực Đức, Từ Long, đây là có gì?"

Trương Phi chấp tay, một mặt ủy khuất: "Bẩm quân sư, Trương Phi vừa rồi coi là những này tặc nhân muốn đánh lên Từ Long, cho nên..."

"Cho nên người liền chặt bọn hắn?" Gia Cát Lượng nhảy xuống thuyền đến, nhàn nhạt nói ra: "Những này chính là Tôn phu nhân trọng huynh Gia Tướng, người như thế cách làm, thực sự lỗ mãng!"

"Là rất lỗ mãng!" Phạm Nhân lạnh lùng nói ra: "Kém chút liền ta đều chặt!"

Gia Cát Lượng ngăn ra một chút, lập tức trên mặt có chút không nhìn được, trừng Trương Phi một chút sau liền hướng phía Phạm Nhân cùng Tôn Thượng Hương chấp tay nói ra: "Dật chi tiên sinh bớt giận, sáng lên có chuyện quan trọng thương lượng, mời tiên sinh mượn một bước nói chuyện!"

Tôn Thượng Hương biểu lộ có chút không vui, trên chiếc thuyền này Gia Tướng đều bị giết, liền thừa bên dưới mấy cái Tỳ Nữ, lúc này nhìn thấy Gia Cát Lượng tới, nghĩ đến trước đó không có chào từ biệt liền theo Chu Thiện lên thuyền sự tình, lúc này có chút xấu hổ, chột dạ nhìn Gia Cát Lượng một chút.

Đi vào buồng nhỏ trên tàu về sau, Gia Cát Lượng nhìn thấy Tôn Thượng Hương cũng đi theo vào, ôm qua Tỳ Nữ trong tay ngủ say A Đầu ngồi tại một bên, dứt khoát cũng không có để cho nàng tránh đi, hướng phía Phạm Nhân chớp mắt vài cái, cười nói: "Phạm Nhân lão đệ, đã lâu không gặp!"

Phạm Nhân thì là nhìn lấy cái kia mang theo về mặt bí ối, lật cái bạch nhãn: "Gia Cát Tiên Sinh, có chuyện mời nói thẳng!"

Gia Cát Lượng mắt hạt châu vòng vo một chút, nhìn một chút Phạm Nhân trong tay khối kia Kim Chuyên, sau đó nói ra: "Đầu tiên nói trước, không cho phép dùng cục gạch nện ta!"

"Vậy phải xem ngươi là cái gì thái độ!" Phạm Nhân một tay tung tung cục gạch, nhìn lấy càng ngày càng bí ối Gia Cát Lượng nói ra: "Ba năm trước đây phát sinh cái gì?"

"Ngươi đi giúp ta một chút!" Gia Cát Lượng nghiêm mặt nói nói.

"Giúp ngươi?" Phạm Nhân nhìn lấy Gia Cát Lượng không giống như là đáng về nói láo, thế là nói ra: "Giúp ngươi cái gì?"

"Chiến tranh, đánh Xích Bích Chi Chiến!" Gia Cát Lượng phẩy phẩy trong tay Vũ Phiến: "Như vậy đi, ta từ đầu nói lên, ngươi liền biết rõ chuyện gì xảy ra!"

"Ba năm trước đây Lưu Biểu bệnh nặng quải điệu, Tào Tháo xua quân Nam Hạ, chúng ta bỏ qua Phiên Thành lui hướng Hạ Khẩu, tại Trường Phán gặp gỡ Tào Tháo quân đội, chúng ta bại một lần bời, binh gãy lương tổn hại, mang theo mười vạn dân chúng lúc rút lui, Lưu Bị hai cái Vợ cùng A Đẩu bị Tào Tháo binh sĩ bắt lấy, trước đi nghĩ cách cứu viện Triệu Vân cũng không biết đạo chết chưa."

"Một lần kia chúng ta có thể nói là gặp được trước nay chưa có nan quan, thế là ta quỳ cầu lão gia phái một cái Thần Nhân đến trợ giúp chúng ta Đông Sơn tái khởi, ân, sau đó ngươi đã đến, ngươi hòa thượng hương còn có Triệu Vân xuất hiện ở đương Dương Kiều..."

"Tào Tháo binh mã đã đuổi đi theo, ngươi qua cầu sau trông thấy Trương Phi, sau đó cho hắn một cái Khoách Âm Khí, sau đó tại đương Dương Kiều hạ trang mấy cái Thuốc Nổ bả cầu cho nổ..."

"Tào Tháo quân đội không qua được, chúng ta thành công rút lui!"

"Lúc ấy ngươi cùng Tôn Thượng Hương đã là mất đi mây lại, về sau ngươi nói muốn cùng Tôn Quyền liên minh hổ một thanh Tào Tháo, kết quả Tôn Quyền bên kia Lỗ Túc liền tới tìm ta..."

"Ngươi đừng trùng ta! Ta không biết rõ các ngươi là thế nào cấu kết lại, lúc đầu ta nhớ được Tôn Thượng Hương hẳn là Lưu Bị vợ, cũng không biết đạo lúc nào thế mà bị ngươi kết thúc..."

"Về sau đứng vậy đi Đông Ngô tìm Tôn Quyền đàm hợp tác sự tình, nhà ngươi Tôn Thượng Hương bị hấn ca nhót Tiểu Hắc Ốc, ta cũng mộng bức a, ta nhớ được tìm Tôn Quyền liên minh sự tình, thế nhưng là ta mệ nó chỗ nào biết rõ mượn Đông Phong cùng mượn tên cái này thần thao tác làm như thế nào làm..."

"Sau đó ngươi nói ngươi có thể mượn, ta còn nhớ rõ mượn tên buổi sáng hôm đó, toàn bộ Xích Bích một vùng đều là Đại Vụ, ngươi cái hãm hại lừa gạt ta lên thuyền cỏ đến Liễu Hà trung gian liền chạy..."

"Ngày ngươi cái bỏ khi! Nói lên chuyện này ta liền nổi nóng! Lao Tư một người đặc biệt tại thuyền cỏ bên trong nghe Tào Tháo những cái kia tiền phốc thử phốc thử phóng tới, đều nhanh sợ tè ra quần..."

"Ta nhớ được ngươi coi lúc còn nói với ta muốn đem ngươi nhân tình bắt đến nơi đây bảo vệ tốt, để ta ba năm sau hôm nay tới tìm ngươi..."

Phạm Nhân nghe Gia Cát Lượng lời này, lập tức giống là nghĩ đến chút cái gì: "Ngươi là ai?"

"Khụ khụ! Suýt nữa quên mất ngươi bây giờ còn không biết đạo!" Gia Cát Lượng trên mặt có chút quái dị, nhìn thoáng qua cách đó không xa chính ôm A Đẩu Tôn Thượng Hương, nhỏ giọng nói ra: "Ta cũng là cái kia thời đại!"

"Ủm?" Phạm Nhân mặt mày vậy một cái: "Xuyên việt?"

"Ủm!" Gia Cát Lượng cười ngượng ngùng hai tiếng: "Bất quá ta đối với đoạn này Lịch Sử không phải rất quen, nhiều khi đều là mộng! Ngươi lần sau đến nhớ kỹ mang một ít tư liệu cho ta!"

"Xuyên qua nơi này còn chưa tính, đặc biệt ngón tay vàng vẫn là cái gân gà!"

"Ngươi còn có ngón tay vàng?" Phạm Nhân giật mình, một mặt quý dị nhìn lấy Gia Cát Lượng nói ra: "Ta đi đến ba năm trước đây sẽ không liền là của ngươi ngón tay vàng a?"

"Ha ha!" Gia Cát Lượng có chút xấu hổ, thấp giọng nói ra: "Kỳ thực cũng kém không nhiều!"

Chương 28:: Ta chuẩn bị đi nhận biết ngươi!

"Ngươi là nói ngươi có một trương Triệu Hoán Phù? Sử dụng về sau sẽ triệu hoán một cái gọi Phạm Nhân người? Sau đó ta liền xuất hiện rồi?" Phạm Nhân một mặt mừng ép nhìn lấy Gia Cát Lượng: "Cái này liền là của ngươi ngón tay vàng? Từ đâu tới?"

"Dù sao là trong lúc vô tình lấy được, nghe nói là Lưu Bị bọn hắn lão tổ tông lưu lại, đại khái là Đông Hán năm đầu Lưu Tú cái kia thời đại!" Gia Cát Lượng nói ra: "Ta mấy năm nay nghiên cứu một chút, hẳn là chính ngươi chế tác phù khoán!"

Ta chế tác? Phạm Nhân nhú nhú mày, ta còn chạy tới Đông Hán năm đầu? Ân, trở về phải nhanh bù lại một chút Đông Hán năm đầu tư liệu, không phải vậy đến lúc đó lại bị hệ thống hù!

Phạm Nhân điểm một cái đầu nói ra: "Ta lúc đương thời nói qua từ lúc nào bị triệu hoán đi qua?"

"Có!" Gia Cát Lượng điểm một cái đầu, một mặt nghiêm túc nói ra: "Nếu như ta nhớ không lầm, hẳn là đúng vậy hôm nay!"

"Ngươi coi lúc nói là tại ngươi nhận tình trên thuyền, ngươi vừa tới đệ nhất thiên!"

Phạm Nhân: "..."

Phạm Nhân nghĩ nghĩ, tại cái này sự tình bên trên Gia Cát Lượng không có khả năng nói dối, thế nhưng là mình bây giờ còn chưa có đi qua Đông Hán năm đầu, cũng nói đúng là về sau sẽ đi đến cái kia thời gian điểm, thế nhưng là lưu lại phù khoán sẽ triệu hoán hiện tại cái này thời gian điểm bản thân đâu?

"Cái kia, Trư Ca Lượng đại thúc, ta cùng Tôn Thượng Hương đến cùng chuyện gì xảy ra?"

Gia Cát Lượng đột nhiên một mặt bi ối, cười híp mắt nhìn lấy Phạm Nhân nói ra: "Làm lúc Xích Bích Chi Chiến thời điểm, Tôn Thượng Hương thế nhưng là trốn ở trên thuyền chúng ta đã mấy ngày, mà lại cùng ngươi ở một gian phòng!"

"Lão đệ!" Gia Cát Lượng vỗ vỗ Phạm Nhân bả vai: "Năm đó ngươi liền nói với ta, Chu Du sẽ đề nghị Tôn Quyền xem nàng như thành mỹ nhân kế gả cho Lưu Bị, để ta nghĩ biện pháp giết chết Chu Du, sau đó bảo vệ tốt Đệ Muội!"

"Nàng gả cho Lưu Bị rồi?" Phạm Nhân nhìn thoáng qua Tôn Thượng Hương, chậm rãi hỏi.

"Làm sao có thể!" Gia Cát Lượng nhìn thoáng qua Phạm Nhân trên tay Kim Chuyên, liền vội vàng nói: "Ngươi coi lão ca ta là người như thế nào? Đây là lão đệ ngươi khách nữ, sao có thể để Lưu Bị thu! Ta không sợ ngươi cầm cục gạch chụp chết ta à?"

"Chu Du đích thật là đề nghị nói bả Đệ Muội gả cho Lưu Bị, ta nghĩ đến ngươi giao phó cho đó là cái hổ, cho nên tranh thủ thời gian giết chết Chu Du, đoạt Đệ Muội tới, bởi vì các ngươi hai cùng Triệu Vân giao tình được không sai, ta còn chuyên môn an bài Triệu Vân bảo vệ tốt nàng!"

"Sau đó ta để Lưu Bị xây cái tôn phu Nhân Thành để Đệ Muội cùng nàng Tỷ Nữ ở, chỉ bất quá nàng cùng ngươi tách ra, luôn luôn rầu rĩ không vui, có một ngày nhìn thấy A Đẩu, liền nói bả A Đẩu mang đến cho hắn làm bạn, về sau dứt khoát nhận A Đẩu làm con nuôi!"

Lắm điều dât! Phạm Nhân điểm một cái đầu, khó trách trên sách nói Lưu Bị đóng cái thành cho Tôn Thượng Hương ở, bình thường căn bản không đi, mà lại hai người cũng không có con nối dõi.

Cũng khó trách, một cái 50 tuổi lão đầu cưới mười bảy mười tám tuổi Tôn Thượng Hương? Đây quả thực Thiên Lý Bất Dung!

Phạm Nhân nhìn một chút buồng nhỏ trên tàu một đầu khác Tôn Thượng Hương chính nhìn lấy ngủ say A Đẩu, khắp khuôn mặt là ủ ảm ý cười, so trước đó loại kia thương cảm mà mang theo một chút u oán lãnh đạm nhiều một tia nhu tình, bất quá giữa lông mày vẫn là lộ ra nhàn nhạt sầu lo, tựa hồ là đối với tương lai một loại mê mang chi ý.

Phạm Nhân hít khẩu khí, chẳng lẽ lại thật cùng cô nàng này có nhất cước? Cái này Tôn Thượng Hương Tiểu Tỷ Tỷ xinh đẹp là xinh đẹp, làm bạn gái không lỗ, thế nhưng là nàng giống như rất có thể đánh?

Mà lại, có thể mang về sao?

Gia Cát Lượng trông thấy Phạm Nhân tựa hồ giữa lông mày có chút xoắn xuýt, thế là nói ra: "Lão đệ, ngươi còn có đắn đo gì? Ta xem chừng ngươi không sai biệt lắm đến thời gian đi ba năm trước đây!"

Phạm Nhân sững sốt một chút, điểm một cái đầu nói ra: "Ta hẳn là sẽ còn trở lại, ngươi an bài một chút, tìm địa phương trước hết để cho Tôn Thượng Hương ở dưới, đừng để nàng về Đông Ngô!"

"Tốt!" Gia Cát Lượng gật đầu nói nói.

"Còn có đúng vậy Kinh Châu!" Phạm Nhan nhìn lấy Gia Cát Lượng nghiêm mặt nói ra: "Ngươi có rằng ta là đến đòi Kinh Châu, ngươi hỗ trợ thuyết phục Lưu Bị trả lại! Ta lần sau đến mang điểm sau này tư liệu cho ngươi!"

Gia Cát Lượng lập tức mặt mày hớn hờ: "Thành giao! Dù sao đã chuẩn bị Nhập Thục, ta đến lúc nhất định giúp ngươi nói chuyện!"

"Còn gì nữa không?"

Phạm Nhan nghĩ nghĩ, nói ra: "Tạm thời không có cái gì, để ta cùng Tôn Thượng Hương đơn độc nói chuyện một chút!"

Gia Cát Lượng một bộ ta hiểu, vỗ vỗ Phạm Nhan bả vai, cười ha ha hai tiếng liền hướng ngoài khoang thuyền đi.

Chờ hắn đi về sau, Phạm Nhan mới chậm rãi đi đến Tôn Thượng Hương thân một bên, nhìn lấy nàng thanh tịnh trong đôi mắt lóe lên hi vọng, không biết làm sao đột nhiên cảm giác được có chút đau lòng, còn muốn lên vừa mới truyền tống tới đây thời điểm, nàng cái kia thất lạc chi cực bóng lưng cùng trông thấy chính mình lúc vui đến phát khóc, mặc dù bây giờ còn không biết nói sao sẽ để cho cái này Tiểu Ty Ty yêu chính mình, bắt quá, cái này nhân quả lại là không tránh khỏi!

Tôn Thượng Hương ngừng đầu nhìn cái này cùng ba năm trước đây một điểm biến hóa đều không có Phạm Nhan, trên mặt lộ ra một tia âm áp cười, nhẹ giọng nói ra: "A Đầu đều lớn như vậy, ngươi nhưng vẫn là giống như trước đây tuổi trẻ!"

Phạm Nhan dừng một chút, nhìn lấy trong ngực nàng A Đầu Lưu Thiện, cái này tiểu thí hài trên mặt thịt đỏ đỏ, nhắm hai mắt có lông mi thật dài, bên trên còn mang theo từng tia trong suốt, lúc này mới thỏa thích một chút cái miệng nhỏ nhắn, rất là đáng yêu, chỉ bất quá như thể đáng yêu một cái tiểu oa oa, tại Trường Phán Pha lúc bởi vì Triệu Vân xâm nhập Tào Doanh cứu hắn bị trọng thương, kém chút bị Lưu Bị cho ngã chết.

"Ừm!" Phạm Nhan điểm một cái đầu, nhìn lấy Tôn Thượng Hương giờ phút này sóng mắt bên trong lộ ra nhu tình, chậm rãi nói ra: "Ta chuẩn bị trở về ba năm trước đây nhận biết ngươi thời điểm!"

Tôn Thượng Hương thân động tình động, sáng sủa cười một tiếng, trên gương mặt hiện ra hai lúm đồng tiền, khẽ ừ: "Ừm!"

Trong nội tâm nàng nhớ tới làm lúc bắt đầu thấy lúc cái này tiểu tặc xuất hiện thời điểm, trên mặt lập tức lại dâng lên một vòng đỏ bừng, mấp máy miệng không có huyết sắc bờ môi, có chút xấu hổ nói ra: "Hừ! Dâm Tặc!"

Cái quỷ gì? Phạm Nhan gạt mình, làm sao sắc mặt thay đổi bất thường!

"Ta làm cái gì ta?"

"Hừ! Dù sao ngươi coi Tâm Thượng hương kiếm chính là!"

"Trán!" Phạm Nhan có chút ngạc nhiên: "Lần thứ nhất gặp mặt ngươi liền chặt ta?"

"Ai bảo ngươi... Ai bảo ngươi..." Tôn Thượng Hương mặt mũi tràn đầy xấu hổ chỉ sắc, sừng sốt không nói ra làm lúc thế nào.

Phạm Nhan gấp nàng cái dạng này, đại khái cũng đoán được lần thứ nhất gặp mặt hắn là phát sinh một chút để nữ hài tử nhà tương đối then quá thành giận sự tình, thế là cười ngưng ngưng hai tiếng: "Ta đã biết!"

"Hừ!" Tôn Thượng Hương trừng mắt liếc hắn một cái.

"Ngươi đừng về Đông Ngô, ngươi ca một mực đang lợi dụng ngươi, ta để Gia Cát Lượng tìm địa phương cho ngươi trước ở bên dưới!"

"Bất quá, ngươi hẳn là còn phải lại chờ ta một đoạn thời gian ~ "

"Không đợi!"

Tôn Thượng Hương hừ nhẹ, mạnh miệng nói ra: "Thượng Hương đã đợi ba năm, lại chờ lời nói liền hoa tàn bại liễu không gả ra được!"

Bất quá lại là không nghe thấy Phạm Nhan hồi âm, lập tức quay đầu nhìn lại.

Cái kia tiểu tặc bóng dáng đã giống khói xanh vậy lấm ta lấm tẩm tiêu tán tại trong khoang thuyền.

Trong nội tâm nàng quýnh lên, vội vàng lớn tiếng hô nói: "Ta chờ ngươi! Mặc kệ bao lâu ta đều chờ ngươi!"

Chương 29:: Tôn Thượng Hương người làm gì không gọi tôn xinh đẹp?

Kiến An mười bốn năm (Công Nguyên 208 năm).

Vào lúc giữa trưa, khí trời sáng sủa, cuối thu khí sáng.

Trưởng Phan Pha vài dặm bên ngoài một cái trong rừng cây, Phạm Nhân nhìn lấy xung quanh bốn phía lưa thưa Lạc Lạc cây cối lùm cây, nếu không phải trước mắt có một đầu thanh tịnh tiểu Hà, Phạm Nhân đều tưởng rằng cùng nửa giờ đến nay hẳn đi qua mỗi một chỗ địa phương một lông đồng dạng.

Không sai, Phạm Nhân lạc đường!

Bị Triệu Hoán Phủ truyền tống về sau xuất hiện ở một cái trong rừng cây, bốn phía bất kể thế nào nhìn đều là bụi cây cùng thụ, mà lại những cây đó còn cao vót vắn che khuất bầu trời, ngoại trừ những cái kia pha tạp giữa vùng bên dưới dương Quang Năng hơi phân biệt một chút phương hướng bên ngoài, còn lại thấy thế nào đều không khác mấy một cái dạng, mà lại trước một khắc còn tại hơn nửa đêm Trường Giang Chi Thượng, đột nhiên đã đến như thế cái Nguyên Thủy trong rừng rậm, loại này thao tác cũng là để Phạm Nhân rất là nhức cả trứng.

Cái này đặc biệt còn ngược lại không ngược lại chênh lệch rồi? Mà lại đến một cái trong rừng rậm là cái quỷ gì? Đi bên nào? Quý biết rõ Gia Cát Lượng cái này bị ồ đại thúc ở phương hướng nào?

Đi nửa thiên tài nhìn thấy nơi xa có khói xanh, sau đó một đường vượt mọi chông gai đi nửa giờ mới đến cái này tiểu Hà một bên.

Nếu như hỏi Phạm Nhân lúc tâm lý có cảm tưởng gì, đúng vậy chém chết Gia Cát Lượng!

Đi đến cái này ước chừng rộng ba mươi mét tiểu Hà bên cạnh, Phạm Nhân đánh giá một chút bốn phía, sông đối diện cái kia một bên là nhìn đã bề ngoài đi ngược chiều rộng rãi bình, bất quá cũng là đồng dạng là cái chim không thêm ị địa phương, bất quá có thể nhìn thấy rất xa xa có mấy đám khói bụi xông Thượng Vân tiêu, mà hẳn chỗ cái này một một bên thì là sườn núi nhỏ, hẳn đúng vậy từ phía sau lưng dốc núi xuống, lúc này nhìn thấy bên kia bờ sông hướng Đông chừng năm mươi mét địa phương mọc lên một đồng lửa, trên đồng lửa còn nướng một cái con thỏ.

Bên cạnh đồng lửa một bên trong sông, có một người đang cái kia chậm rãi chảy xuôi trong nước sông, đưa lưng về phía Phạm Nhân ướt nhẹp tóc dài từ sau đầu trút xuống mà xuống, tản ra tại hai bờ vai, sắc thóc sáng trắng hai tay, từ cái kia dáng người tỉ lệ đến xem hẳn là một cái nữ.

Tuy nhiên không biết có phải hay không là cái lưng Ảnh Sát tay, nhưng là cái này mẹ nó cũng quá cầu huyết đi? Cổ đại nữ tử đều ưa thích tại dã ngoại hoang vu trong sông tắm rửa? Cái này thật vất vả mới đụng tới người, thế mà còn là dạng này trắng cảnh, còn hỏi cọng lông đường?

Phạm Nhân vô ý thức nuốt một cái nước miếng, đang chuẩn bị trở lại tìm địa phương ngồi trước một chút, chờ người kia tắm rửa xong lại đi qua hỏi đường, thế nhưng là dưới chân lại là trượt đi, một cái lao đảo mất đi trọng tâm, cả người liền hướng trong sông chạy tới.

Ta cái khảo!

Phạm Nhân tâm lý trào lên lúc liền muốn mắng chửi người, cái này mẹ nó càng ngày càng cầu huyết, mắt thấy là phải rớt xuống trong sông, bất quá lại là bỗng nhiên linh quang nhất nhiễm, Thân Niệm nhất động, dưới chân vững vững vàng vàng gắm ở trên mặt nước, sau đó hướng bên kia bờ sông chạy tới.

Còn tốt lão tử có Thiết Thối Thủy Thượng Phiêu, không phải vậy liền muốn ướt thân!

Ngự Thủy chi thuật mới nhất ứng dụng, Phạm Nhân tại ngưng sương mù thời điểm nghĩ tới, bất quá khi lúc không có thí nghiệm, lúc này đột nhiên nhớ tới, dù sao quý này địa phương cũng không sợ bị người khác thấy.

Phạm Nhân kinh hồn vừa định, hai mắt vô ý thức liếc nhìn vừa rồi cái kia một bên tắm rửa mười từ, lại phát hiện một đạo bóng trắng đã bay trên thân bờ, phủ thêm nguyên bản tại bên cạnh đồng lửa quần áo, đồng thời còn nghe thấy một tiếng quát: "Dâm Tặc ngừng chạy!"

Sông rộng bất quá ba mươi mét, Phạm Nhân chuẩn chuẩn điểm thủy vậy Ngự Thủy mà đi, ba lượng bên dưới đã đến bờ bên kia, bất quá cùng này cùng lúc, một đầu mạnh mẽ bóng dáng như Tật Phong vậy lướt qua, chờ Phạm Nhân lấy lại tinh thần, trên cổ đã chống một thanh Đoàn Kiếm, lập tức dừng lại bước chân, hai tay giơ cao: "Nữ Hiệp, người là cướp tiền vẫn là cướp sắc?"

Phạm Nhân chưa có trở về đầu, cũng không biết đạo người kia đáng đáp ra sao, bất quá lại nghe được sau lưng nữ tử lạnh giọng hừ nói: "Vô sỉ đồ dè dặt, ta muốn giết ngươi!"

Liền xem như loạn thế cũng không cần động bất động liền chặt người tốt không tốt? Chỉ bất quá, cái này âm thanh làm sao quen như vậy?

Phạm Nhân chợt nhớ tới cái này bà âm thanh chủ nhân, lập tức mình bạch trước khi đến Tôn Thượng Hương nói mình là Dâm Tặc để cho mình cẩn thận kiếm của nàng cái kia lời nói.

Muốn hay không trùng hợp như vậy?

Cho nên đây mới là Tôn Thượng Hương lần thứ nhất nhìn thấy hân trằng cảnh?

"Chờ chút!" Phạm Nhân vội vàng ngắt lời nói ra: "Tôn nữ hiệp đao hạ lưu người!"

Sau lưng nữ tử dừng một chút, hỏi: "Ngươi biết ta?"

Cái này nữ tử chính là bây giờ Đông Ngô Giang Bà Tử Tôn Quyền nhỏ nhất muội muội Tôn Thượng Hương.

Nàng đoạn trước thời gian Tôn Quyền nghe nhắc Tào Tháo Nam Hạ tiến quân, đang lo đến không rảnh phản ứng nàng, thế là liền thừa cơ chạy tới, dự định lẫn vào Tào Tháo trận doanh đến vừa ra Mission Impossible, tại cái này Trường Phản Pha trước xử lý một cái Tào Bình về sau toàn thân mồ hôi và máu, nguyên bản định tắm rửa thay đổi bên trên Tào Bình y phục, ai ngờ đao lại bị như thế cái Dâm Tặc gặp được, để cho nàng cực kỳ xấu hổ.

"Tôn nữ hiệp đại danh có thể nói là như sấm bên tai, ta đương nhiên nghe qua!" Phạm Nhân gấp chính mình đã dời đi nàng chú ý lực, vội vàng miệng đầy chạy tẩu hỏa nói ra: "Tôn nữ hiệp tại ta quê hương thế nhưng là này liễu không nhường mảy râu Nữ Trung Hào Kiệt, tiểu nhân đối với Nữ Hiệp ngài kính ngưỡng giống như cuộn cuộn nước sông liên miên bất tuyệt..."

Tôn Thượng Hương chỗ nào đã nghe qua có người như thế nịnh nọt nàng?

Bình thường nàng luôn luôn bị Tôn Quyền lấy nữ lưu hạng người hiểu cái gì nếu như vậy liền cho đuổi, cho nên nhiều khi nàng hận không thể chính mình là cái nam hài tử, thế nhưng là nửa tháng trước lại bị Tôn Quyền dạy dỗ một trận, Nhất Khí bên dưới liền rời nhà đi ra ngoài.

Không có nghĩ rằng chính mình rời nhà xa như vậy cũng sẽ có người nhận biết mình, nghĩ tới đây, Tôn Thượng Hương cũng không nhịn được có chút đắc chí.

Phạm Nhân cơ hồ là đem não hải bên trong có thể ca ngợi lời nói cơ hồ đều ca ngợi một lần, lúc này mới bà Tôn Thượng Hương thoải phòng đến mức buông xuống trên cổ mình Đoàn Kiếm, thế là vội vàng thối lui một bước, đánh giá trước mắt Tôn Thượng Hương, nàng này lúc tuy nhiên ăn mặc một thân binh lính phục, nhưng là bởi vì vội vàng, cũng chưa kịp hảo hảo chỉnh lý.

Cho nên Phạm Nhân vẫn có thể nhìn ra nàng mỹ lệ đáng người, tuy nhiên so ba năm sau hơi ngây ngô một điểm, nhưng nàng tám kia trên mặt trái xoan vẫn là một bộ Nhạc Thiên không lo đáng vẽ, hai đạo lông mày nhỏ nhắn phối hợp nhất song trần ngập thần thái kính sát trùng, tại nàng hiện tại có chút đắc ý trên mặt lộ ra một cổ lẫm liệt anh khí.

Tôn Thượng Hương lúc đầu chính mừng thầm nghe Phạm Nhân đập móng ngựa, lúc này bỗng nhiên trông thấy trước mắt Tặc Tử chính tinh tế dò xét nàng, trong nháy mắt cũng kịp phản ứng, chính mình lại bị cái này đồ dê xồm hoa ngôn xảo ngữ mê hoặc.

Nghĩ đến cái này, nàng lập tức vừa giận, trong tay Đoàn Kiếm đột nhiên lại là hướng phía Phạm Nhân trên cổ một dựng, hung tợn nói ra: "Ngươi nói một chút, bản cô nương gọi tên cái gì?"

"Tôn Thượng Hương nha!" Phạm Nhân mở ra bạch nhãn, nói thầm nói: "Chẳng lẽ lại còn gọi tên xinh đẹp a?"

"Hừ!" Tôn Thượng Hương hiện tại ngược lại là xác nhận Phạm Nhân nhận biết nàng, bất quá lập tức mất hạt châu nhất chuyển, nói ra: "Ta mới không gọi cái gì Tôn Thượng Hương, ta gọi tên tiểu Yến!"

Phạm Nhân: "..."

Lần thứ nhất gặp Tôn Thượng Hương thời điểm thật đúng là coi là trên sách viết không đúng, xem nàng như thành một cái ôn nhu nhàn thực tiểu nữ tử, hiện tại xem ra tính cách quả thật có chút nữ hân tử gió.

"Ta nói Hương Hương quận chúa, ngươi có thể hay không trước buông kiếm lại nói? Ta cũng không có ác ý không phải? Không cần luôn động đao động thương mà!" Phạm Nhân giang tay ra, có chút bất đắc dĩ nói ra: "Ngươi muốn gọi tên tiểu Yến liền tên tiểu Yến mà! Coi như ngươi gọi tên xinh đẹp ta cũng Không ý kiến!"

"Hừ!" Tôn Thượng Hương thì là hừ lạnh một tiếng, nói ra: "Đừng muốn ngụy biện, ta hỏi ngươi, ngươi cái này vậy lên lên lút lút ở đây, ý muốn như thế nào?"

Phạm Nhân mở ra bạch nhãn, là chính ngươi không phải tại lão tử mí mắt ngọn nguồn bên dưới tắm rửa, cái này nhưng không liên quan chuyện của lão tử!

"Ta lạc đường!"

"Lạc đường?"

Tôn Thượng Hương dùng khinh bỉ ánh mắt nhìn Phạm Nhân một chút, ánh mắt rõ ràng là 'Một cái đường đường bảy thước nam nhi, vậy mà lại lạc

đường?" ý tứ.

Ta mẹ nó mới đến quý biết rõ nơi này là cái gì địa phương, có thể không lạc đường a?

Bạn đang đọc truyện *Vua Đồi Nợ Tam Giới Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 30:: Ta đồ đệ gọi Gia Cát Lượng!

Tôn Thượng Hương nhớ tới vừa vặn giống trông thấy Phạm Nhân Nhất Vĩ Độ Giang tình hình, thế là hơi nghi hoặc một chút hỏi: "Vừa rồi ta gặp người tại Thủy Thượng hành tẩu? Hẳn là người là Thuật Sĩ?"

"Không tệ!" Phạm Nhân mắt hạt châu nhất chuyển, liền vội vàng nói: "Gia Cát Lượng người biết a?"

"Không Minh Tiên Sinh? Vây dĩ nhiên là nghe nói qua!" Tôn Thượng Hương hồ nghi nhìn lấy Phạm Nhân, cười lạnh lạnh nói: "Người sẽ không muốn nói người đúng vậy Gia Cát Lượng a?"

"Ta là Gia Cát Lượng..." Phạm Nhân cười ngượng ngừng nói: "sư phụ!"

Tôn Thượng Hương: "..."

Lúc này, tại hai người cách đó không xa bình cái kia đầu có một thớt Bạch Mã từ từ bước tới, tại trên lưng ngựa nằm sấp một cái thân mặc áo bào trắng người, trên lưng của hắn cột một cái nhuộm máu Bao Phục, trên thân cũng là vết máu loang lổ, tay phải nắm chặt một thanh vỏ thân xanh đậm bảo kiếm, tay trái thì là một thanh trường thương.

Tuy nhiên cái này áo bào trắng tiểu tướng lại là hai mắt khép hờ, cũng không biết là chết hay sống, nhưng từ bên mặt xem ra, dù cho trên mặt có chút vết máu, nhưng vẫn là nhìn ra được người này đẹp trai đến đề xuống hồ đồ.

"Triệu Vân?"

Phạm Nhân trước đó gặp qua hắn, hiện tại tự nhiên một chút liền nhận ra được, cũng biết rõ Triệu Vân hiện tại cũng không có quái diệu, chỉ bất quá tâm lý nhưng cũng âm thầm bội phục, lúc này Triệu Vân hẳn là hoàn thành bày vào bày ra, đã cứu được A Đẩu Lưu Thiện, cũng may Tào Tháo hạ lệnh muốn bắt sống Triệu Vân, cho nên mới để Triệu Vân có thể có cơ hội trốn tới.

Triệu Vân mặc dù trung thành, nhưng là cũng là đi theo Triệu Vân giãy vò lâu như vậy cũng một mồi đến không còn hình dáng, hiện tại bỗng nhiên đi tới nơi này a một chỗ vùng quê, lại gặp được phía trước có người, cho nên bước chân cũng chậm chậm dừng lại, tại đường vừa ăn khỏi thảo đến!

Tôn Thượng Hương nhìn thấy người kia thời điểm còn sừng sốt một chút, bất quá nghe được Phạm Nhân lời nói về sau, nhú nhú mày: "Thường Sơn Triệu Tử Long?"

"Người biết hắn?"

"Xem như thế đi!" Phạm Nhân điểm một cái đầu: "Hắn hẳn là tại Tào Doanh bên trong bày vào bày ra cứu được Lưu Bị nhi tử, hiện tại trên lưng cái kia Bao Phục đoán chừng đúng vậy A Đẩu!"

Tôn Thượng Hương mặt mũi tràn đầy nghi hoặc nhìn con ngựa kia, dựng thẳng lỗ tai nghe một chút, lập tức biểu hiện trên mặt biến đổi, phi thân chạy tới, bà Triệu Vân trên thân cái kia không sai biệt lắm liền muốn trượt xuống Bao Phục ôm lấy, xóc lên xem xét, bên trong quả nhiên là một cái tiểu hài tử.

"Quả thật là cái tiểu oa oa!"

Nàng nguyên bản có chút băng lãnh gương mặt cũng tại lúc này hiện lên mấy phần nhu tình, néo néo viên kia đỏ đỏ khuôn mặt nhỏ.

"Người nói hắn gọi A Đẩu?"

"Ừm!" Phạm Nhân nhìn lấy Tôn Thượng Hương hiện tại mặt mũi tràn đầy Mẫu Tính Quang Huy, lập tức minh bạch vì lông trên thuyền lúc ấy cảm thấy nàng cũng có ôn nhu một phía, cũng minh bạch nàng vì sao lại thu A Đẩu làm con nuôi nguyên nhân, cái này tiểu nữ là Đông Ngô Tôn Kiên Tiểu Nữ Nhi, có hai cái tỷ tỷ bốn cái Ca Ca, làm trong nhà nhỏ nhất hài tử, từ nhỏ đã tại cung chiều bên dưới trưởng thành, hiện tại nhìn thấy một cái tiểu hài tử, có bộ dáng này cũng không kỳ quái.

"Tốt đáng yêu tiểu oa oa nha!" Tôn Thượng Hương cười hì hì đùa lấy ngủ say đi qua A Đẩu.

Phạm Nhân thì là đánh giá một chút bốn phía, nhìn phía xa những cái kia khói bụi nhú nhú mây, nói ra: "Triệu Vân mới vừa từ Tào Doanh đi ra, đoán chừng đằng sau khẳng định có truy binh."

Tôn Thượng Hương cũng là dừng lại, sắc mặt đại biến: "Đứng a! Làm sao bây giờ?"

Còn có thể làm sao, Lao Tử mẹ nó căn bản là không có nghĩ đến chiến tranh, cái này bình hoang mã loạn, khẳng định tìm đại bộ đội a, hiện tại cũng liền Gia Cát Lượng biết rõ lai lịch của hắn, lúc này đệ nhất lựa chọn tự nhiên là đi tìm tới Gia Cát Lượng, nếu là đến Tào Tháo cái kia một bên, đoán chừng sẽ bị cái kia đa nghi kiêu hùng chém.

Nghĩ tới đây, Phạm Nhân nghiêm mặt nói ra: "Tự nhiên là đi tìm ta đồ đệ Gia Cát Khổng Minh a!"

"Dựa theo thời gian để tính, bộ đội của bọn hắn hiện tại hẳn là đến đường Dương Kiều phụ cận, Hương Hương quận chúa biết là phương hướng nào sao?"

"Nơi này hướng Đông ước chừng khoảng ba dặm có một cái gọi là Bá Lăng thôn thôn làng, qua Bá Lăng thôn đứng vậy đường Dương Kiều." Tôn Thượng Hương nghĩ nghĩ nói ra: "Mặt khác, mời gọi cháu ta tiểu Yên, không cho phép lại hô ta Tôn Thượng Hương hoặc là Hương Hương quận chúa!"

"Được rồi, Hương Hương quận chúa!"

Phạm Nhân tra xét một chút Triệu Vân thương thế, gặp hắn không có gì đáng ngại, cũng đứng vậy thoát lực dẫn đến một mối nằm mà thôi, dứt khoát cũng lười đến hệ thống Thương Thành đổi lấy được phẩm cho hắn, thuận tay dắt dây cương liền hướng phía Đông vừa đi đi, Tôn Thượng Hương thì là ôm A Đẩu, mặt mũi tràn đầy âm cười theo ở phía sau.

Hai người một đường tiến lên, bất quá bắt đầu lúc cũng không có gặp được người nào, đi ước chừng hai dặm đường về sau dần dần gặp được không ít nạn dân, hỏi qua mới biết nói, đây đều là từ Phiên Thành bên kia bách tính, bởi vì không nguyện ý đi theo Lưu Tông đầu hàng Tào Tháo mà chạy.

Tôn Thượng Hương mặc trên người một thân Quân Phục, tuy nhiên anh khí凛冽, nhưng là da thịt non mịn không tưởng nổi, những cái kia Lão Nông nhóm căn bản là không có xem năng như thành là làm lính, cái này khiến Tôn Thượng Hương phiền muộn lâu, kỳ thực nếu là những cái kia Lão Nông nhóm biết rõ năng hiện tại mặc chính là Tào quân binh sĩ phục, chỉ sợ cũng tất cả đều hú chạy.

Đi theo những này chạy nạn Lão Nhược Bệnh Tàn đi nữa đại khái hai dặm đường, Phạm Nhân xa xa liền đã nhìn thấy nơi xa cái thôn kia trên đường đầu người nhón nháo cảnh tượng, trên đường đi có không ít binh sĩ hộ vệ lấy lớn lớn Nhân Long vượt qua cửa thôn một đầu không đến 50 mét Tiểu Kiều hướng cái kia một bên mà đi, đưa mắt nhìn lại, vậy mà trông không đến đầu này Nhân Long có bao nhiêu lớn!

Cái này đứng vậy Lưu Bị mang theo mười vạn bách tính chạy nạn thời điểm a?

Bất quá Lưu Bị đâu? Trương Phi Quan Vũ Triệu Vân đâu?

Phạm Nhân cùng Tôn Thượng Hương vội vàng hướng cái kia Nhân Long cái kia một bên chạy tới, mà lúc này, phần lớn người đã qua cầu, trong thôn sau điện đều là một số các binh sĩ!

Cái này thời điểm đã xa xa có thể nghe được chấn thiên tiếng vó ngựa, Tào Tháo truy binh đã cách nơi này rất gần, đoán chừng tiếp qua hơn mười hai mươi phút liền truy tới nơi này, những cái kia sau điện binh sĩ lại chợt phát hiện tại đội ngũ phía sau cùng ẩn mặc Tào Binh phục trang Tôn Thượng Hương, thế là bảy tám cái binh lính cảm thương lao đến.

Phạm Nhân đương nhiên cũng nhìn thấy mấy người này hướng chính mình lao đến, vội vàng lớn tiếng hô nói: "Đồng chí, người một nhà!"

Cái kia mấy cái binh lính dừng một chút, một cái dẫn đầu sĩ tốt mặt mũi tràn đầy hồ nghi nhìn lấy Phạm Nhân nắm con ngựa kia, bỗng nhiên nói ra: "Đây là, đây là Triệu tướng quân ă! Triệu tướng quân trở về!"

Hắn cái này âm thanh kinh hô tự nhiên cũng đưa tới chú ý của những người khác, vội vàng nhìn lại, bất quá mấy trăm mét xa toà kia đường Dương Kiều bên trên chợt truyền đến một tiếng rống to, tuy nhiên cách khá xa, nhưng vẫn là bà Phạm Nhân giật nảy mình, giương mắt nhìn lên, chỉ gặp Trương Phi cái kia đen mập mặt hai chân kẹp lấy, cười ngựa xách mâu chạy như bay đến.

Triệu Vân hiển nhiên cũng là bị hắn âm thanh bừng tỉnh, bá một chút ngồi dậy, lớn tiếng quát vô, cảnh giác nhìn lấy bốn phía, ánh mắt rơi vào chạy nhanh đến Trương Phi trên thân, lập tức liền đưa khẩu khí.

Chỉ bất quá lúc này Trương Phi, lại là mặt mũi tràn đầy bất thiện, mắt lộ ra hàn quang nhìn lấy cả người là máu Triệu Vân cùng người mặc Tào Binh trang phục Tôn Thượng Hương, đi vào mấy người trước người, cầm cương ghim ngựa, góc miệng bên trong thế mà còn lộ ra một tia trêu tức ý cười, lạnh giọng uống nói: "Từ Long, ngươi cái này Tặc Đầu vì sao phản ta Ca Ca?"

Đây là tình huống như thế nào?

Phạm Nhân ngẩn ra một chút, Trương Phi coi là Triệu Vân làm phản rồi?

Bạn đang đọc truyện *Vua Đồi Nợ Tam Giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 31:: Một khối cục gạch đơn đầu Trương Phi

Tào Tháo bình mã đã cách nơi này rất gần, Trương Phi thì là mới vừa từ rối loạn Trung Tướng Lưu Bị Gia Cát Lượng bọn người đưa đến bờ bên kia, nghe được Lưu Bị hấn Đại Cữu Từ nói Triệu Vân phản nghịch, đầu nhập vào Tào Tháo đi, cái này nhưng kém chút đem hấn tức đến méo mũi, vội vàng cáo biệt Lưu Bị cùng Gia Cát Lượng, nói muốn giết tiến Tào quân trong trận doanh Thủ Nhận Triệu Vân.

Lưu Bị cùng Gia Cát Lượng đều để hấn không cần lo lắng, Triệu Vân là tại Hoạn Nạn lúc đi theo Lưu Bị, cho nên không tồn tại đầu nhập vào Tào Tháo khả năng, Trương Phi suy đi nghĩ lại, tuy nhiên không tin hoàn toàn, đi tới nơi này đương Dương Kiều thời điểm, vừa vận trông thấy Triệu Vân thế là lao đến chất vấn.

Triệu Vân một mặt mòng ép nhìn lấy Trương Phi hỏi: "Ta tìm không thấy phu nhân cùng thiếu chủ, bởi vậy lạc hậu, sao là phản Chủ Công mà nói?"

"Hừ!" Trương Phi tròn mắt trừng một cái, nói ra: "Nếu không có vừa rồi Mi Trúc cáo tri việc này, nào đó nhất định phải ở đây cắt bên dưới người người đầu!"

Triệu Vân cười một tiếng, cái này Trương Phi một mực cũng tới đúng vậy như thế ruột thẳng bụng thẳng người, hấn cũng lười cùng Trương Phi so đo, đang định ôm qua sau lưng A Đẩu đi tìm Lưu Bị, lại chợt phát hiện trên người A Đẩu thế mà không thấy, hấn trèo lên lúc quá sợ hãi, liếc nhìn một vòng về sau, phát hiện một cái Tào Bình ăn mặc người chính ôm A Đẩu, thế là trường kiếm quét ngang, mũi kiếm liền muốn đâm về Tôn Thượng Hương.

Tôn Thượng Hương tâm thần tất cả A Đẩu trên thân, Triệu Vân bỗng nhiên đâm tới một kiếm bả nàng giật nảy mình, bất quá lúc này, lại phát hiện Phạm Nhân cầm trong tay một khối cục gạch ngăn tại trước người nàng trên mũi kiếm, sắc mặt lạnh lùng nhìn lấy Triệu Vân nói ra: "Người liên đới xử như thế người cứu mạng ân nhân?"

Triệu Vân giật mình, tựa hồ nhớ tới hấn đang chạy ra Tào Doanh sau liền bất tỉnh ngủ đi qua, đoán chừng là nửa đường đụng phải trước mắt hai người, hai người này bắt hấn cho mang về nơi này tới, thế là trên tay dừng lại, không tiếp tục hành động thiếu suy nghĩ,

Ngược lại là Trương Phi trông thấy Phạm Nhân động tác sau sững sờ một chút, trong lòng tự nhủ làm sao cái này người lại lịch không rõ làm sao thân thủ như thế mạnh mẽ, còn có thể cản bên dưới Triệu Vân một kiếm? Thế là hấn vội vàng trường mâu vung lên, dự định chế trụ cái này thân phận không rõ người, bất quá chợt vai đầu bị đau, trường mâu tuột tay rơi xuống.

Tất cả mọi người là bị cái này đột nhiên xuất hiện gạch đầu sợ ngây người, đây là cái gì gạch? Thế mà có thể bả Trương Phi nện đến liền Trương Bát Xà Mâu đều rời tay bay ra?

Tôn Thượng Hương cũng là có chút trợn mắt hốc mồm nhìn lấy Phạm Nhân, lại thoáng nhìn nguyên bản mặt đất khối kia cục gạch không biết rõ lúc nào lại xuất hiện trên tay hấn, lúc này tâm lý liền lộp bộp một chút nghĩ đến, hấn là hấn thật sự sẽ pháp thuật?

Phạm Nhân cái kia phảng phất có thiên quân chi trọng gạch đầu chính xác nện ở Trương Phi trên vai, sau đó Tâm Niệm nhất động, Kim Chuyên lần nữa xoay tay lại, lạnh lùng nhìn lấy Trương Phi nói ra: "Đen mặt mày, người phải thật tốt nhớ kỹ khối này gạch đầu!"

Trương Phi lập tức trừng mắt lạnh dưng thẳng, phi thân bên dưới Mã Đại Thanh hô nói: "Này! Có dám hay không cùng người Trương gia gia đại chiến ba trăm hiệp?"

Hấn vừa dứt lời, Phạm Nhân trong tay Kim Chuyên trong nháy mắt hướng trên mặt hấn bay tới, chính giữa mũi của hấn.

Lúc này, đám người lại nghe được cách đó không xa đương Dương Kiều bên trên có một thanh âm thanh uống nói: "Dục Đức, dừng tay!"

Triệu Vân trường kiếm vào vỏ, có chút hăng hái nhìn lấy lần nữa tay cầm gạch đầu Phạm Nhân, tâm đạo người này còn rất có ý tứ, lại dám cùng Trương Phi đơn đầu!

Phạm Nhân thì là nghe tiếng nhìn lại, chỉ thấy xa xa một cái đồi núi nhỏ bên trên đứng đầy ba người, tuy nhiên cách còn có mấy khoảng trăm thước, nhưng là Phạm Nhân vẫn là hết sức thấy rõ ràng cầm đầu hai người đều là mặt mũi tràn đầy bụi đất.

Trương Phi trông thấy hai người về sau, hừ lạnh một tiếng bay trên thân mã, "Giá" một tiếng chạy đi qua.

Triệu Vân thì là hướng phía Tôn Thượng Hương cùng Phạm Nhân chấp tay nói ra: "Cảm tạ hai vị ân cứu mạng!"

Phạm Nhân lúc này cũng vỗ vỗ chính nhìn cùng với chính mình ngăn người Tôn Thượng Hương, cười nói: "Còn thất thần làm gì a, tranh thủ thời gian đi qua a!"

Trên cầu ba người kia bên trong một cái lỗ tai còn đặc biệt lớn, có một đôi quá gối cánh tay dài, một thân y phục cũng là bụi đất gần đầy, bất quá hẳn nhìn ngược lại là khoan hậu hào phóng, cái kia bình tĩnh không gợn sóng trên mặt lại là không có quá nhiều tâm tình, Phạm Nhân mặc dù không có gặp qua hẳn, nhưng cũng căn cứ những này đặc thù đoán được người này đúng vậy Lưu Bị.

Một cái khác đầu đội khăn chít đầu, người khoác áo choàng, trên tay cầm lấy một thanh Vũ Phiến, giữ lại một túm Tiểu Hồ Từ, tuy nhiên gương mặt cơ trí, nhưng là xem xét liền biết là cái muộn tao hình nhân vật! Bộ này mặt ngoài cơ trí nhưng là mặt mày ở giữa hơi có vẻ bỉ ổi lớn bề ngoài chính là Gia Cát Lượng.

Mà người thứ ba là một cái nhìn lấy trung thực ba giao khôi ngô nam tử, Phạm Nhân cũng không nhận ra.

Tôn Thượng Hương lại là nhìn lấy cái này trung thực ba giao nam tử dừng lại thân hình, sau đó hướng Phạm Nhân sau lưng né tránh, tránh đi người kia nhìn qua ánh mắt.

Triệu Vân nhìn một chút hai người, nghe được xa xa tiếng vó ngựa về sau, ngẫm nghĩ một chút nói ra: "Tào quân đã nhanh đuổi tới, hai vị mà theo ta qua sông!"

Đằng sau một cây số chỗ Bá Lăng thôn đã là náo loạn, mà thôn làng phải một bên Đại Đạo bên trên, Sơn Dã bên trên cũng bắt đầu bụi đất cuộn cuộn, móng ngựa chấn thiên, không cần phải nói, Tào Tháo Quân Mã lập tức liền muốn tới đến.

Trương Phi vì trì hoãn thời gian liền để Lưu Bị cùng Gia Cát Lượng bọn hắn đi trước, đợi đến Phạm Nhân mấy người cũng qua Liễu Hà, hẳn lau trên mũi máu mũi, nhìn thật sâu Phạm Nhân một chút, sau đó liền một mình chiếm cây cầu kia sau điện!

"Người tốc độ đều nhanh trăm chút nhánh cây trói tại đuôi ngựa làm Nghi Bình Chi Kề!"

Phạm Nhân nhìn lại, Trương Phi đang đứng tại trên cầu đối sau lưng những cái kia binh lính ra lệnh, Trương Phi cái này lão đại thô cũng là cái khó ló cái khôn, muốn ra một cái biện pháp hù dọa những cái kia sẽ phải đến Tào quân, thế là phân phó chính mình cái kia hai ba mươi cái cưỡi ngựa binh sĩ ở phía sau trong rừng cây chặt chút nhánh cây trói đến đuôi ngựa bên trên đi, sau đó tại trong rừng cây chạy tới chạy lui động, bởi vì hiện tại là Mùa thu, hong gió vật khô, quấy một hồi khẳng định là cát bụi khắp trời, Tào Tháo người này lại đa nghi, quả quyết không dám tùy tiện tới!

Thế nhưng là nhìn thấy nơi xa cát bụi bay đầy trời, nghe được tiếng vó ngựa trần trần truyền đến lúc, Phạm Nhân liền vô ý thức nuốt nuốt nước miếng, cái này Tào Tháo thật đặc biệt có tám mươi vạn binh mã sao? Nhìn một cái cái này trước mắt trận thế, cái này vũ khí lạnh thời đại chiến tranh quả nhiên đủ khí thế, so với trên TV những cái kia ghen đủ trăng diện không biết rõ rung động gấp bao nhiêu lần!

Bất quá nghĩ đến cái kia đao thương xé rách người thân thể lúc, Phạm Nhân trong lòng vẫn là có một chút điểm quái dị cảm giác, dù sao mình là tới từ một cái xương minh xã hội, cái này vậy xem nhân mạng như cỏ rác sự tình, máu tanh như vậy bạo lực sự tình vẫn là cảm thấy có chút là lạ!

Lưu Bị một đoàn người là ở phía trước cách đó không xa, Phạm Nhân mấy người rất nhanh liền theo binh lính đến nơi đó, Lưu Bị cùng Gia Cát Lượng còn có mặt khác cái kia trung thực ba giao khôi ngô nam này lúc đang chậm rãi mà nói.

"Chủ Công!" Triệu Vân đi vào mấy người trước người, xuống ngựa về sau, lão đảo đứng cũng không vững, quỳ một gối xuống nói ra: "Tứ Long tìm về thiếu chủ, nhưng là hai vị phụ nhân lại..."

Lưu Bị vội vàng đỡ dậy Triệu Vân, quan tâm hỏi: "Người thế nào?"

Triệu Vân rõ ràng rất được lợi Lưu Bị một bộ này, kích động lệ nóng doanh tròng, cơ hồ đều nói không ra lời: "May mắn mà có hai vị tráng sĩ trượng nghĩa cứu giúp, Tứ Long mới có thể bình yên trở về!"

Lưu Bị điểm một cái đầu, nhận lấy Tôn Thượng Hương trong tay A Đầu, sau đó phân phó các binh sĩ mang theo đầy người vết máu Triệu Vân đi thay đổi trang phục nghỉ ngơi.

Gia Cát Lượng thân một bên cái kia khôi ngô nam này lúc sắc mặt có chút không vui nhìn lấy Tôn Thượng Hương nói ra: "Quận chúa như thế nào ở đây? Còn ăn mặc Tào quân quần áo?"

"Tứ Kính tiên sinh!" Tôn Thượng Hương quai hàm gật đầu, có chút chột dạ thấp giọng nói ra: "Thượng Hương vốn là muốn lẫn vào Tào Doanh, tùy thời giết địch..."

"Không sao cả!" Gia Cát Lượng nhìn thoáng qua Tôn Thượng Hương, có chút dùng Vũ Phiến quạt gió: "Nghe qua quận chúa chính là Nữ Trung Hào Kiệt, hôm nay gặp mặt quả nhiên danh bất hư truyền!"

Sau đó, quay người đánh giá một chút Phạm Nhân hỏi: "Chưa thỉnh giáo vị này Thiếu Hiệp tôn tính đại danh?"

"Phạm Nhân!" Phạm Nhân nghĩ nghĩ, giống như bọn hắn đều để chính mình Dật chi tiên sinh, thế là nói ra: "Chữ, Dật chi!"

Bạn đang đọc truyện *Vua Đòi Nợ Tam Giới Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 32:: Chi nhánh nhiệm vụ, cho mượn người: Phạm Nhân!

"Phạm Nhân?" Gia Cát Lượng bỗng nhiên hít sâu một cái khí, mặt lộ vẻ chấn kinh, vội vàng chấp tay: "Mời mượn một bước nói chuyện!"

Phạm Nhân tự nhiên là biết rõ Gia Cát Lượng vì sao lại có dạng này phản ứng, đi theo hắn đi đến một chỗ yên lặng địa phương về sau, mặt mũi tràn đầy nụ cười quỷ quyết nhìn lấy hắn nói ra: "Không Minh Tiên Sinh, chắc hẳn ngươi rất rõ ràng ta tại sao lại xuất hiện ở nơi này, cho nên chúng ta trực tiếp đi thẳng vào vấn đề đi!"

Gia Cát Lượng chậm chậm Thần Hậu, tuy nhiên trên mặt còn có chút vẻ khiếp sợ, bất quá lại là điểm đầu nói ra: "Không tệ, hôm nay sớm đi thời điểm, ta dùng một trương Triệu Hoán Phù thỉnh cầu trên trời rơi xuống Thần Nhân trợ ta một chút sức lực, tẩm kia Phù Triện phía trên viết có Phạm Nhân hai chữ!"

Nghe nói tẩm kia Phù Triện Đông Hán Khai Quốc Hoàng Đế Quang Vũ Đế Lưu Tú lưu lại phù khoán, làm lúc ẩn cư tại Kinh Châu ngoại trừ Gia Cát Lượng bên ngoài, còn có tinh thông Kỳ Môn Đạo Học Thủy Kính Tiên Sinh, hắn từng nói qua tẩm kia Triệu Hoán Phù có thể triệu hoán Thần Tướng, lúc đầu phù khoán là truyền đến Lưu Biểu nhi tử Lưu Tông chi thủ, trước đó không lâu Lưu Tông đầu hàng về sau, rơi xuống trong tay hắn.

Gia Cát Lượng làm một cái đối với Tam Quốc cũng không phải là hiểu rất rõ Xuyên Việt Giả, từ lúc đi đến Lưu Bị thân một bên về sau, Lưu Bị vẫn đen đui, đến bây giờ bại một lần bời, tuy nhiên Gia Cát Lượng biết rõ sẽ còn lật bản, nhưng là hắn lại không biết đạo phải nên làm như thế nào.

Mà lại hắn biết rõ lập tức liền muốn nghênh đón trận kia nổi tiếng Xích Bích Đại Chiến, thế nhưng là trận này cầm hắn lại một điểm đánh thắng nắm chắc đều không có, dựa theo trước mắt Lưu Bị binh lực, coi như liên hợp Tôn Quyền về sau, cũng không đến mười vạn binh mã, mà Tào Tháo lại là danh xưng có tám mươi vạn binh mã, đánh như thế nào?

Về phần nói Xích Bích Chi Chiến nghịch chuyển chiến cuộc mượn Đông Phong đốt Xích Bích cái này sự tình, làm như thế nào thao tác Gia Cát Lượng là hoàn toàn không biết, bởi vì hắn căn bản cũng không có cái gì hô phong hoán vũ pháp thuật, tìm ai mượn?

Bị Tào Tháo đuổi tới Trường Phán Pha thời điểm, hắn nhớ tới tới này trương nghe nói có thể triệu hoán một cái gọi Phạm Nhân người Phù Triện.

"Ngươi muốn ta giúp ngươi gấp cái gì?" Phạm Nhân điểm một cái đầu, đối với trương này Phù Triện lai lịch hắn cũng rất tò mò, hắn hiện tại cũng không có nắm giữ chế tác Phù Triện kỹ năng, thậm chí Triệu Hoán Thuật cũng nhất định phải là hoàn thành lần này nhiệm vụ mới có thể thu được, nếu như nói là chính hắn chế tác, khẳng định như vậy là tại về sau một lần nào đó nhiệm vụ đến Quang Vũ Đế cái kia thời gian điểm thậm chí sớm hơn.

Trương này Phù Triện kết quả, đúng vậy đem hắn triệu hoán đến Xích Bích Chi Chiến, thế nhưng là nguyên nhân gây ra là cái gì?

"Đình! Chi nhánh nhiệm vụ một: Mượn sương mù, trợ giúp Gia Cát Lượng hoàn thành thuyền cỏ mượn tên! Chi nhánh nhiệm vụ hai: Mượn gió, trợ giúp Gia Cát Lượng hoàn thành hỏa thiêu Xích Bích!"

"Người đi vay: Gia Cát Lượng, thù lao: Thất Tinh tục Mệnh Thuật!"

Cái này đặc biệt, thế mà còn có chi nhánh nhiệm vụ? Mà lại là Lao Tử mượn đồ vật cho Gia Cát Lượng?

Thất Tinh tục Mệnh Thuật? Mỗi lần sử dụng nhưng vì hưởng thụ người gia tăng một kỷ (12 năm) thọ mệnh, sử dụng phương pháp: Nhóm lửa Thất Tinh Hồn Đăng bảo trì bảy ngày bất diệt!

Thù lao cũng không tệ!

Phạm Nhân nhìn lấy sầu vân gần đây Gia Cát Lượng nói ra: "Ngươi nói ngươi một cái Xuyên Việt Giả lẫn lộn đến loại tình trạng này, có phải hay không quá thất bại một chút? Biết rõ đạo Lưu Bị vận khí không ra thế nào, nhất định phải đi theo hắn lẫn lộn!"

"Ha ha!" Gia Cát Lượng cười cười: "Ta xuyên việt trước đó, cũng họ Lưu! Tương đối thân thiết một điểm, mà lại ta cũng muốn thử một chút, có phải hay không ta nhất định liền nhịn không quá Tư Mã Ý, cuối cùng chết tại cái kia Ngũ Trượng Nguyên..."

Phạm Nhân dùng một chút, bỗng nhiên nghĩ đến chuyện như thế, Gia Cát Lượng sau cùng lại Ngũ Trượng Nguyên dùng Thất Tinh Đăng kéo dài tính mạng, kết quả thất bại!

Chẳng lẽ lại là bởi vì mượn chính mình đồ vật, kết quả Gia Cát Lượng liền không có Thất Tinh tục Mệnh Thuật?

"Giúp người không có vấn đề, bắt quá ta có một cái yêu cầu!"

Gia Cát Lượng trên mặt sầu vân rớt cục giãn ra: "Dật chi tiên sinh thỉnh giảng, sáng lên nhất định toàn lực đạt thành!"

"Ba năm sau ta sẽ lại đến, người đến lúc giúp ta thuyết phục Lưu Bị bỏ Kinh Châu trả lại cho Tôn Quyền!"

"Kinh Châu?" Gia Cát Lượng ngẫm nghĩ một chút, cũng muốn lên trên sách đã từng nói Lưu Bị mượn Kinh Châu có mượn không còn cái này điển tịch, mà mượn Kinh Châu hẳn là đúng vậy Xích Bích Chi Chiến sau sự tình, thế là điểm một cái đầu: "Dựa theo cái nhìn của ta, Kinh Châu chỉ là tạm thời ván cầu, chúng ta cuối cùng sẽ trú đóng ở Ba Thục, đến lúc Kinh Châu là trực diện Tào Tháo đệ nhất Chiến Tuyến, đúng là gần gả! Thục Địa yên ổn về sau, sáng lên nhất định trợ Dật chi tiên sinh thuyết phục việc này!"

"Ừm!" Phạm Nhân điểm đầu nói ra: "Vậy chúng ta đi! Đi Giang Đông tìm Tôn Quyền!"

Gia Cát Lượng bỗng nhiên mặt hiện lên bi ối, cười nói: "Xem ra Dật chi tiên sinh đối với Tôn gia là cực kỳ chiều cổ nha, ta nhìn Tôn Thượng Hương có phải hay không cùng người có nhất cước?"

Dựa vào, cái này Gia Cát Lượng quả nhiên là mặt ngoài nghiêm túc, nhưng là nội tâm bi ối, nhìn thấy Gia Cát Lượng biểu lộ, Phạm Nhân mở ra bạch nhãn, đang muốn nói chuyện, liền nghe cầu cái kia một bên đã là móng ngựa chấn thiên, Tào quân Quân Tiên Phong đã đi tới bá lăng thôn!

"Đi nhanh đi!" Gia Cát Lượng gặp Phạm Nhân sửng sò, liền vội vàng nói: "Trương Phi sau điện là được!"

Trương Phi? Cái này đen mập mập Lao Tử còn muốn tìm hán tính số!

Phạm Nhân nghĩ tới đây, thế là cười nói: "Không có việc gì, các người đi đầu một bước, ta đi xem một chút đi!"

Nói, cũng mặc kệ Gia Cát Lượng kinh ngạc, lén lén lút lút lại sò về đường Dương Kiều phụ cận!

Này lúc, Trương Phi mười phần bình tĩnh đứng tại cầu bên trên bày tạo hình, thần tình lạnh nhạt nhìn cách đó không xa cuộn cuộn mà đến cát bụi, một mặt thiên hạ vô địch tịch mịch như tuyết đáng vẻ.

Cái này bức giả bộ, ta cho max điểm!

"Đen mập mập!" Phạm Nhân đi vào cầu một bên, đối phía trên Trương Phi phát phát tay bên trên cục gạch: "Người dạng này kéo không được bao lâu!"

Trương Phi giật mình, nhìn lấy Phạm Nhân trong tay cục gạch, có chút im lặng hồ nói: "Nhất gan trộm cướp, ta Trương Dực Đức sao lại sợ cái này Tào quân hay sao?"

Phạm Nhân nhìn hán một bộ muốn anh dừng hy sinh đáng vẻ, liền không có phản ứng đến hán, cái này mẹ nó hai, ba trăm người chỗ nào ngăn được Tào Tháo mấy chục vạn bộ đội? Thế là liền mở ra hệ thống Thương Thành lật ra một chút, sau cùng bỏ ra 50 nhân quả điểm đổi một cái Khoách Âm Khí cùng mấy cái Bom Hẹn Giờ, sau đó lạng lẽ sò đến cầu bên dưới bỏ bom lấp đặt tốt.

"Đen mập mập!" Phạm Nhân hướng Trương Phi lung lay trong tay Khoách Âm Khí, dự định hỏ hán một thanh: "Người cầm cái này, một hồi đối Tào quân hô mấy cuồng hống hù dọa xong bọn hán liền tranh thủ thời gian chạy, ta tại cầu bên dưới làm chút pháp thuật, một khắc đồng hồ về sau cầu kia sẽ bị hủy đi đến vỡ nát!"

Trương Phi ngăn người, vô ý thức tiếp nhận Phạm Nhân đưa cho hán Đại Loa, có chút Mặc Danh Kỳ Diệu nhìn lấy Phạm Nhân đưa tay ra hiệu hán như thế nào sử dụng động tác, trời xui đất khiến điểm một cái đầu, sau đó liền trông thấy Phạm Nhân bước nhanh chạy ra đi.

Lúc này, xa xa những cái kia Tào Tháo binh mã đã đi tới, mà mang đầu cái kia một mặt bình tĩnh, rộng rãi mặt mày rậm thân người một bên đi theo cả đám các loại, từng cái Đô Kỳ lấy ngựa cao to đứng ở sông đối diện mấy chục mét địa phương.

"Yến Nhân Trương Dực Đức ở đây, ai dám đến quyết một tử chiến?"

Trương Phi bỗng nhiên hét lớn một tiếng, nguyên bản hán tiếng nói môn liền lớn, lại thêm cái kia khuếch đại âm thanh Đại Loa, lập tức âm thanh chấn khắp nơi, gà bay chó chạy, đem hán chính mình cùng tọa hạ mã giết này mình, móng trước giờ lên, hí dài một tiếng.

Mà Tào quân cái kia một bên cầm đầu người kia mã cũng là lập tức chấn kinh, móng trước giờ cao, liều mạng gào rít, kém chút bỏ người kia từ trên lưng ngựa ngã xuống.

Mà không chỉ dừng là ngựa của hán dạng này, tại bên cạnh hán mấy người mã đều bị sợ hãi, bên trong một cái tại bên cạnh hán người lập tức bị ném đến mặt đất, sau đó vừa vọt lăn đến người cầm đầu kia móng ngựa phía dưới, đứng vào đúng lúc này, người cầm đầu kia trước ngựa vó hướng phía trước đập mạnh, không hề nghi ngờ đập ở mặt đất người kia trên lòng ngực, một thời gian huyết nhục văng tung tóe, vô cùng thê thảm!

Chương 33:: Thời gian chưởng khống quyền hạn?

Tôn Quyền đại bản doanh là tại Cửu Giang Sài Tang một vùng, cách Dương Dương Trường Phán Pha cái này một bên cũng là không xa, cái kia trung thực ba giao khôi ngô nam đứng vậy Tôn Quyền trưởng bên dưới Lỗ Túc, chữ Từ Kính, là một cái liên minh phái xướng Đạo Giả, Lưu Bị cùng Tôn Quyền kết minh, hán ở trong đó lên rất đại tác dụng, mà hán mục đích của chuyến này cũng chính là khuyên Lưu Bị cùng Tôn Quyền kết minh cùng một chỗ đối phó Tào Tháo.

Phạm Nhân rời đi dương Dương Kiều về sau, không tiếp tục quản Trương Phi, dù sao hán không chết được, để hán ngăn chặn Tào Tháo quân đội một hồi, chờ cầu nổ đoạn, Tào quân muốn qua sông cũng không phải một lát liền có thể trôi qua, cho nên liền cùng Gia Cát Lượng hội hợp đi.

"Phạm Nhân lão đệ, ta vừa rời giống như nhìn thấy người cho cái Khoách Âm Khí cho Trương Phi?" Gia Cát Lượng hơi nghi hoặc một chút hỏi Phạm Nhân: "Sau đó còn nhìn người tại cầu bên dưới lấp chút cái gì đồ vật?"

"Bom!" Phạm Nhân cười cười: "Cái kia đen mập mập mới vừa nói muốn cùng ta đơn đấu ba trăm hiệp, ta muốn hỏ hán một thanh!"

"Bom?" Gia Cát Lượng giật mình, bỗng nhiên nghĩ đến chút cái gì: "Người muốn nổ cầu?"

"Ừm!" Phạm Nhân điểm một cái đầu: "Cho nên nhanh chạy! Không phải vậy chờ Tào Tháo kịp phản ứng, khẳng định sẽ đuổi theo!"

Gia Cát Lượng rõ ràng mặt mũi tràn đầy hắc tuyến, cái này mẹ nó bà cầu nổ, không phải rõ ràng nói cho Tào Tháo nói chúng ta lo lắng người đuổi tới a? Cho nên hán tranh thủ thời gian cùng Lưu Bị thương thảo, để Lưu Bị bọn người đi Hạ Khẩu cùng Quan Vũ Hội Sư, mà hán cùng Lỗ Túc Phạm Nhân thì là ngồi thuyền tiến về Sài Tang thương nghị liên minh sự tình.

Mặc dù bây giờ khói lửa nổi lên bốn phía, nhưng là Đại Hảo Hà Sơn mỹ cảnh vẫn là vạn năm bất biến, Phạm Nhân đứng tại thuyền đầu, nhìn lấy hai bên bờ nhanh như tên bắn mà vụt qua cảnh sắc, trong lòng suy nghĩ tiếp xuống sự tình, đến Sài Tang, đứng vậy Gia Cát Lượng Khẩu Chiến Quân Nho thuyết phục Tôn Quyền liên minh tiết mục, lấy Gia Cát Lượng khẩu tài hán là có thể nhẹ nhõm ứng phó, mà kết minh về sau, liền chờ đợi Xích Bích Chi Chiến bắt đầu.

Tính toán ra, chính mình thế mà còn muốn ở chỗ này lưu lại chỉ ít một cái tháng trở lên, nghĩ tới đây Phạm Nhân liền cảm giác được phiền muộn, bất quá còn tốt chính là, mặc kệ tại khác thời không lưu lại bao lâu, nguyên sinh thời không thời gian đều là ở vào dừng lại, mà lại tại khác thời không bên trong, sinh mệnh trôi qua cũng là có thể bỏ qua không tính, nói một cách khác, coi như hán ở chỗ này nghỉ ngơi năm năm mười năm, trở lại nguyên sinh thời không cũng vẫn là 18 tuổi.

"Hệ thống, ta có thể chính mình khống chế rời đi cái này thời không sao?" Phạm Nhân hỏi.

"Chủ ký sinh trước mắt chưa thu hoạch được thời gian chưởng khống quyền hạn, tạm thời không thể tự chủ Xuyên Toa Thời Không!"

"Lúc nào sẽ thu hoạch được quyền hạn?"

"Hoàn thành một lần cấp A nhiệm vụ về sau, đem thêm chờ thời gian chưởng khống chi thể, giới lúc nhưng mở ra quyền hạn!"

Cấp A nhiệm vụ? Cái kia đến đợi đến khi năm mã tháng?

"Dật chi tiên sinh!" Phạm Nhân sau lưng truyền đến Tôn Thượng Hương âm thanh: "Người ở chỗ này làm gì đâu?"

Phạm Nhân quay người nhìn lại, cái này tiểu nữ bị Lỗ Túc bắt được về sau, bắt đắc dĩ đi theo đám người về Sài Tang, cái này thời điểm đã đổi hạ Tào Bình y phục, mặc vào Nữ Trang, nhìn nhiều hơn mấy phần nhu tình, bất quá giữa lông mày nhưng vẫn là tư thế hiên ngang, cả người lộ ra thanh xuân dào dạt nhiều.

Quả nhiên là tôn xinh đẹp!

Tôn Thượng Hương nhìn lấy Phạm Nhân nhìn chằm chằm nàng không nói chuyện, biểu hiện trên mặt giật mình, có chút xấu hổ, qua nhiều năm như vậy, nào có người dám nhìn như vậy nàng, cũng chính là cái này đồ dè dặt mới có thể như thế không hề có kỵ, thế là hừ một tiếng: "Ta xem được không?"

"Ha ha!" Phạm Nhân cười nói: "Ta cảm thấy vẫn được, tại trong mỹ nữ có thể cho người đánh cái 8 phân!"

Tôn Thượng Hương sùng sốt một chút, có chút không rõ ràng cho lắm, nghi hoặc hỏi: "Mỹ nữ?"

"Ừm!" Phạm Nhân điểm một cái đầu: "Mỹ nữ!"

"A!" Tôn Thượng Hương trên mặt có một chút đỏ bừng, chuyển hướng chủ đề hỏi: "Ta nghe Từ Kính tiên sinh nói, người cùng Khổng Minh Tiên Sinh lần này là đi Sài Tang cùng chúng ta Đông Ngô liên quân kháng Tào?"

"Người một cái nữ hải tử, quan tâm cái này làm gì?" Phạm Nhân cười nói: "Chiến tranh loại này sự tình, không đều là nam nhân đi làm sao?"

"Hừ!" Tôn Thượng Hương khuôn mặt giương lên, hừ nói: "Nữ tử liền không thể ra trận giết địch a? Thượng Hương cũng là từ nhỏ đã tập võ luyện kiếm, xung phong hãm trận từ không tại lời nói bên dưới!"

"Thôi đi!" Phạm Nhân mở ra bạch nhãn: "Nếu như xung phong hãm trận bên trên Tiền Tuyền liền có thể đánh thắng một trận chiến, sao còn muốn Tướng Soái làm gì? Còn muốn quân sư làm gì? Thượng giả phạt mưu người không biết sao?"

"Vây cũng phải có quân sĩ mới có thể thực hiện mưu kế a!" Tôn Thượng Hương ngược lại là bướng bỉnh rất: "Một trận chiến sự, ngồi trong quân đội trong trường bày mưu tính kế Tướng Soái nhóm, không có quân sĩ còn không phải là không có đất dụng võ!"

Phạm Nhân ngược lại là có chút kinh ngạc nhìn lấy Tôn Thượng Hương, không nghĩ tới cái này tiểu nữ vẫn còn có chút kiến giải nha, thế là cười cười: "Ta cũng không hoàn toàn đồng ý cái này thuyết pháp, Tôn Tử Binh Pháp nói thượng binh phạt mưu, tiếp theo phạt giao, tiếp theo Phạt Binh, nó bên dưới công thành là có đạo lý!"

"Một người không có Di Sơn Đảo Hải Khai Thiên Tích Địa khả năng thời điểm, lực đều là vì mưu phục vụ, không có quân sĩ đồng dạng có thể đánh thắng trận, đồng dạng có thể bình định chiến sự!" Phạm Nhân bỗng nhiên nghiêm mặt nói ra: "Thượng giả phạt mưu, có thể vận dụng Thiên Thời Địa Lợi Nhân Hòa đến chế định một trận chiến sự như Hà Tiến đi, cái gì Hóa Thiêu Liên Doanh Thủy Yêm Thất Quân Không Thành Kế cái gì, dựa vào là cũng không phải quân sĩ!"

"Hóa Thiêu Liên Doanh? Thủy Yêm Thất Quân? Không Thành Kế?" Tôn Thượng Hương một mặt mộng bức, những này án lệ nàng rất đều không nghe qua, bất quá lại là cảm thấy Phạm Nhân lời nói này nói đến rất có đạo lý, không Minh Giác lộ điểm một cái đầu: "Thế nhưng là, Thượng Hương cảm thấy giống quan tướng quân dạng này qua năm cửa trăm Lục Tướng Đại Anh Hùng cũng rất tốt a!"

Nàng đương nhiên chưa từng nghe qua, bởi vì mấy cái này ví dụ đều còn chưa có xảy ra, bất quá Phạm Nhân không có giải thích, mà là tiếp tục thổi nguru bức nói ra: "Người khâm phục những cái kia anh hùng, đều là thời thế cho phép, mà chân chính Vương Giả, là tạo thời thế!"

"Nói hay lắm!" Nguyên bản tại trong khoang thuyền thảo luận chuyện Gia Cát Lượng cùng Lỗ Túc vừa ra tới liền vỗ tay bảo hay: "Tốt một cái Vương Giả tạo thời thế!"

"Dật chi tiên sinh lần này lời bàn cao kiến, để Lỗ Túc thụ giáo!" Lỗ Túc hướng Phạm Nhân chấp tay: "Theo tiên sinh đoán, nếu như lần này đạt thành liên quân một chuyện, nên như thế nào ứng đối với Tào quân tám mươi vạn binh mã?"

Sau đó đứng vậy Xích Bích Chi Chiến, không cần hỏi liền cũng biết rõ là Thủy Chiến, Phạm Nhân cười nói: "Khổng Minh Tiên Sinh cùng Từ Kính tiên sinh chắc hẳn sớm đã có định luận a? Tào quân thiện Lục Chiến, mà Chu Đô đốc cùng chúng ta đều Thiện Thủy chiến, vậy dĩ nhiên là lấy ta lớn Công Địch Chi Đoàn!"

Lỗ Túc trong lòng giật mình: "Nghĩ không ra Dật chi tiên sinh tuổi còn trẻ, vậy mà đối với nhìn cục thế đến như thế thấu triệt!"

"Chỉ bất quá, bây giờ Tào quân đã đến Giang Lăng, nếu như Giang Lăng cái kia hai vị tinh thông Thủy Chiến Thái Mạo, Trương Duẩn hàng Tào, kể từ đó lại nên làm thế nào cho phải?"

"Ha ha!" Phạm Nhân nhìn một chút chính một mặt nghiêm túc đang suy tư đồ vật Gia Cát Lượng, cười nói: "Vây chi dùng hòa thiêu!"

"Hòa thiêu?" Lỗ Túc lắc lắc đầu, tâm đạo cái này có lộng huyền hư Phạm Nhân đoán chừng cũng là nửa thùng thủy, Thủy Chiến bên trong làm sao hòa thiêu? Làm mấy con lừa thuyền vọt tới Tào Doanh Thuyền Đội bên trong? Đây không phải nói đùa a? Có thể thiêu đến mấy chiếc?

Theo thời gian trôi qua, rất nhanh, một đoàn người đã đến Sài Tang.

Mà cùng này cùng lúc, đám người cũng nghe đến một chút không tốt tin tức, Tào Tháo quả nhiên đã chiếm cứ Giang Lăng một vùng, mà Thái Mạo cùng Trương Duẩn hai cái tinh thông Thủy Chiến người cũng không hề nghi ngờ đầu hàng Tào Tháo, đồng thời đã phát văn thư cho Tôn Quyền, Tôn Quyền đang chuẩn bị triệu khai hội nghị thương lượng việc này.

Gia Cát Lượng thì là đầy bụng tâm sự đi theo Lỗ Túc cùng đi Phòng Nghị Sự, chuẩn bị Khẩu Chiến Quần Nho!

Chương 34:: Dùng lưới đầu đem các người làm nằm sắp bên dưới!

Gia Cát Lượng Khẩu Chiến Quân Nho tiết mục, Phạm Nhân là không có hứng thú gì, Gia Cát Lượng miệng công việc tốt như vậy, một đầu Tam Thốn không nát miệng lưới hoàn toàn có thể bả Tôn Quyền một đồng người đều kiểm được không dám xen vào (tàu hoá mở qua, ô ô ô...), cho nên Phạm Nhân dứt khoát tại thuyền thượng đứng hẳn.

Mà Tôn Thượng Hương trở về Sài Tang, tự nhiên không có lý do lưu tại Gia Cát Lượng trên thuyền, yên lặng trở về nhà, vừa về tới nhà liền bị Tôn Quyền quan Tiểu Hắc Ốc bên trong đi.

Phạm Nhân buồn bực ngán ngẫm, liền uốn tại thuyền đầu thí nghiệm lấy hô phong hoán vũ kỹ năng.

Hô phong hoán vũ là giúp Long Vương hướng Na Tra đòi lại Ngao Bình Long Gân lúc lấy được, làm Nhất Môn pháp thuật, tại Phạm Nhân không có có Pháp Lực tình huống dưới, sử dụng thời điểm khẩu trừ chính là nhân quả điểm, mỗi ảnh hưởng phương viên mười cây số phạm vi khẩu trừ 10 điểm nhân quả điểm, tiếp tục thời gian đại khái là một giờ, mà hần hiện tại chỉ có 60 điểm nhân quả điểm.

Bởi vì còn muốn giữ lại 50 Điểm đến Hóa Thiêu Liên Doanh thời điểm sử dụng, cho nên lúc này cũng chỉ dùng 10 điểm tới làm thí nghiệm

Theo Phạm Nhân Thần Niệm nhất động, nguyên bản mặt trời chói chang Sài Tang trên không lập tức Hắc Vân Áp Thành, cuồng phong mãnh liệt, tại đã là cuối mùa thu thời điểm là cực kỳ hiếm thấy Thiên Tượng, mỗi ngày đều là cuối thu khí sáng, phá phá Tây Bắc gió cái gì, lúc này lại thổi lên Đông Nam gió, thời gian dần trôi qua còn rơi ra giọt mưa lớn như hạt đậu, không lập tức thành như trút nước lớn mưa, cái này khiến Sài Tang bách tính rất là buồn bực.

"Sao bỗng nhiên thổi lên Nam Phong? Còn bên dưới lên lớn như thế mưa đâu?" Tôn Thượng Hương trở lại một mình ở Tiểu Lâu về sau, xuyên thấu qua cửa sổ nhìn lại, hơi nghi hoặc một chút nói ra: "Trận này Thu Vũ một trận lạnh, cũng không biết đạo Phạm Nhân có thể hay không chịu đông lạnh?"

Đột nhiên, nàng dừng một chút, làm sao lại muốn lên cái này đồ dè dặt? Nghĩ đi nghĩ lại, nghĩ đến hai người trừ này gặp mặt trăng cảnh, trên mặt không hiểu thấu lại hiện lên một vòng đỏ bưng, nhỏ trái tim bịch bịch nhảy loạn.

Nàng Thiếp Thân Thị Nữ trông thấy ngày bình thường không phải múa đao đúng vậy làm kiểm quận chúa không lý do một mặt thẹn thùng, lập tức hiểu kỳ hỏi: "Quận chúa? Ngài phát sốt rồi?"

Tôn Thượng Hương sững sờ, sờ lên chính mình nóng lên mặt, giận dữ nói: "Người mới phát tình!"

Nói, lại hai tay đỡ tại trên bàn nâng quai hàm giúp, ánh mắt nhìn ngoài cửa sổ, gió mưa vừa mới qua đi lại khôi phục điểm Dương Thiên, một đạo cầu vòng dần dần hiển hiện, treo tại Thiên Khung phía trên, Tôn Thượng Hương nhìn lấy điểm lệ cầu vòng từ từ lại thần du thiên ngoại.

Mà kẻ đầu tên Phạm Nhân thì là nhìn lấy cái này khí trời phi thường hài lòng, cái này hàng lượng nước cùng lượng gió thế mà cũng là có thể khống chế, chỉ phá gió không xuống mưa hoặc là chỉ bên dưới mưa không phá gió hoàn toàn đúng vậy Phạm Nhân vừa nghĩ sự tình, phá mấy cấp đại phong cùng hướng gió cũng là có thể thao túng, bên dưới Mao Mao Tế Vũ vẫn là Quyền Châu Liêm như vậy như trút nước lớn mưa đồng dạng có thể thao túng.

Đợi đến mưa lớn qua đi, Gia Cát Lượng liền về tới trên thuyền.

Trên mặt hần không có sa sút tinh thần chi sắc, cũng không có vẻ hưng phấn, gương mặt bình tĩnh, nhìn thấy Phạm Nhân buồn bực ngán ngẫm nhìn lấy mặt sông, thế là cười nói: "Lão đệ làm sao như thế có nhả hứng? Cái này cầu vòng có gì đáng xem?"

"Ha ha!" Phạm Nhân cười cười hỏi: "Thế nào?" Tuy nhiên biết rõ đạo đây là nói nhảm, nhưng là vẫn khách sáo một chút.

Gia Cát Lượng nhún vai nói ra: "Tôn Quyền nói đến suy nghĩ một chút! Ta đoán chừng hẳn là đi trung cầu Chu Du ý kiến a? Không phải có câu nói gọi cái gì Nội Sự không quyết hỏi Trương Chiêu, Ngoại Sự không quyết hỏi Chu Du sao?"

Phạm Nhân điểm một cái đầu: "Chu Du a?"

Với hần mà nói, tự nhiên là càng nhanh giải quyết càng tốt, bất quá lời nói đi cũng phải nói lại, cái này Gia Cát Lượng cùng Chu Du đến bây giờ còn không có đã gặp mặt, đến lúc đó gặp mặt có phải là thật hay không cùng trên sách nói đồng dạng, kết mình cũng cầu tâm đầu gột đầu?

Nói lên Chu Du, Phạm Nhân chợt nhớ tới Chu Du đã từng đề nghị Tôn Quyền bả Tôn Thượng Hương gả cho Lưu Bị, hiện tại không tên nó Diệu Giác đến cái này tiểu nữ thật đáng thương, đầy bụng Báo Quốc chí tâm hết lần này tới lần khác là cái thân nữ nhi, tại cái này thời đại căn bản cũng không được coi trọng, mà lại tại Chu Du trong mắt cũng đúng vậy cái lấy ra làm chính trị hôn nhân lợi dụng quân cờ.

Mấy ngày về sau, Chu Du Tinh Dạ kiên trì từ Bà Dương Hồ chạy về Sài Tang, đối với Lỗ Túc cùng Gia Cát Lượng đề nghị, hần biểu thị đồng ý kết mình đối phó Tào Tháo, đồng thời phân tích Tào Tháo nhược điểm: Tào quân mỗi một không chịu nổi, một nhọc bên dưới dễ dàng sinh bệnh; mà bây giờ khí trời cũng là một ngày so một ngày lạnh, ngựa của bọn hần cũng không có cái mới xuất hiện cỏ ăn, đến lúc đó khẳng định sẽ thế lực giảm xuống!

Mà Mã Siêu, Hàn Toại hiện tại cũng tại Quan Tây, là Tào Tháo sau lưng một lớn hậu hoạn; tăng thêm Tào Tháo bọn hần binh sĩ đại bộ phận đều là phương bắc vịt lên cạn, vốn là chiếm cứ kỵ binh ưu thế, lại không tập Thủy Chiến. Lần này tại Thủy Thượng giao chiến, Tào Tháo lại sẽ rơi xuống đoạn

đường!

Hắn còn nói Tào quân trước mắt thực tế lực lượng, cũng đúng vậy Trung Nguyên mang tới mười lăm mười sáu vạn, mà lại đã đánh lâu mỗi một, mới được Lưu Biểu Hàng Bình bảy tám vạn nhân trước mắt cũng lòng mang ngờ vực vô căn cứ, bởi vậy chỉ cần có năm vạn Tinh Bình liền có thể chiến thắng.

Tôn Quyền nghe hắn, rốt cục cũng là hạ quyết định quyết tâm, cũng trước mặt mọi người rút kiếm chặt bên dưới bàn góc lấy đó quyết tâm, tại chỗ nhận mệnh Chu Du cùng Trình Phổ vì Tả Hữu Đô Đốc, Lỗ Túc vì Tán Quân Giáo Úy, trợ giúp trừ tính chiến lược, suất lĩnh Hoàng Cái, Hàn Đương, Lữ Mông, Lăng Thống, Cam Ninh, Chu Thái, Lữ Phạm chờ cùng ba vạn sĩ tốt cùng Lưu Bị cộng đồng kháng Tào.

Đây hết thảy đều tại Phạm Nhân cùng Gia Cát Lượng trong dự liệu, bất quá tiếp xuống mới là trọng đầu hỉ!

Cái này thời điểm đã có tin tức truyền đến, nói là Tào Tháo đã nhận mệnh Thái Mạo vì Tông Sư Trung Lang, Tư Mã Trường Thủy Giáo Úy, phong Hán Dương Đình Hầu. Trước mắt chính khẩn trương huấn luyện thủy quân, tin tưởng không bao lâu nữa liền hội trường khu thắng bên dưới!

Chu Du nguyên bản một mực đang Bà Dương Hồ luyện binh, thủy quân Chiến Kỹ thành thạo, đương nhiên sẽ không kém hơn Thái Mạo bọn hắn bao nhiêu, nhưng là hiện tại đại chiến hết sức căng thẳng, Chu Du Lỗ Túc bọn người liền suất lĩnh quân đội cùng Gia Cát Lượng Phạm Nhân cùng một chỗ đến Lưu Bị trú quân Phiên Khẩu nơi đó đi Hội Sư!

Thừa dịp Chu Du Gia Cát Lượng đám người tại trong khoang thuyền thương lượng cái gọi là quân sự bí mật lúc, Phạm Nhân chuẩn bị đến nơi đuôi thuyền, đang định nhìn xem cái này Trường Giang cảnh đẹp, cảm thán một chút chính mình cái này hơn một tháng qua ăn uống không lo lúc sinh sống, bỗng nhiên một thanh âm thanh tại hắn vang lên bên tai: "Suất ca! Tại cái này làm gì đâu?"

Đậu đen rau muống! Nghe được cái này bả âm thanh Phạm Nhân ngay tại tâm lý tối dựa vào một tiếng, vội vàng nhất chuyển đầu, chỉ gặp Tôn Thượng Hương một thân Quân Phục, tư thế oai hùng lẫm liệt tại ôm một cây trường thương tại cười khúc khích.

Phạm Nhân khoe miệng co giật một chút, cái này Tôn Thượng Hương không phải nói bị Tôn Quyền giam lại rồi hả? Đột nhiên liền xuất hiện trước mặt mình, nhìn nàng lại là một thân binh giả bộ, không cần phải nói, khẳng định lại là đi đến tới đi?

Nhìn thấy Phạm Nhân tròn mắt hốc mồm biểu lộ, Tôn Thượng Hương rất là đắc ý nói ra: "Ủm Hừ? Ngoài ý muốn sao?"

"Tốt a! Ngươi thắng!" Phạm Nhân bất đắc dĩ nhún vai: "Ta nói Hương Hương quận chúa ngươi sẽ không lại dự định lần vào Tào Doanh a?"

"Cùng các ngươi đánh Tào Tặc a!" Tôn Thượng Hương cũng không để ý còn lại binh sĩ cái kia dị dạng ánh mắt, đi đến Phạm Nhân thân một bên tựa tại thuyền trên lan can, con mắt nhìn lấy đường sông cái khác núi cảnh nói ra: "Khó nói liền hứa các ngươi nam tử chiến tranh? Ta muốn để đại ca nhìn xem, nữ tử cũng là có thể!"

Phạm Nhân bất đắc dĩ lắc đầu, cái này tiểu nữ quả nhiên là vừa tới Tuổi dậy thì phản nghịch tiểu nữ, Tôn Quyền càng là quản thúc nàng, nàng liền càng khó chịu, nhất định phải cùng Tôn Quyền đối nghịch!

"Kỳ thực ta cảm thấy ngươi rất không giống nhau!" Tôn Thượng Hương bỗng nhiên nói nói.

"Ồ?" Phạm Nhân giật mình, nhìn lấy nàng: "Nói thế nào?"

"Ta cảm thấy ngươi tựa hồ đối với cái gì sự tình đều là không quan tâm, giống như hết thảy đều tính trước kỹ càng đáng vẽ, tựa như, tựa như nhìn một chút đã nhìn qua hí người đồng dạng!" Tôn Thượng Hương song mi chặt chẽ, trầm ngâm một chút nói nói.

Tề!

Phạm Nhân trong lòng ngược lại rút một thanh khí lạnh, cái này Tôn Thượng Hương cảm giác cũng không tránh khỏi quá cường đại a? Cái này đều có thể cảm giác được? Hơn nữa còn đều là tám chín phần mười, mình bây giờ thật là một cái Lịch Sử Khán giả mà thôi, tuy nhiên có đôi khi tham dự hồ động, nhưng càng nhiều hơn chính là vì hoàn thành nhiệm vụ đạt được thôi!

Cái này nữ nhân trực giác quả nhiên đủ đáng sợ!

Nhìn thấy Phạm Nhân không nói lời nào, Tôn Thượng Hương lại nói ra: "Dật chi tiên sinh cảm thấy chúng ta lần này sẽ đại phá Tào quân a?"

Phạm Nhân cười cười, bày ra một bộ bình tĩnh bộ dáng nói ra: "Đã ngươi thành tâm thành ý hỏi, cái kia ta liền rõ ràng để lọt một điểm Thiên Cơ cho ngươi đi!"

Tôn Thượng Hương mặt mũi tràn đầy mong đợi nhìn lấy Phạm Nhân, một mặt người vật vô hại biểu lộ, cặp kia mắt to còn vô tội chớp chớp.

Phạm Nhân tay trái bấm ngón tay, nhướn lại lông mày làm bộ nói ra: "Ngươi đoán xem?"

Chương 35:: Ta lấp cái bức nói ba ngày tạo mười Vạn Tiền!

Thuyền Đồi ngược dòng thủy mà lên, trùng trùng điệp điệp hướng phía Xích Bích phương hướng mà đi, đóng tốt doanh về sau Tào Tháo phái Sứ giả người chiêu hàng Chu Du, lúc đầu hai quân giao chiến không trăm Sứ giả là ước định mà thành sự tình, bất quá Chu Du vì biểu hợp tác chí tâm, vẫn là đem người chặt, đưa đầu người về Tào Doanh.

Bởi vì việc này, hai quân còn đánh một đợt nhỏ Đoàn Chiến, Chu Du gà tặc bốn canh đánh lên, thả mấy vòng tiền liền tuyên bố rút lui, mười phần không biết xấu hổ nói trận đầu đại thắng, phân phó Khoái Mã hồi báo Tôn Quyền, sau đó để các lộ nhân mã cùng một chỗ nghị sự, Gia Cát Lượng cũng đi.

Gia Cát Lượng vừa đi, Phạm Nhân một người uống một hồi trà về sau liền dự định đến trên núi phụ cận nhìn xem Xích Bích địa hình để đẳng sau ngưng sương mù gọi gió, thế là đặt chén trà xuống, đi đến Tôn Thượng Hương trước cửa phòng gỗ gỗ, chuẩn bị kêu lên lời này làm nhảm cùng đi: "Hương Hương quận chúa! Người tại cùng không tại?"

"Không tại!" Trong phòng truyền đến Tôn Thượng Hương tức giận âm thanh.

Phạm Nhân nghe được nàng nói khí, tự nhiên minh bạch nàng là bởi vì lúc trước cái kia một đợt đoàn nhỏ không cho nàng đi nguyên nhân, thế là nói ra: "A! Vậy người không có ở đây, ta sẽ tự bỏ ra đi!"

"Bịch" Tôn Thượng Hương phòng môn đột nhiên mở ra, ngay sau đó liền nghe đến sau lưng Tôn Thượng Hương hô nói: "Chờ chút ta!"

"A? Đây không phải tôn xinh đẹp không? Người không phải không trong phòng a?" Phạm Nhân làm bộ rất là kinh ngạc nói rồi.

Tôn Thượng Hương bữu môi nhấn lại cái mũi hừ một tiếng, sau đó nói ra: "Ai nói cho người Bản Quận Chúa không ở trong phòng?"

Dát? Phạm Nhân khoe miệng co giật một chút, ngược ngạt cười vài tiếng nói ra: "Cái kia đoán chừng mới vừa rồi là tôn tiểu Yến nói lời đi!"

"Đi, mang người leo núi đi xem một chút phụ cận địa hình ~ "

Phạm Nhân cùng Tôn Thượng Hương một trận đi loạn, đi vào doanh phía sau một cái sườn núi nhỏ bên trên, cái này dốc núi chính đối mặt sông, đầy đều là Lạc Diệp, bốn phía bốn phía thì là hồng hỏa Phong Diệp, đẹp không sao tả xiết, Phạm Nhân cũng dứt khoát ngay ở chỗ này ngồi trên mặt đất, cùng Tam Quốc bên trong nổi tiếng tôn xinh đẹp cùng một chỗ liền mặt trời lặn ngắm cảnh.

Xích Bích vùng này gió ánh sáng rất đẹp, nhất là tại bây giờ loại này cuối mùa thu mát thời kỳ, cuối thu khí sáng, Tàn Dương ngã về tây, phóng tầm mắt nhìn tới, trên sông phủ kín sóng gợn lẫn lẫn kim sắc quang mang, bờ một bên rừng tầng tầng lớp lớp nhuộm hết, Phạm Nhân lúc này mới trông thấy, ở phía trước vậy mà mệnh mệnh cuộn cuộn toàn bộ mặt sông đều là thuyền, chắc chắn chắc, cái này tràng diện thật T hùng vĩ!

Tại bờ Nam là liên quân đại bản doanh, mà tại chỗ rất xa bờ bắc thì là Tào Tháo quân đội thuyền chổ, song phương thuyền riêng phần mình chiếm cứ một mảng lớn khu vực.

Cái này tràng cảnh, để Phạm Nhân rất muốn rống hai tiếng: Ái Phi người nhìn, cái này đúng vậy lắm vì người đánh bên dưới giang sơn! Bất quá sợ dọa sợ Tôn Thượng Hương liền nhịn được.

Tôn Thượng Hương cũng chưa từng có an tĩnh như vậy thời điểm, hiển nhiên cũng là bị nơi này cảnh sắc cho mỹ ngây người, nàng thì thảo nói ra: "Son hà như thế tú lệ, lại bốn phía khói lửa, không biết rõ gì lúc mới có thể để cho bách tính vượt qua ngày tháng bình an!"

Phạm Nhân nghĩ thầm, không nghĩ tới cái này tiểu nữ cũng có như thế cảm tính một phía, thế là trêu ghẹo nói: "Người chừng nào thì lập gia đình, ý nghĩ liền sẽ khác biệt!"

Tôn Thượng Hương nghe xong, lặng lẽ lờ mờ bên người Phạm Nhân một chút, mặt tăng lên lên một tia đỏ ửng, tại chiều tà dưới, càng lộ vẻ mấy phần quyến rũ, nàng dùng sức bóp một chút Phạm Nhân cánh tay một chút, như cái mười phần tiểu nữ nhân.

Phạm Nhân thì là nhìn phía xa đang ngăn người, nghĩ đến sự tình, hẳn lại tới đây cũng một cái tháng thời gian, nhưng là vẫn luôn là thâm cư không ra ngoài, căn bản không có nhiều tại ngoại nhân trước mặt lộ diện, thậm chí ngay cả Chu Du hẳn đều không gặp qua, chớ nói chi là quen biết, mà Lỗ Túc tuy nhiên nhận biết Phạm Nhân, nhưng lại cũng không có để ý, chỉ là tưởng rằng Gia Cát Lượng thực khách một loại nhân vật, căn bản không có nhiều để trong lòng.

Phạm Nhân cùng Tôn Thượng Hương từ dốc núi sau khi xuống tới, vừa vận dụng tới vừa rồi ngồi thuyền ra ngoài xem xét Tào Tháo doanh phân bố tình huống Chu Du cùng Gia Cát Lượng, Chu Du này lúc chính nhìn lấy Gia Cát Lượng hỏi: "Khổng Minh huynh, Thủy Chiến chủ yếu là lấy cái gì công kích thù đoạn?"

Gia Cát Lượng không chút suy nghĩ, trực tiếp nói ra: "Dùng tên vì tốt!"

Chu Du cười nói: "Tiên sinh quả nhiên uyên bác, quân ta lúc trước Tao Ngộ Chiến bên trong hao tổn tiền rất cực, bây giờ lại sợ Tào Tắc đánh lên, mười phần thiếu tiền, du muốn ủy thác tiên sinh tạo mười vạn mũi tên, không biết có thể?"

Gia Cát Lượng một phen tư lượng, nghĩ thầm cái này Chu Du lại muốn tìm chính mình phiền toái, thế nhưng là cái này sự tình chính mình nhưng lại không thể từ chối, dù sao cái này cũng coi là một cái công sự, chính nhưu lại lòng mảy không biết rõ trả lời thế nào.

Mà Chu Du nhìn thấy Gia Cát Lượng không nói gì, thế là góc miệng lộ ra một tia không dễ dàng phát giác cười gian nói ra: "Đây hệ công sự, nhìn tiên sinh không được tìm có!"

Gia Cát Lượng tâm nói, quả nhiên, cái này Chu Du thấy mình không nói lời nào, liền nói đây là công sự, lúc này chính trông thấy trên sườn núi đi xuống Phạm Nhân cùng Tôn Thượng Hương, thế là cười cười chấp tay đối Chu Du nói ra: "Đồ Đốc gấp ủy, tự nhiên cống hiến sức lực! Không biết Đồ Đốc gì lúc cần?"

Chu Du gặp Gia Cát Lượng đáp lời, tâm lý cao hứng, cười nói: "Trong vòng mười ngày, không biết tiên sinh có thể hoàn thành?"

Hắn một vừa nói còn một vừa dùng cổ quái nhãn quang nhìn lấy Gia Cát Lượng, giống là không tin tưởng Gia Cát Lượng có thể tại trong vòng mười ngày hoàn thành.

Gia Cát Lượng tự nhiên cũng nhìn thấy Chu Du ánh mắt, bất quá hắn hiện tại tâm lý nắm chắc khí, Triệu Hoán Phủ có thể triệu hoán Phạm Nhân đến nơi đây, chắc hẳn Phạm Nhân tự nhiên là có biện pháp, thế là nói ra: "Tào quân ngay hôm đó sắp tới, như đợi mười ngày, đại sự đừng vậy!"

Chu Du lúc này cũng sốt một chút, mà không chỉ dừng là hắn, tất cả mọi người ở đây cũng không biết đạo Gia Cát Lượng trong hồ lô mua cái gì được, nghe Gia Cát Lượng ý tứ, tựa hồ là không cần mười ngày? Cái này nhưng làm sao được? Cái này tạo tiền sự tình cũng không phải trò đùa, trong vòng mười ngày hoàn thành đã khá khó khăn, Gia Cát Lượng làm sao còn ngông cuồng như thế?

Lỗ Túc nghe trong lòng cũng thẳng run lên, âm thầm cầu nguyện Gia Cát Lượng đừng phát cái gì thần kinh, thế nhưng là Chu Du lại là ước gì Gia Cát Lượng làm như thế, thế là cười nói: "Không biết tiên sinh muốn mấy ngày hoàn thành?"

"Sau ba ngày, Không Minh tự nhiên nạp bên trên mười Vạn Tiền chi!" Gia Cát Lượng nhớ kỹ chính mình là thông qua thuyền cỏ mượn tên thành công lấy ra mười vạn mũi tên, hiện tại lại có Phạm Nhân tại, chắc hẳn sẽ không thất thủ, thế là liền trước mặt của mọi người lấp cái bức.

"Tê!"

Gia Cát Lượng lời vừa nói ra, người ở chỗ này không khỏi đều ngược lại rút một thanh khí lạnh, cái này Gia Cát Lượng tuy nhiên tên đầu vang dội, người người đều nói hắn trí mưu hơn người, nhưng là hiện tại thế mà khen Hạ Hải miệng nói muốn tại ba ngày xuất ra mười vạn mũi tên, cái này sao có thể?

Lưu Bị toàn quân mới không đến hai vạn nhân, coi như toàn bộ cùng một chỗ tạo, cũng phải mỗi Nhân Tạo năm chỉ mới đủ, huống chi ở phụ cận đây cũng không có cái gì thích hợp tài liệu, nếu như lại tính cả Dã Thiết một loại, ba Thiên Tuyệt đối không thể có thể hoàn thành!

Tất cả mọi người âm thầm thay Gia Cát Lượng lau một vệt mồ hôi, nhưng là Chu Du lại là nội tâm cuồng hỉ, hắn liếc qua bên cạnh Lỗ Túc, sau đó bày ra một mặt nghiêm túc nói ra: "Trong quân không nói đùa, nhìn tiên sinh chớ có nói ngoa!"

"Không Minh nguyện nạp quân lệnh trạng! Sau ba ngày nếu như không nộp ra mười Vạn Tiền, cam bị phạt nặng!" Gia Cát Lượng cũng không biết có phải hay không là thật sự cùng Chu Du chơi lên, lại hoặc là nào tử phát nhiệt, loại này sự tình thế mà liền đầu mỗi đều không có liền nói đến như thế tuyệt đúng.

"Tốt!" Chu Du cuồng hỉ, lớn tiếng khen hay, sau đó phân phó Quân Chính Ti viết xong quân lệnh trạng, sau đó cho Gia Cát Lượng đồng ý, đợi đến sự tình đã thành kết cục đã định, Chu Du tâm lý mới chân chính cao hứng, cái này Gia Cát Lượng như thế tự phụ, nhìn người lúc này làm sao xuống đài, nếu là ba ngày sau người không bỏ ra nổi đến, lão tử liền trực tiếp chém người!

"Hôm nay sợ là không còn kịp rồi!" Gia Cát Lượng nói ra: "Sau ba ngày, mời Đồ Đốc phái người đến sông một bên chuyển tiền!"

Chu Du tâm lý cười lạnh, cái này Gia Cát Lượng thật đúng là chết vì sĩ diện, biết rõ đạo không có khả năng hoàn thành sự tình còn như thế một bản nghiêm túc, lão tử nếu là phân phó quân tượng có ý chậm rãi làm, hoặc là không cho đủ tài liệu, nhìn người đến lúc đó cầm cái gì đi ra cho ta chuyển!

Phạm Nhân thì là xa xa nghe được đối thoại của bọn họ, đối với cái này trạng bức giả bộ rất có mức độ Gia Cát Lượng có chút không nói, đặc biệt người ta cho mười ngày còn ngại nhiều, bất quá cũng may hắn cũng muốn sớm một chút hoàn thành nhiệm vụ, dứt khoát liền không có tiến lên, mà là cùng Tôn Thượng Hương quân trở về trên thuyền.

Chương 36:: Mang người trang bức mang người bay!

Sau đó hai ngày, Gia Cát Lượng ngoại trừ tìm Lỗ Túc mượn 50 chiếc thuyền nhỏ bên ngoài, đứng vậy phân phó các binh sĩ tại phụ cận trong ruộng tìm chút rom rạ đầm thành hình người, căn bản cũng không có bất luận cái gì tạo tiền cử động, để Chu Du những người này cực kỳ nghi hoặc, phái Lỗ Túc đến tìm hiểu tin tức cũng là mỗi lần đều nhìn thấy Gia Cát Lượng cùng cái kia nghe nói là Gia Cát Lượng trưởng bên dưới thực khách Phạm Nhân đang đánh cờ, một điểm không khí khẩn trương đều không có.

Thẳng đến sau cùng một đêm, 50 chiếc tràn đầy đầm mấy trăm cái người rom thuyền nhỏ hoành liệt ra tại sông một bên thời điểm, Chu Du mới ý thức được Gia Cát Lượng ý tưởng chân thật, không nghĩ tới hần cư nhiên như thế kiếm tẩu thiên phong, nào đại động mớ, nguyên lai Gia Cát Lượng là dự định lợi dụng những này tàu thuyền đi Tào Doanh đầu vòng, chuẩn bị bả Tào quân phóng tới mũi tên biến thành của mình.

Chỉ bất quá nha, Gia Cát Lượng dù sao vẫn là không hiểu rõ Xích Bích vùng này khí hậu, nếu là đổi lại khác địa phương, cuối thu bắt đầu vào mùa đông rạng sáng cũng sẽ là Đại Vụ tràn ngập, thiên Hỗn Độn, nhưng là Xích Bích nơi này lại lâu dài đều là trời quang mây tạnh, tùy tiện đi thuyền đến Tào Doanh trong tâm bản, Tào quân nhìn thấy những này trôi đầy người rom thuyền, trực tiếp liền dùng Hỏa Tiễn bắn tới, đây không phải tương đương với đi lên tặng người đầu sao?

Nghĩ tới đây, Chu Du lần nữa đối với Gia Cát Lượng cái này đối thủ biểu thị thất vọng, hần đứng ở đằng xa nhìn lấy sông một bên Gia Cát Lượng cùng Phạm Nhân, hơi nghi hoặc một chút hỏi Lỗ Túc: "Gia Cát Lượng thân một bên người kia là phương nào thần thánh?"

Lỗ Túc chấp tay nói ra: "Hần gọi Phạm Nhân, lấy suy đoán của ta hần là Gia Cát Khổng Minh Trí Nang, ta từng thấy Khổng Minh huynh gọi hần Dật chi tiên sinh!"

"Phạm Nhân?" Chu Du nhìn lấy này lúc chính cùng Gia Cát Lượng tại đêm lấy tàu thuyền Phạm Nhân, nhíu nhíu mày: "Là lai lịch gì? Làm sao trước kia chưa từng nghe nói qua người này?"

"Ngày đó ta tiến về Đương Dương cùng Lưu Huyền Đức thương nghị liên quân kháng Tào một chuyện lúc, tại đương Dương Kiều nhìn thấy người này!" Lỗ Túc nghiêm mặt nói ra: "Làm lúc hần đang cùng Thượng Hương cùng một chỗ, mang theo từ Tào Doanh bên trong cứu trở về Lưu Bị con nối dõi Triệu Vân cùng nhau xuất hiện, mà khi đó, Gia Cát Khổng Minh tựa hồ còn chưa nhận biết người này!"

"Ồ?" Chu Du ngăn người, Tôn Thượng Hương trước đó vụng trộm chạy tới Đương Dương sự tình hần cũng nghe nói, thế nhưng là không nghĩ tới thế mà nhận biết Phạm Nhân, còn cùng Triệu Vân cùng một chỗ về Đương Dương? Hơn nữa thoát nhìn tựa hồ rất thụ Gia Cát Lượng coi trọng, đến tột cùng là phương nào thần thánh?

"Đồ Đốc!" Lỗ Túc bỗng nhiên do dự một chút nói đến: "Theo Sài Tang truyền đến tin tức, Thượng Hương quận chúa lại chạy ra, Chủ Công để cho chúng ta lưu ý phải chăng có lẫn vào trong quân!"

Chu Du biến sắc, tức giận nói: "Thượng Hương sao có thể như thế trò đùa! Mau chóng thanh tra, cần phải tại đại chiến trước tìm tới nàng!"

Hần vừa dứt lời, liền trông thấy Gia Cát Lượng cùng Phạm Nhân lên thuyền về sau, một cái binh lính bộ dáng hắc ảnh lạng lẽ sờ lên chiếc thuyền kia, lập tức cau mày.

Mà Lỗ Túc nhìn thấy người kia Ảnh Hậu thì là bị choáng váng, lúc trước hần là gặp qua Tôn Thượng Hương cùng loại cách ăn mặc, một chút liền nhận ra được, cái kia vụng trộm đuổi theo thuyền người chính là Tôn Thượng Hương, hần ấy ấy nói ra: "Người kia ảnh, tựa như là Thượng Hương..."

"Cái gì?" Chu Du lập tức quá sợ hãi, một mặt ngạc nhiên: "Hồ nháo! Đây quả thực đúng vậy hồ nháo! Nhanh! Nhanh chặn đứng bọn hần!"

Trên thuyền Phạm Nhân cùng Gia Cát Lượng cũng không biết rõ Tôn Thượng Hương lặn tới, lại càng không biết đường xa chỗ Chu Du đang nhìn bọn hần, 50 con thuyền hướng phía bờ bên kia Tào quân doanh bày trận tiến lên, tốc độ cực nhanh, không có lập tức đến lòng sông.

"Phạm Nhân lão đệ, lần này liền muốn nhờ ngươi!" Gia Cát Lượng nhìn thoáng qua đánh thẳng ngập Phạm Nhân cười nói: "Ta Gia Cát Khổng Minh cái mạng này liền giao cho trên tay ngươi! Ngươi nhưng ngàn vạn đừng như xe bị tuột xích a!"

Phạm Nhân mở ra bạch nhãn: "Ai bảo ngươi trang bức, đầm người rom cũng đầm hai ngày, hiệu suất không ra thế nào địa."

"Ha ha!" Gia Cát Lượng lúng túng cười hai tiếng: "Ai ngờ đạo bên này chút Lão Nông bả lúa cán thiêu đến bảy tám phần, chạy phương viên 50 bên trong Địa Tài tiếp cận nhiều như vậy người rom đi ra."

"Lại nói, ta nghe ngóng một chút, Xích Bích vùng này Mùa đông cực ít có Đại Vụ thiên thời điểm, chúng ta dạng này đi mượn tên thật sự không có vấn đề sao?"

Phạm Nhân dừng một chút, cười nói: "Chờ một chút nhân huynh mình tại trên thuyền cảm thụ một chút liền biết rõ!"

"Có ý tứ gì?" Gia Cát Lượng giật mình.

"Nguyên lai Khổng Minh Tiên Sinh cùng Dật chi tiên sinh bốn canh rồi giường là muốn đánh lén Tào Tắc!" Ngoài khoang thuyền bỗng nhiên truyền đến Tôn Thượng Hương âm thanh: "Vậy mà không kêu lên ta?"

Phạm Nhân biến sắc, nhìn lấy Tôn Thượng Hương từ thuyền đình lật dưới, có chút không nói!

Cái này tiểu nữ là thật không sợ chết, thế mà vùng trộm chuồn đi đi lên, cũng không sợ bị Loạn Tiễn bắn chết.

Gia Cát Lượng càng là mặt mũi tràn đầy kinh hãi hô nói: "Quận chúa ngươi chạy tới làm cái gì? Rất nguy hiểm!"

Tôn Thượng Hương đi vào buồng nhỏ trên tàu ngồi xuống, cười cười nói: "Các ngươi có thể tới, ta vì cái gì không thể tới?"

"Ngươi nói tốt có đạo lý, ta tận không nói gì lấy chống lại" Phạm Nhân bắt đầu đi lắc lắc đầu, cười khổ nói: "Cho ngươi ba mươi hai cái tán!"

Đang khi nói chuyện, thuyền đã đi nửa trình, Phạm Nhân cũng không đoái hoài tới cùng hai người vô nghĩa, Thần Niệm nhất động, phụ cận trên mặt sông lập tức bắt đầu thật lura thưa dăng lên sương mù hơi, dần dần bao phủ những này tàu thuyền, lên sương mù phạm vi còn không ngừng mở rộng, càng là càng lúc càng nồng nặc.

Gia Cát Lượng gặp Phạm Nhân bỗng nhiên sắc mặt nghiêm túc không nói một lời, thế là nhìn thoáng qua ngoài khoang thuyền, chỉ gặp nguyên bản thanh minh vô cùng trên mặt sông chính là xuất hiện Đại Vụ, mà lại cái này vụ khí nồng nặc Hồn Độn một mảnh, tâm nhìn đoán chừng tới đa cũng liền mười mét không đến, thế là hần liền đi đến Chiến Cô bên cạnh một bên, cầm lấy dùi trống dùng sức gõ.

"Đồng đồng đồng!"

Rất nhanh, 50 con thuyền liền đi theo tiết tấu, tiến quân tiếng trống chấn Xích Bích.

Mà Tào Doanh canh gác binh tướng nhóm nguyên bản liền thấy trên mặt sông đột ngột tràn ngập lên Đại Vụ, chính cảm thấy có chút kỳ quái lúc liền nghe được Chiến Cô thanh âm từ đằng xa trong sương mù truyền đến, thế là vội vàng phân phó chuẩn bị nghênh địch, để bọn tranh thủ thời gian chuyển nhiều chút mũi tên tới.

Phạm Nhân thì là cảm giác được Đại Vụ khắp trời về sau, mở ra con mắt nhìn lấy tại Chiến Cô một bên có chút trừ trừ Gia Cát Lượng, cười nói: "Nhìn ngươi bộ dáng rất khẩn trương a!"

"Nói nhảm!" Gia Cát Lượng nói ra: "Mười vạn mũi tên a! Bình quân xuống tới mỗi cái trên thuyền muốn cầm hai ngàn nhánh, ngươi không sợ?"

"Các ngươi đang nói cái gì nha?" Tôn Thượng Hương một mặt tò mò nhìn Gia Cát Lượng: "Cái gì 102,000?"

Phạm Nhân nhìn thoáng qua cái này mặt mũi tràn đầy ngây thơ Tôn Thượng Hương nói ra: "Ngươi Chu Du trọng huynh đệ Gia Cát Lượng tạo mười Vạn Tiễn, bởi vì thời gian không kịp, cho nên chúng ta đâm chút người rom cột vào trên thuyền, đến Tào Doanh mượn tên đến rồi! 50 con thuyền, mỗi con thuyền đại khái sẽ bị bắn trúng mấy ngàn mũi tên!"

"A!" Tôn Thượng Hương lúc này mới minh bạch mấy ngày nay hai người tại mưu đồ bí mật sự tình, lúc này biến sắc, mặt mũi tràn đầy hoảng sợ: "Chúng ta liền ngồi ở chỗ này bị Tào quân xem như bắn tên bia ngắm?"

"Chơi vui a?" Phạm Nhân nhìn lấy Tôn Thượng Hương dần dần sắc mặt tái nhợt nói ra: "Kinh hi không kinh hi? Ngoài ý muốn không ngoài ý muốn?"

"Ngoài ý muốn..." Tôn Thượng Hương áy áy nói ra: "Ta bây giờ còn có thể hỏi hận không?"

Gia Cát Lượng mặt mũi tràn đầy giới cười: "Chỉ sợ dĩ không được, chúng ta đã mở ra bờ Biên Tương gần sáu dặm!"

Tôn Thượng Hương chợt nhớ tới lần thứ nhất cùng Phạm Nhân lúc gặp mặt, nhìn thấy hần ở trên mặt nước chạy vội tình hình, thế là bỗng nhiên chuyển đầu nhìn về phía Phạm Nhân, gấp giọng nói ra: "Phạm Nhân, ngươi không phải Hội Thủy bên trên phiêu sao? Nếu không ngươi mang ta trở về đi?"

"Thủy Thượng Phiêu?" Gia Cát Lượng sững sốt một chút, có chút thật thà chuyển đầu nhìn về phía Phạm Nhân: "Cái gì Thủy Thượng Phiêu?"

"Ha ha!" Phạm Nhân cười quý dị cười, hai bước đi ra buồng nhỏ trên tàu, Thần Niệm nhất động tách ra một đạo vụ khí nhìn về phía Tào Doanh, gặp cái kia một bên đã đầu người toán loạn toán lực chuẩn bị chiến đấu, nói ra: "Quên nói cho ngươi, ngoại trừ triệu hoán Đại Vụ, ta còn Hội Thủy bên trên phiêu! Hương Hương quận chúa, đến, ca mang ngươi trang bức mang ngươi bay!"

Vừa dứt lời, liền kéo lên một cái Tôn Thượng Hương cánh tay ôm vào trong ngực, thả người nhảy đến Thủy Thượng, mũi chân đạp trên mặt sông, như chuồn chuồn điểm thủy vậy nhanh chóng chạy hướng liên quân trú địa.

Gia Cát Lượng có chút mộng ép nhìn lấy Phạm Nhân bóng lưng, trong lòng thoáng qua 10 ngàn câu Tào mẹ nó, tại một bên lại truyền đến Phạm Nhân cái kia rõ ràng có chút cười trên nỗi đau của người khác lời nói: "Muốn bắn ta Thiết Thối Thủy Thượng Phiêu? Không có cửa đâu!"

Cái này đặc biệt thế mà còn có loại này thao tác?

Bạn đang đọc truyện *Vua Đồi Nợ Tam Giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 37:: Không sợ thao, tùy tiện bắn!

Bởi vì chính vào Đại Vực, trời cũng còn không có sáng lên, ngoại trừ Gia Cát Lượng bên ngoài, cũng không có người nhìn thấy Phạm Nhân chính ở trên mặt nước đặng đặng chạy vội, cho nên không có gây nên cái gì xôn xao, chỉ bất quá bị Phạm Nhân Công Chúa Ôm ôm vào trong ngực Tôn Thượng Hương lại là nổi lòng tung bay.

Ngay từ đầu Phạm Nhân ôm nàng nhảy xuống thuyền thời điểm nàng là dọa đến nhỏ trái tim bạch nhảy không ngừng, căn bản cũng không dám mở ra con mắt, cảm thụ được khuôn mặt phất qua vù khí mát gió cùng một số điện run, tâm lý lại là nghĩ đến những ngày qua bên trong Phạm Nhân các loại làm cho người không thể tưởng tượng cử động.

Lúc trước tại Trường Phán Pha thời điểm liền gặp qua hán tại đập thủy vượt sông, sau đó lại dựa vào một khối cục gạch ngăn cản Triệu Vân Long Đàm Lượng Ngân Thương, càng là nện đến Trương Phi cũng bể đầu chảy máu, sau cùng càng là cầm cái kỳ quái đồ vật để Trương Phi một người liền quát lui Tào Tháo trăm vạn binh mã, thuận tiện bả đương Dương Kiều cho nổ!

Tựa hồ, Phạm Nhân từng nói qua hán là cái Thuật Sĩ? Vẫn là Không Minh Tiên Sinh sự phụ? Hiện nay lại ném bên dưới đồ đệ mang theo nàng rời đi Tào Doanh xạ trình?

Tôn Thượng Hương nghĩ tới đây, trên mặt hốt nhiên nhưng lại hiện lên một vòng đỏ bừng, nghĩ thầm khó nói tại Phạm Nhân tâm lý, chính mình so với hán đồ đệ quan trọng hơn?

"Phạm Nhân, chúng ta cứ thế mà đi? Đồ người đồ đệ một người trên thuyền thật sự được không?"

Phạm Nhân ngăn người: "Ta đồ đệ?"

Bất quá nghĩ lại liền nhớ tới đến chính mình đã từng nói là Gia Cát Lượng sự phụ, thế là cười ngượng ngùng hai tiếng nói ra: "Không có việc gì, hán không sợ (Tào) thao, tùy tiện bắn..."

Phạm Nhân cái này ô đến không được Tôn Thượng Hương tuy nhiên nghe không hiểu, nhưng là tâm lý lại là ảm áp, lặng lẽ mở to con mắt nhìn lấy cái kia ôm cùng với chính mình Phạm Nhân, hán lướt qua sương mù hơi ngưng kết ra dày đặc Lộ Châu gương mặt góc cạnh rõ ràng, rõ ràng cùng nàng tuổi không sai biệt lắm lại không có nửa điểm ngây ngô, như thế hung hiểm sự tình trong mắt hán thế mà giống như là hơi không đủ nói, mãi mãi cũng giống như là toàn cục nắm chắc tự tin bộ dáng.

Hán đến tốt cùng là cái hạng người gì đâu?

Phạm Nhân vậy mà không biết đạo cái này tiểu nữ đang suy nghĩ chút cái gì, mà là một đường phi nước đại, thờ hồng học hướng bờ một bên chạy, tuy nhiên ôm cái mỹ nữ cảm giác là rất tốt, thế nhưng là cái này Tôn Thượng Hương mẹ nó xuyên qua Giáp Trụ, không nói trước căn bản không cảm giác được mềm nhũn xúc cảm, chỉ là trọng lượng liền đè hán rất là có hết sức, tâm lý tất cả đều là nghĩ đến hoàn thành nhiệm vụ sau tranh thủ thời gian đòi lấy một số thêm Cường Thể chất đồ vật.

Từ trên thuyền đến sông một bên khoảng chừng ba cây số, nói là chạy, đều đặn sau hoàn toàn đứng vậy chậm rãi đi tới, sau lưng Chiến Cỗ thanh âm càng lúc càng mờ nhạt, đợi đến tiếng trống dừng lại thời điểm, Phạm Nhân cũng đã đến bờ một bên, lúc này Đông Phương đã xuất hiện bong bóng cá trắng, trên sông sương mù hơi cũng dần dần tiêu tán, ần ần có thể trông thấy rơi đầu chạy nhanh về tàu thuyền bên trên cắm đầy mũi tên, giống như là ở trên mặt nước bơi lội không lồ nhím đồng dạng.

"Ta nói Hương Hương quận chúa, người còn không có bỏ được xuống tới a?" Phạm Nhân nhìn lấy Tôn Thượng Hương chính len lén liếc cùng với chính mình ngăn người, thế là lớn hít sâu khẩu khí nói nói.

Tôn Thượng Hương sững sờ, trên mặt lập tức càng đỏ, vội vàng nhảy xuống tới, tay chân luống cuống đứng ở một bên.

"Đi thôi!" Phạm Nhân cười cười: "Lần sau không cần mặc những này Khôi Giáp, thật sự rất nặng!"

Tôn Thượng Hương yên lặng điểm một cái đầu, nhìn lấy Phạm Nhân bóng lưng, đi theo.

Hai người trở về địa phương tại doanh dưới mặt đất du lịch mấy dặm bên ngoài, chờ trở lại doanh thời điểm, thiên đã hơi sáng, lộ ra nửa một bên mặt trời bả nửa cái thiên không phản chiếu ánh bình minh khắp trời, mà Gia Cát Lượng Thuyền Đội cũng đã về tới bờ một bên.

Sơ Dương vừa khởi, tại Tiêu đòi thu Nhật Thanh sáng sớm bên trong chiếu xạ tại vụ khí mờ mịt Trường Giang bên trên, doanh sông một bên chính đầu đuôi tương liên cột mấy chục con thuyền, xếp thành một hàng dứng sát ở bờ một bên, cảnh tượng như vậy nguyên bản cũng không có cái gì đáng đến kinh ngạc, nhưng là cái kia mấy chục trên chiếc thuyền này tràn đầy đều cầm tiền lời nói liền coi là chuyện khác, những thuyền kia nguyên bản lớn đến không tính được, nhưng lại lít nha lít nhít cầm đầy mũi tên, giống như là một cái ghé vào trong nước không lồ nhím đồng dạng, từ xa nhìn lại, sinh lòng rung động!

Mà tại những cái kia vội vàng binh sĩ một bên, có mấy người đang đứng ở bên một bên, bên trong một cái mặt bể ngoài nho nhả lại là một mặt đen bề ngoài, giống như là ăn con ruồi đồng dạng, tại hần bên cạnh một bên, thì là một cái nhìn trung thực ba giao trung niên nam tử cùng một cái tay cầm quạt lông lấy khăn buộc đầu Bì Ôi Nam.

Ba người này chính là Chu Du, Lỗ Túc cùng Gia Cát Lượng.

Chu Du cùng Lỗ Túc lúc đầu đêm qua vẫn không ngủ, an bài hai chiếc thuyền đi chặn đường Tôn Thượng Hương cũng căn bản không có đuổi được, dứt khoát ngay tại bờ một bên bày bên trên tám bên dưới chờ lấy bọn hần trở về, tuy nhiên lại phát hiện nguyên bản không có sương mù Xích Bích đột nhiên không hiểu thấu xuất hiện cực kỳ nồng nặc sương mù hơi, ôm chế giễu chi tâm Chu Du liền biết rõ lần này Gia Cát Lượng thắng, làm sao có thể không đầy mặt đen đâu?

Hần hiện tại chỉ cầu cầu những này mũi tên số lượng không đến mười vạn, dạng này hần mới có thể tiếp tục kiểm soát, lại nhìn thấy Gia Cát Lượng một mặt trấn định từ thuyền bên trên xuống tới, hần tâm lý liền đến khí, thế là bỏ qua một bên đầu không nhìn tới những cái kia tiến lên chuyển tiền binh sĩ.

Chỉ bất quá hần nhất chuyển đầu lại là trông thấy xa xa Phạm Nhân cùng một cái binh lính vội vàng vàng chạy tới, cái kia binh lính khi nhìn đến hần thời điểm lại đột ngột ngừng lại, Chu Du lập tức cảm thấy nghi ngờ, làm sao Phạm Nhân cùng Tôn Thượng Hương không trên thuyền ngược lại là từ đằng xa đi trở về đâu?

Tôn Thượng Hương nhìn thấy Chu Du trong nháy mắt, sắc mặt đại biến, liền vội vàng xoay người về chạy, thế nhưng là đã không còn kịp rồi, chỉ nghe được Chu Du hô to một tiếng: "Thượng Hương? Người dừng lại!"

"Trọng huynh!" Tôn Thượng Hương le lưỡi một cái đầu, sợ hãi quay đầu hô nói.

Chu Du sắc mặt đen sẫm, trừng mắt Tôn Thượng Hương hỏi: "Người vì sao ở đây? Còn ăn mặc dờ dờ ương ương, còn thể thống gì?"

"Cái kia, Thượng Hương, Thượng Hương..." Tôn Thượng Hương áp a áp ứng dạ vài tiếng sừng sốt không tìm được lý do, chỉ bất quá nằng từ trước đến nay đều là ăn mềm không ăn cứng, Chu Du càng là rống nằng, nằng càng là không phục, bây giờ nghe Chu Du quát tháo, nằng cũng không yếu thế chút nào khuôn mặt nhỏ quét ngang lông mày nhướn lên, hừ nói: "Vì cái gì Thượng Hương không thể tới?"

"Hò nháo!" Chu Du giận nói: "Quân doanh nặng, há lại người làm loạn?"

Lỗ Túc gặp sự tình càng náo càng cương, thế là đi ra làm hòa sự lão: "Đô Đốc tạm thời hi nộ, quân chúa cũng là Báo Quốc sốt ruột, tình có thể hiểu! Vọng Đô đốc tạm lấy Quốc Sự làm đầu!"

Chu Du kỳ thực cũng là bị Gia Cát Lượng tức giận, cho nên có chút tức giận, hiện tại lại nhìn thấy Tôn Thượng Hương dáng vẻ mới có thể dạng này, bị Lỗ Túc kiểu nói này, hần cũng cảm thấy mình tại Gia Cát Lượng trước mặt nổi giận tựa hồ ra vẻ mình có chút bụng dạ hẹp hòi, thế là nói ra: "Người cái này vậy hồ nháo, Chủ Công biết rõ định không buông tha người!"

"Mặc kệ nó!" Tôn Thượng Hương gặp Chu Du nhả ra, thái độ cũng hòa hoãn rất nhiều: "Thượng Hương cũng không phải làm cái gì việc không thể lộ ra ngoài!"

Chu Du kỳ thực cũng cảm Tôn Thượng Hương không có cách, cái này nha đầu ai nói cũng không nghe, thế là lắc lắc đầu nói ra: "Duy tiểu nhân cùng nữ tử khó nuôi vậy!"

Tôn Thượng Hương rất là đắc ý, làm bộ không nghe thấy Chu Du, nhìn lấy những cái kia cầm đầy tiền thuyền vô ý thức nói: "Thế mà có nhiều như vậy tiền! Khổng Minh Tiên Sinh thật sự là Thần Nhân, không có chút nào sợ bản!"

Nàng tâm lý âm thầm bội phục: Cái này Phạm Nhân quả nhiên là sẽ pháp thuật Thần Nhân! Mặc dù nói chuyện không có nghiêm túc, mà lại giống như là hoàn toàn không thể tin, tựa hồ mỗi một Thứ Đẳng đến sự tình qua đi hồi tưởng lại mới biết nói, nguyên lai Phạm Nhân mới là chân chính bày mưu tính kế chường không toàn cục.

"Đô Đốc, mũi tên kiểm kê hoàn tất, tổng cộng mười hai Vạn Tam Thiên một trăm năm mươi bảy chi!" Một cái binh lính không phải vậy chạy tới quỳ một gối xuống chấp tay báo cáo Chu Du.

Chu Du nghe xong, nhìn lấy đứng ở một bên Gia Cát Lượng chính diện lộ hung nhìn nhau lấy mặt mũi tràn đầy mỉm cười Phạm Nhân, trong lòng phiền muộn chi tình càng sâu, hần đang nghĩ, chính mình mấy ngày nay lợi dụng khi còn bé Đồng Môn Tương Kiền sử vừa ra Kế Phán Gián đem Thái Mạo Trương Duẩn hai người trừ đi, chẳng lẽ còn không giải quyết được người một cái Gia Cát Lượng?

Bạn đang đọc truyện *Vua Đòi Nợ Tam Giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 38:: Are you lừa dối me?

Chu Du lần này đã là lần thứ hai gây tại Gia Cát Lượng trong tay, lần đầu tiên là vừa mới hạ trại thời điểm, nói là muốn phái Gia Cát Lượng đi đốt đi Tào quân lương thảo, kết quả bị Gia Cát Lượng mượn Lỗ Túc miệng nói một câu ta Gia Cát Lượng cái gì cũng biết, không giống người sẽ chỉ Lâm Giang Thủy Chiến, kết quả Chu Du tức không nhịn nổi, nhất định phải chứng minh một chút chính mình Lục Chiến cũng có thể đánh, không cần Gia Cát Lượng đi.

Mà lần này thuyền cô mượn tên càng làm cho hấn đã chịu phục lại ghen khí, càng nghĩ càng là trong lòng phiền muộn, kết quả tại cùng mỗi cái tướng quân mưu sĩ thương nghị Hóa Công công việc thời điểm, bỗng nhiên một thanh lão huyết phun tới, sau đó hôn mê bất tỉnh.

Chu Du té xỉu về sau, nguyên bản bị bắt được trong doanh trại cầm tù Tôn Thượng Hương có vụng trộm chạy tới, đi vào Gia Cát Lượng trên thuyền về sau, liền thở phì phò ngồi trên ghế, tràn đầy oán niệm nói ra: "Thượng Hương muốn ra trận giết địch!"

Ngồi tại bàn vừa uống trà Phạm Nhân im lặng mở ra bạch nhãn: "Người yêu đi thì đi thôi!"

Tôn Thượng Hương bỗng nhiên lộ ra giả hoạt cười, tiến đến Phạm Nhân trước mặt nói ra: "Nếu không Dật chi tiên sinh hòa thượng hương lẫn lộn đến Tào Doanh đi?"

"Cái này như thế gian cự nhiệm vụ người vẫn là đừng tìm ta!"

Tôn Thượng Hương lẩm bẩm miệng nói ra: "Nhưng tại này làm ngồi cũng không làm nên chuyện gì nha, thân là nam nhi nên rong ruổi sa trường mới là a!"

"Dọa? Người là nam?" Phạm Nhân tay khẽ run rẩy.

Tôn Thượng Hương trừng mắt liếc hấn một cái: "Ta nói chính là người!"

"Dừng a!" Phạm Nhân tức giận nói ra: "Người gặp qua Gia Cát Lượng xung phong hãm trận sao? Người gặp qua người ca xâm nhập Dịch Doanh sao?"

"Cái gì gọi là không làm nên chuyện gì? Ta cho người biết, Tào quân hiện tại bại cục đã định, không ra mấy ngày liền sẽ tan tác tại chúng ta trong tay!"

"Hừ! Liền người có thể!" Tôn Thượng Hương hừ một tiếng, thở phì phò đi gian kia lưu cho nàng gian phòng đi, lưu lại Phạm Nhân một người tại trong khoang thuyền sưng sờ.

Đang Phạm Nhân tại đồng tình Tôn Thượng Hương sinh không gặp lúc thời điểm, Gia Cát Lượng một mặt thâm trầm trở về, nhìn thấy chỉ có Phạm Nhân một người tại buồng nhỏ trên tàu thế là hỏi: "Ừm, Tôn Quyền nàng muội đâu?"

"Chạy trong phòng đi!" Phạm Nhân nhấp một ngụm trà, chậm ung dung nói nói.

"Người cùng nàng cái kia không?" Gia Cát Lượng cười hắc hắc nói, một mặt âm đạo ngồi vào Phạm Nhân thân một bên.

"Ta vẫn là cái hài tử a, không hiểu người đang nói cái gì!" Phạm Nhân tức giận nói nói.

"Lại nói, vừa rồi Chu Du đề cập qua đây miệng, nói Lưu Bị các vợ vừa treo, hấn trở về đề nghị Tôn Quyền đem các người nhà Hương Hương quận chúa gả cho Lưu Bị Quan hệ thống gia!" Gia Cát Lượng không quan trọng nhún vai: "Người không bà nàng thu, chờ người đi coi như khó làm!"

Phạm Nhân ngẩn người, ho khan một cái nói ra: "Lưu Bị đều năm mươi a?"

"Bốn mươi chín!" Gia Cát Lượng điểm một cái đầu.

"Cái kia cũng kém không nhiều, 50 tuổi lão đầu cưới một cái kém hai tháng mới mười bảy tuổi tiểu cô nương?" Phạm Nhân trừng Gia Cát Lượng một chút: "Are you lừa dối me?"

"Nữ nhân mà! Người không thu người ta, còn không chuẩn người ta gả?" Gia Cát Lượng bĩ ối cười nói: "Lưu Bị là vừa vặn chiếm Kinh Châu Nam Bộ bốn cái quận, Chu Du khẳng định là có nhất định cân nhắc mới có thể đề nghị như vậy."

"Dù sao đi, người muốn thắng một trận, liền bà Tôn Thượng Hương tiếp đi." Phạm Nhân hít khẩu khí, đối với Tôn Thượng Hương hấn kỳ thực cũng có nói không ra không tên tình cảm, đầu tiên là tại ba năm sau lần thứ nhất nhìn thấy nàng thời điểm, loại kia tưởng niệm bộ dáng của mình không là giả vờ, sau đó trở về cái này lại cùng nàng phát sinh không ít gặp nhau, muốn nói yêu cũng còn không đến mức, nhưng hảo cảm là có.

"Ta hiện tại tạm thời không có cách nào mang nàng đi, chờ đánh xong một trận, ta đoán chừng liền phải mặc đi ba năm sau! Ngươi giúp ta bảo đảm nàng ba năm, ta để ngươi thắng một trận!" Phạm Nhân kỳ thực nghĩ đến bà Tôn Thượng Hương mang đi biện pháp, cái này nhiệm vụ hoàn thành, có thể cùng Tôn Thượng Hương ký triệu hoán khế ước, đến lúc đó triệu hoán nàng đi.

Gia Cát Lượng gặp Phạm Nhân không giống nói đùa, thế là cũng nghiêm mặt nói ra: "Ba năm không phải vấn đề gì, dù sao Chu Du tâm lý điểm ấy Tiểu Cừu chín tai cũng đoán được, đơn giản đúng vậy lừa mang đi Lưu Bị tại trên một cái thuyền, mà lại lấy hần tính cách, đoán chừng còn muốn giết chết Lưu Bị!"

"Dứt khoát đến lúc tương kế tựu kế!" Gia Cát Lượng cười nói: "Đề hần vừa bởi Phu Nhân lại Chiết Binh!"

Phạm Nhân điểm một cái đầu: "Vừa rồi Chu Du tìm ngươi chuyện gì?"

"Cũng không có chuyện gì, Trương Kiên cái kia 2 hàng lại đến đây thôi!" Gia Cát Lượng giang tay ra.

"Trương Kiên?" Phạm Nhân nghĩ nghĩ, Trương Kiên con hàng này trước đó tới trộm Trà Hàng thư thời điểm chính mình liền muốn đến hỏi đợi một chút hần, liền hỏi đợi lời kịch đều nghĩ kỹ!

(đem) làm, mẹ ngươi được không? (Tào) thao, cả nhà ngươi được không?

Gia Cát Lượng không biết rõ Phạm Nhân đang suy nghĩ cái gì, nhưng là hần chợt nhớ tới vừa rồi nhìn thấy Trương Kiên sự tình thế là bị ỏi hỏi: "Đúng, đúng vậy Trương Kiên! Ngươi có đạo vừa rồi ta là thế nào ân cần thăm hỏi hần sao?"

"Hỏi thế nào đợi?" Phạm Nhân giật mình.

"Ta nhìn thấy hần, sau đó liền hỏi, làm, mẹ ngươi được không? Ai ngờ đạo con hàng này còn háp tấp mà nói, tốt tốt tốt! Chết cười ta!"

Phạm Nhân: "..."

Thế mà bị cái này Gia Cát Lượng nhanh chân giành trước.

"Vừa mới chúng ta tại Thái Trung, Thái Hòa trước mặt đối với Hoàng Cái, Cam Ninh sử xuất Khổ Nhục Kế! Mà Phượng Sồ tiên sinh đi cũng đã đến Tào Tháo cái kia một bên lừa dối bọn hần bà thuyền liền cùng một chỗ, Hóa Công sự tình đã là ván đã đóng thuyền!" Gia Cát Lượng nói nói.

"Lần này hiệu suất rất cao, không tệ!" Phạm Nhân điểm một cái đầu.

Gia Cát Lượng hít khẩu khí nói ra: "Vừa rồi Chu Du thổ huyết té xiù!"

"Ta cái khảo, ngươi thật sự để người ta tức giận đến thổ huyết rồi?" Phạm Nhân khoe miệng giật một cái.

Gia Cát Lượng lắc lắc đầu: "Tào quân tại bờ bắc, hiện tại thổi gió bắc!"

"Chu Du vừa rồi đoán chừng là bởi vì bỗng nhiên nghĩ đến cái này Tà Ba gấp công tâm thổ huyết té xiù, cho nên hiện tại thật là ứng câu kia 'Vạn sự sân sàng, chỉ thiếu Đông Phong!' lời nói."

Phạm Nhân điểm một cái đầu, trên sách giảng Xích Bích Chi Chiến đến sau cùng kết quả đúng vậy hỏa thiêu Xích Bích đại phá Tào quân, trong đó nhất mẩu chốt hai cái tiết điểm Phượng Sồ tiên sinh Bằng Thống lừa dối Tào Tháo Thiết Tác Liên Hoàn kế cùng Không Minh mượn Đông Phong hí mã!

Nghĩ tới đây, Phạm Nhân bỗng nhiên mở miệng hỏi: "Lão Trư a, ngươi phát hiện không có phát hiện một vấn đề a?"

"Vấn đề gì? Ta quá đẹp trai?" Gia Cát Lượng một mặt mơ hồ.

"Đẹp trai con bà ngươi, ta nói là ngươi có phát hiện hay không ngươi cái gì đồ vật đều là mượn cùng đốt?" Phạm Nhân mở ra bạch nhãn, cái này Gia Cát Lượng vô sỉ có đôi khi so với chính mình càng hơn một bậc, Phạm Nhân hiện tại cơ hồ đều miễn dịch: "Đầu tiên là hỏa thiêu Bác Vọng Pha, hiện tại lại phải hỏa thiêu Xích Bích, sau cùng còn muốn hỏa thiêu Tân Dã! Thuyền cỏ mượn tên về sau còn muốn mượn Đông Phong, xong việc còn mượn người ta Tôn Quyền Kinh Châu!"

Gia Cát Lượng: "..."

Nhìn thấy Gia Cát Lượng kinh ngạc đáng vẽ, Phạm Nhân đột nhiên cảm giác được tâm lý một trận thoải mái, thế nhưng là bỗng nhiên có dừng một chút, cái này mẹ nó không quá đúng a, mượn Kinh Châu là Xích Bích Chi Chiến đánh thắng sau mượn, mà lại Lưu Bị đúng vậy thừa dịp hiện tại Gia Cát Lượng đại biểu hần Lưu gia quân cùng Tôn Quyền quân tại Xích Bích đối chọi, chạy tới chiếm Kinh Châu Nam Bộ bốn cái quận!

Chiếm xong sau, người ta để cử hần trở thành Kinh Châu Mục, bởi vì Tào Tháo cũng đã chiếm mấy cái, cho nên bà Tôn Quyền trên tay còn lại Kinh Châu bộ phận cho mượn, nói là đánh bên dưới Ích Châu trả lại Tôn Quyền, sau cùng cũng không trả!

Mẹ nó nếu là chính mình không mượn sương mù không mượn gió, cái này Xích Bích Chi Chiến có phải hay không liền đánh không thắng rồi? Có phải hay không liền sẽ không phát sinh mượn Kinh Châu chuyện này?

Nghĩ tới đây, Phạm Nhân liền hỏi: "Vậy các người dự định lúc nào động thủ?"

"Ta đoán chừng Tào Tháo hiện tại đã bắt đầu bỏ thuyền liền cùng một chỗ, dù sao bọn hán người phương bắc say sóng thực sự quá nghiêm trọng!"

"Vậy thì năm ngày sau đó đi!" Phạm Nhân nói ra: "Năm ngày sau đó là hai mươi tháng mười một, rạng sáng bắt đầu!"

"Vậy chúng ta muốn làm sao mượn?" Gia Cát Lượng hơi nghi hoặc một chút.

"Người mấy ngày nay phân phó người đến doanh đằng sau cái kia Nam Bình núi đi bày tế đàn "

"Vì cái gì?" Gia Cát Lượng không hiểu hỏi: "Ta nhìn người lần trước làm cái kia Đại Vụ thời điểm rất nhẹ nhàng a?"

"Cho người trang bức cơ hội người không cần?" Phạm Nhân nhếch miệng, đầy vẻ khinh bỉ nhìn lấy hán: "Người bỏ được như thế một cơ hội?"

Gia Cát Lượng sững sờ một chút, bị ồ ồ nở nụ cười.

Bạn đang đọc truyện *Vua Đòi Nợ Tam Giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 39:: Trễ liền đi không được nữa!

Cùng Gia Cát Lượng thương lượng xong về sau, Gia Cát Lượng sáng sớm hôm sau liền chạy tới Chu Du nơi đó đi nói mượn Đông Phong sự tình, Chu Du tuy nhiên bán tín bán nghi, nhưng là vẫn tiếp nhận Gia Cát Lượng thỉnh cầu, phái Lỗ Túc cùng Gia Cát Lượng đến Nam Bình núi đi thăm dò nhìn địa thế. .

Năm ngày sau, một tòa phương viên hai mươi bốn trượng, cao tới Cửu Xích Thất Tinh Đàn ngay tại Nam Bình núi dựng lên, phía dưới cùng nhất một tầng lấy Nhị Thập Bát Tinh Tú vì nguyên hình đâm hai mươi tám chi cờ, Đông Tây Nam Bắc lấy Thương Long, Bạch Hổ, Chu Tước, Huyền Vũ tứ phương vị các bày chi.

Thứ tầng hai thì lại lấy sáu mươi bốn quẻ vì nguyên lý phân tám mặt chen vào sáu mươi bốn chi cờ, Tối Thượng mặt một tầng thì là mỗi một cái phương vị các trạm một người, phân biệt cầm lông gà cán dài, Thất Tinh lớn mang, bảo kiếm, lư hương! Mà tại đàn bên dưới bốn phía thì vây quanh hai mươi bốn người, riêng phần mình cầm đồ vật vờn quanh tứ phía.

Đương nhiên, những này đồ vật cũng không phải là Phạm Nhân nghĩ ra được, mà là Gia Cát Lượng cái này đại hốt du trang bức phạm muốn làm đến càng là mơ hồ càng là có thể lừa gạt người, dù sao không hiểu cũng không phải hán một người.

Đến ban đêm hơn mười một giờ thời điểm, Phạm Nhân đi vào thuyền boong thuyền chỗ, mà lúc này Gia Cát Lượng đã tắm rửa Trai Giới hoàn tất đi vào đàn trước, mà Chu Du đã hạ lệnh canh năm tiến quân, hiện tại liền đợi đến Đông Nam gió cùng một chỗ, sau đó thẳng hướng Tào Doanh.

Đối với Gia Cát Lượng nói mượn Đông Phong một chuyện, tuy nhiên Chu Du còn cầm giữ lại thái độ, nhưng là đối đã đứng Hạ Quân trát Gia Cát Lượng cũng không có quá nhiều khó xử, dù sao nếu là cầu không được Đông Phong, liền chém Gia Cát Lượng, thậm chí, Gia Cát Lượng cầu tới Đông Phong, hán cũng sẽ thừa cơ giết chết Gia Cát Lượng.

Dù sao, một cái có thể hô phong hoán vũ đối thủ thực sự quá dọa người rồi.

Đối với những này đồ vật, Phạm Nhân không biết rõ cũng không có hứng thú biết rõ, đợi đến ước định cẩn thận thời gian vừa đến, hán nhìn qua mặt sông, Thần Niệm nhất động bả hô phong hoán vũ thì triển ra, theo nhân quả điểm khấu trừ cùng lúc, nguyên bản một điểm gió đều không có Xích Bích trên không dần dần thổi lên gió, mà lại là càng phá càng mãnh liệt.

Tại thuyền trên đầu cắm quân kỳ cờ chân toàn bộ trôi hướng Tây Bắc, nhìn thấy cái này càng ngày càng đột nhiên gió thổi, Phạm Nhân lớn thở phào một thanh khí, chờ Tào quân cái kia một bên bốc cháy, chính mình đoán chừng liền phải bị truyền tống đi.

Đúng, Tôn Thượng Hương đâu?

Phạm Nhân chợt nhớ tới lời này lao tựa hồ cả đêm đều chưa từng xuất hiện, đang muốn đi trong phòng nhìn xem, bỗng nhiên liền nghe đến Gia Cát Lượng tiếng la: "Phạm Nhân, nhanh, nhanh xuống thuyền đến!"

Phạm Nhân trèo lên lúc ngắn ra một chút, xuống thuyền làm gì? Lăn theo âm thanh nhìn lại, Gia Cát Lượng vậy mà tại rời cái này con thuyền không xa

khác trên một con thuyền, hẳn trông thấy Phạm Nhân Chính Sứ kinh vẫy tay hô nói: "Mau tới đây!"

Phạm Nhân cũng thấy rõ ràng, Gia Cát Lượng thân một bên lại còn có một người, cái kia bị chính mình kéo đến Lưu Bị bên người Triệu Vân!

Lúc này Triệu Vân chính cầm một cái bao đựng tên, trên tay cầm lấy một cây cung, còn một mặt cảnh giác nhìn lấy bốn phía, tựa hồ là đang đề phòng cái gì giống như.

"Nhanh! Nhanh! Trễ liền đi không được nữa!"

Gia Cát Lượng dáng vẻ rất là lo lắng, giống như là gạt người ta nữ nhi bỏ trốn đồng dạng, vội vội vàng vàng liền kéo Phạm Nhân lên thuyền, nhưng Hậu Triệu vẫn liền phản phò lái thuyền đi!

Cái này Gia Cát Lượng không phải là bả Tôn Thượng Hương cho trôi lại?

"Người không phải là bả Tôn Thượng Hương trôi lại à?" Phạm Nhân không hiểu hỏi.

"Trời cái rắm, chúng ta là đi đường!" Gia Cát Lượng lời ít mà ý nhiều nói ra: "Người suy nghĩ một chút, chúng ta mượn sương mù lại mượn gió thủ đoạn khẳng định để Chu Du kiên quyết, hẳn nhất định sẽ không bỏ qua ta! Đi thông thả một bước nói không chừng sẽ bị hấn giết chết!"

Gia Cát Lượng vừa dứt lời, sau lưng xa xa liền nghe được có người ồn ào: "Không Minh Tiên Sinh, Đồ Đốc cho mời!"

Phạm Nhân nhú mày nhìn lại, chỉ gặp tại năm sáu trăm mét có hơn địa phương, một chiếc thuyền chính hướng cái này một bên ra, thuyền trên đầu đứng đầy hai cái sợi râu Đại Hán, chính là to. .

Gia Cát Lượng thấy thế, đặc ý nhìn Phạm Nhân một chút: "Thế nào?"

Lập tức liền đổi cái kia chiếc người trên thuyền cười ha ha nói: "Mời tướng quân trở về bẩm báo Đồ Đốc, để hấn hảo hảo dụng binh! Không Minh trước tạm về Hạ Khẩu, ngày khác lại cho gặp nhau!"

Triệu Vân thì là rất thẳng thắn, trực tiếp kéo cung cái tên lớn tiếng hô nói: "Ta chính là Thường Sơn Triệu Tử Long, phụng mệnh chuyên tới để tiếp ứng quân sư, nếu như không phải là bởi vì thương hòa khí, bản tướng một tiễn bắn chết người!"

Nói, trong tay tiễn vừa để xuống, 'Sư' một tiếng, mũi tên như Lưu Tinh đồng dạng vượt mức quy định thẳng đến mà đi, vừa vạn bắn trúng đuổi theo phía sau chiếc thuyền kia bông trôi, trôi vừa đứt, toàn bộ bông lúc này liền ngã Lạc Hà bên trong, chiếc thuyền kia cũng bị bông trọng lượng kéo một cái, nằm ngang ở trong sông.

Ngoan ngoãn, Triệu Vân Tiểu Thuật ngu ngu xoa như vậy? Phạm Nhân nuốt nuốt nước miếng! Triệu Vân không phải dùng thương ngu ngu xoa à? Làm sao bắn tên cũng là như thế biến thái?

Phía sau thuyền đã không có cách nào lại đuổi theo, mà Triệu Vân cũng thừa cơ phản phò binh sĩ đầy buồm, mượn gió thổi phi tốc rời đi.

Gia Cát Lượng nhìn lấy Phạm Nhân trợn mắt hốc mồm biểu lộ, vỗ vỗ bờ vai của hấn cười nói: "Thế nào huynh đệ? Ta nói không sai chứ?"

Trần! Phạm Nhân giật mình, hẳn kỳ thực vẫn luôn biết rõ Chu Du nhìn Gia Cát Lượng không vừa mắt, nhưng không nghĩ tới Chu Du vậy mà muốn giết chết Gia Cát Lượng, bất quá sự thật chứng minh, Gia Cát Lượng nhân phẩm vẫn là rất cứng chắc, chỉ ít còn lưu lại một tay.

Phạm Nhân cười ngược ngừng hai tiếng nói ra: "Trước kia ta một trực giác được người tức chết Chu Du có chút quá tàn nhẫn, bất quá bây giờ nha, ta ngược lại thật ra cảm thấy người nha là vì dân trừ hại!"

Gia Cát Lượng thoải mái cười to: "Ha-Ha, vậy kể tiếp ta nên khi hấn rồi?"

"Người thích thế nào ngược liền thế nào ngược!" Phạm Nhân nhún vai, cùng Gia Cát Lượng kẻ vai sát cánh đi vào buồng nhỏ trên tàu, mà bốn phía cảnh giác đề phòng binh sĩ nhìn thấy hai người cũng là mặt mũi tràn đầy nghi hoặc, trong mắt bọn hấn, Gia Cát Lượng vẫn luôn là cao cao tại thượng bày mưu tính kế người, nơi nào sẽ giống như bây giờ bị ỏi lại thân thiết?

Tiến vào buồng nhỏ trên tàu, Triệu Vân cũng vừa mới từ đuôi thuyền trở về, hướng phía hai người chấp tay: "Gặp qua quân sư, Dật chi tiên sinh!"

Phạm Nhân trên dưới đánh giá một chút Triệu Vân, lạnh không bằng hỏi: "Người khác đều nói người là Ngụy Nương? Lần này trở về ai lại nói người là Ngụy Nương ta liền liền với hấn!"

"Cái gì gọi là Ngụy Nương?" Triệu Vân không hiểu hỏi.

Gia Cát Lượng đã tại một một bên liêu mạng mà nhẩn nại lấy cười, bả Triệu Vân kiếm được đầu óc mơ hồ!

"Được rồi, không nói cái này!" Phạm Nhân phát phát tay, nói ra: "Đúng rồi, Tôn Thượng Hương đâu?"

Gia Cát Lượng giống như là chợt nhớ tới, vội vàng từ trong ngực móc ra một phong thư đưa cho Phạm Nhân nói ra: "Đây là Tôn Thượng Hương nắm tay giao cho người!"

Tôn Thượng Hương tin? Phạm Nhân nghi hoặc nhận lấy mở ra, phía trên là một tay đẹp đẽ xinh xắn: "Phạm Nhân, ta chờ ngươi!"

Dát! Phạm Nhân giật mình: "Ngươi cùng nàng nói?"

Gia Cát Lượng điểm một cái đầu, trong mắt lóe lên một tia cảm thán, còn chưa lên tiếng, liền nghe đến Phạm Nhân nói ra: "Tính ngươi có chút lương tri!"

Một bên Triệu Vân không hiểu thấu gãi gãi đầu, dứt khoát quay người đi đến cái ghế một bên ngồi xuống.

Gia Cát Lượng cũng không biết đạo nói cái gì cho phải, những ngày chung đụng này, hẳn tuy nhiên đoán không ra Phạm Nhân tính tình, nhưng là Phạm Nhân năng lực hẳn vẫn là rất kính nể, lúc này nhìn lấy Phạm Nhân tựa hồ có chút thương cảm, thế là vô vô Phạm Nhân bả vai, chính mình đi đến nơi đuôi thuyền, nhìn qua đã bắt đầu ánh lửa trùng thiên Tào Doanh, thoải mái cười một tiếng, lắc lắc đầu.

Cùng này cùng lúc, Phạm Nhân cũng cảm ứng được truyền tống dấu hiệu, sau một khắc hẳn thân thể liền dần dần tiêu tán...

Bạn đang đọc truyện *Vua Đòi Nợ Tam Giới Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 40:: Trở về, Giang Nặc điên rồi?

Phạm Nhân truyền tống cho tới khi nào xong thôi, thật bất ngờ phát hiện, hẳn thế mà không phải đi đến Kiến An mười bảy năm Tôn Thượng Hương chiếc thuyền kia bên trên, mà là về tới Thường Thanh Trung Học ba năm ban 6 trong phòng học, hết thầy cùng hẳn rồi đi thời điểm cũng không hề có sự khác biệt, Ban Chủ Nhiệm Lữ nhanh như cũ tại Giảng Thai phía trên nói Tam Quốc Chí cùng Tam Quốc Diễn Nghĩa chương trình học.

Cái này khiến Phạm Nhân rất là kinh ngạc, có chút mê mẫn chuyển đầu nhìn một chút chung quanh đồng học.

"Làm sao ngươi vừa nằm sấp bên dưới lại đi lên?" Hồ Kiến Cường nhìn thấy Phạm Nhân có chút mơ hồ ánh mắt, thế là nghi hoặc hỏi: "Không phải nói tới hôm qua tại bệnh viện chờ đợi thật lâu ngủ không ngon, phải ngủ một chút sao?"

Phạm Nhân ngẩn người, hẳn đi nhiệm vụ thời không thời điểm, nguyên sinh thời không tạm dừng, cho nên tại Hồ Kiến Cường trong mắt từ hẳn rồi đi về đến đến đúng vậy một trong nháy mắt sự tình, chỉ bất quá rõ ràng không có hoàn thành nhiệm vụ, vì sao lại trở về đây?

"Không mệt!" Phạm Nhân cười cười nói ra: "Dù sao đều muốn tan lớp."

Hồ Kiến Cường nhún vai, không có lại phản ứng đến hẳn, quay đầu nhìn trên bục giảng Lữ nhanh, có chút hăng hái nghe giảng.

Phạm Nhân thì là tiến vào hệ thống hỏi: "Hệ thống, làm sao ta trở về đâu?"

"Triệu Hoán Phủ truyền tống cơ chế không thuộc về hệ thống công năng, vì ngăn ngừa chủ ký sinh lâm vào Thời Không Loạn Lưu, hệ thống thiết lập lại xuất phát thời không, chủ ký sinh đem tại bảy mươi hai nhỏ thời điểm lần nữa tiến vào nhiệm vụ thời không." Hệ thống âm thanh rất Công Thức Hóa.

"Ngươi nói ta đều hiểu, ta liền muốn biết rõ, cái này ba ngày chụp không giữ nhân quả điểm?" Phạm Nhân quan tâm là chính hẳn trước mắt nhân quả điểm toàn đã xài hết rồi, cảm cái gì đến chụp?

"Không cần khâu trù!"

Dạng này a? Bên trong tựa hồ có thể lợi dụng sơ hở Bug?

Đợi đến sau khi tan học, Giang Linh Tổ bỗng nhiên đi đến Phạm Nhân thân một bên, bà Hồ Kiến Cường đuổi chạy, dùng một loại rất là cảm thấy hứng thú ánh mắt nhìn Phạm Nhân nói ra: "Ngày hôm qua ta liền muốn hỏi ngươi, bất quá bởi vì đưa Giang Nặc đi bệnh viện, cho nên không có cơ hội hỏi."

"Nghe nói ngươi trước mấy ngày tại khu bể bơi cùng Giang Duẩn trận đấu, còn thắng hẳn?"

Phạm Nhân có chút buồn bực, cái này mẹ nó đến cùng người nào đi để lộ phong thanh, từ ngày hôm qua bắt đầu những này đồng học liền từng cái vây lại truy vấn, đến hôm nay vẫn phải nhận Lớp Trưởng đề ra nghi vấn, thế là bất đắc dĩ nói ra: "Ta đoán chừng là hẳn nhất thời thất thủ, ta vận khí tốt mà thôi!"

"Vận khí tốt?" Giang Linh Tổ một mặt không tin tưởng thần sắc: "Thủy bên dưới bể khí vượt qua năm điểm nửa chuông cũng là vận khí tốt?"

"Ta lượng hô hấp lớn nha!" Phạm Nhân mười phần không biết xấu hổ nói ra: "Ta nói Lóp Trưởng đồng học, ngại như thế Bát Quái làm gì? Ngươi là Ký Giả a?"

Giang Linh Tổ nhếch miệng, hít khẩu khí nói ra: "Ngày hôm qua đưa Giang Nặc đi bệnh viện thời điểm, tại trên xe cứu thương Trần Nghiên nói nàng đã hướng tỉnh boi lợi đội đề cử ngươi, ta liền muốn hỏi một chút ngươi có hứng thú hay không?"

"Tỉnh boi lợi đội?" Phạm Nhân ngạc nhiên, khó trách Trần Nghiên sẽ muốn chính mình diện thoại, thế là lác lác đầu: "Không hứng thú!"

"Không hứng thú?" Giang Linh Tổ có chút kỳ quái: "Vì cái gì?"

"Không vì cái gì! Đúng vậy không hứng thú!" Phạm Nhân giang tay ra: "Ta là yêu học tập Hảo Hải Từ, nào có nhiều như vậy thời gian đi huấn luyện!"

"Lời nói cũng không phải ngươi nói như vậy!" Hồ Kiến Cường không biết rõ lúc nào lại chạy tới, đứng lên trước mặt nói ra: "Đây chính là tỉnh đội, cử đi nam đại hoàn toàn không tại lời nói bên dưới!"

"Ngươi suy nghĩ một chút, lấy ngươi trước mắt thành tích, thi vào nam đại tỷ lệ có mấy thành?" Giang Linh Tổ cũng điểm một cái đầu nói ra: "Ta Nhị Bá là tỉnh đội huấn luyện viên, ngươi phải có ý nghĩ, ta có thể nói với hần nói!"

"Con bà nó!" Hồ Kiến Cường một mặt kinh ngạc: "Ta nói các ngươi Giang gia muốn hay không như thế điều tặc thiên? Làm sao cái nào đều là ngươi nhà thân thiết?"

Giang Linh Tổ trừng mắt liếc hần một cái, tức giận nói ra: "Nào có các ngươi Hồ gia lợi hại, có được cả một cái đập chứa nước!"

"Ha-Ha!" Hồ Kiến Cường đánh cái Ha-Ha, cười nói: "Lóp Trưởng quá khen, đúng vậy cái nhỏ Hồ Nước!"

Cử đi nam đại? Phạm Nhân nhú nhú mày, nam đại đã từng là bài danh Châu Á đệ nhất đại học, bắt quá Kiến Quốc sau phân tách thành N cái đại học, nhưng cho dù là dạng này, cũng là trong nước ít có số đại học a, về phần phần số, có vẻ như lấy trước mắt hần thành tích xác thực quá sức.

"Ta suy nghĩ một chút!" Phạm Nhân nói ra: "Lại nói nhà ngươi thân thiết thế nào?"

"Tình huống không phải rất tốt!" Giang Linh Tổ đang nghiêm nghị, hít khẩu khí nói ra: "Nhà ta cái kia đường đệ, từ nhỏ đã bị ký thác kỳ vọng, ta Đại Bá cùng Nhị Bá đều rất xem trọng hần, coi hần là thành nhất có tiềm lực hạt giống bồi dưỡng, cho nên cũng một mực cung chiều lấy hần."

"Hiện tại gặp được dạng này sự tình, đối bọn hần đã kích rất lớn! Nhất là Giang Nặc, tâm tình rất không tốt, thần chí khôi phục về sau đặc biệt táo bạo, cùng người điên giống như!"

Phạm Nhân nghe nàng, điểm một cái đầu, kỳ thực càng là lý trí người, tại gặp được những này đủ để ảnh hưởng tiền trình sự tình lúc, Tinh Thần Trùng Kích càng lớn, nhất là giống Giang Nặc loại này người, cậy tài khinh người, mắt cao hơn đầu, biết được từ đó tại boi lợi Linh Vực tiền đồ hủy hết, tất nhiên khó mà điều chỉnh tâm tính.

"Điên rồi?" Hồ Kiến Cường có chút ngạc nhiên.

"Ta Nhị Bá nói tỉnh đội vậy kế tiếp toàn Quốc Thanh thiếu niên Championship nguyên bản Giang Nặc đoạt giải quán quân tiếng hô rất lớn, cảm bên dưới cái này thưởng về sau rất có cơ hội tiến vào đội tuyển quốc gia dự khuyết..." Giang Linh Tổ nói ra: "Kết quả hiện tại Giang Nặc ngắn hạn nội là không thể nào khôi phục trạng thái, thậm chí về sau đều có ảnh hưởng!"

"Cho nên hiện tại thanh thiếu niên Championship thiếu đi cái đoạt giải quán quân đứng đầu?" Phạm Nhân xem như minh bạch vì cái gì Giang Linh Tổ vì giúp Trần Nghiên nói chuyện: "Sau đó ngươi cảm thấy ta có thể?"

Giang Linh Tổ điểm một cái đầu: "Nghe nói Trần Nghiên đề cử ngươi về sau, ta cái kia Giang Dẫn đường ca ngược lại là một mực phản đối, ta Nhị Bá nghe nói ngươi cũng là Thường Thanh Trung Học, cho nên hỏi ta một chút!"

"Đó là cái cơ hội nha!" Hồ Kiến Cường tự nhiên minh bạch cái này phía sau lợi hại quan hệ, liền vội vàng nói: "Phạm Nhân, ta ủng hộ ngươi!"

"Ngươi đúng vậy mù ờn ào!" Phạm Nhân mở ra bạch nhãn: "Tỉnh đội cùng các ngươi đồng dạng, đúng vậy nghe nói ta boi lợi thắng Giang Dẫn cho nên hiếu kỳ thôi, thật chiều ta đi vào cũng phải khảo hạch một đoạn thời gian, còn muốn huấn luyện đúc luyện, làm sao để ta thanh như vậy tham gia cái gì Championship!"

"Lại nói, ta cũng không nhất định có thời gian!"

"Ngươi người này làm sao lại nói không rõ!" Giang Linh Tổ có chút chán nản: "Cái này lại không phải chuyện gì xấu, làm gì như vậy mâu thuẫn a?"

Phạm Nhân đương nhiên sẽ không dễ dàng bị nàng thuyết phục, cái này sự tình với hần mà nói thật đúng là không nhất định là chuyện tốt, tại nhiều người như vậy mí mắt ngọn nguồn dưới, thậm chí còn có toàn phương vị camera đối, nhất cử nhất động đều có vô số người quan chú lấy, khó đảm bảo sẽ không bị hữu tâm nhân phát hiện dấu vết để lại.

"Rồi nói sau!" Phạm Nhân cười nói: "Ta kỳ thực không thể nào ưa thích boi lợi!"

Không thích bơi lội? Giang Linh Tố cùng Hồ Kiến Cường đều có chút mộng bức, người không thích bơi lội còn có thể tùy tiện thắng nổi một cái đội tuyển quốc gia Quân Dự Bị Kiến Tường?

"Được rồi! Không cùng người kéo cái này, dù sao người chậm rãi cân nhắc đi!" Giang Linh Tố lung lay đầu, bỗng nhiên hỏi: "Ta tối hôm qua tại trong bệnh viện nhìn thấy người cùng Ninh Thái Vi tiến vào phòng bệnh, hai người các người?"

Bạn đang đọc truyện *Vua Đòi Nợ Tam Giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 41:: Hoan nghênh đến gây chuyện!

Ninh Thái Vi làm ba năm ban 6 hoa khôi lớp, thậm chí tại niên cấp cùng toàn trường đều sắp xếp tốt nhất, Thường Thanh Trung Học bên trong có người hiểu chuyện làm cái Bảng xếp hạng, Ninh Thái Vi liền xếp tại thứ ba, tuy nhiên học tập không tính đỉnh tiêm, nhưng giống nhau là hăm mộ người chúng, làm Hồ Kiến Cường nói Phạm Nhân mang Ninh Thái Vi đi dựng kiểm lời này vừa ra, đừng nói Giang Linh Tố kinh ngạc, đúng vậy toàn bộ Ban Cấp người đều bị hấn cho nghẹn đến trợn mắt hốc mồm.

"Quen thuộc thì quen thuộc, người dạng này nói lung tung ta cũng như thể muốn cáo người phi báng nha!" Phạm Nhân mở ra bạch nhãn, tức giận nói ra: "Đúng vậy tối hôm qua bên trên ở phía sau hồ tản bộ gặp, nàng gia gia vừa vặn có chút sự tình, liền tiện đường hỗ trợ cùng một chỗ đưa đến bệnh viện mà thôi!"

"Nào có người nói xấu xa như vậy!"

"Lắm điều dốt!" Hồ Kiến Cường giới cười vài tiếng: "Ta liền nói Ninh Thái Vi làm sao lại cùng người có cái gì, thì ra là thế!"

"Một cái Nghèo Điều Ti, cũng xứng cùng Ninh Thái Vi có mập mờ?" Một thanh không đúng lúc âm thanh vang lên.

Phạm Nhân nhú nhú mày nhìn lại, mặc kệ cái gì trường học cái nào Ban Cấp, chắc chắn sẽ có mấy cái như vậy cảm thấy mình ngu bức hồng hồng khiêu lương tiểu sư, mà ba năm ban 6 cái này, gọi Diệp Tư đủ, trong nhà cũng không tính là có cái gì bối cảnh, nói trắng ra là đúng vậy hủy đi nhị đại, bỏ hơn mười bộ phòng trọ, thật nói tư sản kỳ thực vẫn còn so sánh không lên Hồ Kiến Cường nhà.

Bất quá Thường Thanh Trung Học bên trong có một ít không lý tưởng Tiểu Côn Đồ tổ một cái gọi Thanh Bang Xã Đoàn, hấn là trong đó thứ ba số nhân vật, mà Đầu Hào Nhân Vật đúng vậy Phạm Nhân cái kia còn không có ra năm phục cái gọi là thúc thúc nhi tử Phạm Triết.

"Diệp Tư đủ, miệng khô sạch điểm!" Hồ Kiến Cường nghe được hấn âm dương quái khí âm thanh, lạnh giọng nói ra: "Không có gia giáo!"

"Con mẹ nó người nói ai không có gia giáo đâu?" Diệp Tư đủ nạnh liệt đứng lên, mắt lộ ra hàn quang nhìn lấy Hồ Kiến Cường.

Hồ Kiến Cường tuy nhiên người nhìn lấy trung thực, nhưng cho tới bây giờ cũng sẽ không hiếp yếu sợ mạnh, lúc này cũng đối chọi bề ngoài đứng đứng dậy, đón Diệp Tư đủ ánh mắt nói ra: "Chẳng lẽ lại Thường Thanh Trung Học trừ người ra còn có không có gia giáo? A, suýt nữa quên mất, các người cái kia phạm ca đang truy Ninh Thái Vi, ta nói người làm sao lại vội vã nhảy ra ngoài!"

"Nguyên lai người có đạo a? Vậy người còn có loại loạn tước lưỡi đầu?" Diệp Tư đủ hừ lạnh một tiếng: "Ta khuyên các người cách Ninh Thái Vi xa một chút, hai người các người hôm nay sự tình, Phạm Triết đã biết rõ, đừng không biết điều!"

"Ồ!" Hồ Kiến Cường cười nói: "Làm sao? Ta nghe nói người Ninh Thái Vi căn bản không để ý nhà các người phạm ca, người còn có mặt mũi đụng lên đến?"

"Diệp Tư đủ, người hôm nay hành vi, ta sẽ bẩm báo Ban Chủ Nhiệm!" Giang Linh Tố nhú lại lông mày, lạnh lùng nhìn chăm chăm Diệp Tư đủ một chút.

"Dừng a!" Diệp Tư đủ nhún vai: "Chính mình không có bản sự, dựa vào đồng học xuất đầu, ra về cẩn thận một chút bước đi, đừng không cẩn thận đầu vật nha!"

Phạm Nhân cười cười, nhìn lấy hấn nói ra: "Diệp Đồng học quản được rất rộng, không nói trước ta làm cái gì căn bản không tới phiên người chỉ điểm, đúng vậy Phạm Triết tới, lại có thể làm gì ta?"

"Ha ha!" Diệp Tư đủ cười lạnh hai tiếng: "Người tiếp tục mạnh mẽ, tiếp tục già vò bức!"

"Ta làm sao nghe được người tại đe dọa đồng học nha?" Hồ Kiến Cường nhìn lấy Diệp Tư đủ đắc ý bộ dáng nói ra: "Cái này nhưng rất khó lường nha!"

"Hồ Kiến Cường, người đừng coi là ý vào người Cửu Cửu là Chủ Nhiệm ta liền sợ người!" Diệp Tư đủ có chút then quá hoá giận, Hồ Kiến Cường cái này trộm đổi khái niệm thuyết pháp đề hấn rất là khó chịu, lạnh lùng nói ra: "Người muốn xuất cái này đầu, liền muốn làm tốt sủng bản Chim đầu đàn chuẩn bị!"

"Diệp Tư đủ, ta cảm thấy người là làm ta cái này Lốp Trường bài trí đúng hay không?" Giang Linh Tổ cũng có chút phẫn nộ, trừng mắt Diệp Tư đủ nói ra: "Nơi này là trường học, hi vọng người có cái Học Sinh nên có dáng vẻ!"

Phạm Nhân giang tay ra: "Dù sao ta loại này Điều Ti đúng vậy nát mệnh một đầu, Diệp Đồng học đã muốn tìm ta làm chút khóa ngoại hoạt động, ta đương nhiên vui với phụng bồi!"

Diệp Tư đủ trở ngại Hồ Kiến Cường cùng Giang Linh Tổ hai người ép buộc, dứt khoát nhún vai ngồi trở lại trên ghế, chậm ung dung nói ra: "Đừng trách là không nói trước vậy!"

"Phạm Nhân, đừng để ý tới loại người này!" Giang Linh Tổ tức giận nói ra: "Tan học cha ta lái xe tới đón ta, đến lúc tiện đường đưa người!"

"Sớm như vậy gặp gia trưởng thật sự được chứ?" Hồ Kiến Cường giật mình, ngẩng xuất kinh nhân.

"Người cút!" Giang Linh Tổ trừng mắt liếc hấn một cái: "Người người này sao Yêu Mãn nào từ đều là những này đồ vật!"

Nàng nhưng thật ra là nghe được Phạm Nhân giải thích tới hôm qua cùng Ninh Thái Vi sự tình, nếu như Phạm Nhân thật không bả nàng coi là chuyện đáng kể, như thế nào lại giải thích đầu? Cho nên lúc này trong lòng cũng không có cái gì u cục, nghĩ đến Diệp Tư đủ cùng cao Tam Cửu ban Phạm Triết có thể sẽ tìm Phạm Nhân phiền phức, cho nên mới nói muốn đưa hấn về nhà.

"Không cần! Cảm ơn Lốp Trường hảo ý." Phạm Nhân lắc lắc đầu nói ra: "Ta sau khi tan học còn muốn kiêm chức đầu!"

Giang Linh Tổ giữa lòng mảy nhỏ bé không thể nhận ra âm một chút, cái này Phạm Nhân vậy mà cự tuyệt chính mình? Bất quá nàng lập tức lại có chút bận tâm: "Thế nhưng là bọn hấn?"

"Không có chuyện gì!" Phạm Nhân ngược lại là không có phát hiện sự khác thường của nàng, cười nói: "Phạm Triết lão ba tại Gia Phả bên trong thế nhưng là ta thúc thúc đầu, người cảm thấy ta sẽ có sự tình sao?"

Giang Linh Tổ sững sốt một chút, nguyên lai là chính mình tự tác đa tình, miễn cưỡng ở trên mặt gạt ra mỉm cười nói ra: "Vậy chính người chú ý một chút!"

Nói xong, đang đi học tiếng chuông vang lên cùng lúc, yên lặng đứng dậy đi trở về chỗ ngồi của mình phía trên.

Hồ Kiến Cường thì là ngồi xuống, một mặt kinh ngạc nói ra: "Ta dựa vào, Phạm Nhân người có thể a! Cái này đều ba năm, ta vẫn là lần đầu nghe người nói việc này, nguyên lai người cùng Phạm Triết là thân thiết a?"

"Ha ha!" Phạm Nhân trong ánh mắt có chút hàn ý, bất quá trên mặt lại là cười nói: "Còn không phải sao! Ta cái này còn không có ra năm phục thúc thúc đối với nhà ta thế nhưng là rất chiều cổ đầu!"

Hồ Kiến Cường cũng không có chú ý tới Phạm Nhân trong lời nói mặt khác một tầng hàm nghĩa, vỗ vỗ bờ vai của hấn nói ra: "Người tiểu tử cũng quá đề điều đi? Cái này tiếng tâm lung lẩy Thanh Bang Bang Chủ Phạm Triết cùng người là Đường Huỳnh Đệ người cũng không ngang ngược can rờ một chút?"

Hấn một bộ nghiêm túc mặt nói ra: "Người nói sớm ta liền có thể mượn người tên đầu đùa giỡn nữ đồng học, khi dễ nam đồng học!"

"Người không phải danh xưng Kinh Lăng Ngô Ngạn Tổ sao?" Phạm Nhân im lặng liếc mắt nhìn hấn: "Người đường đường mưa hoa sơn tuyền Công Tử Ca, cần phải mượn những này tiếng xấu đến khi hành phách thị?"

"Vậy cũng đúng!" Hồ Kiến Cường mườì phần chăm chú điểm một cái đầu: "Tuy nhiên bán thủy không tính là cái gì cao đại thượng, bất quá cha ta dù sao cũng là có được một phương đập chứa nước thổ hào, ân, không sai, chính là như vậy!"

"Người có thể mượn chút mặt sao?" Phạm Nhân mở ra bạch nhãn: "Đi học, chớ nói chuyện, ta nghe được Ban Chủ Nhiệm tiếng bước chân càng ngày càng gần!"

"Người cái này cái gì lỗ tai?" Hồ Kiến Cường giật mình, mắt góc vừa vắn thoáng nhìn nơi cửa Ban Chủ Nhiệm Lữ nhanh bóng dáng, lập tức liền ngừng miệng.

"Các vị các bạn học, không sai, lại là ta! Kính hi không kính hi?" Lữ nhanh lời lệ phong hành đi đến: "Ngữ Văn khóa Lý lão sư lâm thời có việc xin phép nghỉ, cho nên cùng ta điều một Tiết Khóa! Nói cho mọi người một cái Tin tức tốt cùng tin tức xấu, các bạn học muốn nghe cái nào trước?"

Lại là loại này phương pháp, ba năm ban 6 các bạn học tất cả đều ngửa đầu nhìn lên trời, than thở một tiếng!

Bạn đang đọc truyện *Vua Đòi Nợ Tam Giới Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 42:: Dần dần từng bước đi đến phát nhỏ

Nguyên một thiên khóa, Phạm Nhân đều cảm giác được Diệp Tư đủ khi thì quăng tới bất thiện ánh mắt, một bộ liền muốn ăn chắc bộ dáng của mình.

Bất quá đến khi tan giờ học, Phạm Nhân ngược lại là nhận được một cái ngoài ý liệu điện thoại, Trần Nghiên.

"Tiểu Nhân, ta là Trần Nghiên!"

"Trần Nghiên tỷ tìm ta có chuyện gì đâu?"

Tuy nói là ngoài ý liệu, nhưng kỳ thực cũng là hợp tình lý sự tình, Trần Nghiên ngoại trừ hướng tình đội đề cử Phạm Nhân bên ngoài, còn có một cái thân phận là Ninh Thái Vi biểu tỷ, cho nên, hoặc là thuyết phục gia nhập bồi lợi đội sự tình, hoặc là đứng vậy tới hôm qua bên trên Trữ bá giường Trữ lão bị tập kích sự tình.

"Ngươi ra về à? Tỷ dự định ban đêm mời ngươi ăn cái cơm!"

"Vừa tan học!" Phạm Nhân giật mình, cười nói: "Nghiên tỷ làm sao đột nhiên nhớ tới muốn mời ta ăn cơm nha?"

"Gặp mặt chuyện vẫn đi, ta đang lái xe đâu, ngươi một hồi tại trường học cửa ra vào chờ ta, ta chừng năm phút đến, biển số xe YL 60 Lục mênì." Trần Nghiên căn bản không có cho Phạm Nhân cơ hội cự tuyệt, lấy có treo điện thoại.

Phạm Nhân nhún vai, hẳn cùng Trần Nghiên cũng đứng vậy hai mặt duyên phận, muốn nói mời ăn cơm, đương nhiên sẽ không liền vì tìm người theo nàng ăn cơm đơn giản như vậy.

Bất quá đi, mỹ nữ mời ăn cơm tổng không đến mức không hành diện, dù sao Trần Nghiên cũng là xuất phát từ hảo ý đề cử mình tới bồi lợi đội, dù cho không có ý định hướng con đường này phát triển, cùng Trần Nghiên nói một tiếng tạ cũng là nên, cho nên dứt khoát đáp ứng, dù sao kiêm chức sự tình về đến nhà cũng có thể làm.

Trường học nơi cửa, Diệp Tư đủ chính nhìn lấy một mình đi ra ngoài tới Phạm Nhân, sắc mặt có chút bất thiện đối người bên cạnh nói ra: "Gần nhất gia hỏa này cùng Ninh Thái Vi rất thân cận, sáng sớm hôm nay còn giúp Ninh Thái Vi viết giấy nghị phép, nghỉ giữa khóa thời điểm ta cảnh cáo hẳn cách Ninh Thái Vi xa một chút, hẳn rất cứng khí nói đề cho chúng ta cứ việc phóng ngựa đi qua!"

"Ồ?" Thanh Bang Đầu Hào Nhân Vật Phạm Triết âm trầm cười một chút: "Phạm Nhân lúc nào trở nên như thế có cốt khí?"

Xa xa, Phạm Nhân đã nhìn thấy trường học cửa ra vào bảy tám người, chỉ bất quá hẳn nhận biết cũng chỉ có cùng lớp Diệp Tư đủ cùng ban 9 Phạm Triết hai người, lúc này tất cả đều đang nhìn cùng với chính mình, loại kia giống trông thấy một cái mập mý con mồi đồng dạng sáng lên hai mắt, để Phạm Nhân rất là không thể nào.

Cái này Thanh Bang như thế ngốc nghếch ở trường cửa ra vào chắn cùng với chính mình?

"Nhàn ca, đã lâu không gặp!" Phạm Triết lớn tiếng đối Phạm Nhân hô nói.

"Là rất lâu!"

Phạm Nhân chậm ung dung dạo bước đi ra trường học môn, cái kia bảy tám người ầm ầm thành một cái dùng thế lực bắt ép trận thế vây quanh, đã không có cái gì động tác, cũng không có quá mức tới gần.

"Làm sao? Triết đệ tìm ta có gì muốn làm?"

"Ha ha!" Phạm Triết cười cười, trắng nõn trên mặt nhìn không ra cái gì nhân vật phản diện nên có hung ác cùng dữ tợn, trong ánh mắt ngược lại là có chút Âm U: "Đứng vậy quá lâu không gặp, có ý chờ ngươi tan học cùng một chỗ tự ôn chuyện!"

"Ôn chuyện?"

Phạm Nhân cười nói: "Sẽ không phải ngươi cũng phải mời ta ăn cơm đi?"

"Ăn cơm mà thôi, việc rất nhỏ!" Phạm Triết đi lên phía trước vỗ vỗ Phạm Nhân bả vai, cười nói: "Ta mỗi sắc trời nuôi chó liền hoa một hai ngàn khối, thêm ngươi một người không nhiều!"

Phạm Triết mấy người bên cạnh sững sốt một chút, cái này mẹ nó làm sao nói chuyện?

Phạm Nhân ngược lại là có chút hăng hái nhìn thoáng qua Diệp Tư đủ, chỉ gặp hấn sắc mặt có chút khó coi, nhưng lại không thể không kìm nén, thế là cười nói: "Diệp Đồng học cũng tại nhà? Các người sao có thể ăn? Một ngày một hai ngàn khối? Ta một cái tháng câu công nhân viên chức tư cũng mới nhiều như vậy!"

"Phạm Nhân, con mẹ nó người muốn chết!" Diệp Tư đủ ánh mắt ngưng tụ, lạnh giọng nói ra: "Người thật cho là chúng ta muốn mời người ăn cơm hay sao?"

"Tư tè!" Phạm Triết phát phát tay: "Chúng ta muốn lấy đức phục người, đừng cứ mãi một bộ ăn người sắc mặt!"

"Ta nói Phạm Triết, ta cùng người rất quen sao? Đừng mẹ hấn kẻ vai sát cánh!" Phạm Nhân vuốt ve tay của hấn nói ra: "Ôn chuyện loại sự tình này, ta những này thiên không sẽ đi qua tìm người hai cha con hào hào tự, hôm nay thật không may, chỉ sợ không thể cho người mời ta ăn cơm cơ hội, ta ước hẹn!"

Phạm Triết ánh mắt phát lạnh, dừng lại bước chân, cười lạnh nói: "Người đây là dự định cùng ta đối nghịch?"

Đám người này lúc chạy tới rồi trường môn có hai ba cách xa trăm mét một cái đầu ngõ, nghe được Phạm Triết, còn lại mấy người chỗ đứng lập tức hình thành hợp bốn phía chỉ thế, căn bản không có có thể cung cấp Phạm Nhân rồi đi đứng không.

"Con mẹ nó người đừng cho thể diện mà không cần, một câu, còn muốn hảo hảo thi đại học, liền cho ta cách Ninh Thái Vi xa một chút." Phạm Triết một mặt bất thiện nhìn lấy bị vây quanh ở trong vòng Phạm Nhân, âm trầm nói ra: "Cái này thế giới rất nguy hiểm, đừng đến Thời Luân đến mẹ người tới chiếu cố người."

"Ta có hay không có thể lý giải thành người tại uy hiếp ta?" Phạm Nhân quay người nhìn về phía hấn, ánh mắt chỗ sâu hiện lên một tia hàn quang, lập tức trên tay xuất hiện một khối bề ngoài xấu xí cục gạch: "Nếu như muốn tiến hành sau giờ học bên ngoài vận động, như vậy thì mời nhanh một chút, ta đuổi thời gian!"

Phạm Triết ngăn người, mặt lộ vẻ kinh ngạc, tại trong ấn tượng của hấn, hai người tại năm tuổi trước đó cơ hồ là mặc một đầu quần Tử Trường lớn, về sau tuy nhiên hai nhà quan hệ xa lánh, nhưng kỳ thực tiểu hài tử ở giữa cũng không có cái gì cừ hận, đơn giản đúng vậy hấn lão ba ngày bình thường giao phó không cần cùng Phạm Nhân có quá nhiều gặp nhau, cho nên mới cùng Phạm Nhân thời gian dần trôi qua không còn lui tới mà thôi.

Mười năm gần đây đến, Phạm Nhân cho hấn ấn tượng là trầm mặc ít nói, không có Huyết Tinh, chỉ bất quá hôm nay Phạm Nhân đáng vẻ để hấn nhớ tới đến khi còn bé hai người đánh nhau lúc, Phạm Nhân loại kia mang theo bề ngoài ngạo ngễ thần sắc, mà từ nhỏ đến lớn, hấn cũng chưa từng có đánh thắng qua Phạm Nhân.

"Người cho rằng chỉ bằng người cái này thân thể cùng một viên gạch đầu có thể hù dọa chúng ta?" Phạm Triết hắt ra trong đầu suy nghĩ, lạnh giọng nói ra: "Nói thật, nếu như không phải nhớ tình cũ, người bây giờ đã sớm nằm tại mặt đất!"

Phạm Nhân lắc lắc đầu, có chút không thể nào.

Hấn cùng Phạm Triết kỳ thực thật đúng là không có cái gì mâu thuẫn xung đột, thậm chí khi còn bé còn có rất nhiều cùng một chỗ trường thành hồi ức, chỉ bất quá không biết rõ từ khi nào, Phạm Triết liền biến thành dạng này một loại ngang ngược tính cách, thậm chí còn tại trong trường học tổ cái cái gọi là hồ đồ tổ chức, kỳ thực càng nhiều, hai cái nguyên bản tương tự gia đình, bây giờ lại bởi đường được hoàn toàn khác biệt hai cái hậu bối.

Đã từng cùng một chỗ khóc rống cùng một chỗ cười, cùng một chỗ ăn mặc quần yếm lớn lên hảo bằng hữu, bây giờ đã dần dần từng bước đi đến.

"Chính như lời người nói, nếu như không phải ta còn nhớ khi còn bé cùng khác tiểu hài tử đánh nhau lúc, người giúp ta chịu qua mấy cây gây sự tình, trên tay của ta gạch đầu khả năng liền đã đem người đầu đập ra bầu!" Phạm Nhân tâm lý có chút không tên tâm tình, tuy nhiên khi còn bé như là thân huynh đệ, nhưng bây giờ hấn cùng Phạm Triết nhất định sẽ đi đến mặt đối lập.

Phạm Thiên Thần thiếu bên dưới nợ, Phạm Nhân là nhất định phải đòi lại, lấy phạm Thiên Thần tính cách, hiển nhiên không có hòa bình giải quyết khả năng, như vậy duy nhất kết quả đúng vậy không chết không nghĩ, tuy nhiên không biết nói cái gì Phụ Trái Tử Trường, nhưng khó khăn trắc trở đến Phạm Triết trên thân cũng là tất nhiên.

Phạm Triết không có hành động thiếu suy nghĩ, Phạm Nhân cũng không có tiến một bước động tác, cái này khiến ở đây mấy cái Thanh Bang thành viên hơi nghi hoặc một chút, làm sao luôn luôn đến nay đều là lời lệ phong hành Phạm Triết lúc này sẽ do dự đầu?

"Phạm Nhân!"

Đột nhiên, mền xe đứng ở đường một bên, Trần Nghiên nhú lại lông mày xuống xe, nhìn lấy Phạm Nhân trong tay cục gạch cùng vây quanh Phạm Nhân mấy người, tự nhiên đoán được mấy người ở giữa có cái gì mâu thuẫn, mà lại rất rõ ràng Phạm Nhân ở thế yếu.

"Trần Nghiên tỷ!" Phạm Nhân cùng Phạm Triết cùng lúc cùng với nàng lên tiếng chào.

Trần Nghiên trừng mắt Phạm Triết, hừ nhẹ một tiếng: "Phạm Triết, các người cái này là muốn làm gì?"

Bạn đang đọc truyện *Vua Đồi Nợ Tam Giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 43:: Thiếu niên Giang Nặc cái chết!

Phạm Nhân cùng Phạm Triết hai người đều cùng lúc sững sờ, làm sao đều biết Trần Nghiênn?

"Không có việc gì, chúng ta tự ôn chuyện!" Phạm Nhân cười cười, nhìn Phạm Triết một chút: "Phạm Triết khả năng cũng muốn mời ta ăn cơm!"

"Cái kia không thành!" Trần Nghiênn giắt mình, một mặt cổ quái nhìn lấy Phạm Triết: "Hôm nay Phạm Nhân là ta, ngươi sẽ không Hoành Đào Đoạt Ái a?"

"Sao có thể a!" Phạm Triết cười ngượng ngùng một chút: "Ta còn nói Phạm Nhân có phải hay không lừa gạt ta tới, không nghĩ tới hên hần chính là Trần Nghiênn tỷ! Không có việc gì, ta ngày khác lại ước!"

Phạm Triết trong mắt có chút nhỏ bé không thể nhận ra dị dạng, nhà bọn hần cùng Trần Nghiênn trong nhà là có chút nghiệp vụ lui tới, mà lại cũng biết rõ Trần Nghiênn cùng Ninh Thái Vi quan hệ, thậm chí Trần Nghiênn từ nhỏ Luyện Hình Ý Quyền sự tình hần cũng là biết đến, hiện tại Phạm Nhân thế mà cùng Trần Nghiênn như thế quen thuộc, cái này khiến hần càng là khẳng định Phạm Nhân cùng Ninh Thái Vi quan hệ khẳng định không chỉ cùng lớp đồng học đơn giản như vậy.

"Trần Nghiênn tỷ, thay ta cho Trần thúc thúc vấn an!" Nói xong, Phạm Triết đối thân một bên mấy người phát phát tay: "Đi thôi!"

Trần Nghiênn điểm một cái đầu, nhìn lấy mấy người bóng lưng, như có điều suy nghĩ.

"Trần Nghiênn tỷ làm sao cũng nhận biết Phạm Triết?" Phạm Nhân có chút hiếu kỳ, ẩn lý thuyết Trần Nghiênn từ khi tiến vào đội tuyển quốc gia về sau lâu dài không tại Kinh Lăng.

Trần Nghiênn định Định Thần, cười nói: "Nhà chúng ta là làm địa sản, cùng Thiên Thần trang trí có chút nghiệp vụ lui tới, rất nhiều Lâu Bàn đều là để bọn hần nhà làm."

Khó trách!

Sau khi lên xe, Trần Nghiênn liền hỏi: "Tiểu Nhân, ta nhìn ngươi cùng Phạm Triết có phải hay không có chút mâu thuẫn?"

"Ha ha!" Phạm Nhân lắc lắc đầu, bắt đắc dĩ cười nói: "Còn không phải nhà ngươi cái kia biểu muội Ninh Thái Vi, nghe nói Phạm Triết đang đuổi nàng, không biết nơi nào nghe nói ta cùng Ninh Thái Vi có liên quan, cho nên tìm ta muốn cái thuyết pháp!"

Trần Nghiênn nhũ nhũ mày, phất đầu nhìn thoáng qua Phạm Nhân, bỗng nhiên cười cười: "Nói lên cái này, ta muốn hỏi một chút, ta nghe Thái Vi nói ngươi tới hôm qua dùng một khối cục gạch bả Hình Ý Quyền Tông Sư cho nện vụng hồ?"

Phạm Nhân giới cười vài tiếng, sờ lên cái mũi, có chút ngượng ngùng nói ra: "Tốt xấu người ta là cái người luyện võ, ta dù sao cũng phải lấy chút vũ khí cái gì phòng phòng thân a!"

Trần Nghiênn im lặng lắc lắc đầu: "Ngươi cái này tiểu tử, còn dám a? Thái Vi tới hôm qua hần là có đã nói với ngươi Lý Thanh Đường thân phận a? Ngươi dạng này lỗ mãng xúc động phủ người ta mặt mũi, bọn hần chắc chắn sẽ không từ bỏ ý đồ!"

Sẽ không từ bỏ ý đồ? Dù sao quyền đầu lại cứng rắn, cũng không cứng bằng hần Kim Chuyên.

Phạm Nhân tới hôm qua nghe Ninh Thái Vi nói một chút, cái này Lý Thanh Đường bọn hần là chạy thà Lão Thần bên trên Hình Ý Quyền Tâm Pháp tới, nói đúng ra, Ninh gia một mạch luyện là Tâm Ý Lục Hợp Quyền, cùng bọn hần Tông môn mười hai Hình Quyền không Đồng Phái hệ, tới hôm qua vốn phải là đại thắng mà về, không nghĩ tới bị chính mình cho quấy cùng.

"Ngươi cũng đừng lo lắng!" Trần Nghiênn gặp hần nghĩ đến cái gì, thế là nghiêm mặt nói ra: "Ninh gia cũng không phải dễ khi dễ, tuy nhiên Thái Vi cha mẹ đã ra khỏi nước, nhưng là ta ông ngoại tại trên giang hồ vẫn là có mấy phần chút tình mọn, chỉ bằng điểm ấy, bọn hần hần là cũng không trở thành làm khó dễ ngươi một cái Học Sinh!"

"Ta cũng không phải lo lắng bọn họ có phải hay không muốn tìm ta phiền phức, ta là đang nghĩ, Trần Nghiênn tỷ ngươi hôm nay liền vì nói với ta cái này?" Phạm Nhân quay đầu nhìn nghiêm túc lái xe Trần Nghiênn cười nói: "Sẽ không lại phải khuyên ta đi tỉnh đội bơi lội a?"

Trần Nghiên hơi kinh ngạc, bất quá nghĩ lại là xong nhưng

"Giang Linh Tổ cùng ngươi nói? Kỳ thực ta hôm nay mục đích chủ yếu không phải là vì cái này, bất quá nói thật, ngươi là bôi lợi hạt giống tốt, đợi một thời gian, phá kỷ lục thế giới cũng có khả năng!"

"Cảm ơn Nghiên tỷ đề cử, bất quá đi, ta tạm thời là không có tâm tư hướng phương diện này phát triển!" Phạm Nhân cười cười.

Trần Nghiên bắt đầu đi lác lác đầu: "Tình đội thiếu một tên thiên tài Kịện Tướng, ta còn muốn nói có thể đem ngươi thu nạp vào đi, ngươi không lại suy nghĩ một chút?"

Nàng vừa dứt lời, xe tải Máy thu âm bên trong liền truyền tới một tân văn.

"Hiện tại cảm truyền bá một đầu đột phát tân văn: Hôm nay buổi chiều 17 giờ 55 phút, chợ nhân dân bệnh viện phát sinh cùng một chỗ té lầu Sự Kiện, Sự Kiện bên trong có một người Từ Vong, hiện trường có người chứng kiến xung, Từ Vong người trong cuộc từ lầu tám phòng bệnh phá cửa sổ nhảy dưới, tại chỗ Từ Vong! Căn cứ số liệu, người trong cuộc tên là Giang Nặc, là tình bôi lợi đội..."

Trần Nghiên sững sốt một chút, mặt mũi tràn đầy kinh hãi, nhất cước phanh lại đem xe đứng ở đường một bên.

Tự sát? Phạm Nhân cũng là có chút ngạc nhiên, Giang Nặc thế mà lại nghĩ quần tự sát?

"Trong tin tức nói là Giang Nặc?" Trần Nghiên có chút không thể tin nói ra: "Ta không nghe lầm chứ?"

Phạm Nhân điểm một cái đầu: "Ta nghe thấy nói là Giang Nặc!"

"Làm sao nghĩ như vậy không ra đâu?" Trần Nghiên trong mắt có chút âu sầu, trên mặt âm tình bất định, thật lâu không có tỉnh táo lại.

Đối với Vu Giang nặc tự sát, Phạm Nhân kỳ thực cũng không có cái gì cảm xúc, tại chính mình mẹ tai nạn xe cộ một chuyện bên trong, cái này thiếu niên là trong đó kẻ cầm đầu, nó tâm vốn là nhưng tru, bây giờ chết rồi, tại Phạm Nhân xem ra cũng là chết không có gì đáng tiếc, hắn cũng không có bất kỳ cái gì gánh nặng trong lòng.

"Ái!" Trần Nghiên sau một hồi lâu mới hít khẩu khí, nhìn thấy Phạm Nhân không nói gì, coi là Phạm Nhân là đang cảm thán, thế là nói ra: "Tuy nhiên ta đối với bọn hắn một nhà từ không có cảm tình gì, bất quá cái này Giang Nặc đích thật là cái bôi lợi hạt giống tốt!"

Có chút sự tình, nhưng thật ra là nhất định!

Phạm Nhân không có bả lời nói này lối ra, nhìn thoáng qua tiếp tục mở xe Trần Nghiên nói ra: "Làm sao? Cái này Giang gia làm cái gì thương thiên hại lý sự tình? Ta nhìn Nghiên tỷ ngươi tựa hồ rất bài xích nhà bọn hắn?"

"Không nói cái này, vạn sự đều có định số, nên phát sinh kiểu gì cũng sẽ phát sinh!" Trần Nghiên nghiêm mặt nói nói.

Phạm Nhân điểm một cái đầu: "Đúng rồi, Nghiên tỷ. Ngươi đối với Phạm Triết hắn lão ba phạm Thiên Thần hoặc là Thiên Thần trang trí có ý kiến gì không?"

"Ngươi hỏi cái này làm gì?" Trần Nghiên ngần ra một chút nói ra: "Cụ thể ta cũng không phải hiểu rất rõ, bởi vì ta không tham dự công ty sự tình, bất quá ta giống như nghe cha ta nói qua, phạm Thiên Thần người này nhân phẩm không được tốt lắm!"

"Nói thế nào?" Phạm Nhân điểm một cái đầu, phạm Thiên Thần nhân phẩm xác thực không được tốt lắm.

"Ta nghe cha ta bọn hắn nói qua, nói phạm Thiên Thần người này Lạm Đồ thành tính, thiếu bên dưới không ít tiền, đoạn trước thời gian còn lấy công ty làm thế chân nhường cái nhà chúng ta qua cầu khoản!" Trần Nghiên nói nói.

"Ta đại khái giải cứ như vậy nhiều, làm sao? Ngươi quan tâm cái này làm gì?" Trần Nghiên dừng một chút, bỗng nhiên nói ra: "Đúng rồi, ngươi cũng họ Phạm, chẳng lẽ lại các ngươi là thân thiết?"

"Không kém bao nhiêu đâu!" Phạm Nhân điểm một cái đầu: "Quan hệ rất phức tạp!"

Trần Nghiên không có chú ý tới Phạm Nhân ý trong lời nói, nói ra: "Ta nói ngươi làm sao quan tâm như vậy đâu, nguyên lai còn có cái này một mối liên hệ."

"Cái kia phạm Thiên Thần thiếu nhà các ngươi tiền trả sao?"

"Đoán chừng còn không có đi!" Trần Nghiên đem xe ngừng tốt về sau nói ra: "Làm sao? Ngươi còn muốn giúp chúng ta nhà đòi nợ hay sao?"

"Nói không chừng thật là có khả năng này!" Phạm Nhân cười ngượng ngùng hai tiếng xuống xe nói ra: "Ta cũng có trưởng muốn cùng cái này thúc thúc tính!"

Bạn đang đọc truyện *Vua Đồi Nợ Tam Giới Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 44:: Phó Bàn Đào Yến!

Trần Nghiên hôm nay tìm hấn kỳ thực cũng không phải cái gì đại sự, đơn giản chính là cho Phạm Nhân nói một chút liên quan tới Lý Thanh Đường bọn người ngấp nghé Ninh gia Tâm Pháp một chuyện, giao phó Phạm Nhân đoạn này thời gian chú ý một chút, về sau cũng không có nhắc lại bởi lợi đội sự tình.

Chờ Phạm Nhân khi về đến nhà, đã là hơn tám giờ tối giờ.

Bởi vì lúc trước tan học thời điểm liền đã nói với Phạm mẫu không trở về nhà ăn cơm, cho nên Phạm mẫu lúc này chính mình vừa ăn cơm no tại tám bát.

"Mẹ, ngươi cảm chén thả dưới, chờ ta tới đi!"

"Không cần!" Phạm mẫu cười cười: "Ngươi làm bài tập đi thôi, mẹ chính mình kiếm được!"

Phạm Nhân ngược lại là không có kiên trì, Hắc Ngọc Đoạn Tục Cao Dược Hiệu không phải là dùng để trưng cho đẹp, Phạm mẫu lúc này thương thế đã cơ bản khỏi hẳn, cũng không bị thương trước đó không có gì khác biệt, Phạm Nhân biết mình không lay chuyển được nàng, dứt khoát liền chính mình vào phòng.

Leo lên Phần Mân Giao Tiếp cùng Thái tỷ trao đổi một chút công tác, làm xong sau đã lại đi qua hai cái nhỏ lúc, lúc này mới vội vội vàng vàng tắm rửa một cái nằm dài trên giường.

Chỉ bất quá lúc này lại là ngủ không được, suy nghĩ thần du, một hồi nghĩ đến còn chưa hoàn thành Tam Quốc nhiệm vụ, một hồi lại nghĩ tới Tôn Thượng Hương cái này tiểu nữ, đang lúc hấn có chút phiền muộn thời điểm, hệ thống bên trong cái kia Bàn Đào Yến thư mời lại phát ra trận trận Quang Hoa, Phạm Nhân hơi nghi hoặc một chút lấy ra ngoài.

Cái này thư mời là làm lúc trợ giúp Vương Mẫu thu hồi cái kia Cửu Diệp Linh Chi Thảo lúc lấy được, làm lúc liền tùy tiện liếc qua, về sau không sai biệt lắm liền quên cái này một góc rạ, lúc này vừa mở ra thư mời liền nghe một thanh âm thanh đang nói: "Ngày ba tháng ba, Bàn Đào Yến mở."

Phạm Nhân sững sốt một chút, nhìn một chút trên tường Nhật Lịch, cái này một ngày là Dương lịch ba mươi tháng ba số, Âm Lịch mừng ba tháng ba.

Tương truyền hàng năm ngày ba tháng ba vì Tây Vương Mẫu sinh nhật, mỗi đến cái này một ngày Tây Vương Mẫu đều sẽ thiết Bàn Đào Yến, thiên giới Chúng Tiên cũng sẽ đến Dao Trì vì nàng Chúc Thọ, làm Phạm Nhân nghe được âm thanh thời điểm, thư mời đã hóa thành một đạo Quang Hoa bao phủ tại hấn trên thân, lập tức cả người thần thể tiêu tán tại trong phòng.

Chờ Phạm Nhân lấy lại tinh thần, đã xuất hiện ở một chỗ trong vườn đào, xung quanh bốn phía một mảnh Yêu yêu sáng rực, đôi mắt nhìn lại đều là kết đầy quả đào, những quả đào ở trong phiếm hồng những cái này đầu không sai biệt lắm theo kịp một cái bóng đá Đại Tiểu, mà vô lại quả đào lớn nhỏ không đều, bất quá lớn nhất cũng cỡ khoảng cái chén ăn cơm.

Tại trong vườn đào thỉnh thoảng có tiếng người mảnh nói, xuyên thấu qua tầng tầng bóng cây, Phạm Nhân nhìn thấy mấy cái bóng dáng.

Tiên Nhân?

Phạm Nhân theo tiếng theo đi qua, không có một hồi liền thấy được một chỗ đình đài Lầu Các, xa xa liền thấy nơi đó tốp năm tốp ba tụ tập không ít người, từng cái nhìn lấy đều là tiên phong đạo cốt, bất quá Phạm Nhân không biết cái nào, đang lúc hấn có chút do dự lúc, liền nghe từ xa mà đến gần một thanh âm thanh từ chân trời vang lên.

"Phạm Nhân tiểu oa oa!"

Lại là Tôn Ngô Không? Phạm Nhân chỉ cảm thấy trước mắt Nhất Hoa, một trương mặt khi liền xuất hiện ở trước mặt hấn.

"Phạm Nhân tiểu oa oa, nguyên lai ngươi thật đúng là tới nha!" Tôn Ngô Không cười cười, chỉ bất quá trên mặt vẫn còn có chút âm đạm.

"Đại Thánh!" Những người kia trông thấy Tôn Ngô Không đến, liền vội vàng tiến lên chào hỏi tới.

Cơ hồ tất cả mọi người phát hiện Phạm Nhân tồn tại, bất quá bọn hấn đối với cái này trên thân hoàn toàn cảm giác không thấy một tia Tiên Khí phạm nhân tại sao lại xuất hiện ở nơi này cảm thấy có chút nghi hoặc, nhưng hết lần này tới lần khác lại nhìn thấy Tôn Ngô Không cùng hấn giống như rất quen thuộc dáng vẻ, thì càng là không hiểu!

"Ha ha!" Phạm Nhân cười cười đối Tôn Ngộ Không nói ra: "Đại Thánh làm sao cũng tới?"

Lại nói, Tôn Ngộ Không tính tiên sao? Không phải phật môn Đấu Chiến Thắng Phật sao? Cái này Bàn Đào Hội yến thỉnh cũng đều là Đạo Gia thần tiên mới đứng a?

Bất quá nghĩ lại cái này con khi kỳ thực thật đúng là tính cái yêu nghiệt, sư xuất Bồ Đề lão tổ, trên người bản sự cơ bản đều là tu đạo đoạt được, tuy nhiên bị đuổi ra khỏi sư môn, mà lại sau cùng thành phật, nhưng tốt xấu trên thân còn có cái Bát Mã Ôn chức danh, tuy nhiên bất nhập lưu, mà dù sao cũng là đứng hàng Tiên Ban tồn tại.

Cái này khó nói đúng vậy Phật Bản Thị Đạo?

"Đừng nói nữa!" Tôn Ngộ Không một đầu cánh tay đưa vào Phạm Nhân bả vai, mặt mũi tràn đầy vẻ u sầu hít khẩu khí nói ra: "Người lần trước mang đến cái kia cái gì máy tính, Na Tra cái kia tiểu tử chơi đến là thiên hôn địa ám, cũng không cho ta Lão Tôn luyện luyện tập."

"Gần nhất ta Lão Tôn tìm hấn Vương Giả mở đen cũng không tới, nói là LOL càng có thể đúc luyện thao tác! Tức chết ta Lão Tôn!"

Phạm Nhân có chút ngạc nhiên nhìn lấy cái này trọng độ nghiện net người bệnh, chợt nhớ tới cái này một gốc rạ, thế là vội vàng từ thu nhận trong không gian lấy ra cái kia đã sớm chuẩn bị xong Laptop, cười nói: "Ta đã sớm cho Đại Thánh ngài chuẩn bị xong, chờ một hồi cái này một bên làm xong, ta dạy cho người chơi như thế nào!"

"Hắc hắc hắc!" Tôn Ngộ Không trên mặt bày ra một bộ người hiểu biểu lộ, cười hi hi nhận lấy: "Nếu không ta Lão Tôn hiện tại nơi này luyện một chút?"

"Đại Thánh gia!" Người bên kia trong đám gạt ra một người mặc Bát Quái đạo bào lão giả, hấn trên miệng mặc dù gọi lấy Tôn Ngộ Không, thế nhưng là ánh mắt lại là tại Phạm Nhân trên thân quét thật lâu: "Phạm Nhân Oa Oa, kính đã lâu đại danh!"

Cái này lão đầu ai vậy?

Đừng nói Phạm Nhân ngây ngẩn cả người, ở đây ngoại trừ Tôn Ngộ Không bên ngoài Chúng Tiên đều sợ ngây người, cái này Thái Thượng Lão Quân thế mà cũng nhận biết cái này phạm nhân? Hơn nữa còn nói kính đã lâu đại danh? Đây là tình huống như thế nào? Chúng Tiên hai mặt nhìn nhau.

"Vị này là?" Phạm Nhân dừng một chút, trên dưới đánh giá một chút cái kia lão đầu.

Tôn Ngộ Không sắc mặt có chút không vui, trừng cái kia lão đầu một chút: "Thái Thượng lão nhi, người tìm Phạm Nhân có chuyện gì?"

Thái Thượng lão nhi? Phạm Nhân mắt hạt châu đi lòng vòng, trong nháy mắt hiểu rõ, nguyên lai cái này lão gia hỏa là Thái Thượng Lão Quân, cùng Tôn Ngộ Không cũng kết xuống cừu oán Đại Ngưu, thế nhưng là Thái Thượng Lão Quân vì sao lại nhận biết mình đâu?

"Nguyên lai là Thái Thượng Lão Quân!" Phạm Nhân cười nói: "Lão Quân nhận biết ta?"

Thái Thượng Lão Quân đương nhiên nhận biết Phạm Nhân, từ khi Phạm Nhân lần thứ nhất xuất hiện tại Thiên Giới lúc lấy đi Tôn Ngộ Không Kim Cô Bổng lúc hấn liền thông qua Pháp Bảo nhìn qua tình hình của hiện trường, mà lại về sau còn nghe nói cái kia Định Hải Thần Châm về tới Long Vương trong tay, sau đó lại nghe nói Vương Mẫu Cửu Diệu Linh Chi Thảo cũng cầm trở về, hấn tự nhiên liền tưởng đến trong này mẫu chốt nhân vật đúng vậy Phạm Nhân.

Hắn nhưng là có rất nhiều đồ vật bị Tôn Ngộ Không cho đen, cho nên liền muốn thông qua Phạm Nhân bả những cái kia đồ vật cho muốn trở về.

Thế nhưng là, hiện tại Tôn Ngộ Không ở đây, hấn lại khó mà nói, thế là ngượng ngập cười vài tiếng, muốn nói lại thôi.

Phạm Nhân trông thấy bộ dáng của hắn, cũng có chút buồn bực, làm sao đột nhiên không nói?

"Thái Thượng lão nhi, không có việc gì cũng đừng tới tham gia náo nhiệt." Tôn Ngộ Không nhìn lấy cái kia mặt mũi tràn đầy quý dị Thái Thượng Lão Quân, hừ hừ nói: "Ta Lão Tôn chính cùng Phạm Nhân thảo luận đại sự đâu!"

"Người cái này Bát Hủ, sao lại muốn tại ta chỗ này gây chuyện thị phi?"

Bỗng nhiên, địa đầu xà Vương Mẫu Nương Nương âm thanh tại Chúng Tiên sau lưng vang lên, Phạm Nhân theo tiếng nhìn lại, liền gặp Vương Mẫu nhanh nhẹn mà tới, ánh mắt bất thiện nhìn lấy Tôn Ngộ Không.

"Hắc hắc!" Tôn Ngộ Không bỗng nhiên trên mặt bày ra một bộ nụ cười nói ra: "Ta Lão Tôn là đến dự tiệc, không phải Kiếp Sau sự cố!"

Chương 45:: Vương Mẫu kỳ quái cử động!

Kỳ thực cái này Bàn Đào Thịnh Hội Vương Mẫu mời rất nhiều người, bao quát các loại Đạo Tổ Thiên Tôn Thánh Đế Tiên Ông cái gì, cũng bao quát phật môn Bồ Tát La Hán Quan Âm, chỉ bất quá cái kia chút đại nhân vật còn không có đến mà thôi, cũng không phải là chỉ có Đạo Gia thần tiên!

Nhìn thấy Vương Mẫu xuất hiện, những cái kia tới trước Chúng Tiên lập tức cung cung kính kính, cúi người đón lấy, sau đó riêng phần mình dâng lên Chúc Thọ Lễ Vật, bị Vương Mẫu hầu hạ từng cái thu.

Phạm Nhân nhìn thấy cái này chiến trận cũng có chút tắc lưỡi, sau đó chợt nhớ tới chính mình không có mang Lễ Vật, đang nghĩ ngợi hần là đưa chút cái gì thời điểm, nguyên bản cùng Tôn Ngộ Không đang nói chuyện Vương Mẫu giống như là vô ý nhìn hần một cái, lập tức Phạm Nhân bỗng nhiên thất thần, sau một khắc liền phát hiện chỗ địa phương trong nháy mắt biến thành một mảnh Hỗn Độn, thấy không rõ chỗ, càng nghe không được một tia ồn ào, thậm chí trừ của mình nhịp tim hô hấp Phạm Nhân đều không có nghe được.

Mà trước mắt, ngoại trừ Vương Mẫu bên ngoài, nhìn không đến bất luận cái gì đồ vật.

Đây là tình huống như thế nào?

"Phạm Nhân, mà lại đừng sợ hoảng! Lần này mượn Bàn Đào Yến tên mời ngươi đến đây, là có đồ vật giao cho ngươi!"

Wương Mẫu tay phải giương lên, một cái Ngọc Diệp liền bay về phía Phạm Nhân trên tay, Phạm Nhân vừa nhất động ý nghĩ nhìn xem cái này là cái gì đồ vật liền nghe Vương Mẫu âm thanh nói ra: "Trước cất kỹ, đợi ngày sau lại nhìn!"

Phạm Nhân hơi sững sờ, lập tức liền bả cái kia Ngọc Diệp thu vào thu nhận Không Gian bên trong.

Qua trong giây lát, Phạm Nhân liền phát hiện mình lại về tới trên yến hội, trước mắt Vương Mẫu đã ngự lấy lục quỳnh liên quay người rời đi, tình trạng dần đường, vũ bão sau dong, cực điểm xóc nổi chỉ thế, phảng phất vừa rồi cái gì cũng không có xảy ra, vèn vẹn Phạm Nhân chính mình cũng sững sờ thần mà thôi.

Nhưng Phạm Nhân lại biết rõ, tình cảnh vừa nãy là thật sự rõ ràng phát sinh, bởi vì này lúc cái kia bề ngoài xấu xí không Minh Ngọc điệp đang thu nhận trong không gian.

Tôn Ngộ Không phát hiện Phạm Nhân có chút thất thần, thế là bả Phạm Nhân kéo tới trong bữa tiệc ngồi xuống, thấp giọng nói ra: "Phạm Nhân đại thần, ta nhìn cái kia Na Tra tiểu nhi tại LOL bên trong chơi cái kia Nữ Anh Hùng tựa hồ năng lực cực mạnh, đối diện đều bị hần hành hạ người mới đồng dạng chà đạp, ngươi nói ta Lão Tôn có thể thắng được qua hần a?"

Phạm Nhân này lúc tâm lý đang nghĩ ngợi vừa rồi Vương Mẫu kỳ quái cử động, lúc này nghe được Tôn Ngộ Không tra hỏi, vô ý thức điểm một cái đầu: "Dù sao Đạo muội một mực bị gọt, tiền kỳ đề ép hần đánh, đừng cho cơ hội hần bỏ đạo phát dục chính là..."

Tôn Ngộ Không như có điều suy nghĩ điểm một cái đầu, tiện tay cầm lấy trước người cái kia bóng đá lớn nhỏ Bàn Đào cắn mấy cái, cười hi hi nói ra: "Muốn không một hồi cùng ta Lão Tôn đi Vĩnh An Cung ngược Na Tra đi?"

"Ngươi không sợ ta lại tìm ngươi lấy cái gì đồ vật?" Phạm Nhân giật mình, bỗng nhiên cười nói: "Ta cảm thấy vừa rồi Lão Quân tìm ta đúng vậy muốn để cho ta giúp hần đòi lại năm đó bị ngươi ăn hết những cái kia Kim Đan!"

Tôn Ngộ Không sừng sốt một chút, lập tức nuốt bên dưới bên trong đào thịt: "Phi!"

"Thái Thượng lão nhi đó là đáng đời, hần bả ta Lão Tôn nhốt vào con lừa bên trong luyện 77 - 49 ngày, ta Lão Tôn ăn hần mấy lô đan thế nào?"

Một vừa nói còn một một bên liếc qua chính thỉnh thoảng bả ánh mắt quét tới Thái Thượng Lão Quân, đem hần trừng đến hoàn toàn mất hết tính khí, mặt mũi tràn đầy âm trầm nhai lấy trước người Bàn Đào, rốt cuộc không dám nhìn về bên này đến dù là một chút.

Phạm Nhân cười cười, cũng cầm lấy trước người Bàn Đào cắn một cái, cái này Bàn Đào cắn cảm giác giòn thoải mái vô cùng, thế nhưng là lại cửa vào tức hóa, lập tức liền cảm giác một cổ dòng nước ấm từ trong miệng hướng chảy bụng, loáng thoáng giống như là cùng giữa thiên địa một ít quy tắc sinh ra liên hệ.

Nghe nói cái này Bàn Đào ăn có thể Đắc Đạo Thành Tiên, Dữ Thiên Địa Đồng Thọ, cũng không biết là thật hay giả, căn cứ không lãng phí Tinh Thần, Phạm Nhân đem cái này bóng đá vậy lớn nhỏ Bàn Đào lang thôn hồ yết đã ăn xong, căn bản không có quản đã đi tới những cái kia Thiên Đế Như Lai một đám lớn sờ nhóm cùng Vương Mẫu vừa ăn vừa nói chuyện tình huống, hần sau khi ăn xong còn ợ một cái, học Tôn Ngộ Không đồng dạng vuốt vuốt bụng.

Tôn Ngộ Không nhìn lấy Phạm Nhân cái này vậy Phong Quyển Tàn Văn đáng vẻ, có chút thương thức tán nói: "Phạm Nhân tiểu oa oa, ngươi quả nhiên có ta Lão Tôn năm đó phong phạm!"

"Lại nói cái này Bàn Đào nhưng là tốt đồ vật, dùng trong trò chơi những cái kia thuyết pháp, cái này Bàn Đào thể nhưng là Bug một loại tồn tại, ăn liền có thể Đắc Đạo Thành Tiên nha!"

"Ha ha! Dù sao ăn rất ngon!"

Phạm Nhân cười cười xấu hổ, đối với cái gì Đắc Đạo Thành Tiên Bạch Nhật Phi Thăng hẳn hoàn toàn liền không có cảm giác, ngược lại là cái gọi là pháp lực giống như có như vậy một tia cảm ứng, hẳn thử thúc giục một chút thể nội cái kia tia như có như không khí tức dùng tại Tinh Thần Lực bên trên, trong nháy mắt liền cảm giác thể giới tựa hồ rõ ràng rất nhiều, thậm chí nhắm lại con mắt đều có thể 'Nhìn' đến cảnh tượng trước mắt!

Cái này Bàn Đào tác dụng làm sao cùng bọn hắn nói không giống nhau? Chỉ là để chính mình cái này Nhục Thể Phàm Thai có pháp lực mà thôi?

Phạm Nhân dứt bỏ trong đầu những này thượng vàng hạ cám suy nghĩ, đang định hỏi một chút Tôn Ngộ Không trước đó tu đạo thời điểm Bồ Đề lão tổ là thế nào dạy hắn tu hành, bất quá lại nhìn thấy Tôn Ngộ Không đang dùng một bộ kỳ quái biểu lộ nhìn cùng với chính mình, sau đó nhủ lại lòng mày hỏi: "Làm sao ta Lão Tôn vẫn là cảm giác không thấy người trên người Tiên Khí? Quái Tai! Quái Tai!"

"Cố gắng ta cũng không phải là thành Tiên tài năng!" Phạm Nhân cười nói.

"Nhưng cái kia Đông Phương Sóc chính là ăn Bàn Đào vào chỗ liệt Tiên Ban nha? Làm sao người liền không linh nghiệm đây?" Tôn Ngộ Không gãi gãi đầu, một mặt không nghĩ thấu bộ dáng: "Chẳng lẽ người cũng cùng ta Lão Tôn giống nhau là trong viên đá bồng xuất hiện hay sao? Chúng ta là huynh đệ?"

Phạm Nhân bắt đầu dĩ mở ra bạch nhãn, trong khe đá bồng xuất hiện? Ta còn Dung Nham cự thú đâu!

Như Lai cùng Ngọc Đế mấy cái trước đó gặp qua Phạm Nhân người này lúc cũng thoáng nhìn Phạm Nhân thể mà lại xuất hiện tại Vương Mẫu Bàn Đào Yến bên trên, không khỏi chăm chú nhìn thêm, bất quá nhưng không có hỏi thăm, chỉ là nhìn một chút Phạm Nhân cùng Tôn Ngộ Không hai người kẻ vai sát cánh, trong lòng hiện lên một tia nghi hoặc thôi.

Nguyên bản Tôn Ngộ Không còn muốn nhiều lừa gạt mấy cái Bàn Đào, bất quá thay vào đó Bàn Đào sản lượng quá ít, liền ngay cả Như Lai cũng liền phân ba cái, Ngọc Đế những này Cấp Bậc liền chỉ là hai cái mà thôi, lại thêm Phạm Nhân cho hắn mang theo bản bút ký, lúc này tâm tư tất cả nơi này, dứt khoát liền lười nhác lại muốn.

Cho nên vẫn cùng Phạm Nhân tại thảo luận thế nào đánh Na Tra, Phạm Nhân vốn còn muốn đi tìm mấy cái Thiên Giới lão đại lẫn lộn cái quen mặt, làm sao bị Tôn Ngộ Không một mực kiềm chế, vĩnh viễn cho hắn nói LOL bên trong Trụ Cột Tri Thức, ngoài ra, còn cảm giác được Vương Mẫu lúc thỉnh thoảng hữu ý vô ý quét tới ánh mắt.

Có thể nói, cái này Bàn Đào Yến bên trên Vương Mẫu cho hắn một cái cực lớn nghi hoặc, để hắn cảm thấy có chút như ngồi bàn chông, hiện tại chỉ muốn nhanh kết thúc, tốt về nhà nghiên cứu Vương Mẫu cho hắn cái kia không Minh Ngọc điệp.

Cái này đặc biệt đứng độc hành hai tên gia hỏa tại trận này yến hội lộ ra đến cực kỳ không thích sống chung, bất quá ngay từ đầu Thái Thượng Lão Quân đã dụng phải cái đình, cho nên cũng không có ai sẽ không thú vị đến tiến lên đã quấy rầy, mãi cho đến tan cuộc thời điểm, vội vàng đến cái dừng, Tôn Ngộ Không liền kéo lấy Phạm Nhân đi Vĩnh An Cung.

Wang Mẫu thì là một mặt bình tĩnh nhìn Phạm Nhân bóng dáng từ chân trời tiêu tán, ánh mắt lóe lên một tia không tên quang mang, sau đó liền từng cái tổng biệt tất cả quý khách.

Phạm Nhân thẳng đến bị Tôn Ngộ Không kéo lên Cân Đầu Vân, mới chợt nhớ tới giống như không có cho Vương Mẫu đưa Chúc Thọ Lễ Vật, liền đơn thuần đến ăn Bàn Đào!

Bạn đang đọc truyện *Vua Đòi Nợ Tam Giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.